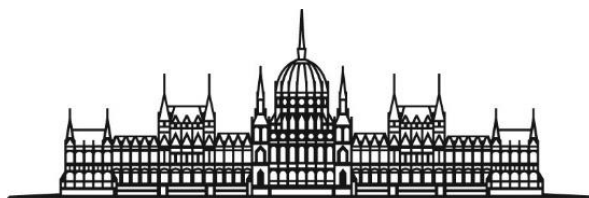

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Dócs Dávid, Földi László,
Móring József Attila, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	89
Megemlékezés a madarak és fák napjáról	89
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	90
Süli János tárca nélküli miniszter	92
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	94
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	95
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	97
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	98
Komjáthi Imre (MSZP)	99
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	101
Tompos Márton Kristóf (Momentum)	103
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	104
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	106
Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	108
Nacsa Lőrinc (KDNP)	110
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkára	111
Halász János (Fidesz).....	113
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	115
Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról, valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	116
Dr. Varga Judit igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója	116
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	121
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	123
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	127
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	131
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	133
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	137
Dr. Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	142
Toroczkai László , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	144
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	148
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	152
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke	160
Novák Előd (Mi Hazánk).....	163
Mátrai Márta (Fidesz).....	164
Nacsa Lőrinc (KDNP)	166
Dr. Láng Zsolt (Fidesz).....	170
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	172
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	177
Dr. Varga Judit igazságügyi miniszter előadói válasza	179
A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	187
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	187
Felszólalók:	
Illés Boglárka , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	189
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	192
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	195
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	199
Szabó Szabolcs , a Momentum képviselőcsoportja részéről	203
Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	206
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	209
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	212
Szolga József nemzetiségi szószóló.....	216

Varga Zoltán (DK)	219
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	220
Illés Boglárka (Fidesz)	221
Nacsa Lőrinc (KDNP)	222
Szabó Szabolcs (Momentum)	222
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	223
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	223
Kordás László (DK)	228
Gréczy Zsolt (DK)	228
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	229
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	234
Balassa Péter (Jobbik)	236
Ovádi Péter (Fidesz)	237
Az ülés bezárása	240

Az ülésen jelen voltak:

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
3. ülésnapja
2022. május 10-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Bakos Bernadett)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok! Szeretettel **köszöntöm** képviselőtársaimat és köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai műsorunkat. (Derűtség.) Természetesen a mai munkánkat is, amennyiben a baloldali jegyző megérkezik. (Pillanatnyi szünetet tart.) Csak azért, hogy a rend helyreálljon, tisztelettel kérem valamelyik baloldali jegyzőt, hogy mindaddig, ameddig a soros jegyző megjelenik, foglalja el mellettem a helyét, hogy a munkát valóban el tudjuk kezdeni. (Rétvári Bence: Ki vállalja fel a soros jegyzőt? - Bakos Bernadett elindul a pulpitus felé. - Közbeiktatások a kormánypárti padsorokból: Bravó! - Taps. - Amikor Bakos Bernadett felér a pulpitusra, az elnök kézfo-gással köszönti, majd mindketten helyet foglalnak.)

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Május 10-e van. Közel harminc éve ezen a napon ünnepeljük a **madarak és fák napját**. E nap hagyománya egy 120 évvel ezelőtt, Párizsban elfogadott európai egyezményhez kötődik, amely a mezőgazdaságban hasznos madarak védelmét szolgálta. Az egyezményt Magyarország is aláírta, és még ugyanebben az évben, 1902-ben Chernel István ornitológus meg is szervezte az első „madarak és fák” napját. Néhány év múlva pedig már törvényi szinten rendelték el, hogy az iskolákban minden év egy májusi napján ismertessék a diákokkal a madarak, a fák, valamint a természet értékeit, védelmük jelentőségét. A tetszőleges májusi nap helyett egy 1994-ben elfogadott kormányrendelet május 10-ét jelölte ki e jeles napról való megemlékezésre, amely az 1996-os, jelenleg is hatályos, természetvédelmi törvénybe is bekerült.

Tisztelt Képviselőtársaim! Emberi létünk alapvető feltétele Földünk élőlényeiének sokfélesége, azok változatossága. A fajok számának alakulása a természeti rendszer, az ökoszisztéma egészségi állapotának mutatója, amely az utóbbi évtizedekben sajnos folyamatos hanyatlást jelez. Ma is érvényes Charles Elton angol ökológus több mint hatvan évvel ezelőtti megjegyzése, miszerint „kétségünk se legyen afelől, hogy Földünk flórája és faunája az eddig látott legnagyobb megrázkódtatásán esik át”.

Tisztelt Képviselőtársaim! A madarak igen érzékenyek a természetes és az ember által előidézett környezeti változásokra, ezért igazán jó indikátorok az ökoszisztéma egészségének vizsgálatához is. A számok beszédesek: az elmúlt negyven év alatt az Európai Unió területén mintegy 600 millió egyed a becsült madárvesztés, melyből 247 millió házi veréb volt. Döbbenetes számok ezek.

Magyarország madárfaunája különösen gazdag, hiszen az Európai Unióban számontartott 445 költő fajhoz képest nálunk 420 olyan madárfajt jegyeztek

fel 2019-ig, amely egyszer is előfordult hazánk területén. Ezért is fontos, hogy szeressük és védjük őket. Megtehetjük ezt madáretető, madárbarát kertek, balkon kialakításával vagy az esetlegesen bajba jutott madaraknak nyújtott segítséggel is, amit azok a lelkünknek szóló madárdallal és - remélhetőleg - sokasodó jelenlétükkel hálálnak majd meg.

Minden évben, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület szervezésében lakossági szavazatok alapján választják meg az év madarát. 2022-ben ez a zöld küllő lett, amely a harkályfélék családjába tartozó, odvas, öreg fákat kedvelő madárfaj. Élőhelyét a fakivágások veszélyeztetik, így ma már szinte csak a parkokban, ligetekben található, fészkelésre alkalmas fáknál találja meg fészkelési helyét. Az Országos Erdészeti Egyesület szavazásán az év fájának a nagylevelű hársat választották. A hárs, amely a népi hiedelmek szerint a családi béke őrzője, Bajmócon árnyékával Mátyás királyunknak is megnyugvást szolgáltatott. A legendák szerint ugyanis a várkapuval szemben álló hársfa alól diktálta leveleit, amelyek így kezdődtek: „a mi kedvelt bajmóci hársfánk alatt”.

(Bakos Bernadettet a jegyzői székben
Z. Kárpát Dániel váltja fel.)

Tisztelt Képviselőtársaim! „Fa nélkül egy fillért sem ér a táj. S üres a fa, ha nincs rajta madár” - mondja versében Horváth Imre erdélyi magyar költő. Legyen ez egyfajta figyelmeztetés valamennyiünknek, hogy óvjuk, védjük a teremtett világunkat, és őrizzük meg annak sokszínű gazdagságát! Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Tóth Endre momentumos képviselőtársunk 2022. május 9-én arról tájékoztatott, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot 2022. május 9-én megszüntette, így a mai naptól az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén tanácskozási és szavazati jogát gyakorolhatja, indítványt nyújthat be és javadalmazásra is jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt képviselő úr, volt frakcióvezető. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr, és köszönöm szépen Bakos Bernadett frakciótársamnak, hogy beugrásával lehetővé tette, hogy elinduljon az ülés és ez a megemlékezés megtörténhessen. Ebből is látszik, hogy az LMP-re, Magyarország Zöld Pártjára mindig minden helyzetben lehet számítani.

(9.10)

Köszönöm szépen elnök úrnak a megemlékező gondolatait. Azt gondolom, hogy mindannyian átérezzük és tudjuk, hogy ez a nap, a madarak és fák napja az egyik legfontosabb és legszimbolikusabb természetvédelmi, jeles nap, és ez arra int minket, hogy

a mai napon, a mai viták során kiemelten nagy hangsúlyt helyezünk a környezeti ügyek, a környezeti kihívások megtárgyalására. Mi magunk ilyen módon fogunk eljárni nemcsak napirend előtt, hanem a mai ülésnapon.

Az teljesen világos mindenki számára, ezt megtapasztalhattuk mindannyian, hogy a válságok korát éljük, és igen nehéz évtized áll előttünk, ahogy azt miniszterelnök úr is megfogalmazta. Ilyen időszakban, ilyen válságos időszakban kiemelten fontos az, hogy minden lépésünkkel, minden döntésünkkel a nemzeti érdekeket szolgáljuk. De nagyon fontos, hogy képesek legyünk felismerni az eddig elkövetett hibákat, képesek legyünk korrigálni, és képesek legyünk hosszú távon gondolkodni; mindezt annak érdekében, hogy a magyar emberek számára a biztonságot szavatolni lehessen.

Mi ilyen helyzetben nagyon-nagyon fontosnak tartjuk elmondani azt, hogy nem támogatunk semmiféle olyan lépést, amely térdre kényszeríti a magyar gazdaságot - ugye, ezzel kapcsolatban aktuálisan viták vannak -, tehát olyan rövid távú lépéseket, amelyek lehetetlenné teszik a magyar gazdaság működését, az LMP, Magyarország zöldpártja nem támogatja. Ugyanakkor azt is ki kell mondanunk, hogy a kormány az elmúlt ciklusokban az energiafüggetlenség megteremtése érdekében vagy éppen azért, hogy az oroszokhoz való vagy az oroszokhoz viszonyított kiszolgáltatottság tekintetében javítsa a helyzetünkön, hát, nem tett érdemi lépéseket, sőt elmondhatjuk, hogy az elmúlt ciklusokban ezzel ellentétes lépések történtek.

És azt is nagyon határozottan ki kell mondanunk, hogy az LMP nem támogat semmilyen olyan lépést, ami jelen helyzetben növeli Magyarország kiszolgáltatottságát az energiaellátás tekintetében, növeli Magyarország kiszolgáltatottságát Oroszország irányába, és nem támogatunk semmit, ami környezeti, nemzetbiztonsági és gazdasági kockázatot jelent a magyar embereknek.

Itt az elmúlt ciklusokban sok vitát folytattunk az atomenergiáról, amiben nyilván soha nem fogunk egyetérteni, nekünk nagyon határozott álláspontunk, hogy az atomenergia nem zöld, nem olcsó és nem biztonságos, ugye, ebben vitánk van a kormányoldallal, és vitánk van egyébként sok ellenzéki párttal is. Mi ebben következetesek vagyunk, ugyanakkor itt most van egy konkrét projekt, amivel kapcsolatban nagyon sok komoly problémát lehet felismerni, illetve nagyon súlyos ellentmondásokat láthatunk a kormányoldal részéről. Én azt gondolom - most már, ugye, véget ért egy választási kampány, véget ért a választás -, hogy ideje ezekről a kérdésekről olyan módon kommunikálni a kormányoldalnak is, hogy félreteszik a kommunikációs paneleket, és őszintén beszélnek, őszintén beszélnek ezekről a problémákról és a mögöttük látható kihívásokról és mindazokról a lehetséges megoldási javaslatokról, amikről esetleg, mondjuk, nem publikus dokumentumok vannak a kormány előtt.

Nagyon fontos kimondani, hogy milyen problémák terhelik a Paks II.-beruházást, az új atomerőmű építését. Ugye, tényszerűen megállapítható, hogy

szeptemberben kiderült, hogy az orosz partner nem volt alkalmas arra, hogy a magyar és az EU-szabványok szerinti terveket elkészítse, az Országos Atomenergia Hivatal 500 különböző súlyú problémát talált a beruházással kapcsolatban. A mai napig nincs engedélye, nincs meg a létesítési engedélye ennek a projektnek. Olyan alapvető kérdésekre nincs megnyugtató válasz, mint a földrengésbiztonságnak az ügye, a földrengésbiztonság kérdése. De itt az elmúlt hónapokban a szomszédunkban látható súlyos krízis, háborús konfliktus kapcsán megdöbbentő fejleményeket tapasztalhattunk mindannyian.

Láthattuk, hogy az orosz hadsereg támadást indított Európa legnagyobb atomerőműve ellen. Azt is megtapasztaltuk, hogy a csernobili atomerőművet is elfoglalták, és az ottani katonai mozgások súlyos környezeti problémákat okoztak, és az is látható volt, hogy rakétatámadás ért radioaktív hulladék-tárolót. Nemcsak mi mondtuk ki, és nemcsak a nemzetközi szervezetek, de Aszódi Attila, az önök volt kormánybiztosa is elmondta, hogy az oroszok az atomenergiával kapcsolatos mindennemű írott és íratlan szabályt megsértettek, semmibe vették a nemzetközi jogot, és kimondta azt is Aszódi Attila, a korábbi, bővítésért felelős kormánybiztos, hogy az oroszok morálisan immár alkalmatlanok arra, hogy befejezzék, megvalósítsák a paksi bővítést.

Ugye, látható, hogy a finn kormány a hasonló projektet már felmondta, illetve az önök európai parlamenti delegációja, tehát a Fidesz EP-képviselői megszavazták azt a javaslatot, azt az indítványt, ami Paks II. leállítását szorgalmazza. Itt a kérdés az, hogy mi ez a súlyos ellentmondás. Ugye, a magyar kormány továbbra is előre akar menni a Paks II.-vel, miközben a Fidesz EP-delegációja már világosan állást foglalt, hogy ezt le kell állítani. Miként értékeli Aszódi Attila súlyos kijelentéseit, amivel egyébként egyet lehet, csak egyet lehet érteni, én azt gondolom, és milyen módon gondolják, hogy az ilyenfajta paksi bővítés az oroszok által biztosítani fogja Magyarország energiaellátását, amikor függővé válunk az orosz fűtőelemektől?

Azt remélem, hogy nem pártpolitikai, hanem szakmai jellegű válaszokat kapunk, hiszen nem nekünk, hanem a magyar embereknek tartoznak azzal, hogy választ adjanak ezen fontos és súlyos kérdésekre. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Süli János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon!

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Parlament! Tisztelt Képviselő Úr! Ugye, ott folytatjuk, ahol abbahagytuk, hisz egyértelmű, az önök véleménye az, hogy ne épüljön meg Paks II., a miénk pedig egyértelműen az, hogy meg kell építeni. Az elmúlt időszakban véleményünk szerint nem változott az ezzel kapcsolatos magyar energetikai helyzet semmit, sőt alapvetően az európai

energiahelyzet és a várható gáz- és kőolajszerződések is azt indokolják, hogy haladjunk ezen az úton, hiszen beláthatatlan következményei lesznek, ha nem tudjuk megépíteni ezt a két blokkot.

Tehát pillanatnyilag - ugye, ön is volt Pakson a vendégünk, láthatta - lehet vitatkozni, hogy ez környezetileg milyen, de a madarak és fák napján majd ismételten hozunk önöknek egy olyan könyvet, amiben be van mutatva, hogy az erőművet körbevevő élőlények, élettér a legkulturáltabb, és a leginkább környezetkímélő módon élhetnek ott a növények, az állatok. Tehát ezek tények.

Az is tény, hogy ha Magyarországon a zöldenergiára akarunk csak koncentrálni, a napra és a szélre, akkor január 25-én volt a valaha mért legnagyobb magyarországi fogyasztás. Ez 7396 megawatt teljesítmény volt délután 5 órai időpontban, ekkor a beépített megújulókapacitásból, ez 3700 megawatt, ami rendelkezésre áll Magyarországon, 100 megawatt állt summában rendelkezésre. Tehát ha viszonyítok, akkor tulajdonképpen alig mérhető százalékban tudjuk kifejezni, amit képes volt produkálni a megújuló, míg az atomerőmű teljes, 100 százalékos teljesítménnyel működött.

A kitétségünk Európában az egyik legnagyobb, 30 százalék fölötti átlagimportra szorulunk, ha pedig a szankciók, a földgáz-, olajszerződések kiterjednek, akkor még behozni sem fogunk tudni sehonnán, tehát ez az egy járható út van előttünk, hogy meg kell építeni.

Aszódi Attila úr, volt államtitkár véleményét én nem is akarom minősíteni, ő sem volt kinn a területen, én sem voltam, a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség főigazgatója, Grossi úr volt a helyszínen, az ő beszámolójából tudjuk, hogy a blokkot nem érte támadás. A mellette lévő oktatási központból volt - ki kezdte, ki nem kezdte, ott sem voltunk - tűzpárhaj, ami 600 méterre van az erőműtől. Tehát a sajtóhírekben, tudjuk, hogy mindenki kozmetikázik, mindenki úgy mondja, ahogy neki tetszik, mi a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség véleményére hallgatunk, illetve a nemzetközi atomenergia-üzemeltető szervezet információira támaszkodunk. Ez alapján az együttműködés az atomenergiai szektorban mindig kifogástalan volt, az ukrán erőművek, a 15 erőmű is nagyrészt orosz üzemanyaggal üzemel a mai napig is, hiszen nem tud mással, gyártanak, hoznak be amerikai üzemanyagot, ami drágább, rosszabb minőségű. Nekünk nem is alternatíva pillanatnyilag az amerikai üzemanyag, hisz mi a blokk teljesítményét növeltük, kampányhosszát megnöveltük, tehát másfajta üzemanyaggal. Az üzemanyag-szállítás a napokban is gördülékeny volt, két repülőjáratral érkezett Magyarországra, de ugyanez a helyzet Szlovákiában is, tehát az atomenergetikai együttműködést soha nem befolyásolta semmilyen komoly konfliktus, persze a pillanatnyi helyzetig.

Mi abban bízunk, hogy tudjuk folytatni az építkezést, persze naponta oda kell figyelni a szankciós intézkedésekre. A nyertes pályázatok között van amerikai vállalkozó, a GE, francia Alstom, francia irányítás-technika, a német Siemens cég. Tehát ezek a cégek is kinyilvánították, hogy mindenféleképpen a projektnek

részeként akarnak dolgozni, és nemcsak Magyarországon épít a Roszatom, hanem Törökországban négy erőművet, Egyiptomban szintén, Bangladesben.

A finneknél teljesen más helyzet volt, az egy magánberuházás keretében történő beruházás, ott a társult tagok elálltak, az is egy magándöntés volt, a többségi tulajdonos, aki a Roszatom, 34 százalékban ebben a döntésben nem vett részt. Tehát nem a finn parlament hozta meg a döntést, hanem a befektetők. De azért is egyszerű a helyzet, mert ott 13 év csúszás után, ami francia blokk, elkészült Olkiluotóban az 1650 megawattos blokk, az nekik ad egy lehetőséget, hogy pótolják a hiányzó villamos energiát. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Meglepve hallottam az előbb Süli János miniszter úrnak azt a bejelentését, hogy a fűtőelemeket repülőgépen szállították ide. Én úgy tudom, hogy Ukrajnában, a szomszédos országban háború van. Vajon mi történhetett volna, vagy történhetett volna az is, hogy lelövik ezt a gépet, és akkor ennek milyen következményei lettek volna? Én ugyan nem értek a dologhoz, de azért ezt érdemes lenne végigbeszélni, és a kockázatot beazonosítani, mert a mi bőrünkről van szó.

Ami az én témámat illeti: pár nappal ezelőtt a Központi Statisztikai Hivatal nyilvánosságra hozta azt, hogy a bruttó átlagkereset Magyarországon februárban 546 ezer forint volt. Ez egy fantasztikusan szép és nagyon nagy szám, egyetlen hibája van, az, hogy nem igaz, hogy nem fedi a valóságot. Én nagy összegben mernék fogadni itt bárkivel ebben a teremben, hogy ha ezer embert, ezer dolgozót véletlenszerűen kiválasztanánk és megkérdeznénk őket, hogy vajon az ő keresetük hogyan viszonyul az 546 ezer forinthez, eléri-e ezt vagy nem éri el, biztos vagyok benne, hogy nem mondanák azt ötszázán ebből az ezerből, hogy ők keresnek ennyit, de azt gondolom, hogy még százan se mondanának ennyit.

Ezt nagyjából érzékelt a KSH is, ezért aztán gyorsan módosította is ezt a számot és azt mondta, hogy ha a rendkívüli kifizetéseket levonnánk ebből, akkor már csak 445 ezer forint maradna, februárban ennyi lenne a bruttó kereset. Ehhez képest, ha bealkuláljuk azt is, hogy a KSH nem a teljes mintából számol, hanem olyan mintából, amelyben csak az öt fő fölötti foglalkoztatóhelyek vannak benne, és ez módszeresen felülbecsli ezt az értéket - ezt legutoljára éppen a GKI mutatta ki, amikor a NAV adatbázisán kiszámolta ezt, körülbelül 20 százalékos az eltérés -, nos, ha ezt bealkuláljuk, akkor már csak 370 ezer forintnál tartunk. S ha ebből nettót számítunk, akkor olyan 260 ezer forint körüli értéket kapunk. Nos, ez a

260 ezer forint még fele se annak az 546 ezer forintnak, amiről az elmúlt időszakban szó volt.

Én azt szeretném önöktől kérdezni, kedves fideszes honatyák, hogy egy ilyen hatalmas győzelem, ilyen történelmi győzelem után, amit elérték a legutóbbi választáson, vajon nem lenne-e itt az ideje annak, hogy tegyék rendbe a nemzeti statisztikai szolgálatot, hogy olyan adatokat próbáljanak meg produkálni, amelyek köszönőviszonyban vannak a valósággal. Azt gondolom, hogy ezt megérdemelnénk mi mindannyian. Ehhez egyébként első lépésben például okáért megfontolhatnák azt is, hogy a KSH elnökét úgy választanánk meg, hogy lenne egy választási bizottság, amelyben egyharmadnyi embert delegálna a kormánypárt, egyharmadnyit az ellenzék és egyharmadnyit a szakmai szervezetek. S ugyanez a bizottság létrehozhatna egy felügyelőbizottságot is, amely felügyelőbizottság folyamatosan vizsgálná a Statisztikai Hivatal munkáját, és évenként jelentést adna be. Jelenem egyébként, hogy a Lajttól nyugatra ilyen gyakorlatok vannak a statisztikai hivatal vezetésében.

Kérdezem, hogy nem lehetne-e ezt esetleg nálunk is bevezetni. Tudom a választ: nem lehetne. Nem lehetne, mert itt Magyarországon az ABBA együttes nagylágere visz mindent, vagyis azt, hogy a győztes mindent visz. De szeretném felhívni a figyelmüket, hogy néha nem ártana szembesülni a valósággal is, mert ahogy Esterházy Péter mondta, bizony nagyon-nagyon nehéz, szerfelett nehéz ám úgy hazudni, hogy közben nem tudjuk az igazságot. Márpedig a gazdasági válság képében a valóság itt kopogtat az ajtón. Tehát nem ártana, ha önök is megismerkednének a valóságos tényekkel, és nemcsak olyan adatokra támaszkodnának, amelyek ugyan nagyon jók a választási kampányban, de arra, hogy felelősségteljes döntéseket hozzanak, nagy valószínűséggel nem. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a választ Orbán Balázs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy intellektuálisan meglehetősen vad felszólalást hallottunk öntől. Ha megengedi, először a fűtőanyag-szállítással kapcsolatos megjegyzésére reagálnék. Ön arról beszélt, hogy történhetett volna olyan, hogy lelővik, hiszen Ukrajnán keresztül jött a repülőgép. Képviselő úr, nem szabad, nem kellene csacsiságokat beszélni, mert nem történhetett volna ilyen. Nem Ukrajnán keresztül érkezett a fűtőanyag Magyarországra, hanem Lengyelországon és Szlovákián keresztül. Én azt javaslom, hogy mielőtt itt az ország nyilvánossága előtt ilyen, egyébként veszélyes dolgokat mond vagy egyáltalán felvet, előtte tájékozódjon. Kollégáink, miniszter úr, államtitkár úr, a sajtó nyilvánossága és a hozzáértők mind állnak a rendelkezésére. A Párbeszéd-frakciónak van szakértői kerete, azt is lehet erre fordítani. Tehát azt hiszem,

hogy a feltételek adottak. Nem érdemes itt kora reggel egymás idejét ilyen - már bocsánat, hogy ezt mondom - baromságokkal, csacsiságokkal húzni.

A másik dolog az, hogy nincs új a nap alatt. Az elmúlt négy évet azzal töltöttük, hogy ön a különböző felszólalásaiban sportot űzött abból, hogy a volt munkahelyeit leszólta, és úgy tűnik, hogy ezt a sportot ebben a parlamenti ciklusban is folytatni kívánja. S nemcsak a KSH-val kapcsolatban tett így, hanem a korábbi munkahelyeivel kapcsolatban is. Azokat a kollégáit szólja le ezekkel a felszólalásokkal, akik ugyanúgy ott dolgoztak a hivatalban, amikor ön volt annak a hivatalnak a vezetője, és érdekes módon akkor semmi problémát nem látott az ő teljesítményükkel kapcsolatban.

A dolog másik része pedig az, hogy ezek az adatok, ezek a módszertanok - s ezt ön is pontosan tudja - nem új módszertanok, az adatok pedig nemcsak magyar adatok, hanem ezek európai adatok. Tehát a módszertanok ilyenek. Módszertani vitát kétségtelenül lehet folytatni, de több évtizede ugyanezt a módszertant használjuk. Tehát pont az összehasonlításra, hogy az ön szövetségesei kormányzati teljesítményének idejében hogyan nézett ki az átlagbér, hogyan nézett ki a munkanélküliség és a mi elmúlt 12 éves kormányzásunk idejében hogyan nézett ki az átlagbér, a mediánbér és hogyan nézett ki a munkanélküliség, no ennek a két adatnak az összehasonlítására ez a módszertan tökéletesen alkalmas. Tehát amikor ön azt javasolja, hogy változtassuk meg a módszertant, én csak arra tudok gondolni, hogy megpróbáljuk így utólag elkenni a dolgokat, hogy hátha akkor a 2002-2010 közötti időszak, az önök szövetségeseinek kormányzati időszaka jobb fényben tűnik fel. Ezt a célt nem fogja tudni elérni, és nem is javaslom, hogy ebbe az irányba induljanak. Április 3-án sem javasolták a választópolgárok a baloldali ellenzéknek, hogy ezt az irányt folytassa.

A másik pedig az, hogy ezek a módszertanok és ezek az adatok mind-mind validálva vannak az Eurostat által, mert európai összehasonlításra is szükségünk van. Tehát ha ezzel az összefüggésrendszerrel van önnek problémája, akkor azt javaslom, hogy fáradjanak ki az európai fővárosokba, és ott az Eurostat nevezetű szervezet vezetőjével folytassák le ezeket a szakmainak álcázott, de valójában politikai típusú beszélgetéseket.

Ha megengedi, képviselő úr, ha én jól értelmezem a felszólalását, akkor ön tulajdonképpen bejelentkezett a KSH elnöki pozíciójára. Ez ügyben gondolkodtunk itt Dömötör Csaba államtitkár úrral és a kollégákkal, és arra jutottunk, hogy sajnálatos módon azt tudom önnek mondani, képviselő úr, hogy a Fidesz-KDNP-kormány nem fogja önt támogatni a KSH elnöki posztjára. Mi olyan közgazdászt keresünk, akit nem megzavarnak a tények, hanem aki tiszteli őket. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

(9.30)

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Április 3-án a választók döntöttek: úgy döntöttek, hogy van harmadik út a parlamentben, és úgy döntöttek, hogy szükség van Gyurcsány-mentes ellenzékre is, amelyet kizárólag a Mi Hazánk Mozgalom testesít meg.

A balliberálisok szemmel láthatóan még mindig nem tudják eldönteni, hogy fiúk legyenek vagy lányok, hogy kivonuljanak vagy bevonuljanak, ezzel szemben a Mi Hazánk Mozgalom világos elvek mentén politizál: mi minden olyan előterjesztést támogattunk, ami a magyar nemzet érdeke, de mindennél komolyabban szembeállunk, ami a magyarokat megkárosítja. Mi dolgozni jöttünk ide, a hazánkat szolgálni.

Pedig ha valakinek, nekünk aztán lenne okunk panaszra a választási kampány esélyegyenlőségét tekintve, ugyanis például ezt a felszólalásomat sem tehetem közzé a saját Facebook-oldalomon, holott más képviselők ezt akár élőben közvetíthetik. Tudják, hogy miért nem tehetem meg? Mert itt ül előttem egy megválasztott parlamenti képviselő, egy frakcióvezető, Toroczkai László, akinek sem az arcképét, sem a nevét, sem a hangját nem lehet megjeleníteni a Facebookon, különben az én oldalamat is letörlik, gyakorlatilag indokolás nélkül.

Mit kezd ezzel a helyzettel egy felelős magyar kormány? Egy óriási multi cég brutálisan beavatkozik a magyar választásokba, a magyar közéletbe, és önök ezt ölbe tett kézzel nézik. És mit tesz az annyira, de annyira demokratikus ellenzék? Ölbe tett kézzel nézi.

A Mi Hazánk Mozgalom a leginkább cenzúra által sújtott párt volt és marad is hosszú távon, mégsem a panasz hangjai azok, amelyeket hallani fognak tőlünk az Országgyűlésben. De a kormány nemhogy nem lép fel nemzetközi szervezeteknél ezzel a helyzettel kapcsolatban, hanem a Fidesz által kézivezérelt Mediaworks még a Mi Hazánk fizetett hirdetéseit sem volt hajlandó - pénzért sem - közzétenni a választási kampányban. Sőt, odáig is elmentek, hogy megfenyegették azokat a szórólapozó cégeket, amelyek vállalták volna, hogy az emberek postaládájába eljuttatják a Mi Hazánk Mozgalom kiadványait - erre nem volt lehetőségünk. Ilyen helyzetben mondja azt a balliberális tömb, hogy mi összejátsszuk a Fidesszel - persze a tények őket sosem zavarták.

Ehhez jött még hozzá a közvélemény-kutatóknak a magatartása, akik gyakorlatilag végighazudták az elmúlt másfél-két évet, mert mindegyikük, érdekes módon a parlamenti bejutási küszöb alá mérték - a hibahatárt meghaladó alulméréssel - a Mi Hazánk Mozgalom támogatottságát. Mi mégsem a sebeinket nyalogatjuk, már az alakuló ülés napján benyújtottuk az első javaslatokat, és igen, az várható a Mi Hazánk Mozgalomtól az Országgyűlésben is, hogy tabukat fogunk döntögetni. Tabukat fogunk döntögetni, mert nem félünk kimondani az igazságot.

Nem félünk kimondani, hogy a WHO éppen egy diktatúrát készít elő a kötelező oltás bevezetésével (*Derűtség a Momentum és a Párbeszéd soraiban.*),

és nem félünk kimondani, hogy a magyar kormány, ha ezt elfogadja, a saját nemzetének a szabadságát árulja el. A Covid-diktatúrának véget kell vetni nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon. Nem félünk kimondani, hogy egy politikai-ideológiai merénylet zajlik Nyugaton a fehér ember civilizációja ellen, amivel szemben a Mi Hazánk fel fog lépni. Tizenkét évnyi kétharmados fideszes kormányzás után az a helyzet, hogy Budaházy György fegyházban, Gyurcsány Ferenc pedig egy budai villában tengeti mindennapjait, és szervezi továbbra is az ellenzékot.

Nem félünk kimondani, hogy önök harminc éve összejátsszanak egymással a színpalak mögött. Áder János köztársasági elnökként az alakuló ülésen példátlan módon megsértett egy parlamentbe jutott pártot és annak 330 ezer szavazóját, mert több mint 330 ezer ember hatalmazott fel minket arra, hogy folytassuk azt a munkát, amit a parlamenten kívül elkezdünk, képviseljük azt a programot, amelyet meghirdettünk, és ez várható tőlünk. Hiába próbálnak minket a globalistákkal együtt eltiporni, ez a Mi Hazánk Mozgalom életében még csak a kezdet. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Az alelnök asszony napirend előtti felszólalására Répássy Róbert államtitkár úr ad választ. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az az út, amin önök járnak, nem új, és több kudarc övezi, mint amennyi siker. Ön bizonyára tudja, hogy 2005-ben Harmadik Út néven a MIÉP, a Magyar Igazság és Élet Pártja, valamint a Jobbik választási szövetséget kötött; a 2006-os választásokon 2,2 százalékot értek el ezzel a programmal.

Az ön által elmondott sérelmek, amelyeket sorolt, ezek a sérelmek részben a választásokhoz kapcsolódnak. Én figyeltem az Országgyűlés döntését, úgy láttam, hogy a Nemzeti Választási Bizottság beszámolóját az Országgyűlés elfogadta, a jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre álltak, minden jogorvoslatot ki lehetett használni, ezek a jogorvoslatok lezárultak, és nem igazolják az ön által elmondott sérelmeket. (*Dúró Dóra: Nem igaz!*)

Abban egyetérttek, és a kormány mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a vélemény szabadságot ne korlátozhatják nemzetközi médiabirodalmak és nemzetközi multi cégek, viszont erre kevés ráhatása van a kormánynak, ezt ön is nyilván tudja. (*Dúró Dóra: Ez sem igaz!*)

A nemzetközi szervezetek Magyarországon nem vezethetnek be semmilyen kötelező oltást, kizárólag csak a magyar döntéshozók vezethetnek be kötelező oltást, és nincs kötelező oltás Magyarországon. Tehát az ön által említett veszély nem reális veszély, nem valós veszély.

Budaházy és Gyurcsány összehasonlítása talán jogos, ezt nem is vitatom (*Derűtség a DK, a Momentum és a Párbeszéd soraiban.*), azonban emlékszik rá,

hogymind Budaházy György ellen, mind Gyurcsány Ferenc ellen büntetőeljárás indult, amely Budaházy esetében vádemeléssel, míg Gyurcsány esetében a nyomozás megszüntetésével ért véget. *(Dúró Dóra: Szégyen!)* Azt azért nem tartom lényegtelen különbségnek, hogy Budaházy esetében már döntött a bíróság, és nemcsak az ő esetében, hanem a társa esetében egy elsőfokú, nem jogerős ítélet született. Tehát egyelőre ennyit tudunk a Budaházy-ügyben esetleg felmerülő büntetőjogi felelősségről.

Tehát nagyon fontos az, hogy ebben az ügyben tisztán lássuk, hogy a bíróság mit állapít meg. Szerintem mindannyiunk érdeke, hogy a bíróság befejezhesse a büntetőjogi felelősség vizsgálatát. Amennyiben a bíróság befejezte a büntetőjogi felelősség vizsgálatát *(Dúró Dóra: Tizenöt év után!)*, akkor mi is abban a helyzetben leszünk, hogy ismerni fogjuk a jogi tényeket, a jogilag fontos és releváns tényeket. *(Nóvák Előd: Még tíz évet!)*

Tisztelt Elnök Asszony! Az ön által elmondott ügyekben vagy az ön által elmondott hozzászólásban egy nagyon fontos elemet véltem a kormány szempontjából felfedezni, tudniillik hogy önök mindig támogatni fogják azokat a döntéseket, előterjesztéseket, amelyek a nemzet érdekét szolgálják. Erre továbbra is biztatom önöket, és kérem, hogy nemcsak a kormány által, hanem a választók nagy többsége által támogatott döntéseket, a kormány előterjesztéseit mindig támogassák.

Egy dolgot azonban szeretnék leszögezni, és itt kell visszautalnom arra a bizonyos Harmadik Útra és annak a bizonyos 2006-os választási programjára. A kormány zéró toleranciát képvisel az antiszemitizmus és a rasszizmus ellen. Tehát minden olyan megnyilvánulás, amely a 2006-os programjukat jellemezte, az ma sem fogadható el a kormány számára. Ez egy vörös vonal, ha ezt átlépik, akkor nem számíthatnak a kormány támogatására, hanem kifejezetten a kormány tiltására, a kormány ellenzésére számíthatnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Komjáthi Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A magyar Országgyűlésben a dolgozó magyar emberek érdekében szólok fel. Az elmúlt hetekben sorra bukunk ki az olyan ügyek, amelyekben a kormány stratégiai partnerei a magyar munkavállalókkal elég kegyetlenül bánnak, illetve kegyetlenül bánnak el.

(9.40)

Lehet, hiszen egy jobboldali kormány a tőke, a tőkés pártján áll, ellenben mi, baloldaliak, szocialisták a munkavállalók pártján állunk. A Tungsramnál elindult tömeges létszámleépítés családok ezreinek életét

teheti tönkre, a kormány pedig tétlen, vagy legalábbis nem nagyon igyekszik segíteni az onnan elbocsátandó 1600 dolgozó életén. Mondjuk, Dunaújváros esetében is szétárták a karjukat. Makó ügyében csak némán szemlélték a magyar munkásokat ért sérelmeket, ahogyan az esztergomi autógyárban alakuló szakszervezet jogait sem akarták megvédeni a tőkés partnereikkel szemben. De ezek nem egyedi ügyek egymás után, hanem ilyen lett a munka törvénykönyve a Fidesz 12 éve alatt. A tőkést, a multit lassan már jobban támogatja, mint a magyar munkavállalót. A Fidesz-kormány a tőkéséket, a multikat szolgálja, a magyar munkavállalókat pedig kiszolgáltatja, erről szól a rabszolgatörvény, és erről szól a sztrájkjog csorbítása is.

Azt írja a kanizsaujsag.hu: „A kevés - hivatalosan is - megerősített hír egyike volt februárban, amikor kiderült, hogy a cég vezetése egyoldalúan módosította a kollektív szerződés azon pontjait, amelyek a munka törvénykönyvében előírtnál kedvezőbbek voltak az elbocsátások esetére. Ekkor szűnt meg a házaspárok védelme, de változtak a végkielégítésre, valamint a felmondási időre vonatkozó szabályok is. Szokták mondani, hogy az álmoskönyvek szerint egy ilyen módosítás a tömeges elbocsátások előszele. Március végén a város közgyűlése is napirendre kívánta tűzni a témát, de ez volt az az alkalom, amikor Balogh László” - fideszes - „polgármester, miután köszöntötte a megjelenteket, bejelentette, hogy ő aztán az ellenzéki Fidesz-frakció többi tagjával együtt inkább távozik. Nem is vettek részt az ülésen, ám nem sokat vártott magára a szokásos Balogh-i fotelkomment a Facebookon. Ebben kitért a Tungsramot érintő napirendre, melyben rosszállásának adott hangot azért, mert egy magáncég életébe avatkozik bele az ellenzéki többség. Azzal nem sokat foglalkozott a bejegyzése, hogy több mint ezer ember sorsa a tét, nem pedig egy cég belügyeibe kívánnak beavatkozni azok, akik úgy gondolják, hogy a témáról fontos beszélni. Balogh László odáig ment, hogy nem átalotta sugallni, ez csak kamu.” Eddig az idézet.

Ilyenkor mindig a magáncégek belügyei? A magyar kormány mikor áll végre a magyar munkavállalók, a dolgozó emberek oldalára? A választásokig titkolták a gyárkapuk bezárását és a több száz magyar dolgozó kirúgását, de aztán egy héttel a választások után lépni kell? Én rögtön felvettem a kapcsolatot a helyi szakszervezeti vezetőkkel. A baloldal Nagykanizsán is azon van, és Újpesten is mindent megtesz, hogy segítse a kormány partnere által kirúgott emberek százait.

Az is nehezíti a helyzetet, hogy nagyon sok házaspár, sőt már az ő gyerekeik is a gyárban dolgoznak. Ha ők munka nélkül maradnak, még egymáson sem tudnak segíteni, mert nem lesz miből. Ráadásul a gyárban dolgozók átlagéletkora 50 év fölött van. Az a korosztály, aki után nem igazán kapkodnak a munkaerőpiacon. 1600 magyar család várja, hogy a kormány megszólaljon, legyen érdemi lépés a magyar munkavállalók védelme érdekében. Ezért hoztam most ide ezt az ügyet a magyar Országgyűlésbe, beszélünk kell itt is a kialakult helyzetről.

Az a helyzet, hogy ahogyan tesznek a nagykanizsai, újpesti szocialisták és más ellenzéki pártok politikusai is, mindenhol tenni fogunk a magyar dolgozók érdekében. Itt az idő, hogy önök is megértsék, hogy a munkavállalók oldalára kell állni. A stratégiai megállapodásokból pont az hiányzik, ami a lényeg: a magyar munkavállalók védelme. Milyen garanciát kér a kormány a dolgozók érdekében, és milyen garanciát vállal a stratégiai partnerük? Joggal várható el sok milliárd forint adófizetői támogatásért cserébe, hogy a munkavédelmi és munkajogi biztonság a dolgozóké legyen.

Radnótitól kölcsönözve a gondolatot: önök gyárat látnak a látcsón és szántóföldeket, én dolgozót is, ki dolgoáért remeg. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kérem, segítsenek a magyar dolgozókon, vagy legalább ne ártsanak tovább nekik! Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP, a Momentum és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott felszólalására a választ Bodó Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Képviselő úr felvetésére, hogy Magyarország Kormánya a munkavállalók pártján áll-e, azt gondolom, most, a választások alkalmával meghatározó többség nyilvánította ki, hogy igen. De természetesen egy ilyen fontos kérdésben, mint a foglalkoztatás, azért nézzük meg a részleteket is, hiszen ilyen felhangok, amik elhangzottak, azt gondolom, hogy nem a megoldás irányába visznek bennünket, hanem indulatokat gerjesztenek.

2010 óta nyilvánvalóan egy polgári értékrend mentén megfogalmazott gazdaságpolitika zajlik, és ennek része teljesen egyértelműen, hogy nem a segélyalapú rendszerben, gazdaságpolitikában hiszünk, hanem a munkahelyteremtésben, az adócsökkentésben, a beruházásokban, a családok támogatásában.

Nyilván a pénz munkából lesz, ez teljesen egyértelmű. Az adók alacsonyak, azt gondolom, hogy ezt mindannyian látjuk, tapasztaljuk, a jövedelmek nőnek. Gondoljunk csak itt a minimálbér vagy a garantált bérminimum ez évi jelentős emelésére is. Az emberek nyilván ebből a jövedelemből vásárolnak, megéri dolgozni.

De számokat is kell mondanunk, merthogy azt gondolom, hogy így korrekt egy válasz. 4,7 millióan dolgoznak Magyarországon, ennyien még nem dolgoztak a rendszerváltás óta sohasem. Mielőtt még azt mondanák, hogy ez valamiféle fondorlatos számítási logika eredménye, most meg tudom erősíteni, hogy az egész európai uniós rendszerben ez a metodika a helytálló, tehát nincs benne semmiféle hókuszpókusz, ahogy talán korábban említették. 3,6 a munkanélküliségi ráta, 74 százalék a foglalkoztatási ráta, vagyis ezek a mutatószámok egyértelműen kedvezőek.

Természetesen mindig volt és mindig lesz olyan élethelyzet, amikor egy-egy cég életében valamiféle

bizonytalanság, válság keletkezik. Ennek több oka is lehet. Természetesen ezt nekünk nem feltétlenül itt, a Ház falai között kell megvitatnunk, de azért látnunk kell, hogy vajon egy cég milyen foglalkoztatáspolitikát, milyen árpolitikát, milyen termékberuházások mentén képzelt tervet visz tovább. Ennek eredményeképpen természetesen óriási tisztelet a Tungstramnak, hiszen egy nagyon komoly hagyományokkal bíró cég, generációk nőttek ott fel, valóban, ahogy ön is mondja, mérnökök, szakemberek alkottak maradandót, de lehet, hogy egy picit újra kell gondolniuk a termelést, hiszen a vásárlói szokások valószínűleg nem változtak, vilányéőket továbbra is vásárolunk, de lehet, hogy esetleg más minőségűt, más áron. Tehát ezt nyilván majd egy hosszabb elemzés keretében kell áttekinteni.

Mi a mi feladatunk ebben a helyzetben? Nyilvánvalóan a foglalkoztatási osztályokon dolgozó munkatársaink jelezték ezeket a bejelentéseket, amelyeket a cég már részben megtett, vagyis hogy ezen év végéig jelentős létszámleépítést tervez. Ebben a helyzetben van egy kötelező eljárásrend, amit a munkatársaink természetesen azonnal elindítottak. Ennek keretében minden egyes munkahelyen, ahol a bejelentés megtörtént, a munkatársaink jelen vannak, a foglalkoztatási osztály munkatársai jelen vannak, jogi tanácsadással, állásközvetítéssel tudnak segíteni. Természetesen ez nem elégséges, és nyilvánvalóan tovább kell lépniük ezen a téren, ezért minden egyes telepen a szakszervezet képviselőivel az egyeztetések megkezdődtek, a Liga Szakszervezet elnökével mi is, az államtitkárság vezetői is tárgyaltunk az elmúlt napokban, tehát ezen a területen az együttműködés megvan.

Ezenkívül új szereplőként, de én hiszem, hogy hatékony szereplőként lesz jelen ebben a folyamatban a Kereskedelmi és Iparkamara megyei vezetése, illetve munkatársai, ugyanis látnunk kell, hogy a munkaerőpiacon a szakképzett munkaerőre szükség van, ezért aztán a Kereskedelmi és Iparkamara tagjai, ezek a tagvállalatok bizony már most jelentkeznek, hogy ezeket a foglalkoztatottakat nyilván ők átvennék adott szituációban.

Persze ilyenkor mindig fölmerül, hogy mi az eljárási rend, hogyan és miképpen lehet haladni, és az is fölmerül, amit ön ugyan nem tett fel, de egy nagyon logikus szakmai kérdés lett volna, hogy vajon egy cég hogyan tudja megelőzni ezt a kialakult helyzetet. Ennek a megelőzése valahol a mentén kell elinduljon, hogy egyre inkább szükség van és szükség lesz azokra a belső képzésekre, amelyeket egy cég akkor kell hogy alkalmazzon, amikor még nincs meg a baj. Amikor már baj van, akkor sokkal nehezebb gyógyítani. Erre pedig igenis van kormányzati támogatás, mint ahogy arra is, hogy ezek a munkavállalók a későbbiekben elhelyezkedjenek, hiszen a „Vállalkozások munkaerőtámogatása” program keretében már több mint 40 ezer munkavállalónak tudtunk segíteni.

Ez a folyamat tehát elindult, munkatársaink jelen vannak, természetesen közös figyelmünk ott kell hogy legyen ezeken a munkahelyeken, Magyarország Kormánya pedig elkötelezett a munkaalapú társadalom mellett, és a Tungstram dolgozóinak is segíteni fog.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Momentum képviselőcsoportjától napirend előtti felszólalásra Tompos Márton Kristóf képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az orosz-ukrán háború 76. napjához érkezünk a mai nap folyamán. Hetvenhat nappal ezelőtt Oroszország lerohanta a szomszédunkat, Ukrajnát. És most a kormány azt kéri a tisztelt Háztól, hogy támogassa az alaptörvény-módosítást annak érdekében, hogy a különleges helyzetekben is gyorsan tudjon reagálni. Javítsanak majd ki, ha tévednék, de úgy gondolom, hogy egy gyors reakció olyan helyzetekben szükséges, mint például egy humanitárius válság, ha esetleg egy hadművelet indul Magyarországgal szemben, legyen az katonai, informatikai vagy éppen információs.

Ennek fényében be kell hogy valljam, én értetlenül állok ez előtt a kérés előtt, és erre öt nyomós indokom is van, engedjék meg, hogy megosszam önökkel! *(Közbeszólás a kormánypártok sorából: Szereptévesztésben vagy.)* Február 3., PestiSrácok: „Ukrajna mellé állni hazaárulás.” Február 21., a Pesti TV-ben - Isten nyugosztalja! - a meghívott vendég azt fejtegette, hogy ukrán nép és kultúra nem létezik, az ukrán nyelv az orosz egy nyelvjárása. M1 Híradó egy nappal később arról, hogy Vlagyimir Putyin elismerte a két szakadár köztársaságot - idézem -: „A helyiek abban reménykednek, hogy az eddig senki földjének tartott térségben normalizálódik az élet.” A háború kitérésének napján a köztévé híradójának szakértője arról, hogy Zelenszkij ukrán elnök fegyverkezésre szólította föl a lakosságot, ezt mondta: „Ilyen örületet utoljára Hitler követett el a háború végnapjaiban.” És végezetül ötödikként: a Pesti TV-vel közös műsort csináló SzámokAdatok Facebook-oldal immár évek óta terjeszti az összeesküvés-elméleteket koronavírusról, Európai Unióról és legújabbban az ukrán-orosz háborúról; dombaszi népiértésről beszélnek, meg emberek elevenen elégetéséről, keresztre feszítésről, és még lehetne sorolni.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársak! Ezek az oldalak az önök irányítása alatt állnak, az önök holdudvarába tartoznak *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti sorokból: Tévedsz!),* és ezek az oldalak orosz háborús propagandát terjesztenek. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Ezek az oldalak - tudják, a jelek arra utalnak, hogy Magyarországon jelen pillanatban egy orosz dezinformációs hadművelet zajlik. Ez nem újdonság, egész Európában, sőt az egész világon csinálják ezt az oroszok, nagyon sok helyen van ilyen. Ami viszont újdonság, és ami viszont különleges, az az, hogy Magyarországon, ellentétben a nálunk szerencsésebb sorsú európai országokkal, nem a Facebook bugyraiban és a különböző eldugott, senki által nem olvasott oldalakon

terjednek ezek az összeesküvés-elméletek, hanem a kormánypárti média fősodrában. Ezt jelenti a különbség, azaz ez az a bizonyos különbség, amivel önök nem számolnak, és ezt jelenti, hogy Magyarországon az orosz propaganda nyeresre áll. Elképesztő! *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti sorokból.)* Elképesztő bizony! Az orosz propaganda nyeresre áll, és ebben a kontextusban számomra értelmezhetetlen az a kérés, hogy önök gyors reagálásra kérnek felhatalmazást, amikor már évek óta nem lépnek fel az orosz propagandával szemben a saját médiumokban, sehol. Ez megy, ezt kell cáfolni nap mint nap.

Tudják, ha gondolják, fordítsuk meg ezt a kérdést. Azt szokták mondani, hogy Magyarországon béke kell hogy legyen, ne kerüljünk bele ebbe a háborúba, Magyarország, illetve a kárpátaljai magyarság számára az a legfontosabb, hogy Magyarország kimaradjon ebből a háborúból. Egyetértünk, nincs közöttünk ebben vita. *(Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypárti sorokból, köztük: Akkor miért küldenétek fegyvereket?)* Legyen béke, de ne legyen vészhelyzet!

Önök azt is mondják, most is, hogy ne küldjünk fegyvereket. Rendben van. Önök tudják, rendben van, önök vállalják ezért a felelősséget a NATO-partnerekkel szemben, nincs mit ehhez hozzátennünk, de legalább annyit tegyenek meg, hogy a saját médiájukban az orosz propagandát kipucolják, mert ez így jelen pillanatban vállalhatatlan. Mondják már el nekem, hogy amikor Ukrajnában véget ér a háború, márpedig véget fog érni, Ukrajna túl fogja ezt élni, és remélhetőleg Ukrajnát majd újra lehet építeni, akkor önöknek le kell majd ülni az ukrán partnerekkel tárgyalni; és amikor meg fogják kérdezni, hogy mi volt a kárpátaljai magyarellenes felvonulás, mik voltak azok a náci szlogenek, mik voltak azok a mondasok, azok a tettek, azok a törvények, amelyek a magyar kisebbség ellen irányultak, akkor önök meg milyen pozícióba fognak kerülni, miközben a háttérben meg azt terjesztik, hogy Volodimir Zelenszkij egy drogos milliárdos, hogy népiértést folytat le Ukrajna, aki egyébként egy náci állam? Hogyan fogják ezt megvalósítani? Árulják már el nekem! Valószínűleg sehogy, de tudják, amikor véget ér a háború, akkor a diplomáciáé lesz a főszerep újra, és a diplomáciában a gesztusoknak komoly értéke van. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Arra kérem önöket, tegyenek egy gesztust, és pucolják ki a médiájukat, legyen ez az új kormány az egyik első feladata. Köszönöm szépen. *(Taps a Momentum és a Párbeszéd sorai-
ban.)* - *Közbeszólások a kormánypárti sorokból, köztük: Nyertünk egy újabb bohócot.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Menczer Tamás államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Önök egy

új formáció a magyar parlamentben, ezért mindenképp engedje meg, hogy egy fontos tényre felhívjam a figyelmét. A ház, ahol most ezt az ülést folytatjuk, a magyar Országgyűlés, nem a Médiahatóság. Ez egy fontos különbség; ha olyan típusú kérdése van, amely a Médiahatóságra tartozik, akkor oda forduljon, itt pedig vegyük magunkat komolyan, és nyomatékossítsuk, hogy mégiscsak az Országházban vagyunk.

Ha jól értettem, nagyon próbáltam figyelni, ha jól értettem a felszólalását, akkor ön valamifajta idegen érdekekről beszélt, és talán a felszólalásának a címe is valami ilyesmi. Szeretném, megint csak arra utalva, hogy önök új formáció a magyar parlamentben - és persze igaz, hogy a Gyurcsány-párt ifjúsági tagozata, meg az is igaz, hogy a szép emléké SZDSZ, az elődeik nyomában járnak, mindenben hasonlítanak; megjegyzem, a szép emléké SZDSZ a magyar politikatörténet szemétdombjára került, oda, ahová való, és ne zárjuk ki, hogy esetleg önök is követni fogják őket, de mindenesetre jelenleg mégiscsak, minekutána új formáció a Momentum a parlamentben -, van szerencsém önnek bemutatni a pártját.

Idegen érdekek vonatkozásában hadd hívjam föl arra a figyelmét, hogy önök romániai választáson egy román pártot támogattak a magyarral szemben (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Így van! - Felháborító!*) Miről beszélgetünk, tisztelt képviselő úr?! Van szerencsém felhívni a figyelmét arra, hogy szlovákiai választáson szlovák pártot támogattak a magyarral szemben. Van szerencsém arra is felhívni a figyelmét a pártjával kapcsolatban, hogy az erdélyi Marosvásárhelyen megválasztott magyar polgármesternek önök román nyelven küldtek gratuláló táviratot. (*Derűtség a kormánypárti sorokban.*) Idegen érdekek, tisztelt képviselő úr, önök ezeket tették, mert nyilvánvalóan Brüsszelben és imitt-amott erre kaptak feladatot, tehát ha idegen érdekek képviseletéről beszél, akkor mindenképpen javaslom, hogy vizsgálja meg a pártját.

De jöjjünk egy pillanatra haza! Hadd idézzek megint csak az önök pártjától! Fekete-Győr András, 2017: „Az embereknek arra van szükségük, hogy egy világos, kézzelfogható alternatívát kapjanak, nem pedig arra, hogy egy valamilyen moslékszerű mixet.” Nem én mondom a „moslékszerű”-t, hanem az ön frakcióvezetője, és önök ebben részt vettek. Soproni Tamás, az ön párttársa: „Lehet, hogy valaki nagyon szereti a Gundel-palacsintát, a gulyáslevest és a tökfőzeléket külön-külön, de ha összeturmixoljuk ezeket, az mégiscsak moslék.” Önök ebben vettek részt. „Nem akarjuk összegyurcsányozni magunkat” - mondta megint csak Soproni Tamás, az ön párttársa. Sikerült, jegyzem meg. És még egy idézet: „A Momentum szembeköpné magát, amennyiben koalícióra lépne a Jobbikkal és az MSZP-vel” - Fekete-Győr András, 2017, Józsefváros. Tisztelettel kérdezem, hogy sikerült-e megmosakodni azóta. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*)

Ami a háborút illeti, ott pontosan ugyanaz a helyzet, mint minden más témában: önök véletlenül sem a magyar érdekeket képviselik. A háborúval kapcsolatban világos volt, és most is az, a magyar kormány álláspontja, illetőleg a kormánypártok álláspontja: ebből a

háborúból ki kell maradnunk, ide nem küldünk sem katonákat, sem fegyvereket, ellentétben önökkel, akik minden további nélkül belesodornák Magyarországot ebbe a háborúba. Megint csak idézem az ön párttársát, Cseh Katalint: „Február 1-jén írt Fekete-Győr András egy publicisztikát arról, hogy lehet, hogy ez nem lenne egy rossz gondolat, hogy a háborút amúgy fegyverekkel vívják, és hát mostanra Orbán Viktor egyedül maradt ennek az ellenzésével, hogy szerintem nagyjából így az egész Európai Unióban, hát, alig van olyan ország, aki ezt mondja, és a régióból biztos nincs.” Kicsit zagyva a mondat, a további idézéstől el is tekintenek. De a lényeg az az, és pontosan elárulja azt, hogy önök véletlenül sem a magyar érdeket képviselik, hanem azt nézik, hogy mások mit csinálnak, másokhoz idomulnak, mások érdekeit képviselik.

(10.00)

A kormány álláspontja az, hogy a háborúba nem megyünk bele, fegyvert és katonát nem küldünk, a szankciókkal kapcsolatban pedig van egy vörös vonalunk az olajra, illetőleg a gázra vonatkozóan, és mindezzel ellentétes, mondom még egyszer, így tehát a magyar érdekekkel ellentétes az önök álláspontja. Jegyzem meg, volt egy választás előtte, volt önöknek egy kapitánya. Önök felsorakoztak mögötte, és a kapitány volt kedves azt mondani, hogy küldene katonákat és fegyvereket is, ráadásul Cseh Katalin és Fekete-Győr András, az önök párttársai is ezt mondták. A kapitány azt is mondta, hogy támogatna olyan szankciókat, amelyek fájának Magyarországnak; mi ezt ellenezük. (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*)

Kérem, hogy próbálják meg a magyar érdeket képviselni. Itt vannak a parlamentben, lesz rá lehetőségük, sok sikert kívánok. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, volt alelnök úr. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Sürgető ügyeinkről” címet adtam a napirend előtti hozzászólásomnak, mégpedig azért, hiszen napok múlva meg fog alakulni a következő Orbán vezette fideszes kormány, és én két olyan rendkívül sürgető ügyre hívnám fel a tisztelt Ház figyelmét, ami a jelenlegi, rendkívül súlyos szociális és gazdasági válság kezdetén szerintem kiemelt fontosságú a magyar polgárok jóléte és szabadsága szempontjából.

Az egyik az, hogy Orbán Viktor és a Fidesz szerezzék végre vissza a magyar polgároknak járó európai uniós forrásokat. Van egy remek és egyszerű módozata annak, hogy megkapjuk azokat a forrásokat, amelyeket most a 7. cikkely szerinti eljárás miatt meg akarnak vonni a magyar polgároktól. Ennek van egy rendkívül egyszerű módja: az egypárti túlhatalmat kiépítő Fidesz állítsa vissza a jog uralmát és a kiegyensúlyozott médiaviszonyokat, engedjék be végre az ellenzéki képviselőket - ha

a jelenlegi helyzetben azt mondom, hogy a frakciók arányában, akkor, azt hiszem, ez nem egy nagyúri gesztus - a közmédiába; abba a közmédiába, amelyet az adófizető polgárok 130 milliárd forintnyi pénzéből - mi mindannyian, az a majdnem kétmillió választópolgár is, aki az ellenzéki listára szavazott - tartunk fenn.

Állítsák vissza a jog uralmát! A jog uralma nem azt jelenti, hogy valami brüsszeli ármány, hanem a jog uralma azt jelenti, hogy Magyarországon valóban egy magántulajdont nem lehet csak úgy elvenni egy fideszes potentátnak. A jog uralma az egyik legalapvetőbb európai konzervatív érték, amely mellett a Jobbik, az ellenzék egyetlen jobbközép keresztényszociális néppártja mindig ki fog állni. *(Derűltség. - Rétvári Bence: Húha!)*

Ez egy olyan kérdés, amelyen persze önök mosolyoghatnak, hiszen látom, hogy önöktől nagyon távol esik az Európai Unió alapító atyáinak, Konrad Adenauernek, De Gasperinek és Schumannnak a neve, ha hallották ezeket a neveket a most röhögcsélő hátsó soros fideszes képviselők. Ők ugyanolyan keresztényszociális politikusok voltak, mint mi, és egy szociális piacgazdaságban hittek, nem pedig egy olyan államkapitalista berendezkedésben, ahol a magyar államhatalmat egy párt megszállja ugyanúgy, mint a kommunista egypárt időszakában. Állítsák vissza a tisztességes jog uralmát, hadd kapják meg a magyar polgárok a nekik járó forrásokat!

Egy másik ügy, amiről tegnap itt Szijjártó külügyminiszter úrra reagálva Lukács László frakcióvezetőhelyettes-társam már beszélt, mégpedig az, hogy azonnal meg kell kezdeni hazánk energiabiztonságának a lépésről lépésre történő kiépítését. Ahogy azt tegnap is leszögeztük, teljesen egyértelmű, hogy a Jobbik nem fog semmilyen olyan szankciót támogatni, ami a magyar polgárok megélhetését, fűtését veszélyezteti, hiszen ha van párt hazánkban, aki pontosan tudja, hogy egy kistélepülésen egy omladozó házban nem lehet azt a gázárát kifizetni, amit, mondjuk, egy ilyen szankció okozhatna hazánkban, akkor azok mi vagyunk.

Félreértés ne essék, én azt gondolom, hogy ez egy teljesen egyértelmű álláspont, de azt is gondolom, hogy az elmúlt 12 évben - ahogy azt már ma ebben a Házban elmondta Keresztes Lóránt frakcióvezető úr - önök nagyon sokat tettek azért, hogy hazánk egyoldalú függésbe kerüljön az orosz gáz- és olajszállításoktól, ahelyett, hogy például elfogadták volna azt a javaslatot, amit én ismét be fogok nyújtani, hogy ismét lehessen szélerőműveket hazánkban létesíteni, ugyanis az önök 2011-es törvénymódosítása tette ezt lehetetlenné. Én a soproni régióban voltam képviselőjelölt, és mi mindig tudjuk, honnan fúj a szél: északnyugati irányból és állandóan, és 3 méterre az osztrák határ túloldalán rengeteg szélmalom, szélkerék van, nem véletlenül. Tudjuk, hogy nekünk az a fontos, hogy elkezdjünk végre alternatív energiaforrásokat keresni.

Ráadásul a Jobbik, ahogy ezt Balczó Zoltán képviselőtársam korábban is mindig leszögezte, nem atomenergia-ellenes, sőt azt gondoljuk, hogy a Paks II.-beruházást ugyan érdemes felülvizsgálni a jelenlegi globális és európai biztonságpolitikai szempontok miatt,

de például az I. blokk meghosszabbítását modern technológiával érdemesnek tartanánk megfontolni, mint ahogy azokat a francia javaslatokat is, amelyek kisebb méretű atomerőművekről szólnak.

Összefoglalóan tehát: nagyon sürgető dolgok vannak azért, hogy hazánk végre ebben a nagyon nehéz helyzetben is a magyar polgároknak biztosítsa azt, amit megérdemelnek, a jólétet és szabadságot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 29-ből nulla. Önök 29 helyen állítottak országgyűlési képviselő-jelöltet, és nulla helyen nyertek. Önök az egyetlen olyan parlamenti párt, tisztelt képviselő úr, amelyik egyetlenegy körzetben sem tudott egyéni győzelmet aratni. Ennek valószínűleg olyan okai vannak, amelyek a saját pártjukra vezethetők vissza. Ön itt mutogathat arra, hogy a közmédia miatt veszített a Jobbik a választásokon, na de hogy 29-ből nulla, tisztelt képviselő úr, azt nem lehet másra fogni, csak önmagukra.

Amikor 2006-ban Gyurcsány Ferenc őszi beszéde elhangzott, amikor az ön párttársai is ott tüntettek Gyurcsány Ferenc ellen 2006-ban, ön is esetleg tüntetett? Ön is tiltakozott 2006-ban Gyurcsány Ferenc ellen, hogy becsapta az embereket, hogy tönkretette az országot, hogy Őszödön beismerte, hogy az egész választási kampányban hazudott, hogy meghamisította a költségvetés számait? Ott volt ön is akkor a tiltakozók között? Valószínűleg ott volt. Most nem reagál semmit, úgy látszik, titkolja, hogy akkor mi volt az álláspontja, mert ma már kellemetlen. *(Dr. Brenner Koloman: Dékánhelyettes voltam...)* Mert most már ott ülnek Gyurcsány Ferenc mögött srégen, karnyújtásnyi távolságra vannak egymástól, tisztelt képviselő úr, azok, akik 2006-ban Gyurcsány Ferenc ellen tüntettek. Lehet, hogy ez az oka a 29:0-nak.

Mondhatja ön azt, hogy nincs demokrácia Magyarországon, mondhatja azt, hogy a médiaviszonyokba bele kellene avatkoznia a kormánzatnak, amit ön követelt, hogy a Jobbiknak nagyobb médiafelülete legyen, de esetleg önök, akik 2006-ban Gyurcsány Ferenc ellenében jöttek létre mint párt, nem Gyurcsány Ferencel kézen fogva kellett volna hogy kampányoljanak, és akkor az eredményük lehet, hogy nem 29:0 lett volna a végén. Hibáztathatnak másokat, foghatják ezt másra, a saját pártjukon belül is láthatóan óriási felkészültséget hozott ez elő, nagyon nagy kritikákat is kapott a saját pártvezetésük, persze ez oda-vissza megtörtént, de talán ez tanulság. Önöknek már valószínűleg késő, mert a Jobbik 26 főről 10 főre csökkent, és valószínűleg nem emelkedni fog ez a létszám, de a későbbi pártoknak, akik a saját alapelveikkel mennek szembe azért, hogy a hatalomhoz egy kicsit közelebb kerüljenek, azoknak a pártoknak érdemes majd a Jobbik 2022

környéki politikájára visszatekinteni, hogy a magyar emberek nem szeretik azokat a politikusokat, akik a saját gerincüket operálják ki.

Ami az EU-s forrásokat illeti, tisztelt képviselő úr, a magyar emberek a népszavazáson egyértelműen döntöttek, körülbelül három és fél millióan, hogy nem hajlandóak az LMBT-propagandát ráengedni a kisgyermekekre az óvodákban és az iskolákban. *(Dr. Brenner Koloman: Szó sincs az LMBT-ről, barátom! Szó sincs...)* Innentől kezdve ez nemcsak a magyar kormány álláspontja, hanem a magyar emberek álláspontja is, Magyarország álláspontja is. Soha ennyi ember a rendszerváltás óta egy irányba nem szavazott, soha ekkora társadalmi támogatottsága egyetlen népszavazásra bocsátott kérdésnek sem volt *(Dr. Brenner Koloman: Mi köze az EU-forrásokhoz? Semmi köze sincs az EU-forrásokhoz!)*, beleértve a NATO-tagságot, az EU-tagságot, a kötelező betelepítési kvótáknak az elutasítását. Ezt az álláspontot tisztelnie kell önöknek is, bármennyire is ez ellen voltak, és tisztelni kell Brüsszelben is, hogy emiatt nem tartják vissza a nekünk járó forrásokat, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Brenner Koloman: Mi miatt tartják vissza? Ez hazugság!)*

Bármilyen választási rendszerről is beszél - joguralomról beszélt ön, tisztelt képviselő úr -, nem tud a világon olyan választási rendszert mondani, egyetlenegy sem, ahol ilyen választási eredmény mellett, ahol 3 millió 60 ezer szavazatot kapott a Fidesz-KDNP listája, ne a Fidesz-KDNP szerzett volna nagyarányú többséget a parlamentben; nincs még egy.

(10.10)

Ön joguralomról beszélt: mutasson egyetlenegy olyan jogrendszert, választási rendszert, ahol ez nem nagyarányú győzelmet jelentett volna! Egy angolszász típusú, egyéni körzetekre épülő rendszerben még nagyobb többségünk lett volna, akkor valóban négyötödös többsége lett volna a Fidesz-KDNP-nek és nem kétharmados. De olyat, ahol ez ne többséget eredményezett volna, nem talált volna.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök átvették a baloldaltól azt a logikát, amely a magyar vállalkozások, a magyar cégek ellen szól. Önök mindig, amikor magyar cégről van szó, akkor korrupciót emlegetnek, amikor meg multikról van szó, akkor meg fejlődést, fejlesztést és modern technológiákat emlegetnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön energiabiztonságról beszél, de közben az önök európai parlamenti képviselője tapsolva támogatja azokat a brüsszeli szankciós javaslatokat, amelyek teljes mértékben összeroppanának a magyar gazdaságot, amelyek egy atombombával felérő csapást mérnének a magyar gazdasági életre; ön energiabiztonságról beszél, miközben a saját politikusaik teljes mértékben szétzúznák a magyar gazdaság energetikai alapjait. Nekünk a hét szomszédos országból hat szomszédos országban van kiépített csővezetékünk, nem rajtunk múlik, hogy nem történtek meg a környező országokban olyan fejlesztések, amelyekből nagyobb kapacitás érkezhetne Magyarországra.

De zárásként, tisztelt képviselő úr: ön „Sürgető ügyeinkről” címet adott a saját felszólalásának. A Jobbik leginkább sürgető ügye jelen pillanatban, hogy a saját pártrendezvényükön történt nemi erőszakkal kapcsolatban tisztázzák, pontosan mi is a pártjuk álláspontja. Mert önök ugyanúgy hallgatnak ebben a kérdésben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, mint ahogy hallgattak Havas Henrik ügyében, Gothár Péter ügyében, Gréczy Zsolt ügyében vagy Donáth László ügyében. Ez lenne az igazi sürgető ügy ma a Jobbik-frakció számára. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Úgy van!)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben, a Fidesz-KDNP-kormány megalakulásakor egyértelműen kimondásra kerültek azok a rendező elvek, amelyek mentén a kormány a gazdaságpolitikáját megvalósítja. A stratégiai nemzeti tulajdon mellett célként tűztük ki a csökkenő adókat és a bővülő foglalkoztatottságot is; kimondtuk, hogy Magyarország mindenki, aki tud és akar dolgozni, annak legyen munkája, ne járjon automatikusan bármiféle segély. Ezért sikerült létrehozni - a magyar vállalkozásokkal közösen - egymillió új munkahelyet. Ezért kell elutasítani a tegnap itt a Házban is hangoztatott baloldali alapjövedelem gondolatát, ami azt jelentené, hogy vegyük el a pénzt attól, aki dolgozik, és adjuk oda annak, aki nem is akar. Mi egyetértünk az Alaptörvényünkkel, ami így szól: „Valljuk, hogy a közosság erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.”

A munkaalapú társadalom politikája mellett szintén középpontban áll az idősök iránti megbecsülés, ezért a Fidesz-KDNP 2010 óta mindent megtesz annak érdekében, hogy ezt konkrét intézkedésekkel is kifejezze. 2010-ben, amikor szövetséget kötöttünk a nyugdíjasokkal, azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy folyamatosan megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét, szemben a korábbi, baloldali kormányzat idős embereket megkárosító politikájával. A nyugdíjak és nyugdíjszerű ellátások emelése követi az inflációt, így az ellátások összege az elmúlt 12 évben a mostani emelésekkel együtt nominálisan 59 százalékkal, vásárlóértéken pedig 10 százalékkal nőtt. A gazdaság növekvő teljesítményéből szintén részesülhetnek az idős emberek is, emlékezzünk csak, hogy 2017-től a gazdaság és az ország teljesítménye lehetővé tette a nyugdíjprémium és az egyszerű juttatások kifizetését is.

Az elmúlt másfél évben is, a világvárvány miatti veszélyhelyzet időszakban is odafigyeltünk azokra, akik évtizedekig a hátukon vitték és építették Magyarországot, hiszen az első intézkedések között szerepelt az idősök egészségügyi és gazdasági védelme.

Tisztelt Képviselőtársaim! A baloldal folyamatosan szavak szintjén aggódik a nyugdíjasokért, szavazataikkal már kevésbé mutatják az elkötelezettségüket. Ráadásul, sokszor mintha elfelejtenék, hogy a korábbi szocialista-liberális kormányzás Gyurcsány Ferenc vezetésével több olyan intézkedésről is döntött, ami nagy csapást jelent az idős emberek számára. 2009-ben önök elvettek 2,2 millió embertől egyhavi nyugdíjat, ráadásul ettől függetlenül is csökkent a nyugdíjak reálértéke. A Gyurcsány- és Bajnai-kormányok alatt, 2005 és 2010 között több mint 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak vásárlóereje. Említhetném éppen Márki-Zay Péter, a baloldal korábbi üdvöskéjének kijelentéseit is, melyekben ostobaságnak és hibának tartja a 13. havi nyugdíj visszavezetését és a rezsicsökkentés politikáját.

2021-ben pedig történelmi adósságot kezdünk el törleszteni a nyugdíjasok felé: a Gyurcsányék által elvett 13. havi nyugdíjat elkezdjük visszaépíteni, amit 2022 februárjában már teljes összegben megkaphattak az idősök.

A 2022. április 3-ai választás eredménye világos és egyértelmű: a Fidesz-KDNP újra felhatalmazást kapott a választópolgároktól, ezért az idősök továbbra is számíthatnak a Fidesz-KDNP-re.

Ugyanakkor láthatjuk, hogy a minket körülvevő világban milyen a helyzet, hiszen jelen van a migráció, még teljesen ki sem lábaltunk egy világválságból, az európai gazdaság egén gyülekeznek a sötét felhők, magas az infláció szinte az egész világban, energiaválság van kibontakozóban, és háború is zajlik a szomszédokban. Ennek ellenére is tartjuk a 2010-ben tett ígéretünket: folyamatosan emeljük a nyugdíjakat. Januárban 5 százalékos volt a nyugdíjemelés, amit a 13. havi nyugdíj kifizetése követett. A sok bizonytalanság és az infláció miatt július 1-jétől pedig újabb 3,9 százalékkal emeli a kormány a nyugdíjakat. Az emelés erre az évre visszamenőleg is vonatkozik. Az idősök anyagi biztonságát erősíti még a rezsicsökkentés, az élelmiszerárstop és a benzinárstop fenntartása is.

Betartottuk és betartjuk az idős honfitársainknak tett ígéretünket, megőriztük a nyugdíjak vásárlóértékét, sőt visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat is, amit a baloldali kormány elvett tőlük.

Köszönet az idősöknek. Nagyszüleink generációja továbbra is számíthat a Fidesz-KDNP-re, számíthat ránk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Zsigó Róbert államtitkár úrnak adok szót, aki nem a régebbi helyén, hanem a miniszterelnökségi államtitkárok helyén szólal fel. Ezt a műszaki kollégák számára jeleztem. Parancsoljon, ön é a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ott szólalok fel, ahol szót kapok, elnök úr. Köszönöm szépen, hogy ezt a fontos kérdést szóba hozta itt a parlamentben, hiszen Magyarországon 12 esztendeje, 2010 óta családbarát kormányzás folyik, ami azt jelenti, hogy a fiatalok

életkezdésének a segítése, illetve a gyerekes családok támogatása mellett az idősek támogatása és megbecsülése is fontos mindannyiunk számára. Ezt a munkát korábban is végeztük, és a magyar emberek támogatásával a jövőben is folytatni fogjuk, hiszen április 3-án erre is felhatalmazást kaptunk.

Azért is fontos mindez számunkra, merthogy mindannyiunk kötelessége megbecsülni az idős embereket, mert amink van, ami körülvesz bennünket, azt tőlük kaptuk, azt az ő munkájuknak köszönhetjük. Erre az alapra tudunk építkezni az elmúlt esztendőben és tudunk építkezni az elkövetkezendő időszakban is, fontos tehát, hogy megvédjük őket, támogassuk, megbecsüljük, és garantáljuk mindannyiuk biztonságát.

A magyar emberek megtapasztalhatták, hogy a polgári kormány megbecsüli az időseket, hiszen ahogy ön is mondta, 2010-ben kötöttünk egy szövetséget az idősekkel, hogy amíg nemzeti kormány van Magyarországon, addig a nyugdíjak vásárlóértékét megőriztük. *(Arató Gergely: És sikerült?)* Arról tudom tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést és a kételkedő ellenzéki képviselőket, hogy igen, sikerült, merthogy nemcsak megőriztük a vásárlóértékét a nyugdíjaknak, hanem 10 százalékkal emelni is tudtuk. Emellett az elmúlt öt esztendőben közel 900 milliárd forintnyi extra kifizetést is tudunk adni az idős honfitársainknak az Erzsébet-utalvány és a rezsialtalvány mellett. Fontos számunkra emellett, hogy az idős emberek is részesüljenek a gazdaság jó teljesítményéből, éppen ezért 2017-ben, '18-ban és '19-ben is nyugdíjprémiumot tudunk fizetni az időseknek, sőt minden idők legnagyobb összegű nyugdíjprémiumát tudtuk kifizetni 2021 novemberében 2,4 millió idős embernek. Ez nemcsak az öregségi nyugdíjban, hanem a nyugdíjszerű ellátásban részesülő embereket is érintette.

Amellett pedig, hogy visszaadtuk a gyermeket nevelő családoknak a 2021-ben befizetett személyi jövedelemadójukat, illetve az idén január 1-jétől a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentességben részesülnek, ahogy elhangzott, 2022 februárjában visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat az időseknek, amit a korábbi kormány vett el tőlük. Ezt nemcsak az öregségi nyugdíjban, hanem a nyugdíjszerű járulékbán, ellátásban részesülők is megkapták.

Mindannyian emlékszünk, hogy nem mindig volt ilyen idősbarát kormányzás Magyarországon, hiszen 2010 előtt, a Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején, ahogy mondta is képviselő úr, nem megtartották, hanem csökkentették a nyugdíjak vásárlóértékét, nem adták a nyugdíjasoknak, hanem elvettek, elvették akkor egyik napról a másikra tőlük a 13. havi nyugdíjat.

(10.20)

És ráadásul, azon ígéretükkel szemben, amire mindannyian emlékeznek nyilván - hiszen lassan mondták, hogy nem lesz gázáremelés, viszont a rezi árát az egekbe emelték - háromszorosára a gáz árát, és kétszeresére a villanyáram árát, ezzel teljesen kiszolgáltatott helyzetbe hozták az idős embereket 2010-re.

Valóban, az európai energiaválság miatt növekvő infláció következtében decemberben úgy döntött a kormány és a parlament is, hogy nem 3 százalékkal, hanem 5 százalékkal emeljük idén a nyugdíjakat. Szintén az európai energiaválság és a szomszédunkban dúló háború miatt pedig most úgy döntöttünk április végén, hogy a növekvő infláció miatt újabb 3,9 százalékos mértékű nyugdíj-kiegészítést kapnak az idős emberek. *(Arató Gergely közbeszól.)* Ezt megkapják júliusban, januárig visszamenőleg egy összegben. Ráadásul hasonlóképpen a 13. havi nyugdíj összegét is korrigáljuk, és ezt is meg fogják kapni január elsejéig visszamenőleg. Ez több mint 2,4 millió embert érint, és a 2022. évben a költségvetésben 184 milliárd forint plusztámogatást jelent.

Azt tudom mondani, illetve az általam elmondottakból is látható, hogy mi valóban megbecsüljük az időseket, és az idős emberek továbbra is számíthatnak ránk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Halász János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ukrajnában február 24-e óta háború van. A Fidesz álláspontja a kezdetektől fogva világos: elítéljük Oroszország agresszióját; kiállunk Ukrajna területi integritása mellett, és meg akarjuk őrizni Magyarország békéjét és biztonságát.

Április 3-án ezt az álláspontot a magyar választók elsőpró többsége támogatta. Egyértelmű, hogy a magyarok a béke pártján állnak. Nem egyik vagy másik háborúzó fél oldalán akarunk harcolni, hanem minden lépésünk azt a célt szolgálja, hogy minél hamarabb legyen azonnali tűzszünet, és minél hamarabb kezdődjenek meg a béketárgyalások.

Magyarországnak ebből a háborúból ki kell maradnia. Ezért továbbra sem küldünk fegyvereket Ukrajnába, és nem is engedünk át Magyarországon fegyverszállítmányokat. Aki fegyvert szállít, bajt hoz a saját fejére is, különösen, hogyha a háborúban álló ország a szomszédja; különösen, hogyha ebben a szomszéd országban több tízezer magyar ember él.

Segítünk viszont minden bajbajutottnak, a háború elől hazánkba menekülőknél. Magyarország valaha volt legnagyobb humanitárius segítségét nyújtjuk. Közel 700 ezer, Ukrajnából érkezett menekültet engedtünk már be minden fenntartás nélkül; mindenkinek az ellátásáról gondoskodunk. A gyerekeket iskolába járattuk, a felnőtteknek munkát biztosítunk. Csak a múlt heti varsói támogató konferencián 37 millió eurónyi vállalatot tettünk, amit az ukrán menekültek számára fogunk majd biztosítani.

Tisztelt Ház! Segítünk ott, ahol tudunk, de azt nem fogadjuk el, hogy a háború árát a magyar emberekkel fizetessék meg. A nemzetközi helyzet súlyos. Veszélyben van az általános európai béke, de azon belül most az energiabiztonságunk felett is sötét felhők gyülekeznek.

Az Európai Bizottság ismertette a Bizottság hatodik szankciós javaslatát Oroszország ellen. Ebben szerepel az olajembargó is. A Bizottság azt javasolja, hogy szüntessük meg az Oroszországból érkező olajszállítmányokat. Ez elfogadhatatlan, és teljes mértékben elmentes a néhány héttel ezelőtti versailles-i miniszterelnöki csúcsértekezleten létrehozott konszenzussal.

Versailles-ban a miniszterelnökök megállapodtak abban, hogy csak olyan lépéseket tesznek, amelyek figyelembe veszik az országok eltérő energiaszerkezetét, és figyelembe veszik azt, hogy minden országnak szuverén joga megállapítania, hogy milyen energia-összetételben működteti a gazdaságát.

Most - anélkül, hogy bárkivel miniszterelnöki szinten egyeztettek volna - a Bizottság előállt egy javaslatral, ami felrúgja ezt a konszenzust, és egységes szabályt akar mindenkire ráerőltetni. Tehát a Bizottság elnök asszonya, akarva-akaratlanul megtámadta a nagy nehezen létrehozott európai egységet. Most már, utólag, elkezdte az egyeztetéseket, Magyarországon is tárgyalt, de még nagyon sok mindent kell megbeszélni, hogy hazánk változtasson az álláspontján.

Ennek a javaslatnak az elfogadása azt jelentené, hogy már másnap 700 forintra emelkedne a benzin és 800 forintra a gázolaj ára. Az ipari termelők üzemeiről nem is beszélve, amelyek egy része azonnal tönkremenne, bezárna, és munkavállalók ezreit tennék utcára. Lényegében a magyar gazdaság teljesen leállna az orosz olaj nélkül. Ez felérne egy atombombával, amit le akarnak dobni a magyar gazdaságra, és ezt mi nem fogadjuk el.

Tisztelt Ház! A hazai baloldal az elmúlt években sok nemzetközi vitában nem a magyarok, hanem Brüsszel oldalára állt. *(Arató Gergely: Ez Nem igaz! Nem mondasz igazat, tudod?!)* Most arra kérjük őket, hogy ne ezt tegyék. Semmilyen pártpolitikai szempont nem írhatja felül a magyar nemzeti érdeket képviselőt.

Ezért felszólítjuk a baloldal hazai és európai parlamenti képviselőit, hogy azt az álláspontot képviseljék, amit a magyar emberek április 3-án kijelöltek: ők is mondjanak egyértelműen nemet Brüsszel új szankciós javaslatára; mondjanak nemet Brüsszel gáz- és olajembargójára. Álljanak végre a magyar emberek oldalára! Értsék meg végre, hogy a magyar Országgyűlésnek nem az oroszokról vagy az ukránokról kell döntést hoznia az olajembargó kapcsán, hanem Magyarországról!

Tisztelt Ház! Egy olaj- vagy gázembargó a magyar rezsicsökkentés azonnali végét is jelentené, de rövid távon előidézhetheti azt a helyzetet is, hogy egyáltalán nem érkezik nyersanyag Magyarországra. Ezt meg kell akadályoznunk. A kormány az ország energiaellátásának biztosításában és a rezsicsökkentés fenntartásában is számíthat a Fidesz-frakcióra. Frakciónk teljes erejével a kormány mellett áll. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Arató Gergely: Hála istennek!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a

választ a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy én is szóljak pár szót a helyzet gazdasági vonatkozásairól. Hát, nem mondok azzal nagy újdonságot, hogy a háborús helyzet csak fokozta az Európára nehezedő gazdasági problémákat. Az egész kontinent jelentős infláció sújtja, amelynek első számú előidézője az energiaárak emelkedése. Ez a folyamat különböző okokból már a háború kitörése előtt megindult, a katonai konfliktus pedig csak rátett egy lapáttal. *(Arató Gergely: Különösen Magyarországon...)*

És hogy mit jelent ez számokban? Az Eurostat számai szerint áprilisban 38 százalékos volt az energiaár-növekedés éves mértéke, márciusban pedig 44 százalék. Tehát a fő felelős az energiaárak növekedése. Mindez odavezet, hogy a német Die Zeit szerint Németországban drágább az élet, mint az elmúlt 40 évben bármikor. 1981 óta nem volt olyan mértékű infláció Németországban, mint most. *(Arató Gergely: Magyarországon is!)* A háború miatt ebben az országban 144 százalékkal nőtt a gázolaj ára, 47 százalékkal az üzemanyagé és 41 százalékkal a gázé.

Még inkább mellbevágó az IMF elemzése, amely szerint, ha bevezetjük az Oroszország elleni energiaembargókat, emellett Oroszország leválik a nemzetközi pénzügyi rendszerről, az 2023-ban 3 százalékkal vetné vissza az európai gazdaságot, tehát nem az orosz gazdaságot, hanem az európai gazdaságot *(Arató Gergely közbeszól.)*, éppen ezért nagyon észnél kell lennünk. Ezért nem támogathatjuk olyan szankciók bevezetését, amelyek épp annyira vagy sokkal jobban fájnak Európának, mint Oroszországnak. Ebben a helyzetben nem az a megoldás, ha gazdasági értelemben lábón lőjük magunkat.

Tegnap az Európai Bizottság elnöke a magyar miniszterelnökkel tárgyalt itt, Budapesten, és a kormány tájékoztatta őt arról, hogy a jelenlegi formájukban miért nem elfogadhatók a szankciós tervezetek: alapvetően veszélyeztetnék az ellátásbiztonságot, és már rövid távon is tartós áremelkedésekhez vezetnének. Ebből is látszik, hogy érvényesíteni akarjuk a legfontosabb alapelvet, miszerint nem fogjuk engedni, hogy a háború árát a magyar emberek, leginkább a magyar emberek fizessék meg.

Tisztelt Ház! Az sem mellékes, hogy a nemzetközi tárgyalásokon túl itthon milyen védelmet biztosítunk a magyar családoknak. Sokféle módon nyújtunk segítő kezét: bevezettük a benzinárstopot, az élelmiszerárstopot, a kamatstopot; évek óta működik a rezsistop - leánykori nevén rezsicsökkentés -, és a baloldali pártok már hetek óta azzal riogatnak, már megkezdték a választás előtt is - ehhez csatlakoztak baloldali véleményvezérek is -, hogy jönnek, jönnek a megszorítások, és ezeknek az árstopoknak vége lesz. Ehhez képest a kormány nem megszüntette, hanem meghosszabbította ezeket az intézkedéseket.

(10.30)

És korábban is éltünk már át pénzügyi válságot - 2008-09-ben -, és világos a különbség a két kormányzás között. Az a fő különbség - most az egyes intézkedésekbe nem megyek bele -, hogy a magyar gazdaság most már sokkal stabilabban áll a saját lábán; például a járvány ellenére is 7 százalékos volt tavaly a gazdasági növekedés. Ez az uniós élmezőnyt jelenti. A devizakitettségek is sokkal alacsonyabbak. Ennek jelentőségét, azt gondolom, ebben a helyzetben sem kell külön hangsúlyoznom.

Minden nehézség ellenére - pénzügyi problémák, járvány ellenére - ezért tudtuk visszaállítani a 13. havi nyugdíjat, ezért folytatódtak a béremelések, ezért növekedett a minimálbér, ezért folytatódik az orvosbéremelés, ezért folytatódott az ápolóibér-emelés, ezért kapnak adómentességet a 25 év alatti fiatalok, és a sort hosszasan folytathatnám.

Mindezt összefoglalva azt tudom önöknek elmondani, hogy nem a baloldali megszorítások útját járjuk *(Arató Gergely: A jobboldali megszorításokét!)*, hanem országvédő politikát folytatunk, és amíg ez a kormány van hivatalban, ez így is marad. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirendi pontjainknak megfelelően soron következik a **Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról**, valamint a **katasztrófavédelelről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/25. és T/26. számokon a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztéseket nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Elsőként megadom a szót Varga Judit igazságügyi miniszter asszonynak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, aki az expozétáin, az emelvényről fogja elmondani. Megvárjuk, míg megérkezik. Addig is tájékoztatom, hogy miniszter asszonynak 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Köszönöm szépen. Parancsoljon, miniszter asszony, öné a szó.

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy filozófiai gondolatokkal vezessem be az Alaptörvény módosítását.

Talán ismerős sokaknak Francis Fukuyama azon gondolata, amelyet a rendszerváltoztatást követő évtizedekben még sokan igazolva is láttak, miszerint a „nyugati, a nyugati eszme diadala” megtörtént, a történelemnek vége, „Beethoven zenéje harsog a japán üzletek hangszóróiból, és a rockzene Prágában, Rangunban és Teheránban egyaránt népszerű.”

Voltak, és ma is vannak viszont olyanok, akik úgy gondolják, hogy a történelem végének hívói valójában arra törekszenek, hogy lebontsák a hitünkéből, kultúránkból, hazánk szeretetéből álló természetes önképünket, hogy a helyébe minél homogénebb színekbe morzsolt identitásokat építsenek a globális gazdasági és ideológiai elvárások mentén.

2011-ben erre adott választ az új Alaptörvény, ami folytonosságot teremtett dédanyáink, nagyapáink, őseink hite és világképe, valamint gyermekeink és unokáink önazonossága között. Már akkor is úgy gondoltuk, hogy ennek a talapzatnak a biztosítása, kultúránk, történelmünk és családjaink védelme a legtöbb, amit alkotmányos értelemben tehetünk függetlenségünk, szuverenitásunk és a következő generációk védelme érdekében. Ezt az előrelátást azóta az elmúlt tíz év és az élet többször is félreérthetetlenül visszaigazolta. Ezért is fontos, hogy erre az Alaptörvényre esküsznek fel ma azok, akik a haza és a nemzet szolgálatát tekintik hivatásuknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Békés évtizedek során hittük azt, hogy a fizikai konfliktusokat már meghaladta az idő. Azonban az élet bebizonyította, hogy ez nem így van. A háború, a valódi fegyveres konfliktus a XXI. századi Európa történetének is részévé vált. A hazánk szomszédságában zajló orosz-ukrán háború nemcsak a második világháború óta soha nem tapasztalt humanitárius válsághelyzetet eredményezett, hanem egyben megváltoztatta az európai gazdasági kilátásokat is.

Ezen kihívások kezeléséhez és a káros hatások kivédéséhez biztosítani kell a hatékony és gyors nemzeti válaszok kialakításának a lehetőségét. Erről szól az Alaptörvény tizedik módosítása: a rendkívüli idők rendkívüli kihívásaira való felkészülésről, a felelős cselekvés szabadságáról. Ez a jogállam nyelvén azt is jelenti, hogy a felelős előrelátás jegyében, a saját magunk és az utánunk következő generációk biztonsága érdekében felkészítjük jogrendünket az elképzelhetetlennek hitt helyzetek kezelésére is.

A történelem már számtalanszor igazolta, hogy minden egyes háború kemény kihívások elé állítja az államélet irányítóit mellett a stabil, kiszámítható, tisztességes, békés és nyugodt életre vágó, családjukat és hazájukat szerető állampolgárokat is.

Az orosz-ukrán háború következtében fellépő negatív következmények minden ember által tapasztalhatók, azok mindenki életére közvetlen hatással vannak. Senkit nem kell emlékeztetnem arra, hogy a háború következtében az energiaellátás területén Európában eddig soha nem tapasztalt bizonytalanság alakult ki, hiszen elszabadultak a világpiaci árak mind a földgáz, mind pedig a kőolaj vonatkozásában, ez pedig közvetlenül is befolyásolja a gazdaság működőképességét, amely ma már Európa bizonyos országaiban a háztartások mindennapjait is veszélyezteti, és ne feledjük: „Közeleg a tél!”

Meg kell jegyeznem azt is, hogy részben a fenti tényezőknek a feldolgozóiparra kifejtett hatásából, részben pedig a háborúból is közvetlenül következően az élelmiszeriparban is ellátási zavarokra lehet felkészülni, amely tényezők mind maguk után vonják a piaci zavarok és a gazdasági recesszió kialakulásának a veszélyét is.

Jól tudjuk közben, hogy több millió menekült érkezett Ukrajnából a szomszédos országokba, amelyek mindent megtesznek annak érdekében, hogy a bajbajutottak körülményein javítsanak, szállást és emberhez méltó ellátást nyújtsanak számukra. Ebben a helyzetben pedig különösen fontossá vált a béke és a biztonság garantálása, a válság hatékony kezelésének a képessége.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország mindig is a béke oldalán állt, a háború előtt és azóta is. A magyar választópolgárok pedig április 3-án világosan és félremagyarázhatatlanul amellett foglaltak állást, hogy ki kell maradnunk ebből a háborúból. Megerősítették a kormány azon törekvését is, hogy az ukrajnai helyzettel kapcsolatos bármilyen nemzetközi fellépés - így például a szankciókról való döntések során is - kizárólag a nemzeti érdeket kívánja előtérbe helyezni. Ennek megfelelően nem fogjuk hagyni, hogy a háború árát a magyar háztartásokkal fizetessék meg, és semmilyen nyomásnak nem fogunk engedni, ha a tervezett szankciók a magyar energiaellátás biztonságát vagy a magyar ipar működőképességét veszélyeztetik.

Április 3-án a nemzeti konzervatív oldal eddig soha nem látott mértékű felhatalmazást kapott a kormányzásra. Az egyedülállóan erős, demokratikus legitimitációból fakadóan eddig is megvédtük a rezsicsökkentést, valamint árstopokat és exporttilalmat vezettünk be, hogy az infláció negatív hatásait ne a háztartások érezzék meg. Van, ahol kevesebb fürdés ajánlott, másutt ruhaszellőztetés. Nálunk a családok védelme, árstopok jelentik a megoldást. Ahogy miniszterelnök úr is mondta: kinek mit intéz a kormánya.

Mindezekre tekintettel olyan döntések meghozatalára kell lehetőséget biztosítani most, amelyek szükség esetén megvédik hazánkat a külső hatásoktól, képesek ellensúlyozni a gazdasági recesszió negatívumait, és egyúttal segítik a humanitárius katasztrófából, a háborúból érkező menekülteket az előttünk álló veszélyes időszakban.

Hangsúlyoznom kell azt is, hogy a szomszédunkban zajló fegyveres konfliktus miatt a kormánynak nemcsak a hazai magyarságra, hanem a Kárpátalján élő honfitársaink biztonságára is kiemelt figyelmet kell fordítania, hiszen jól tudjuk, minden magyar felelős minden magyarért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egész világon közzismert tény, hogy az Európai Unió tagállamai közül népszerűsége Magyarországot fogadta be a legtöbb menekültet Ukrajnából, hiszen már közel 700 ezer főnél járunk. A magyarok a bajbajutottakon mindig segítenek, különösen, ha azok a szomszédban élnek. Ezért fogtunk össze és valósítottuk meg Magyarország történelmének legnagyobb humanitárius akcióját, amely most is zajlik.

(10.40)

Ez mindannyiunk közös érdeme, azoké az önkénteseké, az egyházi és civil szervezetekben, a hivatalokban dolgozóké, akik fáradtságot nem kímélve rohantak a határra segíteni, akik befogadták a menekülteket, akik adományokkal szolgáltak, vagy csak akár egy

jó szóval segítettek a bajbajutottakon. És természetesen azon rendvédelmi és honvédelmi dolgozóké is az érdem, akik a határon és a befogadóállomásokon napról napra emberfeletti helytállásról adtak tanúbizonyságot. Köszönet érte mindannyiuknak.

Tisztelt Elnök Úr! A kiindulópont és a cél tehát egyértelmű: meg kell védeni a magyarokat, el kell érni, hogy a háború árát ne a magyar háztartások fizessék meg, ehhez pedig hatékony és gyors döntéshozatali eszközökre van szükség. Ennek garantálása érdekében dolgozta ki a kormány az előttünk fekvő két tervezetet, az Alaptörvény tizedik módosítását, valamint a katasztrófavédelmi törvény hozzákapcsolódó módosítását.

Már a koronavírus-világjárvány is megmutatta, hogy a rendes jogrendi eszközök nem elegendőek a veszélyhelyzet következményeinek elhárítására, már csak azért sem, mert előre nem látható, egymásra épülő és egymásra ható következmények együttesét kell kezelnünk. Erre tekintettel a kormány egyértelmű álláspontja az, hogy a rendkívüli jogrend adta eszközök azok, amelyek alkalmasnak bizonyulnak a kihívások kezelésére. Éppen ezért e javaslatok most megteremtik a kormány számára annak lehetőségét, hogy a különleges jogrend teljes eszköztára a rendelkezésre álljon. A Ház asztalán fekvő két javaslat egymásra épülve biztosítja azt, hogy a kormány, ahogyan tette azt a világjárvány legnehezebb időszakában is, gyors, hatékony és kiszámítható módon legyen képes a háború okozta negatív hatásokat enyhíteni, illetve azokat elhárítani.

Kérem, engedjék meg, hogy most nagyon röviden ismertessem az említett tervezetek tartalmát.

A benyújtott javaslatcsomag legfontosabb eleme az Alaptörvény tizedik módosítása, amely biztosítja, hogy a szomszédos országban zajló háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa fegyveres konfliktus esetén, valamint ezek következményeinek elhárítása jogalapot szolgáltatthasson a veszélyhelyzet kihirdetésére. Fontos hangsúlyozni azt is, hogy az Alaptörvény módosítása nem változtat azon az alkotmányossági elven, miszerint különleges jogrend kihirdetésére kizárólag akkor van lehetőség, ha a szomszédos államban bekövetkezett eseményeknek ténylegesen van súlyos, különösen humanitárius vagy gazdasági hatása Magyarországon, illetve e súlyos hatások bekövetkezésének veszélye reális.

A javaslatcsomag másik eleme a katasztrófavédelmi törvény módosítása, amely a jogrendszer koherenciájának biztosításából fakadóan szorosan kapcsolódik az Alaptörvény tizedik módosításához, nevezetesen pedig az új veszélyhelyzeti esetkörre határoz meg a kormány számára cselekvést lehetővé tevő rendelkezéseket, melyhez mintául természetesen az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető, tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, valamint a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében kihirdetett veszélyhelyzeti szabályok szolgáltak. Megjegyzendő, hogy a benyújtott törvényjavaslat szükséges, de konszolidált mértéke nem haladja meg

azt, ami elvárható. A kormánynak viszont lehetőséget ad a folyamatos, gyors és hatékony beavatkozásra.

Kiemelendőnek tartom azt is, hogy a szabályozással kapcsolatos garanciális rendelkezés írja elő, hogy a kormány által hozott veszélyhelyzeti intézkedéseket erre irányuló indítvány esetén az Alkotmánybíróság köteles felülvizsgálni. Az Alkotmánybíróság a veszélyhelyzeti jogszabályok alkotmányossági vizsgálata során kialakított gyakorlata alapján a rendes jogrendi mértéken túl korlátozható alapjogokkal kapcsolatban ellenőrzi, hogy az alkotmánybírósági indítványban kifogásolt intézkedéssel az adott alapjogba történt-e beavatkozás, hogy az alapjog-korlátozásnak van-e legitim célja, és e legitim cél a különleges jogrendet kiváltó esemény vagy ezek következményei megelőzéséhez, kezeléséhez, felszámolásához kapcsolódik-e. Ellenőrzi továbbá, hogy az alapjog-korlátozás alkalmas-e e legitim cél elérésére. Végül azt is vizsgálja, hogy az alapjog-korlátozás arányossága megállapítható-e, ennek keretében pedig azt is, hogy az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel a jogalkotó időközönként meggyőződött-e a korlátozás fenntartásának, meghosszabbításának az indokoltságáról.

Tisztelt Országgyűlés! Kihívásokkal teli időket élünk, amikor a józan eszűnkre kell hallgatnunk és a megfontolt építkezésre kell koncentrálnunk, hogy hazánk biztosítani tudja a hatékony és gyors nemzeti válaszok kialakításának a lehetőségét. Ilyenkor alaposan kell mérlegelnünk a fennálló körülményeket annak érdekében, hogy hazánk védelmét és az utánunk következő generációk biztonságát oly módon garantálhassuk, ami a magyar emberek számára mindenkor a legkedvezőbb forgatókönyvet eredményezi.

Országunk viharos történelme megtanította nekünk, hogy Európa politikai erdejében csak azok a fák nem törnek ki vagy hasadnak meg még a legvadabb ellenszélben sem, amelyek mélyre eresztik gyökereiket. Migráció, világjárvány és háború - az elmúlt évek eseményei bizonyították, hogy a történelemnek koránt sincs vége. Azok, akik hátradőltek, befejezettek hitték a világ folyását, most nagy bajban vannak, hiszen nem tudnak alkalmazkodni a folyamatos, alakuló világrendhez. Egyesek elhitték, hogy már csak zöldkorszakokat fogunk például élni. Erre bekopeg a háború az ablakon, a tél közeleg, az atomerőművek pedig sok helyen Európában már zárva vannak. A zöld jövő tervezése helyett most a kapkodás, a meggondolatlanság uralkodik sok meghasonult nyugati demokráciában.

Kérem ezért tisztelt képviselőtársaimat, hogy jól fontolják meg döntésüket, és arra kérem a tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy tegyék félre a választási eredmény okozta esetleges csalódottságukat, és pártállásra való tekintet nélkül segítsenek, hogy felvértezhessük Magyarországot egy válságokkal és bizonytalansággal teli világban. Gyors reakcióidő, hatékony fellépés. A háború elől menekülőket ellátjuk, a gazdasági károkat minimalizáljuk, a magyar családokat pedig meg fogjuk védeni - ezt biztosítja az Alaptörvény tizedik módosítása, nem többet és nem kevesebbet. Kérem ezért önöket, hogy az előttünk fekvő javaslatokat támogatni szíveskedjenek, és köszönöm

szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Be szeretném jelenteni, mielőtt megadnám a szót a Fidesz vezérszónokának, hogy előfordulhat, hogy menet közben kerül sor az ülésvezető elnökök cseréjére. Tisztelettel megkérem önöket, mivel Dúró Dóra alelnök asszony is elkezdte ülésvezetői tevékenységét, ebből az alkalomból arra kérem önöket, hogy fokozottan segítsék elő munkáját.

Most adom meg a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki felszólalását a helyéről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hazánk szomszédságában háború zajlik. Az orosz-ukrán fegyveres konfliktus valamennyi honfitársunk érdeklődését felkeltette, hiszen az a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius válsághelyzetet eredményezett, valamint egyúttal komoly változásokat generált a világ gazdaságban is.

Mindnyájan aggódó figyelemmel követjük a napról napra bekövetkező eseményeket. Sajnos a háború következtében fellépő negatív következmények mindenki életére közvetlen kihatással bírnak, azok minden egyes magyar állampolgár által tapasztalhatók. Elég, ha csupán az egekbe szökő világpiaci energiaárakra, a gazdasági recesszióra, az élelmiszeriparban most megjelenő ellátási zavarokra vagy pedig az egyéb piaci zavarokra gondolunk.

Magyarország felelőssége a háború elől menekülők ellátása, a háború következtében fellépő gazdasági károk minimalizálása, valamint az, hogy a magyar embereket a lehető legteljesebb mértékben megvédje a gazdasági téren keletkező káros hatásoktól.

Közismert tény az is, ezt mindenképpen szeretném kiemelni, hogy az Európai Unió tagállamai közül népszerűen Magyarországot fogadta be a legtöbb, Ukrajnából érkező menekültet. Köztudott, hogy mi, magyarok mindig segítünk a bajbajutottakon, kiváltképp, ha azok a szomszédban élnek. A példamutató összefogás, a menekültek megfelelő ellátása és elszállásolása minden magyar közös érdeke. Külön köszönet érte azoknak az önkénteseknek, rendvédelmi és honvédelmi dolgozóknak, akik napról napra fáradhatatlan helytállásról tesznek tanúbizonyságot a menekültek segítésében. Az ukrán-magyar, az ukrán-román határon személyesen is láttam és én magam is részt vettem az önkéntesek munkájában, és tanúsíthatom, hogy áldozatos és kitartó munkát végeztek.

(10.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A humanitárius katasztrófa kezeléséhez, valamint az átrendeződő nemzetközi gazdasági változások következményeinek kivédéséhez

hazánknak biztosítani kell a hatékony és gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét. Április 3-án a magyarok egyértelműen és megkérdőjelezhetetlenül állást foglaltak amellett, hogy ki kell maradnunk ebből a fegyveres konfliktusból, és nem hagyhatjuk azt sem, hogy a háború árát a magyarokkal fizetessék meg. Míg akadnak olyan államok, amelyek másként gondolkodnak ebben a kérdésben, addig viszont nekünk továbbra is Magyarország és a magyarok biztonsága marad az első.

Meg kell tehát védenünk a magyarokat, ám ehhez hatékony és gyors döntéshozatalra van szükség. Ennek garntálása érdekében kerül tehát benyújtásra az előttünk fekvő két törvényjavaslat, az Alaptörvény tizedik módosítása, valamint a katasztrófavédelmi törvény módosítása. Mint ahogy miniszter asszony is utalt rá, a koronavírus-világjárvány is megmutatta, hogy a vészhelyzetből származó kihívások kezelésére és elhárítására a rendkívüli jogrend eszközei bizonyultak a legalkalmasabbnak, éppen ezért az előttünk fekvő javaslatok azok, amelyek megteremtik a kormány számára annak lehetőségét, hogy a különleges jogrend teljes eszköztárral rendelkezésre álljon.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény Magyarország jogrendjének alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Az Alaptörvény élő keret, amely védelmezi a magyarság önazonosságát, kifejezi értékrendszerét, megtestesíti akarátát, valamint meghatározza létezésének legalapvetőbb közjogi formáit. Üdvözlendőnek tartom tehát, hogy az Alaptörvény tizedik módosítása is hazánk és családjaink biztonságát kívánja szolgálni. A Ház asztalán fekvő alaptörvény-módosítás ugyanis biztosítja, hogy a szomszédos országban zajló háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa, valamint ezek következményeinek elhárítása jogalapot szolgáltatson a vészhelyzet kihirdetésére. Megjegyzendő azonban, hogy a mostani módosítás nem változtat azon az alkotmányos elven, miszerint különleges jogrend kihirdetésére kizárólag akkor van lehetőség, ha a szomszédos országban bekövetkezett eseményeknek ténylegesen van súlyos humanitárius, illetve gazdasági hatása Magyarországon, valamint hogy e súlyos hatások bekövetkeztének veszélye reális.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék röviden szólni a katasztrófavédelmi törvény módosításáról is, amely az új vészhelyzeti esetkörre határozza meg a kormány számára a cselekvést lehetővé tevő rendelkezéseket. Garanciális jelentőségű szabályként jelenik meg ugyanis a benyújtott javaslatban az, hogy a kormány által hozott vészhelyzeti intézkedéseket erre irányuló indítvány esetén az Alkotmánybíróság köteles felülvizsgálni. Az Alkotmánybíróság a rendes jogrendi mértéken túl korlátozható alapjogokkal kapcsolatban vizsgálja, hogy az indítványban kifogásolt intézkedéssel az adott alapjogba történt-e beavatkozás, az alapjog-korlátozásnak van-e olyan legitím célja, amely különleges jogrendet kiváltó esemény vagy ezek következményei megelőzéséhez, kezeléséhez, felszámolásához kapcsolódik-e, az alapjog-korlátozás alkalmas-e a legitím cél elérésére, az alapjog-korlátozás mértéke megfelel-e az arányosság kritériumának,

továbbá azt, hogy a jogalkotó időközönként meggyőződött-e a korlátozás fenntartásának indokoltságáról.

Tisztelt Országgyűlés! Nem kívánom tovább szaporítani a szót, hiszen miniszter asszony kimerítő részletességgel ismertette a benyújtott javaslatcsoomag lényeges elemeit, valamint az annak megszületéséhez vezető nemzetközi körülményeket. Jőmagam is csak hangsúlyozni tudom azt, hogy az előttünk álló veszélyes évtizedben olyan döntéseket kell hoznunk, amelyek megvédik Magyarországot a külső hatásoktól, valamint a gazdasági recesszió káros következményeitől. Nagyon nem mindegy tehát, hogy milyen ösvenyre lépünk.

Most a nemzeti érdek szem előtt tartásának megfelelően kell cselekednünk, ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatokat. Kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyenek szintén így, és támogatásukkal segítsék Magyarországot a védekezésben és a biztonságának garantálásában. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr, aki a felszólalását itt az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bizonyára tudják, hogy mi a Demokratikus Koalíció véleménye az Alaptörvényről, mi az álláspontunk ezzel a jogszabállyal kapcsolatban. Az a véleményünk a kezdetektől, és ez nem változott, hogy a jelenlegi Alaptörvény nem biztosít megfelelő keretet az ország közéletére, az ország politikai élete számára, nem felel meg azoknak az elvárásoknak, amelyeket egy demokratikus ország korszerű alkotmányával szemben joggal támaszt a közvélemény, joggal támasztanak az állampolgárok. Nem felel meg, mert nem konszenzusra törekedve, egyetértést keresve, széles körű társadalmi konzultációban született meg. Nem felel meg ennek, mert nem tartalmaz megfelelő garanciákat és védelmet az állampolgárok jogai számára.

Ezt az elmúlt évtizedben számos eset bizonyította, hogy a kormányzat, elsősorban a kormányzat számára olyan túlhatalmat biztosít ez az Alaptörvény, amely messze túlnyúlik azon, amelyet indokolna a kormányzás szükségszerű módja és az, hogy meg lehessen hozni a szükséges intézkedéseket. Nem felel meg azért sem, mert számos módon nyújt lehetőséget arra, hogy az informális hatalom a ciklusokon, a többség döntésein túlmutató hatalom lehetőségét teremtsen meg a közélet számos területén. És nem felel meg azért sem, mert ezt az Alaptörvényt önök folyamatosan módosítgatják az éppen aktuális politikai szándékoknak megfelelően, de sosem konszenzusra törekedve, sosem egyetértésre törekedve, hanem mindig éppen annak alapján, hogy mi az önök pillanatnyi politikai érdeke.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azért az mégiscsak mutat valamit, hogy az egykoron gránitszilárdságúnak mondott Alaptörvénynek tíz év alatt már a tizedik módosításánál tartunk. Teljesen nyilvánvaló, hogy nem egy hosszú távra született, a viszonyokat hosszú távon megfelelően szabályozó Alaptörvényről van szó, hanem egy olyan gumialaptörvényről, amelyet önök éppen mindig úgy módosítgatnak, ahogy pillanatnyi kényük-kedvük, szándékuk és a pillanatnyi politikai érdekük ezt kívánja. Teljesen nyilvánvaló az is, hogy a mostani alaptörvény-módosításnak egyetlen célja van, az, hogy a koronavírus-járvány lecsengése után - szerencsére úgy tűnik, ennek a nehezen talán már túl vagyunk - módjuk legyen arra, hogy továbbra is fenntarthassák a veszélyhelyzetet, most majd egy másik hivatkozási alappal, most nem a koronavírus-járványra hivatkozva, hanem valami másra hivatkozva.

Félreértés ne essék, tudjuk és értjük, hogy az Ukrajna elleni orosz agresszió, támadás, az a szörnyű háború, ami ma Ukrajnában zajlik, valóban veszélyt jelent Magyarországra nézve is. Tudjuk és értjük, hogy ennek vannak biztonsági és gazdasági kockázatai Magyarország számára. A kérdés tehát nem az, hogy van-e ilyen veszély, a kérdés nem az, hogy szükség van-e kormányzati intézkedésekre. A kérdés az, hogy szükség van-e veszélyhelyzetre, és szükség van-e az Alaptörvény módosítására ebben a helyzetben.

Mi úgy látjuk, hogy ez nem feltétlenül van így. Szeretném emlékeztetni az Országgyűlést egy történelmi példára. Antall József, akit baloldalisággal nyilván nem vádolhatunk, de kétségtelül a maga módján demokrata volt, a jugoszláv háború idején nem kért és nem kapott alkotmányon kívüli felhatalmazást, pedig az a háború, ha emlékeznek még hozzám hasonlóan idősebb képviselőtársaim, valóban közvetlenül a magyar határon is zajlott, sőt Magyarország területén is volt harci cselekmény. Az a háború rendkívül súlyos veszélyt jelentett Magyarországnak, de az Antall-kormány és Antall József a demokratikus alkotmányos keretek között kezelte ezt a háborús helyzetet.

Ma sem látjuk azt, hogy miért kellene ennek másképp lennie. Szükség lehet egy ilyen helyzetben, hiszen a jövőbe egyikünk sem lát, szükség lehet valóban arra, hogy születessenek olyan intézkedések, amelyek valamilyen módon további felhatalmazást igényelnek. De ezeket az intézkedéseket... - én arra kérem önöket, hogy ne bírák felhatalmazást kérjenek ezekre az intézkedésekre, hanem hozzák ide őket a parlament elé. Egyrészt kétharmados többségük van, de másrészt szeretném önöknek mondani, hogy mindent, ami egyébként szükséges egy adott helyzetben, mi támogatni fogunk, és azt gondolom, a többi ellenzéki párt is így van vele.

(11.00)

De önök nem konkrét intézkedésekhez kérnek támogatást, nem konkrét javaslatokat hoznak ide, hanem újra bírák csekket kérnek. Talán emlékeznek

arra, hogy amikor először ezt tették a koronavírus-járvány kezdetén, akkor mi azt mondtuk, önmagában azt elfogadjuk, hogy szükség lehet ilyen típusú felhatalmazásra, de két dolgot kérünk: az egyik, hogy legyen világos, hogy meddig tart, meddig érvényes ez a felhatalmazás, a másik pedig, hogy legyen megfelelő kontroll. Önök ezt a két kérést akkor sem voltak hajlandók elfogadni, nem sikerült erre megoldást találni. S mi lett a következmény? Az, hogy immár, ha jól számolom, majdnem két éve, sőt több mint két éve folyamatosan hosszabbítgatják a veszélyhelyzetet, újra és újra behozzák, újra és újra kezdeményezik anélkül, hogy érdemben mérlegelnék a beadványaikban, a törvényjavaslataikban, hogy erre szükség van-e még.

S van baj a kontrollal is ebben a törvényjavaslattal is, hiszen ugyan említették az alkotmánybírósági kontrollt, csak éppen az alkotmánybírósági kontroll lehetősége nem időhöz kötött. Az Alkotmánybíróságnak, ha van kedve, foglalkozik vele, ha nincs kedve, nem foglalkozik vele. Valóban született egyetlen alkalommal olyan döntés, ahol az Alkotmánybíróság elbíráltta az önök intézkedéseinek az alkotmányosságát, és úgy döntött, hogy nem felelnek meg a követelményeknek - ez az információszabadságra vonatkozó határidőkre vonatkozott -, de rendszerszerűen garanciaként ez az intézmény nem működik.

Van egy másik nagyon puha garancia is a jelenlegi és a mostani törvényi szabályozásban is, amely azt írja elő, hogy a kormány képviselői rendszeresen beszámoljanak a parlamentnek arról, hogy milyen intézkedéseket hozott a kormány a veszélyhelyzet idején, ezt azonban az első fél év után sem írásban, sem szóban nem tették meg. *(Nacsá Lőrinc: Nem voltál itt!)* Egyetlen alkalommal sem fordult elő például az elmúlt fél év folyamán, hogy a kormány bármelyik képviselője beszámoljon arról, hogy a veszélyhelyzet idején a kormány milyen intézkedéseket tett.

A Magyarországot érintő egyik legfontosabb hatása jelenleg ennek a háborúnak, ennek a támadásnak a menekültválság. Mindannyian hálásak vagyunk azoknak a civileknek, akik elkezdtek a menekültekkel való foglalkozást, akik az első pillanatban ott voltak, civil szervezetek, egyházi szervezetek, önkormányzatok - én büszke vagyok arra, hogy Kőbánya és Kispeszt önkormányzata párthovatartozás nélküli egyetértésben milyen módon támogatta a menekülteket -, és természetesen köszönettel tartozunk a kormány tisztviselőinek vagy éppen a rendvédelmi szervek dolgozóinak, akik részt vesznek ebben a munkában.

De nem tudom, tudják-e, képviselőtársaim, hogy Magyarországon ma is tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet van érvényben. Mert ezt 2015-ben bevezették, és 2015 óta olyankor is meghosszabbították minden alkalommal, amikor egyébként szó sem volt tömeges bevándorlásról, migrációról, menekülthullámról. Azt szeretném mindezzel mondani, hogy a helyzet kezeléséhez szükséges jogi eszközök ma is rendelkezésre állnak a kormánynak. Hozzáteszem, az Alaptörvény ma is lehetőséget ad sokkal súlyosabb helyzetek kezelésére is, hiszen vannak további, rendkívüli jogrend szerinti lehetőségek is, természetesen

megfelelő feltételek és garanciák esetén. Tehát ma is rendelkezésre áll a kormánynak minden jogi lehetőség arra, hogy a háború következményeit, a háborút kezelje.

Na de akkor miért kérnek mégis önök újra felhatalmazást, miért kérnek újra bírák csekket, miért kérik újra azt, hogy parlamenti ellenőrzés nélkül hozhassák meg a döntések hosszú sorát? Ennek az okát lényegében elmondták burkolt módon napirend előtt és most a parlamenti vitában is. Azért, mert a gazdasági helyzet rendkívül súlyos. És a gazdasági helyzet nem azért rendkívül súlyos, vagy nemcsak azért rendkívül súlyos, hogy pontos legyenek, mert háború van a szomszédokban, hanem azért is, mert kudarcos az önök gazdaságpolitikája és kudarcos az önök külpolitikája, amely Oroszországhoz kötötte Magyarországot szekerét az elmúlt tíz évben.

Önök semmit nem tettek azért, hogy csökkentsék Magyarország energiafüggőségét, elsősorban az orosz földgáztól és kőolajtól való függőségét, semmit nem tettek annak érdekében, hogy mód legyen más módon pótolni az esetleg a háború miatt kieső energiát, nem tettek semmit annak érdekében, hogy ütésállóvá, ellenállóvá tegyék a magyar gazdaságot. Miniszter asszony most is szitokszóként említette a zöldítést, miközben Magyarország számára a valódi függetlenség - nem az elméleti függetlenség, hanem a valódi gazdasági függetlenség - egyik legfontosabb titka a megújuló energiák nagyobb arányú használata lenne, az, hogy ne külföldi energiahordozóktól, akár orosz olajszállítástól, akár orosz gázzszállítástól, akár orosz uránszállítástól függjön a magyar gazdaság. Önök ebben nemcsak hogy nem tettek semmit, de az elmúlt években akadályozták a megújuló energiára való átállást, és emellett egy olyan szociális válság kezd el kibontakozni, amit önök megint csak szívesen fognak a háborúra, de sajnos már a háború előtt elkezdődött ennek a kibontakozása.

S tudják, csak a KSH-ban annyi az infláció, amennyit önök itt mondani szoktak, az üzletekben, a pénztáraknál 20-30 százalékos inflációval találkozunk az állampolgárok, és a nyugdíjuktól nem a KSH-ban kell fizetniük, hanem a boltban a pénztárnál. Egyre nehezebben élnek a magyar emberek, egyre kevesebbre elég a nyugdíj, egyre kevesebbre elég a fizetés - már nem az önké, vagy mondhatnám azt, hogy a mienk -, hanem a keményen dolgozó munkások fizetése, vagy éppen a pedagógusok fizetése egyre kevesebb dologra elég. Önök ezt a helyzetet akarják kezelni, no meg azt a helyzetet, hogy van egy költségvetésünk, ami egy fikció. Ma Magyarországnak egy képzeletbeli költségvetése van, mert amit tavaly elfogadott a parlament 2022-re, abból ma már a címét kivéve lényegében semmi sem igaz.

Van egy vágató infláció, van egy óriásira nőtt költségvetési hiány, van egy növekvő szociális válság, és önök ahelyett, hogy eljőnnének a parlamentbe és elmondanák, hogy milyen gazdasági intézkedésekkel kívánják ezt kezelni, ezt megvitatnák az ország nyilvánossága előtt, ehelyett továbbra is azt a gyakorlatot szeretnék folytatni, amit az elmúlt két és fél évben

folytattak, hogy kormányhatározatokkal, éjfélkor megjelenő közlönyökkel akarják meghozni azokat a döntéseket, amelyekkel megpróbálják betömni sorban a lyukakat, és közben újabb hatalmas lékeket ütnek az egyébként is rossz állapotban lévő hajón. Azért kell tehát önöknek ez a fajta felhatalmazás, hogy gazdasági-szociális döntéseket ellenőrzés és vita nélkül hozhassanak meg, vagy éppen azért, hogy betilthassák a pedagógusok vagy bármely más társadalmi csoport sztrájkját, ha a kényük-kedvük így kívánja.

Tudom, hogy a veszélyre való hivatkozás, a nagy, ismeretlen veszélyre való hivatkozás minden olyan politikai erőnek az állandó hivatkozása, amely korlátozni akarja a demokrácia működését és az állampolgárok szabadságát. De most, amikor éppen tegnap emlékeztünk meg a nácizmus feletti győzelem 77. évfordulójáról, akkor emlékeztetni kell arra is magunkat, hogy 77 évvel ezelőtt is kiderült, hogy a demokrácia képes megbirkózni a nehéz helyzetekkel is. Nem az egyeduralom, nem a demokrácia leépítése a válasz a nehéz helyzetekre, hanem éppen ellenkezőleg.

Benjamin Franklin mondta, hogy aki feladja az alapvető szabadságát az átmeneti biztonságért, az nem érdemli se a szabadságot, se a biztonságot. Mi nem kívánjuk föladni az állampolgárok szabadságát, nem kívánunk partnerek lenni a demokrácia további leépítésében és háttérbe szorításában, ezért ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Ugyanakkor szívesen támogatunk minden olyan javaslatot, amely a háború következményeinek kezelését, a szociális válság enyhítését, a gazdasági problémák megoldását szolgálja, és amit idehoznak demokratikus módon a parlament elé. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vitát a KDNP vezérszónoklatának meghallgatásával folytatjuk. A frakció felszólalását két képviselő ismerteti. Elsőként megadom a szót Simicskó István frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos alkotmánymódosítás, alaptörvény-módosítás és egyben egy sarkalatos törvény módosítása fekszik előttünk.

(11.10)

Tudjuk, hogy az Alaptörvény jogállamiságunk alappillére, a törvények törvénye, ahogyan minden jogi egyetemen ezt tanítják, és valóban különös gondal kell ilyenkor odafigyelnünk arra, hogy mi a módosítás tárgya, mi a módosítás célja, valóban indokolt-e, valóban aktuális-e.

Az előttünk fekvő, kormány által benyújtott módosítási szándék és javaslat részletes indokolása elég korrekten kifejti azt, hogy mi a szándéka ennek a módosításnak, miért van erre szükség, az Alaptörvény tizedik módosítására, valamint a katasztrófavédelmi

törvény módosítására. Szeretném elmondani, végighallgattam Arató Gergely felszólalását, itt egy-két pontban jelentős tévedés van, ezt azért mindenképpen érdemes áttekintenünk. De mielőtt erre rátérnék, azért egy-két alaplolgatot hadd mondjak el!

Az biztos, hogy egy alaptörvénynek jól felfogott elvárásunk alapján is stabilnak kell lenni, kiszámíthatónak kell lenni, hiszen ez a maradandóságot, az állandóságot, a status quót, a jogkövető magatartás kialakulását, az állampolgáraink általi átélését és alkalmazását is jelenti. Tehát a kiszámíthatóság szempontjából az egy fontos erény, hogy csak különösen indokolt esetben nyúljunk az Alaptörvény módosításához, hiszen ez egy jó Alaptörvény.

Azonban azt is látjuk, hogy miközben persze mint a jó szerzetesrend, keressük az állandót, a maradandót és ennek egyfajta megnyugtató igazságát, a világ igen intenzíven és igen gyorsan változik. Gyakorta mondjuk, hogy a XXI. század a kihívások, a veszélyek, a kockázatok, a fenyegetések évszázadává vált. Nem így terveztük, de ez lett belőle. Lám-lám, a szomszédságunkban most már egy újabb háború is dúl, nem elég az, hogy láthattuk a déli szomszédainknál a jugoszláv testvérháborút, most egy újabb testvérháború van a keleti szomszédainknál, az orosz-ukrán háború.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az biztos, hogy a mai helyzetben, ebben a mostani világban arra kell törekednünk, az ország biztonsága és védelme, megőrzése szempontjából, az állampolgáraink védelme szempontjából egyértelműen szükség van arra, hogy a végrehajtó hatalom megfelelő felhatalmazást kapjon arra, hogy végezhesse biztonságot megteremtő feladatát. Tehát nem lehet mindent parlamenti viták keretében végigvinni, amikor gyors reagálás szükséges, hiszen a veszélyek is sokkal gyorsabban alakulnak ki napjainkban, mint korábban valaha. Ezért én és a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója természetesen egyetért a kormány szándékával, a módosítás igényével és a céljával is, támogatni is fogjuk a szavazás során, és most az általános vitában is támogatjuk ezt a törekvést.

Én elég sokat foglalkoztam a különleges jogrenddel és ezt megelőzően a minősített időszakoknak az esetkörével, és egy rövid történeti áttekintést mindenképpen érdemes megtenni, hiszen azért nem úgy van az, hogy a jugoszláv háború időszakában nem módosítottuk az alaptörvényt.

De, módosítottuk, hiszen behoztunk egy új, akkor még minősített időszaki jogállást, ez a váratlan betörés, váratlan támadás esete. Hiszen pont hogyha, mondjuk, bármelyik harcoló fél áttéved - jószándékúlag, tegyük föl - vagy áttévedt volna Magyarország határán, és ott valamilyen harci cselekménybe bocsátkozik, akkor egyetlen lehetőségünk lett volna e jogállami keretek között, ez a rendkívüli állapotnak a kihirdetése. Hiszen akkor három minősített időszaki tényállás foglalkozott ezzel, a rendkívüli állapot, a szükségállapot és a veszélyhelyzet, és a rendkívüli állapot jelentette a hadiállapotot, de azzal belesodortuk volna Magyarországot egy nemkívánatos háborúba, a

jugoszláv háborúba. Ezért kellett akkor a jogalkotónak hozzájárulni az alkotmányhoz, és módosítani, behozni a váratlan támadás, váratlan betörés esetét. Tehát az nem igaz, hogy a jugoszláv háború nem váltott ki alkotmányozó szándékot, hanem kiváltott, és bizony-bizony ez volt akkor a lehetséges megoldás.

Ugyanígy szükség van arra az ország biztonságának garantálása szempontjából, hogy... - 2004-ben, amikor az önkormányzat MSZP-SZDSZ-es kormánya volt hatalmon, módosították az alaptörvényt, az alkotmányt és a honvédelmi törvényt is, hiszen megszüntették az általános hadkötelezettséget. Ennek okán elég komoly vitáink voltak akkoriban, Juhász Ferenc volt a honvédelmi miniszter, én akkor is elmondtam, hogy ez így nem fog működni, mert az ország biztonsága mindenekfelett, Magyarország biztonsága az első, és nem lehet megengedni azt, hogy ne legyen ütőképes a Magyar Honvédség, ne legyen tartalékos rendszerünk, működőképes tartalékos rendszerünk. Az önkormányzatának köszönhetően 2010-ben eljutottunk oda, hogy 17 tartalékos katonája volt a Magyar Honvédségnek, ez, kérem, szégyen. Emellett nem került kiépítésre egy tartalékos rendszer, amely területvédelmi elven szerveződött volna, és a Magyar Honvédség képességeiben is jelentős mértékben visszaesés következett be.

2004-ben azért módosítottuk az alaptörvényt, mert ez jelentett önkormányzat számára akkor valamilyen olyan lehetőséget, egy átmeneti lehetőséget arra nézve, hogy a megelőző védelmi helyzet mint elfogadott új alkotmánymódosítás lett az új minősített időszaki tényállás, ami 60 napot adott a parlamentnek, kétharmaddal dönthetett arról, hogy ha és amennyiben a háború előszobájába érkezünk, akkor ott fokozódó nemzetközi feszültség esetén lehetőség legyen az általános hadkötelezettség visszaállítására. Hála istennek, ezt sohasem kellett kihirdetni, de itt is megtörtént az az alkotmánymódosítás, amely megpróbált valamifajta életszerű, még ha nem is a legjobb megoldást megtalálva, de valamifajta alkotmánymódosítással kiterjesztette, kibővítette a minősített időszakokat.

Amikor 2015-ben, a migrációs válsághelyzet időszakában 400 ezer migráns vonult át Magyarországon és ezt követően Európában, Európa nagyobb városaiiban hihetetlen módon megnőtt a terrorveszély, láthatuk, hogy a terrorcselekmények számában milyen növekedés volt, ártatlan emberek adták az életüket migránsok, terroristák értelmetlen robbantásaiban, ekkor fordultunk ismét a parlamenthez, a terrorveszély és a terrortámadás esetét hoztuk be az új Alaptörvénybe, akkor már a különleges jogrendi tényállások közé.

Tehát igenis mindig törekedni kell arra, hogy ha van egy aktuális veszély, és hogyha nem elegendők az alkotmányi felhatalmazások, nem terjed ki, hiszen nem is terjedhet ki mindenféle veszélyre, de mégis az alapeseteket, a jelen tudásunk alapján azokat a kihívásokat, veszélyeket, fenyegetéseket mindenképpen indokolt az Alaptörvényben szabályozni és rendezni.

Egyébként pedig egyértelműen afelé mennek a világ országai, hogy a végrehajtó hatalom, a mindenkori kormányzat - amelyik egyébként kormányzó hatalom,

bár klasszikusan végrehajtó hatalomnak nevezük - kapjon lehetőséget erre, hiszen egy szabad, demokratikus országban, egy jogállamban vannak parlamenti választások, ügyis számot kell adni a választások során a kormány működéséről, intézkedéseiről. A parlamentet is tájékoztatja, hiszen az elmúlt időszakban - akár a járványhelyzet időszakában is - a kormány, sőt maga a kormányfő, a miniszterelnök úr rendszeresen adott tájékoztatást, külügyminiszeri tájékoztatás is volt, és vannak szakszervezetek, ahol szintén megkapták a szükséges tájékoztatást arról, hogy a kormány milyen intézkedéseket és miért fogantatosított.

Tehát én azt hiszem, hogy meg kell adni a lehetőséget a végrehajtó hatalomnak és a kormányzatnak, hogy a veszélyeket elhárítsa, orvosolja, időben tudjon lépni, cselekedni, és természetesen a tájékoztatást kellő időben megadja a törvényhozó hatalomnak, a szükséges szakszervezeteknek is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudjuk azt, hogy '23. július 1-jétől módosul az Alaptörvény, hiszen a jelenlegi hat különleges jogrendi tényállás hárommá változik: megmarad a rendkívüli állapot, amely hadiállapot néven fut majd tovább, tehát jobban kifejezi a tényleges katonai fegyveres konfliktust, megmarad a szükségállapot, és megmarad a veszélyhelyzet. A veszélyhelyzet bővül ki most azzal a kitételrel, amely előttünk fekszik, méghozzá az 53. cikk (1) bekezdése, „a kormány szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa, továbbá az élet- és vagyónbiztonságot veszélyeztető elemi csapás” szöveg lép a régi helyébe.

Szerintünk ez kielégítő és jó válasz arra, amilyen kihívásokkal szembe kell néznünk. Valóban, a humanitárius katasztrófa egyértelműen látható az orosz-ukrán háború következményeként, látható az, hogy Magyarországra rendkívül sokan érkeznek, a legtöbben ide érkeznek népegyarányosan, a 10 millió magyar állampolgárra nézve. A magyar kormány mindent megtesz, segítséget nyújt, történelmének legnagyobb humanitárius segítségét nyújtja ebben a konfliktusban a bajba jutott, háború elől menekülő, Ukrajna területéről érkező embereknek, ukránoknak, magyaroknak, ruszinoknak és másoknak. Tehát ez egy helyes hozzáállás, ebben is támogatjuk a kormány törekvését.

Végezetül pedig hadd mondjam el, hogy természetesen lehet jogfilozófiai vitákat és különböző bölcselkedéseket folytatni arról, hogy a békétől eltérő időszakok, amelyeket a különleges jogrendi időszakokkal fejezünk ki... - ennek a kihirdetésével, mennyiben van most, mondjuk, a '90-es évek végéhez képest béke, mennyiben változtak a megszokott és a valóban békés hétköznapokat megelőző időszakok a mostanihoz, hiszen tudjuk, hogy a hibrid hadviselés világában élünk.

(11.20)

Tudjuk azt, hogy a virtuális világban napi szinten érik támadások Magyarországot, az állami intézményeket és minisztériumokat is, fegyveres és rendvédelmi szervezeteinket is. Ilyen értelemben persze nem

beszélhetünk már klasszikus békéről, és az a helyzet, hogy hiába is törekszünk rá, bár nagyon sok rendezvény van, amelynek komoly üzenete van, többek között a különböző szépségversenyeken is mindenki elmondja, hogy fitness és világbéke, várunk kell a világbékére, illetve dolgoznunk kell érte, ha egyáltalán valaha ez bekövetkezik. De egy biztos: amit mi megtehetünk ezen túl, hogy hangsúlyozzuk a világbéke melletti kiállásunkat, nagyon fontos, hogy a cselekvőképességet adjuk meg a kormánynak, és természetesen rendelkezünk olyan védelmi kultúrával, olyan biztonságtudatos védelmi kultúrával és olyan erővel is, amellyel a rosszból szándékozót el tudjuk tántorítani attól, hogy Magyarországot bárminemű tényleges támadás érhesse fegyveres, katonai értelemben.

Végezetül azzal zárom, hogy a KDNP frakciója támogatja a kormány előterjesztését, és a zárószavazás során is támogatni fogjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr felszólalását követően a KDNP álláspontjának ismertetését Vejkey Imre képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatva a frakcióvezető úr vezérszónoklatát, egy idézetet helyeznék az önök szívére így, a 2022-26. évi parlamenti ciklus első törvényjavaslati vitájának vezérszónokaként. „Gaudium et spes, 31,3.: a jövő azoké, akik a ma élő generációk számára képesek megadni az értelmet és a reményt.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Varga Judit miniszter asszony benyújtotta az Alaptörvény tizedik módosítását az Országgyűlésnek. Kérdezhetik: vajon miért vált szükségessé ez a benyújtás, miért vált szükségessé a tizedik alaptörvény-módosítás? Azért, mert szomszédságunkban kitört a háború, mely a második világháború óta nem tapasztalt kihívásokat, humanitárius helyzetet eredményezett, megváltoztatva a világot és benne Európa arculatát és helyzetét is. Ezen új helyzetre és kihívásokra pedig Magyarországnak biztosítania kell a hatékony és gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét. Ezért az Alaptörvény tizedik módosításának javaslata két cikket tartalmaz. Az első módosítja az Alaptörvénynek a veszélyhelyzet kihirdetésére vonatkozó 53. cikkét, mely alapján a kormány az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás mellett a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa esetén is sarkalatos törvényben meghatározott rendkívüli intézkedéseket vezethet be. A javaslat második része pedig ugyanezzel harmonizálja az Alaptörvény előző, 2023-ban hatályba lépő módosítását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sok mindent hallottunk itt ellenzéki képviselőtársaimtól a felszólalások során, ezért felhívom a figyelmüket, hogy ne feledjék azt, hogy az Alaptörvény több mint egy törvény, a törvények törvényéről van szó. Ne feledjék, hogy az úgynevezett hűsvéti Alaptörvény által hazánk 2011-ben

újra visszatért az organikus jogfejlődés útjára! Ne feledjék azt sem, hogy a magyar nemzet legfontosabb jellemvonása közé tartozik az alkotmányosság szeretete! Ezért nem véletlen, hogy a II. András királyunk által éppen 800 éve kibocsátott Aranybulla, mely vetekszik a Magna Chartával időben és tartalomban, 1222-ben bocsátatott ki. Nagyon érdekes, hogy ma Brüsszélből éppen azok támadnak bennünket a jogállamisággal, akik akkor, 1222-ben talán még törzsszövetségi szinten sem voltak, mi pedig már, ugye, egy alkotmánnyal bírtunk.

Az Aranybulla olyan alapelveket rögzít, melyek mind a mai napig egy jogállam alapvetőbb igazságai közé tartoznak: egy és ugyanazon szabadság elve, a szabad országlakosok jogegyenlőségének biztosítása, az ellenállás joga, ugyanezen személyek lehetősége arra, hogy a történelmi alkotmányt megszegő uralkodónak ellenállhassanak. A 800 éves Aranybulla nemcsak történelmi jelentőséggel bír, hanem Alaptörvényünk alapján ma is élő olyan joganyag, mely lehetővé teszi történelmi alkotmányunk jogértelmezés útján való érvényre juttatását. Az Alaptörvénybe foglalt Nemzeti hitvallás ikonikus sorai ugyanis kimondják: „Tiszteletben tartjuk történelmi alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és nemzeti egységét. Valljuk, hogy a történelmi alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelezettsége.” Az Alaptörvénybe foglalt R) cikk (3) bekezdése pedig azt mondja ki: „Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történelmi alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.” Nos, ez nemzetünk alkotmányos hite, és nem az, amit itt az előbb képviselőtársunktól a DK részéről hallottunk.

Történelmi alkotmányunk szellemi öröksége tehát átszövi hűsvéti Alaptörvényünket. Ezért, ha hőseinkhez méltó honpolgárok akarunk lenni, meg kell tartanunk történelmi alkotmányunk iránymutató szellemi erejét, vagyis mindent meg kell tennünk azért, hogy nemzeti-keresztény értékeink megmaradjanak. Ki kell mondanunk, hogy csak akkor járunk jó úton, ha történelmi alkotmányunk organikus fejlődéséből háramlanak jogaink és kötelezettségeink.

Megint csak ellenzéki képviselőtársaimnak fel kell hívnom a figyelmét arra, hogy voltak idők, amikor ettől az organikus fejlődéstől kényszerrel elszakították hazánkat. Ezt tette a '49. évi XX. törvény is, a régi alkotmány, melyet az ellenzék, mint azt éppen a választási kampányban mondták, vissza akar majd hozni. Szóval, ez a régi alkotmány, ez az 1949. évi XX. törvény, mint azt a dátumból is láthatják, a szovjet szuronyok árnyékában született sztálini alkotmány egyszerű magyar fordítása volt. *(Dr. Hoppál Péter: Ez így van!)* Bár a rendszerváltás után jelentős módosításokon esett át ez a fordítás, de a '49. évi kommunista alkotmánytól még ihletettségében mit sem változott. Hatálya alatt így olyanok érezhettük magunkat, mintha védők nélküli várban lennénk.

Visszatérés az organikus alkotmányfejlődésünkhöz 2011. április 25-én következett be a húsvéti Alaptörvényünk által. Ezt megint csak ki kell mondanunk, mert sokaknak ez a tény nem magától értetődő. Meggyőződésem, hogy legjelentősebb örökségünk az a keresztény gyökér, amelyből a magyar állam ezer éve kifarjadt. Ezért húsvéti Alaptörvényünk sem véletlenül a nemzeti imánkkal, a magyar Himnusz első sorával kezdődik, vagyis azzal, hogy „Isten, áldd meg a magyart!”. Az Alaptörvényünk pedig ezt követően a Nemzeti hitvallásban mondja ki, hogy nem ismerjük el történelmi alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését. Tehát a hatályos joganyagunk kimondja, hogy nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk érvénytelenségét. Nos, ezt az érvénytelen alkotmányt akarta az ellenzék visszahozni. (Dr. Hoppál Péter: Szégyen! - Nacsá Lőrinc: Feles törvénnyel!) Feles törvénnyel.

Míndez azt jelenti, hogy Magyarország az égre tekintve a 2011. évi húsvéti Alaptörvénye által feltámadt, újra feltámadt, és méltón védelmezi ezeréves honát és polgárait.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar nemzet ezer éve szakadatlanul fejezi ki akaratát, hogy keresztény nemzeti formában akar élni.

(11.30)

Ezért csak megszállás vagy totális diktatúra tudta ezt felülírni. Mi, magyarok fontosnak tartjuk a hagyományos keresztény értékeket, így fontosnak tartjuk a világ teremtettségét, továbbá azt, hogy az ember férfinak és nőnek teremtetett. Ehhez a magyar alkotmány védvonalat is biztosít. Ezt a védvonalat mi, a Fidesz-KDNP óvjuk.

Ezért bármilyen külföldi nyomásnak is vagyunk kitéve, Magyarország nem adja el egy tál lencséért a jövőjét. Hajrá Magyarország, hajrá magyarok! Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Lukács László György képviselő úr következik 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban nem állunk vitában senkivel és ez nem kérdéses, hogy Magyarországnak az orosz agresszió által, az ukránokon végzett agresszió által és az így kialakult háború miatt biztonsági fenyegetettsége van, és biztonsági fenyegetettségben kell terveznie és szerveznie a mindennapjait és az ország rendes működését. Az sem kérdéses, hogy ez hatással van nemcsak Magyarországnak belső rendjének védelmére vagy akár a honvédelmére, de az élet minden szeletére, minden szegmensére, legyen szó akár a gazdaságról, akár oktatásról vagy bármi másról, sok

olyan helyzetre és sok olyan területre van kihatással, amire egyébként korábban nem is gondoltunk. Az árak emelkedése részben emiatt, részben a kormányzati intézkedések megkésettisége miatt most már minden boltban, minden pénztárcában érezhető is, és a háború hatása ilyen téren kikerülhetetlennek tűnik.

Azonban abban mindenképpen vitában kell állnunk, hogy az a fajta mód, amellyel önök most egy felhatalmazást keresnek, és a felhatalmazás keresésének a módja mégis az, hogy egy rendkívüli jogrend vonatkozásában egy kiegészítéssel élnek, abban, hogy a megfelelő eszközt választják-e, abban viszont már vitába kell hogy szálljunk. Volt szerencsém részt venni az Alaptörvény kilencedik módosításával kapcsolatos vitában és azt követő, egyrészt a honvédelmet, másrészt a katasztrófavédelmet is érintő - tehát ha úgy nézzük, az egész rendkívüli jogrendet és annak a teljes újraszabályozását érintő - vitában, amely ez év július 1-jével lép hatályba, szóval, volt szerencsém részt venni ezekben a vitákban, és ott bőségesen elhangoztak azok az érvek, amelyek alátámasztották azt, hogy a korábban meglévő rendkívüli jogrend intézményét miért és milyen okok mentén kell újraszabályozni. Abban mindannyian egyetértettünk, és én nem hallottam eltérést abban, hogy az itt felszólalók, kormánypárti felszólalók, sőt miniszterek is egyetértettek, hogy a mostani átalakításával a kor szükségleteinek - tehát amiket önök is mondtak, hogy a megváltozott biztonságpolitikai, megváltozott gazdasági helyzet és a megváltozott hadviselési és rendvédelmi kihívásoknak - megfelelő különleges jogrend-átalakítási kísérleteink végül is így helyesek lesznek. Tehát úgy kell ezt tekinteni, hogy amikor önök ezt a rendszert kialakították, azt egy egységes és koherens rendszernek alakították ki, amelyben módosításra nem volt szükség.

Külön örülök neki, hogy egyébként Simicskó képviselőtársam itt volt, ő ennek a témának, illetve ennek a területnek egyik szakértője is, és úgy tudom, hogy ebben tudományos munkát is végzett. Akkor sem hangzott el, hogy tekintve azt, hogy milyen biztonsági fenyegetettség és kihívások várhatók a jövőben, és ebben világosan látszott, hogy egy olyan geopolitikai helyzetben lévő állam, mint Magyarország, amely egy ütközőzónát képez a Nyugat, illetve a keleti érdekek és birodalmi elképzelések között... - hiszen azt ne felejtjük el, hogy gondolhatunk mi bármit az Egyesült Államokról, Nagy-Britanniáról vagy Oroszországról, végső soron ők a történelemben mindig egy birodalmi törekvés mentén mentek, és ezen az elképzelésükön hiába a XIX-XX. század vagy akár a XXI. század, nem változtattak semmit, tehát róluk azt kell feltételezni, hogy marad a birodalmi gondolkodás, szóval, látva ezt, én úgy értettem, és úgy éreztem, hogy az a kialakított rendszer, amely az új rendkívüli jogrendjeinkkel kapcsolatos és az Alaptörvény kilencedik módosításában volt, az hézagmentesen és tökéletesen lezárt mindent.

Tehát én ezért is mondom egyrészt azt, hogy nem látom most indokoltnak a jelenlegi módosítást. (Nacsá Lőrinc: Nem szavaztad meg!) Másrészt azt szeretném

mondani, hogy ami igazán fontos, a honvédelmi törvénynél, illetve a katasztrófavédelmi törvénynél azokat a módosításokat természetesen megszavaztuk; ezt Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak mondom, tehát legjobb emlékeim szerint erről akkor így szavaztunk.

Amit megfontolásra próbálok még önöknek feltenni: az elmúlt évek arról szóltak, és ennek van egyrészt, mondjuk úgy, hogy egy reálpolitikai és egy ilyen könnyen megzenésíthető értelmezése is, hogy Orbán Viktor veszélyhelyzetből veszélyhelyzetbe kormányozta az országot. Egyrésztől láttuk azt, hogy volt egy bevándorlás okozta válsághelyzet, és volt egy olyan veszélyhelyzet, ami egy kiszámíthatatlan vagy az elején egy nagyon nehezen megtippelhető és nagyon nehezen modellezhető helyzet volt, ami egy, a koronavírus-járvány okozta tömeges megbetegedéssel fenyegető helyzet volt. Ezeknek a veszélyhelyzeteknek az elrendelésével és meghosszabbításával kapcsolatban lényegében minden kritikát kifejtettünk.

De összességében ezt a kérdést fel kell tenni: szolgálja-e a veszélyhelyzeteknek úgy általánosságban véve vagy a rendkívüli jogrendeknek a megalapozottságát, vagy a társadalom számára a komolyanvethetőségét vagy a kellő súlyát szolgálja-e, ha túl sokszor rendelnek el valamit? Tehát be tudja-e tényleg tölteni azt a töle és egyébként a jogrendszer vagy az elmélet szerint elvárt súlyt, hogy az emberek érezzék és tudják, hogy valóban egy más helyzetben vagyunk, amely minőségileg más, és új kihívások miatt új megoldásokat kell keresni? Azt szeretném ezzel mondani, hogy biztos nem árt-e a veszélyhelyzetnek mint kifejezésnek vagy a rendkívüli jogrendnek mint intézménynek az, ha ezt túl sokszor alkalmazzák, vagy olyan esetben is alkalmazzák, amikor úgy tűnik, hogy a rendes jogrend szerint is meg tudunk felelni a kihívásoknak?

És akkor itt szeretném alátámasztani, hogy az elmúlt időszakban, az elmúlt hetekben, sőt most már lassan hónapokban azt láttuk, hogy egyrészt a civil társadalom, másrészt az állam próbált reagálni, és nagyon sok esetben egyébként jól reagált, és a civil társadalom kifejezetten jól reagált arra a helyzetre, amely egy háborús viszony volt a szomszédban, és amely az onnan való, tömeges elvándorlásnak a kezelésére szolgált. Tehát azt láttuk, és ezúton is köszönjük, hogy volt civil és volt állami fellépés is, amely, ha a kormány médiából nézzük, gyors és hatékony volt.

Tehát a rendes jogrend szerint sikerült egy gyors és az önök olvasatában egy gyors, hatékony és a helyzetre jól reagáló fellépést tenni. Az önök olvasatában ez így néz ki. Akkor nem értem, hogy miért kell az ilyen vagy ehhez hasonló... - és itt önökön a sor, hogy elmondják, hogy miben másabb vagy mi várható és mivel másabb, hiszen mi nem kaptunk tájékoztatást a kampányban sem arról, hogy a háborús helyzettel kapcsolatosan mi van... (Nacsa Lőrinc közbeszól.) Képviselőtársam, Nacsa Lőrincnek mondom: értem, és látom a felháborodottságát vagy meglepettségét, az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságát az önök Kósa Lajos képviselőtársán keresztül többször,

több ízben, higgye el, nem politikai céllal, tájékoztatói céllal szeretnénk volna azért összehívni, hogy tudjuk, hogy mire számíthatunk abban a szituációban.

Tehát az most biztosan önökre vár, hogy az az indokolt, hogy középtávon, rövid távon vagy akár hosszú távon Magyarországnak milyen biztonsági kihívással kell szembenéznie, és ehhez képest miért indokolt a mostani rendkívüli jogrend új szabályainak a kialakítása, ez az önök indokolásának a megalapozottságára vár, és sajnos ezt nem hallottuk, illetve nem történt tájékoztatás. Természetesen, ha ezek olyan természetű tájékoztatások, amelyek nem hangozhatnak el a teljes plénum előtt, tekintettel arra, hogy ezek minősített adatokat tartalmaznak, akkor én továbbra is azt javaslom, mint ahogy rendelkezésre állt ez a lehetőség, hogy akár a Nemzetbiztonsági Bizottságban, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban vagy akár a Külügyi Bizottságban is adhatnak tájékoztatást. És akkor azok a képviselőtársaink, akik az ellenzéki oldalon ülnek, és keresik az indoklásukat ennek a mostani javaslatnak akár középtávon, akár hosszú távon, legalább minden tájékozottságuk mellett tudnak dönteni afelől, hogy tudják-e támogatni vagy nem tudják. Mert az önök olvasatában azt lehetett látni, hogy az állam és a civil szervezetek jól kezelték ezt, gyorsan és hatékonyan történt a fellépés, azaz a rendes jogrendben megvolt a lehetőség és a megoldás arra, hogy a mostani szituációt kezeljék, és Magyarország ura tudott lenni a helyzetnek.

Ezzel szemben a most beterjesztett jogszabálymódosítás ehhez képest azért túlmutat ezen, és ebben meg kifejezetten furcsának tartom az érvelést, hogy önök gazdasági érveket állítanak mellé, hogy a gazdasági hatásnak a tompítására van erre szükség. A gazdasági hatások tompítására a kormánynak szerintem az államháztartás rendjén keresztül, a költségvetési törvényen keresztül, illetve más intézményeken keresztül óriási ráhatása van. Ehhez a kormánynak akár törvényi, akár rendeleti szinten, nem is minősített, hanem feles törvények szintjén vagy akár kormányrendeletek vagy más minisztériumi rendeletek szintjén nagyon komoly lehetősége van, és úgy gondolom, hogy ezeket ki is tudja használni. Tehát a gazdasági érveket én nem gondolom mögötte olyan érveknek, amelyek a rendkívüli jogrendet és a jogrenden való változtatást meg tudják alapozni.

(11.40)

Mindenesetre azt le tudom szögezni, és ezt szeretném elmondani a végén, hogy azt mindenképpen fontos lenne tisztázni, hogy önök milyen változást éreznek vagy látnak ebben a környezetben, mik azok a nehézségek, amelyekkel az országnak - most a gazdasági részét hagyjuk ezen kívül - a biztonság szempontjából szembe kell néznie, és hogy miért készül a kormány erre a viszonylag kényelmes kormányzási helyzetre. Hiszen ha ez bevezethető, akkor mégiscsak kevesebb elszámolással, kevesebb ráhatással és kevesebb parlamenti ellenőrzéssel kell a kormánynak a munkáját végezni. És abban én egyébként osztom az

előttem szóló képviselőtársam véleményét, hogy önmagában az alkotmánybírósági kontroll, amely ott lett hagyva, a mostani viszonyok közepette már nem minősül elegendőnek, illetve talán nem is elegendő, hogy az elrendelt különleges jogrendnek az indokoltságát meg tudjuk ítélni.

Összességében azt tudom önöknek mondani, hogy ha eddig is jól megbirkózott az állam óriási civil segítséggel - és megint meg kell köszönni a civileknek azt az áldozatos munkát, amit végeztek -, akkor nem szükséges ez a mostani módosítás. Azt is javaslom önöknek, hogy egy ilyenek az elrendelésével, vagy elfogadásával és elrendelésével nem biztos, hogy érdekes ezeket a rendkívüli jogrendi jogintézményeket állandóan erodálni; ráadásul az állandó módosításokkal erodáljuk.

Én úgy értettem, hogy abban a vitában, amelyet lefolytattunk itt a kilencedik módosítással és az azt követő honvédelmitörvény- és katasztrófavédelmitörvény-módosítással, lezártnak tekinthető az a szakmai vita, amely volt, tehát nem gondolom, hogy szükség lenne ez alapján. És nem szabad a különleges jogrendek folyamatos életben tartásával kiüresíteni ezt a rendkívül fontos, és tényleg csak utolsó lehetőségként fennálló és utolsó lehetőségként igénybe vehető különleges jogi eszközt így kiüresíteni, és teljes egészében, mint már mondtam, erodálni.

Az, hogy a jogszabályt vagy a mostani törvényjavaslatot miként tudjuk támogatni, az természetesen attól is fog függni, hogy itt a vitában még mi hangzik el, illetve a minisztérium részéről vagy akár bizottsági üléseken, és esetleg, ha addig sor kerül arra, az új, felálló kormány által megjelölt miniszterek meghallgatásán hangzik el olyan adat, amely hitelt érdemlően alátámasztja, hogy ilyenre szükség van, akkor nyilván közelebb leszünk a megoldáshoz és az elfogadás lehetőségéhez. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Most a Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hajnal Miklós következik. Parancsoljon! Megadom a szót képviselő úrnak.

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Igen tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy először szólalok fel a Házban, engedjék meg, hogy innen is köszönetet mondjak annak a több mint 25 ezer hegyvidéki és bel-budai választónak, szavazónak, aki bizalmat szavazott nekem az április 3-ai választásokon. Igyekszem ezt a bizalmat megszolgálni, és azokat is képviselni, akik esetleg másra adták a voksukat, illetve javaslom tisztelt képviselőtársaimnak is, hogy tegyenek ugyanígy.

Különleges helyzetben vagyok, hiszen több képviselőtársam is hegyvidéki vagy éppen bel-budai lakos, valamint, azt hiszem, miniszter asszony és a miniszterelnök is. *(Közbeszólás a kormánypártok sorából: Eddig nem láttunk.)* Őket is arra biztatnám, amennyiben szintén a választókerületemben élnek,

akkor forduljanak hozzám bizalommal. *(Dr. Simicskó István: Mindenképpen. - Derűltég a kormánypártok soraiban.)* Én ugyanis azt vallom, hogy a politika alapja a képviselet, a képviselet helye parlamentáris demokráciákban pedig maga a parlament. Magyarországon ez az Országgyűlés kellene hogy legyen. Éppen ezért olyan fontos ez a mai vita, hiszen a mai előterjesztés arról is szól, hogy itt vitathassuk-e meg közös ügyeinket, vagy már ennek a lehetőségét is feladjuk mondva csinált okokkal.

Tisztelt Képviselőtársak! Mielőtt belemegyünk a vitába, ha már a veszélyhelyzetről van szó, mi, a Momentum országgyűlési képviselői, tagjai, aktivistái mindenekelőtt szeretnénk kifejezni köszönetünket és hálánkat, köszönetünket azoknak az egészségügyi dolgozóknak, akik a járványhelyzet során az emberéletek mentésén dolgoztak. Ha pedig a szomszédban zajló orosz agresszióról beszélünk, mindenekelőtt köszönet és hála illeti azokat a civil szervezeteket és egyházakat, valamint az önkormányzatokat is, akik az orosz agresszió első napjától kezdve segítik a menekülteket, a menekülő családokat.

Sajnos, miközben a magyar nép először a járvány, majd a gazdasági válság, majd a háború okozta viszontagságokkal küzd, itt a parlamenti képviselőtársaim - Varga Judit miniszter vezetésével - hatalmi barkácsolásba fogtak, a saját maguk által egykor gránitbiztonságunknak titulált Alaptörvény tizedik módosítására készülnek. Arról döntünk, hogy adunk-e újabb két okot arra a kormánynak, hogy veszélyhelyzetet hirdessen ki Magyarországon, és folytassa azt a rendeleti kormányzást, most már ki tudja, meddig.

Szerintünk a magyar embereknek nem újabb veszélyhelyzetre, nem újabb rendeleti kormányzásra, nem hatalmi barkácsolásra, hanem biztonságra van szükségük. Biztonságban szeretnék tudni a szeretteiket egy világjárvány alatt, és akkor is, amikor egy agresszív nagyhatalom hódító háborúba kezd a szomszédunkban. Biztonságban szeretnék tudni az életszínvonalukat, amiért keményen megdolgoztak, biztonságban szeretnék tudni a megtakarításukat, amit félre tudtak tenni. A kormánynak pedig a folyamatos veszélyhelyzetek helyett ezen kellene dolgoznia.

Ertjük azt, hogy a kormánynak fontos, hogy a magyar emberek folyamatosan féljenek valamitől. Ezért van az, hogy 2015 óta megszakítás nélkül fenn tartják az illegális bevándorlás miatti válsághelyzetet, függetlenül attól, hogy hetente 2, 20 vagy 20 ezer bevándorló érkezett a kerítéshez az elmúlt évek során. Ezért riogatnak kitalált veszélyekkel minden évben más-más plakátkampánnyal, ezért kezdtek el most kormánypárti megmondóemberek az általános hadkötelezettség bevezetéséről beszélni. Remélem, nem azért, mert be akarnák vezetni, hanem azért, hogy az emberek féljenek. *(Dr. Simicskó István: Pedig rád férne!)* Mert aki fél, azt mindig könnyebb irányítani, annak mindig könnyebb a torkán lenyomni a jogszűkítést, a megszorítást.

A kormány azt szeretné, ha félénk, ha gyomorideggel mennénk mindennap munkába, arra gondolva, hogy az oroszok elzárhatják a gázt, és hazaérve

talán már áram sem lesz a lakásban, ha félve bontanánk ki a banktól kapott borítékot, hogy mennyivel emelkedett a törlesztő, ha aggódva böngészni az akciósújságot, hogy vajon mennyit drágult a paradicsom múlt hét óta. Azért szeretnék, hogy féljünk, hogy azután kivont karddal azt mondhassák: joggal félték, de íme, itt vagyunk, hogy megvédjünk benneteket.

Azoktól a veszélyektől akarnak megvédeni, amelyeknek egy jó kormányzás alatt be sem kellett volna következniük. (Dr. Hoppál Péter: Kerítés?) A jó kormány ugyanis megelőzi a bajt. Az igazán jó kormány pedig olyan kormányzást folytat, ahol az emberek nem szorulnak folyton az állam segítségére, az állam védelmére, mert egészségben, jólétben és biztonságban élnek. Az, hogy a magyar emberek félelemben élnek, a kormányon kívül senki másnak nem jó. Senki nem akar félni ebben az országban, függetlenül attól egyébként, hogy mit hisz, kiből bíz, vagy akár, hogy melyik pártra adta a szavazatát.

Tisztelt Országgyűlés! Mi a Momentumban azt szeretnénk, hogy béke, nyugalom és biztonság legyen Magyarországon. Azt szeretnénk, ha az embereknek nem kellene folyton valamitől félniük, és azt gondoljuk, hogy ebben egy kétharmados többséggel rendelkező kormánynak kiemelkedő és egyértelmű a felelőssége. A kormánynak nem a veszélyhelyzet fenntartása a dolga, hanem annak a megszüntetése. Ha pedig a kormány is azt szeretné, hogy a magyar emberek ne féljenek, akkor ne azzal foglalkozzon, hogy milyen ürügyekkel tud újabb és újabb veszélyhelyzeteket kihirdetni és megteremteni, hanem azon dolgozzon, hogy hogyan tudja a magyar emberek biztonságát, megélhetését és jólétét garantálni.

Munka van bőven. A gazdasági válság hatását mindannyian érezzük. A kormánynak meg kell fékeznie az áremelkedést, helyre kell állítania a teljesen felborult állami költségvetést, segítséget kell nyújtani a gazdasági válság áldozatainak, a bajba jutott kisvállalkozásoknak, és haladéktalanul el kell kezdenie hazánk orosz kitétségének a felszámolását. Ezek az ország előtt álló valódi feladatok, melyek közül egyikhez sincs szükség a veszélyhelyzet fenntartására és a rendeleti kormányzásra. Ezekhez nincs szükség a veszélyhelyzet fenntartására. A veszélyhelyzet fenntartására csak azért van szükség, hogy önök továbbra is jogi és politikai értelemben is gátlástalanul kormányozzanak.

Amire viszont nagy szükség van mindezekhez, az a lassan egy éve elzárt EU-s pénzcseppek újraindítása. Haza kell hoznunk azokat az EU-s pénzeket, melyek megilletik Magyarországot, de addig nem fogunk tudni hozzájuk jutni, amíg a kormány nem tartja be az EU szabályait. Minden közösség így működik: ha nem tartod be a szabályokat, nem részesülhetsz az előnyeiből. Ráadásul ezeket a szabályokat, tisztelt képviselőtársaim, például a lisszaboni szerződést önök, bizony önök fogadták el, nem Brüsszel, nem Soros, nem más, hanem önök fogadták el.

Ezért arra kérjük a kormányt, hogy ahelyett, hogy felesleges alaptörvény-módosításokra pazarolja az

időt, mihamarabb tegyen lépéseket az EU-s támogatások újraindításáért. Értjük, hogy a kormány talán már letett arról, hogy az EU-s pénzekhez rögtön hozzájusson, értjük, hogy a kormány az infláció szabadon engedésével, a magyar kisvállalkozások sanyargatásával, városaink kisemmizésével próbál úrrá lenni ezeknek a pénzeknek a hiányán és a gazdaság problémáin. És értjük azt is, hogy a veszélyhelyzet és a rendeleti kormányzás kihirdetése valójában azért készülnek, hogy tovább folytathassák ezeket a megszorításokat.

De arra kérjük a kormányt, hogy a megszorítások, a magyar kisvállalkozások kisemmizése, az önkormányzatok sanyargatása és a veszélyhelyzet helyett kezdjen végre el azon dolgozni, hogy mihamarabb hazahozza a Magyarországot megillető EU-s forrásokat, és azokat költse a magyar emberekre, jól működő kórházakra, színvonalas iskolákra és biztos megélhetésre.

(11.50)

A Momentum ebben partnere lesz a kormánynak, mert az egész ország érdeke, politikai oldaltól függetlenül, hogy rövid időn belül hozzájussunk az EU-s pénzekhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek lennének az igazán fontos kérdések, ezzel kellene ma is foglalkoznunk, ehelyett alaptörvény-módosítókkal foglalkozik a kormány. Ám legyen, lelkük rajta! Vegyük akkor nagyító alá az alaptörvény-módosítót!

Először is, ez a módosító szükségtelen. Az előterjesztés indokolásában foglalt célok a veszélyhelyzet kihirdetése nélkül is hatékonyan kezelhetők, a veszélyhelyzeti esetek körének bővítése kizárólag a rendeleti kormányzás minél hosszabb időszakra elhúzását szolgálja és célozza.

Másodszor, ez a módosító visszaélésre ad okot, és ennek láttuk már példáját. A kormány már eddig is számos esetben túlterjeszkedett a veszélyhelyzet konkrét indokát adó járványhelyzetet érintő rendelkezéseken. Hogy csak egy példát emeljek ki önöknek, a választókerületemben is mindennapi problémát jelentő zöldterület-beépítéseket, ingatlanberuházásokat is könnyebbé tették a koronavírus leple alatt. Mi köze a kettőnek egymáshoz? - kérdezem én.

Harmadszor: ez a módosító, ahogy az már elhangzott, egy antidemokratikus biankó csekk a kormánynak, hogy a veszélyhelyzetet tetszése szerint tovább hosszabbíthatják, a veszélyhelyzeti lehetőségeket kibővítsék, és rendeletileg azt tegyen, amit akar. Gyakorlatilag erre irányul ez a módosító. Nem elég önöknek a parlamenti kétharmad, ami a teljhatalommal egyenlő, ezt mindannyian tudjuk, de a rendeleti kormányzás még gyorsabb, még titkosabb, ezért szeretnék önök ezt folytatni; antidemokratikus, de gyorsabb. A fékek és ellensúlyok rendszerének folytatólagos kiiktatását jelenti ez a tervezet. (Moraj a kormánypartok soraiban.) Azért folytatólagos kiiktatását, mert sajnos ez a folyamat nem ma kezdődött, az Alaptörvény már most sem szab gátat a központi hatalomgyakorlásnak.

Vélhetően a tervezetet ennek ellenére majd megszavazzák a fideszes képviselők - gondolom, akkor mindannyian be fognak jönni -, de egy európai demokráciában az lenne a minimumelvárás, hogy legyenek jogszabályi korlátok, amelyek a központi hatalomgyakorlásnak gátat szabnak. Elegáns lenne az önök részéről valamifajta önkorlátozás, hogy például az időbeli korlátról mindig az Országgyűlés dönthesse, és ne adják ezt a döntési jogkört ab ovo a végrehajtó hatalomnak - ahogy az Alaptörvény 53. cikkének (3) bekezdésében most is teszik -, hanem mindig újra be kelljen terjeszteniük ezt az igényt az Országgyűlés elé.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az összefoglalóan különleges jogrendnek nevezett különböző speciális közjogi helyzetek - például rendkívüli állapot, szükségállapot, terrorveszély és végül a veszélyhelyzet - lényege, hogy az állam a saját maga által meghatározott keretek között működhessen. Logikusan gondolkodva tehát különleges jogrendet szabályozó alkotmányos intézményt a jogalkotónak úgy illene létrehoznia, hogy 1. talál egy problémát, ami miatt alkotmányos keretek között nem működtethető a jogállam a közjó érdekében, ezt a problémát most nem látjuk; 2. definiálja, milyen eszközökre van szüksége ahhoz, hogy a probléma miatti akadályokat leküzdje - önök gyakorlatilag mindenre is kérnek felhatalmazást; 3. az eszközök igénybevételét alkotmányos garanciákhoz rögzíti, legalább a feltételek rendszeres felülvizsgálatának kötelezettségével - ez nem történik meg; 4. majd ezt a teljes csomagot elnevezik, és a különleges jogrendek körében kodifikálják. Nagyjából ez az utolsó dolog sikerült, az első három nem.

Ehhez képest most azt látjuk, hogy a kormány egy bejáratott, eleve sok sebből vérző, veszélyhelyzeti intézményeinek még több sebből vérző eszköztárát próbálja valamilyen szedett-vedett indokkal fenntartani. Ebben az esetben nem lehet arra hivatkozni, mint a veszélyhelyzeti jogszabályok járvány esetére való részletszabályozásakor, vagyis hogy Szájer József a brüsszeli vonaton az iPad-jét nézegetve ne gondolt volna egy jövőbeli járványra, ugyanis az Alaptörvény már elfogadása óta eleve tartalmaz egy olyan kitétel, ami a háborús helyzetről szól. Rendkívüli állapot hirdethető ki az Országgyűlés kétharmada által hadiállapot kinyilvánítása esetén vagy idegen hatalom fegyveres támadásának közvetlen veszélye, háborús veszély esetén - 48. cikk (1) bekezdés.

Az, hogy mi a mai napon itt vagyunk, és vitázni tudunk erről a módosítóról, a legjobb bizonyíték arra, hogy ez a módosító miért sürgős. Még az Országgyűlés is képes összeülni. A szomszédban lévő orosz agresszió súlyos áldozatokat követelt, de nem teremtett olyan körülményeket, amik miatt hazánk alkotmányos jogrendjében fennakadást kellene okoznunk.

Tisztelt Országgyűlés! Közel kétfélmillió ember kifejezetten azzal bízott meg minket, hogy képviseljük

őket a parlamentben. Ehhez képest azt várják tőlünk, hogy legelső döntésünkkel mondjunk le erről, és adjuk át önként önöknek ezt a jogot és köteleességet? Nem! Önöknek igenis dolga kikérni a parlament véleményét és beszámolni a parlamentnek. Nem járulunk hozzá, hogy a Karmelitából kiküldött rendeleteikkel kormányozzanak egy ilyen helyzetben. Ne feledjük, önöket már legalább kétszer becsapta Putyin. Először akkor, amikor azt hitték, hogy békemisszióra megy hozzá a miniszterelnök, és alig ért haza a háború elől, másodjára pedig most, amikor csak azért sem akart május 9-ére az ígért béke megszületni. Higgyék el, mindenkinek jobb lesz, ha közösen is megvitátjuk ezeket az ügyeket.

Mi erősíteni akarjuk Magyarországot egyre gyengülő pozícióját. Ne most akarjanak rendeletekkel kormányozni! Ezt érdemlik az önök és a mi választóink is. Köszönöm szépen. *(Taps a Momentum, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amit Hajnal Miklós az előbb elmondott, abban rengeteg igazság volt - én is az ő szavazója vagyok... *(Nacsá Lőrinc: Mi nem!)* Efelől nem volt kétségem, tisztelettel; bár utána belement abba az általam vélelmezett hibába, hogy szakmai vitát folytatott egy olyan kérdésről, amellyel nagyon jól megalapozta, hogy miért nem szabad erről utána vitatkozni.

Tisztelettel jegyzem meg, hogy a döntés megszületett, önöké minden lehetőség, felelősség a hárommillió szavazójukkal és a kétharmaddal, ezért ne csináljunk úgy, hogy itt egy valós vita folyik ebben a kérdésben. Pedig jó lenne egy ilyen folytatni, hiszen szakmailag akár még lehetne vita tárgya, hogy a nagyon jól hangzó, szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa lehetőségét, amely egyébként objektíve fennáll, hogyan kell a magyar jogrendszerbe beépíteni.

De ennek a vitának akkor lenne értelme, ha ez nem eleve elrendeltetetten megszavazásra kerülne majd a következő időszakban, de legfőképpen akkor, ha nem egy izzadságszagú rendeleti kormányzás alátámasztására történne ennek a veszélyhelyzeti tényállásnak a behozatala a magyar jogrendszerbe. Ezért nem igazából érdemes erről szakmai vitát folytatni, nemcsak a kétharmad miatt, és amiatt, hogy el van döntve, hogy ez meg lesz szavazva, hanem azért sem, mert az elmúlt másfél évben semmilyen garanciális szabályt nem hoztak arra, hogy a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos intézkedések nem terjednek ki például az önkormányzatok tönkretételére vagy az újságírói társadalom megfélemlítésére *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*, vagy akár a gyülekezési jog korlátozására. Tehát kiléptek abból a keretből.

Ha ez nem így lenne, hanem lennének garanciális szabályok, akkor itt egy értelmes vitát lehetne arról folytatni, hogy mit kezdjünk azzal a helyzettel, amelyik túlmutat már a balkáni háború jelentőségén, és már-már második világháborús jeleneteket lehet Mariupolban látni. De azáltal, hogy önök az elmúlt másfél évben azt bizonyították, hogy ezt a keretrendszert nem arra használják, ami a valós probléma, vagy legyünk tárgyilagosak, nem elsősorban arra használják - mert azt azért nem lehet állítani, hogy a veszélyhelyzet alatt a koronavírus-járvánnyal kapcsolatosan semmit se tettek volna. Amit tettek, annak egy része jó volt, egy része meg nagyon rossz, de a fő probléma nem ez, hiszen ezek szakmai kérdések, és szakmai vitáknak helye van.

A fő kérdés az, hogy vannak-e garanciák arra, hogy a rendeleti kormányzás a háborús helyzettel semmilyen összefüggést nem mutató intézkedésekre kiterjed-e vagy nem. Az elmúlt másfél év azt mutatja, hogy önök azzal, amivel lehetett, visszaéltek, és amivel nem lehetett, azzal is. Ezért nem szabad azt a látszatot kelteni, hogy itt egy szakmai vita folyik, ennél az oknál fogva, mert egyébként indokolt lenne, és a vezérszónoklatnak arról kéne szólnia, hogy szakmai álláspontokat ütköztetünk. De azért nem lehet ilyeneket, mondom még egyszer, nemcsak azért, mert előre el van döntve, hogy ez így fog átmenni - ennyi tapasztalatunk itt 12 év után van -, hanem azért, mert arról nem hajlandóak önök vitatkozni, hogy hogyan lehetne olyan garanciális szabályokat beiktatni ebbe az eljárási rendbe, ami nem engedi, hogy kilépjenek abból az adott helyzetből, aminek semmi köze nincsen a háborús helyzethez, a humanitárius katasztrófához, az esetleges menekülthullám enyhítéséhez, megsegítéséhez. Ha erre használnák önök ezt az új tényállást, akkor itt egy nagyon értelmes vitát kellene és lehetne folytatni. De higgyék el, hogy az elmúlt másfél év tényei azt mutatják, hogy ilyen vitát jelenleg egyszerűen nem lehet folytatni.

Nagyon szeretnék hinni abban, hogy önök tanulnak abból, hogy hogyan kell a negyedik kétharmaddal nem visszaélni. Ha ilyen helyzet lesz, akkor érdemi vezérszónoklatoknak lesz helye, és érdemi vitáknak. Amíg ez nincsen, amíg a minimumbizalom nem áll helyre, addig ezek formális hozzászólások, amelyek nem szólnak másról, mint politikai deklarációkról.

(12.00)

Ezért a Magyar Szocialista Párt sem tud érdemi vitát folytatni, hanem arra hívja fel a figyelmet, hogy elvárjuk a garanciáknak a beépítését - még most sem késő -, hogy világos legyen, hogy egy ilyen új veszélyhelyzeti tényállás az adott üggyel függ össze, és nem általában a magyar társadalom rendeleti kormányzásának meghosszabbítása, ami egy nagyon kényelmes álláspont, hiszen, logikus, sokkal gyorsabban, hatékonyan lehet működtetni azt a rendszert, amelyet 12 éve a nyakunkba ültettek ebben a formában. Igen, erre az

a válasz jön, hogy a választók így akarták. Biztos, a választókkal az nem volt megbeszélve, hogyan tágitják ki az újabb veszélyhelyzet keretrendszerét, és az sem volt megbeszélve, hogy hogyan élnek majd vissza ezzel a lehetőséggel.

Szakmai vitát szeretnénk, de önökön múlik, hogy mikor jön el ennek az ideje. Garanciákat szeretnénk arra, hogy a rendeleti kormányzás nem lépi át a határait az adott és szükséges mértékeknek. Ha a miniszter asszony ilyen javaslattal jön (*Dr. Varga Judit: Itt van.*), akkor minden keretek között nagyon szívesen vitatkozunk. Ebből sajnos hiányoznak a garanciák. Nem az a kérdés, hogy arról lehetne-e vitatkozni, hogy szükséges-e egy veszélyhelyzeti új tényállás, erről lehetne vitatkozni, de mivel nincsenek garanciák, így ez a vezérszónoklat az önök megnyugtatására és az időkimélés miatt véget is ér.

Azt kérjük, hogy gondolják át, hogy ezekben a következő hetekben még lehet-e erre garanciákat betenni, és lehet-e azt a bizalmat növelni, hogy ne értelmetlen országgyűlési ülések legyenek ebben az értelemben. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP, a Momentum és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Toroczkai László frakcióvezető úr, aki a felszólalását az emelvényen mondja el - megvárjuk, amíg felér ide a frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

TOROCZKAI LÁSZLÓ, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Előrebocsátom, hogy a Mi Hazánk Mozgalom nem támogatja sem az Alaptörvény módosítását, sem pedig az újabb veszélyhelyzet kihirdetését, és ennek számos oka van, de ezek közül azért a legfontosabb okokat szeretném ma itt kiemelni.

A legfontosabb ok az, hogy van már tapasztalatunk, tehát a Coviddal kapcsolatban kihirdetett veszélyhelyzet megtanított minket arra, hogy valójában ez a veszélyhelyzet egy politikai trükk, és nem a magyarság és nem Magyarország népének az érdekeit szolgálja. Erre megint csak számos példát sorolhatnék föl, de akkor emlétek egy-kettőt.

Ugye, ez a fajta politikai trükk valójában a hatalommal való visszaélést szolgálta az elmúlt időszakban, és nem látunk olyan statisztikai kimutatást, olyan adatokat, amelyek azt mutatnák, hogy ez a fajta különleges jogrend, jobban megvédte volna a magyar lakosságot az úgynevezett Covidtól, mint azokban az országokban, ahol nem hirdettek ki ilyen speciális, különleges jogrendet.

De azért egy-két még inkább különleges példát hadd mondjak, hiszen nemcsak a kormány élt vissza ezzel a különleges jogrenddel, hanem számos polgármester visszaélt akkor, abban az időben még, mondhatom, hogy polgármester-kollégám élt vissza ezzel a veszélyhelyzettel. Ott volt például Szekszárd fideszes polgármestere, aki arra használta a veszélyhelyzetet, hogy helyben tudja a hatalmát növelni például akkor,

amikor a helyi újságot a saját kezébe vonta, vagy amikor egyedül elfogadta a saját maga által előterjesztett költségvetést. Ugyanezt tette Komló fideszes polgármestere, és sorozatban mondhatnám még akár Nagykanizsa kormánypárti polgármesterét, aki pedig politikai leszámolásokra használta fel a veszélyhelyzetet, tehát a különleges jogrendet.

De még mielőtt nem lenne teljes a kép, hadd említsem meg, hogy talán a legdurvább, legbrutálisabb ilyen hatalommal való visszaélést Érd polgármestere követte el, aki pedig a most már immáron egyesült balliberális oldal, ellenzéki oldal polgármestere, tehát a DK, a Jobbik, az MSZP - próbálom felsorolni -, a Párbeszéd, Momentum, szóljanak, kiket hagytam még ki (*Nacsa Lőrinc: Mi Hazánk!*), tehát az ő polgármesterük volt az, hogy egy nappal a veszélyhelyzet lejárta előtt 46 olyan határozatot fogadott el, amelyet néhány nappal később akár a testülettel, illetve a közgyűléssel együtt fogadhatott volna el, ezt ő gyorsan megtette egy személyben.

Szeretném jelezni, hogy a Mi Hazánk polgármesterei nem éltek vissza ezzel a különleges jogrenddel, én személy szerint is polgármesterként felfüggesztettem minden olyan súlyos döntést, amelyet egyébként egyedül meghozhattam volna, de kizárólag a képviselő-testülettel hoztuk meg. Nem történt sem politikai leszámolás az általunk vezetett településen, sem pedig a vagyontárgyainkat érintő súlyos döntés.

Kiderült tehát az, hogy a veszélyhelyzet Magyarországon egy politikai trükk, amellyel él a kormányoldal és él ez a balliberális egyesült ellenzék is. A Mi Hazánk Mozgalom viszont nem szeretne ilyen visszaéléseket, nem szeretné, hogyha ez a fajta hatalommal való visszaélés meghonosodna, meggyökeresedne itt, Magyarországon, hiszen lehetett korábban hivatkozni a Covidra, most pedig lehet hivatkozni az ukrajnai háborúra; nem tudom, mi lesz a következő, talán a klímaválság vagy úrkatasztrófa, ez egy ilyen végelethatalmatlan, olyan politikai trükk lehet, amely szolgálhatja a politikusok hatalommal való visszaélését. Ez tehát a fő oka annak, hogy eleve ellenezzük ezt a fajta különleges jogrendet.

A másik pedig a konkrét ügy, tehát az ukrajnai háború, és ehhez pedig meg kell vizsgálnunk, hogy egyáltalán milyen háború zajlik itt a szomszédban, mennyire jelent ez veszélyt Magyarországra, és hogyan sodródhat bele Magyarország akár ebbe a háborúba. Talán még itt, az üléssteremben nem hangzott el, de akkor a Mi Hazánk Mozgalom - ha már a választópolgárok jóvoltából idekerült az Országgyűlésbe - szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy az ukrajnai háború, ugye, nem pusztán, nem csupán egy etnikai vagy nemzetiségi konfliktus, ahol nem az ukránok és az oroszok háborúznak egymással valamiféle sok évszázados, nagyon mélyen gyökeredző ellentét vagy ellenségeskedés alapján, hanem ez egy mesterségesen kreált háború, hiszen akár tíz vagy húsz évvel ezelőtt ugyanazoknak az embereknek, akik most le akarják egymást mészárolni, semmiféle problémájuk nem volt egymással, hiszen nagyon közös kulturális, vallási, nyelvi gyökerű népekről beszélünk.

A 2013. év végén a majdani felkeléssel azonban már teljesen világossá vált az, hogy ezt a mesterséges háborút, amelyet már 2013 végén előkészítettek, globális oligarchák, pénzügyi körök, ahogy mi szoktuk mondani Ady Endre után szabadon, disznófejű nagyurak terveztek el, hiszen a 2013. év végén a Majdani téri felkelés során már világosan látszott, hogy olyan oligarchák és olyan államok nagykövetségei avatkoztak be az akkori eseményekbe, amelyeknek egy normális forradalom vagy felkelés esetében nyilvánvalóan semmi keresnivalójuk nem lett volna az események sűrűjében. Aztán 2014-ben már világosan látszódtak azok az erők, akár külföldi, akár ukrajnai erők, amelyek mozgatták a szálakat, és 2015-2016-ban pedig - ahogy az lenni szokott az ilyen kívülről generált puccsok, felkelések és forradalmak esetében, ugye, a forradalom felfalja a gyermekeit - egymás torkának estek ezek az oligarchák, egészen konkrétan, ugye, 2013-ban Porosenko és a vele szemben álló oligarchák estek egymás torkának.

Ott volt például Ihor Kolomojszkij, akinek a bankját, a PrivatBankot 2016-ban Porosenkóék államosították, elvették arra hivatkozva, hogy ott több milliárd dollárt sikkasztottak el; gyakorlatilag bűnözőkről vagy félbűnözőkről beszélünk, akik a jelenlegi, háborút kirobbantó események mögött állnak. Ugyanez a Kolomojszkij annak idején, 2014-től személyesen vett részt annak a fegyveres csoportnak és azon paramilitáris csoportok felfegyverzésében, amelyek még mindig tartják magukat ott, abban a bizonyos acélműben Mariupol városában, és bizony ezeknek az oligarcháknak az osztozkodásáról, üzleti érdekekről, ukrajnai, illetve nemzetközi, globális pénzügyi körök érdekeiről szól ez a háború.

Ezt fontos ahhoz tisztáznunk, hogy lássuk, hogy miért nincs szükség erre a fajta különleges jogrendre vagy veszélyhelyzetre, merthogy ebben a globális, illetve ukrajnai marakodásban, az oligarchák marakodásában Magyarország nem szerepel tervként - egyébként részben pontosan azért nem, mert az elmúlt évtizedekben a magyarországi politika mindent elkövetett azért, hogy Magyarország szegény ország legyen, és ne pályázzanak nagyon sokan akár azokra a kincseinkre sem, amelyeket az elmúlt száz vagy százötven esztendőben elveszítettünk, részben éppen olyan világpolitikai események következtében, amelyek egyébként most Ukrajna körül zajlanak.

De talán pont ez tanít és taníthat meg minket arra, hogy ki kell maradnunk az ilyenfajta globális üzleti körök vagy akár oligarchák által generált háborúból, hiszen hasonló történt az első világháború idején is, és talán azt nyugodt szívvel kimondhatjuk, hogy éppen a magyarság, éppen Magyarország lett leginkább az elszenvedője az akkor kirobbant első világháborúnak, amelyet természetesen nem Gavrilo Princip lövése robbantott ki, hanem ugyanígy oligarchák, ugyanígy globális nagyvállalatok, vállalkozók és a tőke összecsapása volt az oka annak a világháborúnak, mint ahogy lehetne természetesen akár harmadik világháborút is generálni mindabból, ami most Ukrajnában zajlik.

(12.10)

Ezért kell megőriznünk a józanságunkat, és ezért kell pontosan feltárnunk az ukrajnai háború mögött zajló eseményeket. Ha azt látjuk, hogy Magyarországra nem figyeltek föl ebben a háborúban, akkor Magyarország jobb, ha nem hívja fel magára akár provokációval a figyelmet. Mi ezt a fajta veszélyhelyzetet provokációnak tartanánk, egy olyan felesleges provokációnak, amelyet nem indokol semmi. Sem Ukrajnát, sem az ukránok mögött álló NATO-t, az Amerikai Egyesült Államokat, ukrajnai és nemzetközi disznófejű nagyurakat nem érdemes provokálni, mint ahogy egyébként Oroszországot sem érdemes provokálni.

Aztán úgy, ahogy a Covid kapcsán láthattuk, amikor tulajdonképpen mindenki, akár aki a szakmai vitákba belefolyt, tisztában volt azzal, hogy az egészségügyi törvény alapján is ugyanúgy lehetett volna védeni a magyarokat, mint az önök által kitalált veszélyhelyzet kapcsán, ugyanígy azt mondom, hogy mindenféle ilyen veszélyhelyzet nélkül is meg lehetne Magyarországot védeni. Például azzal, ha Magyarország és Magyarország Kormánya visszavonná azt a kormányhatározatot, amely lehetővé tette, sőt szinte meghívta a NATO-t Magyarországra, hogy NATO-harccsoportok vonulgassanak itt Magyarországon, tegyék célponttá azt a Magyarországot, amely egyébként nem célpont.

Vagy például a veszélyhelyzet kihirdetése helyett sokkal nagyobb segítség lenne Magyarországnak, ha a kormány változtatna azon a korábbi, szerintünk nagyon veszélyes és nagyon káros állásfoglalásán, amikor támogatta Ukrajna szinte azonnali európai uniós csatlakozását. Látjuk azt, hogy nem pusztán arról van szó, hogy egy rendkívül korrupt, veszélyes országot a maga oligarcháival - akik magánhadseréget építettek például Mariupolban, mint az előbb említett Ihor Kolomojszkij - venne a nyakára az Európai Unió, hanem egyszerűen arról is szó van, hogy valakinek újjá kell majd építeni Ukrajnát. Ha a magyar kormány támogatja ezt az örült elképzelést, hogy szinte feltétel nélkül és szinte azonnal Ukrajnát felvegyék az Európai Unióba, akkor ez azt is jelenti, hogy majd nekünk kell megfizetni Ukrajna helyreállítását, visszaépítését, miközben ezek a globális nagyvállalatok, ez a tőke, a Világgazdasági Fórum mögött álló cégek lesznek majd a haszonélvezői ennek az újjáépítésnek, mi pedig majd a nettó befizetői leszünk ennek az újjáépítésnek. Tehát ha a kormány tényleg szeretné Magyarországot megvédeni, akkor ezektől a provokációktól vagy ezektől a káros intézkedésektől és kormányhatározatoktól kellene eltérnie, és ezen az álláspontján kellene sürgősen változtatnia.

Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom szerint nem veszélyhelyzetre, hanem semlegességre van most szükség. Itt van előttünk Svájc vagy Ausztria példája. Szomszédos ország Ausztria, közös történelmi örökségünk van Ausztriával, és rengeteg kapcsolódási pontunk van az osztrákokkal. Kérjenek önök is tőlük tanácsot, én éppen ezt teszem a héten. Kérdezzék meg az osztrák politikusokat, hogy hogyan

kell akár NATO nélkül is megőrizni az ország biztonságát és védelmét.

A Mi Hazánk Mozgalom támogatni fogja a kormányt abban, hogy például a magyar haderőt fejlessze. Ahogy mi már nagyon régóta mondjuk, és a napokban éppen hallom, hogy talán a Fidesz meghallja a programunknak ezt a részét és ezt az üzenetet is, hogy például az élelmiszeripart kell visszaépíteni, nem veszélyhelyzetet kell kihirdetni. Hiszen élelmiszeri válsággal fenyeget, illetve gyakorlatilag már meg is érkezett bizonyos értelemben az élelmiszeri válság Magyarországra, tehát ezzel fenyeget inkább jelenleg az ukrajnai háború és nem bombákkal, ha nem provokáljuk akár a harcoló feleket, a NATO-t, az Amerikai Egyesült Államokat vagy éppen Oroszországot.

Tehát minden ilyen intézkedést támogatni fog a Mi Hazánk Mozgalom, az élelmiszeripar visszaépítését, a mezőgazdaság fejlesztését, az önellátásra való törekvést vagy például a magyar hadiipar fejlesztését, amire szintén óriási szükség lenne. Mi ilyen, a függetlenség és a semlegesség irányába mutató terveket, intézkedéseket támogatni fogunk, a veszélyhelyzetet és az ezzel kapcsolatos alaptörvény-módosítást viszont elutasítjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence frakcióvezető úr, aki szintén az emelvényen mondja el felszólalását. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Polgártársak! Tisztelt Országgyűlés! Igazán tanulságos, hogy mivel kezd meg a munkáját az új parlamenti ciklusban a Fidesz-kormány. Véletlenül sem emberek valódi problémáját kezeli, hanem megint csak azon dolgozik, hogy a saját hatalmát koncentrálja, támogassa azt a propagandát, amit az elmúlt tizenkét évben folytatott, és jogászok ahelyett, hogy érdemi megoldásokat hozna.

Van veszélyhelyzet Magyarországon. Nagyon veszélyes például a megélhetési válság, sokakat havi szinten veszélyeztet az, hogy ki tudják-e fizetni a számláikat, tudnak-e kellő mennyiségű élelmiszert letenni a család asztalára, amikor azt látjuk, hogy 20-30 százalékos a boltokban az élelmiszerek drágulása, és amikor azt látjuk, hogy ezzel sehogyan sem tart lépést a keresetek, a nyugdíjak vagy a társadalmi juttatások növekedése, ha van ilyen növekedés egyáltalán.

Van ilyen veszélyhelyzet, amikor azt nézzük, hogy az egészségügyi ellátás például egyre közelebb kerül az összeomláshoz, és tulajdonképpen már most is csak a veszélyhelyzet fenntartása az, ami ettől megóvják, hiszen ezzel elrendelhetik *(sic!)* azt, hogy felmondjanak azok az alulfizetett és kizsigerelt dolgozók, akik ma a magyar betegellátás biztosítékai, de akik már alig várják vagy akik közül sokan már alig várták május 31-ét, hogy végre megszabaduljanak attól az elnyomástól és

attól a semmilyen kilátást nem nyújtó munkakörülménytől, amit önök biztosítanak a számukra.

És van veszély, ha azt nézzük, hogy hasonlóan összeomlásközeli állapotban van a szociális szféra vagy úgy általában az állami alkalmazottakkal fenntartani próbált közszolgáltatásoknak számos területe. De van veszély, amikor azt nézzük, hogy önök semmit nem tesznek a klíma- és ökológiai válság ellen. Van veszély, amikor most a napnál is világosabbá vált, hogy az az orosz fosszilis energiának való kitettség, aminek a felszámolásáért önök semmit nem tettek az elmúlt tizenkét évben, az milyen súlyos függőségbe taszítja Magyarországot, sőt nemcsak Magyarország mozgásterét korlátozza végzetesen, hanem egész Európának is megnehezíti azt, hogy Putyinnal és az agresszor orosz hadsereggel szemben a leghatásosabb eszközöket, a gazdasági szankciók eszköztárát teljeskörűen bevessék.

Ez a felelőtlenség, ez a nemtörődömség, ez az el nem végzett munka, amit önöktől láttunk az elmúlt tizenkét évben - aminek az az eredménye, hogy Magyarország nemhogy előrelépett volna az energiafüggetlenség, az energiaönellátás terén, de épp ellenkezőleg, még súlyosabb függőségbe került a diktátor Putyin Oroszországától -, ez valóban egy veszélyhelyzet, és ennek az orvoslása valóban igényelne azonnali beavatkozást. De önök véletlenül sem ezeket a problémákat kezelik az első benyújtott törvényjavaslatokkal, hanem jogászoknak és a saját propagandájukat szolgálják, illetve azt, hogy mindenféle korlátozás nélkül, rendeleti úton irányíthassák tovább az országot, miközben erre egészen biztos, hogy semelyik választótól nem kértek és nem kaptak felhatalmazást.

Hiába a miniszter asszony ájtatos szavai és a vulgárfilozófiai értekezése, ezek sem fedik el azt, hogy az illegitim Alaptörvény további tákolására készülnek. *(Közbeszólások, köztük Nacsá Lőrinc: Arra esküdtél fel. - Az elnök csenget.)* Talán az a legszemléletesebb példa, hogy most, amikor a tizedik alaptörvény-módosítást akarják életbe léptetni, még a kilencedik alaptörvény-módosítás sem lépett életbe, ami egyébként szintén a különböző rendkívüli jogrendekről szól. Meglehetősen szórakoztató, hogy a jövő nyáron életbe lépő módosítást módosítják most valami hihetetlen sürgősségre hivatkozva - hogy megint csak idézzem miniszter asszonyt - „a hatékony és gyors döntéshozatal érdekében” úgy, hogy 76 nappal ezelőtt tört ki a háború, és láthatólag egyébként nem volt szükség egy ilyen alaptörvénybeli tényállás ahhoz, hogy az ezzel kapcsolatos helyzeteket jól-rosszul, inkább rosszul, de kezelni tudják.

(12.20)

Láttuk, hogy például az állam eléggé késlekedve lépett a cselekvés mezejére, amikor a menekülteket kellett ellátni. Ezt a feladatot önkéntesek, civilek, civil szervezetek, társadalmi mozgalmak végezték el, nem is beszélve az önkormányzatokról, nekik nagy tisztelet és nagy köszönet. A kormányzat ezen a téren megbukott, de nem azért, mert ne lett volna válsághelyzet

éppen akkor is, veszélyhelyzeti kormányzás volt, és rendeletekkel bármit meg tudtak volna oldani, hanem azért, mert egyszerűen erre nincsen tudásuk, nincsen tehetségük és nincsen akaratauk.

Nagyon megható az is, amikor arról beszél miniszter asszony, hogy a menekültek ellátásáról, a gazdasági károk mérsékléséről és a családok megvédéséről kell intézkedniük, és ehhez volna szükség alaptörvény-módosításra, de láthatólag úgy, ahogy azt önök elképzelik legalábbis, ezek az eddigiekben is folytak. A gazdasági károkat, mondjuk, a legkevésbé sem mérsékeltek, például nem volt áfacsoökkentés, nem volt rendkívüli társadalmijuttatás-emelés, nem volt, majd csak lesz és elégtelen mértékben lesz nyugdíjemelés, nem volt béremelés az állami alkalmazottak körében vagy csak az inflációt jóval alulmúló mértékben, nem támogatják a szakszervezetek harcát, amikor béremlésről van szó, vagy amikor egyébként akár csak az álláshelyek megtartásáról van szó. Tehát a gazdasági károkat láthatólag önök nem akarják vagy nem tudják mérsékelni; volt néhány árbefagyasztás, és ez a legtöbb és legjobb, amire tellett a kormánynak az elmúlt hónapokban. Úgyhogy láthatólag nem ezeknek a céloknak a szolgálatában van szükség alaptörvény-módosításra, sőt mondjuk ki, nincsen szükség alaptörvény-módosításra.

Már csak azért sem támogatjuk ezt a módosítást és ezt az újabb rendkívüli felhatalmazást, mert az eddigi tapasztalataink egyértelműen mutatják, hogy önök minél nagyobb hatalommal rendelkeznek, annál inkább visszaélnék ezzel a hatalommal.

Az elmúlt időszakban, a rendeleti kormányzás idején számos olyan rendeletet hoztak, számos olyan törvényt írtak felül, ami semmilyen összefüggésben nem volt a járvány elleni védekezéssel, és gyanús, hogy a következő időszakban is hasonlóan járnának el a szomszédunkban zajló háborúval semmilyen összefüggésben nem lévő törvényt módosítások esetén, rendeleti kormányzás várható.

Emlékezzünk csak arra, hogy a gyülekezési jog korlátozása például nyilvánvalóan nem igazán szolgálta a járvány elleni védekezést, és biztos nem szolgálta a sztrájkjog korlátozása sem a járvány elleni védekezést, ahogy az is abszurd volt, hogy országos választást és népszavazást lehetett tartani, de helyi népszavazást vagy időközi helyi választásokat nem lehetett tartani az önök veszélyhelyzetében.

Ugyanígy a joggal való visszaélés, a rendeleti kormányzással való visszaélés volt, hogy a közérdekküadat-igénylés megválaszolásának kitolták a határidejét; ez csak a titkolózásra jó és semmi másra. Ugyanígy ezzel visszaélve csoportosították át forrásokat a Budapest-Belgrád vasútvonal építésére, és titkosították az egész projektet. Ugyancsak a joggal való visszaéléssel sarcolták meg az önkormányzatokat, és ahelyett, hogy támogatták volna őket, inkább elvették tőlük a gépjárműadó-bevételeiket, a parkolási bevételeket, az őket sújtó úgynevezett szolidaritási adót megemelték, és az ő bevételbővítésüket is megakadályozták. Tehát miközben az önkormányzatok többletfeladatot vállaltak magukra a

járvány elleni védekezésben, önök a rendeleti kormányzással visszaélve nehezítették az önkormányzatok helyzetét.

Ugyanígy a visszaélészerű jogalkotásra egy durva példa a különleges gazdasági övezetnek a létrehozása, amiből aztán később törvényes gyakorlatot is csináltak, de tudjuk, hogy az első, a gödi Samsung-gyár érdekében hozott, a helyi emberek jogait és lehetőségeit, illetve Göd önkormányzatának a lehetőségeit és bevételeit korlátozó rendelet szintén a veszélyhelyzetre való hivatkozással született. De ugyanígy a Városligetben a főváros által kimondott építési tilalmat is úgy törölték el, hogy nyilvánvalóan semmi köze nem volt a Covid-járványhoz, egyszerűen visszaéltek azzal a felhatalmazással, amit önök adtak saját maguknak.

A Színház- és Filmművészeti Egyetem tiltakozását is úgy törték le, hogy jogtalan, törvénytelen eszközökkel éltek, visszaélve ezzel a felhatalmazással. Így törölték el a félévet, így nevezték ki ott a kancellárt, és ugyanígy a gazdasági válságkezelés címén, a rendeleti kormányzás keretében tömték ki újabb és újabb közpénztízmilliárdokkal a fideszes oligarchákat. Ezzel a lehetőséggel visszaélve csoportosították át a költségvetésben, adtak hatalmas vagyonokat a saját alapítványaiknak, a saját sportegyesületeiknek és vazallussá tett egyházaiknak, a vadászati kiállításra vagy éppen az eucharisztikus kongresszusra így tapsoltak el sok tíz milliárd forint közpénzt.

Tehát ezért nincsen bizalom önökkel szemben. Miután azt láttuk, hogy visszaéltek a korábbi veszélyhelyzeti felhatalmazással, egészen nyilvánvaló, hogy az ellenzékben senki nem tudná ezt sem jó szívvvel, sem más módon támogatni. Az egészen biztos, hogy a Párbeszéd ezt a javaslatot nem fogja megszavazni itt az Országgyűlésben.

Ha igazán fontos lenne ez önöknek, ha fontos lenne az, hogy ne pártpolitikai meccsre használják ezt az alkalmat, ezt a lehetőséget, hanem esetleg kísérletet tegyenek egy nemzeti egyetértés, egy konszenzus létrehozására, akkor nyilvánvalóan egyszerű lenne a dolguk: meg kéne fogadniuk azokat a korábbi javaslatainkat, amelyek alkotmányos garanciákra tettek indítványt, például arra, hogy ahogy az Alkotmánybíróság képes választási ügyekben néhány napon belül döntést hozni, ugyanígy elő lehetne írni a rendkívül jogrend esetén is a rendeleti kormányzással való... Tehát a rendeleti kormányzással való jogalkalmazás kontrollját - csak kijöttünk ebből a mondatból. *(Derültség.)* Szóval, ha tényleg szeretnék azt, hogy legyen efölött vagy emögött nemzeti konszenzus, akkor nincsen más dolguk, mint hogy azokat az átláthatósági és kontrollfunkciókat biztosítsák, amelyekre természetesen eszük ágában sincs még csak ígéretet sem tenni.

És ami igazán riasztó ebben a történetben, az az, hogy gumiparagrafust alkottak azzal, hogy a humanitárius helyzetre hivatkozva tulajdonképpen tetszőleges ideig meghosszabbíthatják ennek a veszélyhelyzetnek az elnyújtását, tehát végső soron nincs definiálva az, hogy a humanitárius katasztrófa egy

szomszédos országban egész pontosan mit jelent, például egy szétlőtt Ukrajnában nyilvánvalóan még évekig humanitárius katasztrófa lesz, nem lehet biztosítani az alapvető közszolgáltatásokat, az emberek alapvető igényeinek az ellátását sem. Ha egy ilyen helyzetre hivatkozva önök fenntartanak akár az egész országgyűlési ciklusban a rendeleti kormányzást, akkor őszintén szólva, a parlamenti munkának még az eddiginél is kevesebb értelme lenne, hiszen önök egyik napról a másikra megjelentethetnek egy határozatot a Magyar Közlönyben, és onnantól kezdve tulajdonképpen a törvényhozási munka értelmét veszti.

Úgyhogy ennek támogatásában ránk biztosan nem számíthatnak. Ha ezt végig viszik, akkor önöknek így önmagukban jó szórakozást kívánok hozzá. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és a Momentum soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP volt frakcióvezetője. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Asszony! Hát, tanulságos volt végighallgatni miniszter asszony expozéját, majd tíz vezérszónoki felszólalást. Így utolsó felszólalóként ebben a körben abban a kényelmes helyzetben vagyok, hogy már ismerhetem a különböző pártoknak a véleményét, és tudok erre reagálni.

Azt gondolom, vitatkozva néhány képviselőtársammal, hogy ez a vita jelentőségében messze túlmutat azon az előterjesztésen, amely itt fekszik az Országgyűlés előtt. Nagyon örülök, mondhatjuk, ez egy különleges pillanat, hogy miniszter asszony elmondta az expozéját, és most végigüli a vitát *(Nacsá Lőrinc: A demokrácia mintabajnoka!)*, meghallgatja a pártok hozzászólását, és én azért szeretnék is viszonylag részletesen reagálni arra az expozéra, amelyet hallottunk, és azokra a gondolatokra, amelyekből egyébként így a kimondott szavak szintjén sok mindennel egyetértünk.

Szeretném rögtön az elején tisztázni, hogy mi az LMP – Magyarország Zöld Pártjának a véleménye a konkrét előterjesztéssel kapcsolatban; azt gondolom, ezt viszonylag gyorsan le is tudjuk rendezni.

A koronavírus-járvány alatt mi minden olyan intézkedést támogattunk a szavazatunkkal, amely a magyar emberek biztonságának megőrzését szolgálta, és ebben a jelenlegi helyzetben is és a jövőben is, ha bármikor ilyen helyzet adódik, akkor természetesen a szavazatunkat adjuk ezekhez a fontos intézkedésekhez. Ugyanakkor látható volt, hogy nagyon sok esetben a kormány nem élt, hanem visszaélt a rendkívüli jogrend adta felhatalmazással, a rendeleti kormányzás eszközeivel, ezért ezúton sem fogjuk támogatni ezt a fajta alaptörvény-módosítást.

És akkor áttérve azokra az amúgy fontos gondolatokra, amelyeket miniszter asszony elmondott a bevezetőjében.

(12.30)

Ő úgy fogalmazott, Varga Judit miniszter asszony, hogy rendkívüli idők rendkívüli kihívásaival szembesülünk, illetve kormánypárti politikusoktól, miniszterelnök úrtól is hallhattunk olyan megfogalmazást, hogy veszélyes, válságos időket élünk, és egy válságos, veszélyes évtized áll előttünk. Ezzel mi tökéletesen egyetértünk, és én azt gondolom, hogy tapasztalhatták itt is, az Országgyűlésben, illetve más fórumokon és nem is csak az elmúlt ciklusban, de korábban is, hogy mi ezekről a globális kihívásokról nagyon sokat beszéltünk, mi, zöldek felhívtuk erre a figyelmet, és nagyon sokszor meg is fogalmaztuk, hogy miért Magyarország önrendelkezését és önelátó képességét kell erősíteni és megalapozni ahhoz, hogy ezekkel a szembejövő kihívásokkal szembeülni tudjunk.

Arról beszélt miniszter asszony nagyon helyesen, hogy a nemzeti érdekek képviselése mindenek előtt van; beszélt arról, hogy a globális kihívásokkal szemben, a különböző konfliktusokkal szemben meg kell védeni a magyar emberek biztonságát, a magyar nemzet érdekeit; beszélt a családok védelmének fontosságáról; beszélt a külföldi magyar közösségek védelméről, és Magyarország önrendelkezésének biztosítását is nem szó szerint, de tartalmában szóba hozta. Nos, ezekkel, ismétlem, csak a kimondott szavak szintjén mi tökéletesen egyetértünk, ugyanakkor nem mehetünk el amellett, hogy a kormány ugyan ezeket a fontos jelszavakat a zászlajára tűzte az elmúlt ciklusban is és az elmúlt ciklusokban, az elmúlt parlamenti évek alatt, ugyanakkor nem ebben az irányban hozta meg a döntéseit, tehát nem ennek megfelelően cselekedett, sőt nagyon sok esetet fogok most felsorolni, amikor ezzel ellentétesen hozott döntéseket, és bizony nem Magyarország önrendelkezését támogatta, hanem kiszolgáltatta Magyarországot akár a nagyhatalmi érdekeknek, és kiszolgáltatta a magyar embereket, kiszolgáltatta Magyarországot és a magyar nemzet természeti kincseit.

Azt nagyon fontosnak tartom leszögezni, hogy a jelenlegi helyzetben, a különböző szankciós politika megítélésekor világos az álláspontunk, tehát a rövid távú intézkedések tekintetében mi nem támogatunk olyan intézkedéseket, olyan szankciókat, amelyek lehetetlen helyzetbe hozzák a magyar gazdaságot. Tehát így rövid távon, azt tudom mondani, hogy ebben egyetértés van.

Azt is el tudjuk mondani, hogy minden eszközzel és minden erejével egy kormánynak azon kell dolgozni, hogy ez a kritikus válsággal teli időszak és a jelenlegi kihívások, amelyek láthatók a szomszédban, ezeknek a begyűrűző hatásai a lehető legkevesébé érintsék a magyar embereket. És azt is nagyon határozottan el tudom mondani, hogy mi is a béke pártján állunk, és én azt gondolom, hogy itt minden helyet foglaló párt a béke oldalán áll.

Ugyanakkor ki kell mondanunk, hogy ez a kormány nem Magyarország önrendelkezése érdekében cselekedett, rengeteg hibás döntést hozott meg, és

most is készül olyan további rossz döntéseket meghozni, amik bizony sokkal inkább kiszolgáltattott helyzetbe hozzák Magyarországot.

Azt több képviselőtársam aláhúzta már, hogy az elmúlt hosszú-hosszú évek során semmit nem tett Magyarország Kormánya, a magát nemzetinek mondó kormány Magyarország energiabiztonságának növelése érdekében, nem tettek lépéseket az energiafüggetlenség megvalósításáért, sőt ezzel ellentétesen cselekedtek, és még inkább kiszolgáltatták tették Magyarországot az elmúlt ciklusokban, és most is ilyen jellegű intézkedéseket kezdenek. Itt mindenképpen be kell avatkozni, és én azt gondolom, hogy mindenképpen önvizsgálatra szorul a kormány.

A miniszter asszony az exorzéjáját egy Fukuyama-idézettel kezdte. Ugye, bő két évtizeddel ezelőtt Francis Fukuyama megfogalmazott tévedéseket, amelyekkel nem értettünk egyet. Ugyanakkor azt láthattuk, miniszter asszony, hogy ő például tudta korrigálni magát, tehát elismert nagyon sok tévedést. Kérdés, hogy a kormány képes-e szembesülni saját hibáival, és képes-e korrigálni a saját politikáját. Ehhez mi olyan módon segítséget tudunk adni, hogy az általunk követendő utat felvázoljuk, és azzal összefüggésben természetesen minden helyes döntést a magyar emberek érdekében támogatni fogunk, ugyanakkor kíméletlenül fel fogjuk hívni a figyelmet azokra a döntésekre, amelyek meggyöződésünk szerint ellentétesek a magyar nemzet érdekeivel.

A magyar kormány magát nemzetinek hívja, és a nemzeti önrendelkezést elviekben fontosnak tartja, ugyanakkor rengeteg olyan intézkedést láttunk, amikor a globális vállalatok, a multinacionális cégek profitéségének a kiszolgálása volt az alapvető és követendő sorvezető a kormány döntéseikor. Tehát láthattuk, hogy bármikor képes volt térdre rogni ez a kormány a multi cégek profitéségének a kiszolgálása előtt.

Nagyon sok példát láthattunk arra, és nemcsak a hazai politikában, de a nemzetközi politikában is vitákat folytattunk, hogy a kormány konkrét védelmi mechanizmusok, feltételek nélkül képes volt bármikor támogatni szabadkereskedelmi egyezményeket; tehát olyan szabadkereskedelmi egyezményeket, amelyek a nemzeti szuverenitásunk további feladását jelentenek, adott esetben kiszolgáltatták a magyar munkavállalókat, kiszolgáltatták az önkormányzatok önrendelkezését, és kiszolgáltatták a magyar nemzet természeti kincseit. Rengeteg ilyen döntést láthattunk, miniszter asszony. En azt gondolom, ez tökéletes ellentéte annak az exorzének, amit a mai napon itt öntől hallhattunk.

Családbarátnak nevezi magát a kormány, és sok, valóban fontos intézkedést hoztak, a családtámogatási programjuknak nagyon sok olyan eleme van, amit természetesen mi is nagyon fontosnak és támogatandónak tartunk, ugyanakkor mégis az elmúlt bő évtizedben egy olyan kormányt, amelynek a kormányzása alatt százezrek mentek el kényszerűségből az országból, és ilyen módon családok ezrei szakadtak szét, én

azt gondolom, hogy nehéz családbarát és nemzeti kormányként hívni.

Több alkalommal felhívtam arra a figyelmet, hogy a magyar nemzetet érintő legsúlyosabb kihívás az, hogy ez az elvándorlás megvalósult, és akkor olyan, egészen cinikus válaszokat kaptam az önök államtitkáraitól, hogy nincs semmi probléma az elvándorlással, mert csak működik a közös európai munkaerőpiac. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon rossz megközelítés, és minden kormány teljesítményét hosszabb távon az alapján lehet megítélni, hogy képes-e biztosítani a szülőföldön megmaradás feltételeit, és ebben ezt a kormányt nagyon sok kritika érheti.

Nyilván, itt az elvándorlás mellett - erre már utaltak képviselőtársaim - nagyon sok területen egyszerűen már olyan brutális a munkaerőhiány, hogy összeomlással fenyeget bizonyos ágazatokban. Éppen a napokban a tűzoltók esetében hallhattuk, hogy milyen óriási, milyen kifeszített a munkaerőhiány, és hogy milyen súlyos problémát jelent a tűzoltók pótlása. Én azt gondolom, hogy ezt is látnia kell a kormánynak, és itt is be kell látnia a korábbi évek, a korábbi ciklusok hibáit, és óriási korrekcióra van szükség.

De ismét csak nem Magyarország önrendelkezését szolgálják azok az intézkedések, amelyek hagyják lepusztulni a vidék infrastruktúráját. Én nagyon sokszor felhívtam már erre a figyelmet, részleteket, számokat is bemutatva, ezt most hosszán nem kívánom megtenni, de azt el tudom mondani, hogy amíg ez a kormány a most meglévő óriási felhatalmazással nem tesz érdemi lépéseket, hogy a vidék népességmegtartó képességét ilyen módon is, tehát az infrastruktúra helyreállításával és karbantartásával javítsa és megteremtse, addig nem felel meg azoknak a jelszavaknak, amelyeket miniszter asszony említ.

Néhány példaként: ma Magyarországon 17 ezer kilométernyi állami közút van a rossz és a nem megfelelő kategóriában, és ez a szám évről évre növekszik, egyszerűen azért, mert a kormány nem hajlandó ezt a problémát elfogadni, nem hajlandó felismerni, és nem hajlandó ennek a problémának a megoldására kellő forrásokat biztosítani. Elég banális példának tűnik, hogy a kormány még a vadászati kiállításra is többet költött, mint egy teljes év alatt a „Magyar falu” programon belül a vidéki mellékutak felújítására és javítására. Én azt gondolom, hogy ez semmiképpen nem egy nemzeti kormány és nem egy vidéktámogató kormány politikájáról árulkodik.

De hasonlóképpen említenünk kell a legfontosabb közszolgáltatást, az ivóvízellátás kérdését, hiszen ez a szektor ma Magyarországon már gyakorlatilag az összeomlás szélére került. És látható, hogy a problémák súlyosbodnak, tehát 2011 óta duplájára nőtt a meghibásodások száma, és ma körülbelül 20 százalék körül van a megfelelő minőségű vízrendszerek aránya; elképesztő mértékű az elszívárgás; és a különböző becslések 1500 és 3000 milliárd forint közé teszik a meglévő, a tervezhető forrásokon túl a hiányzó forrásokat ahhoz, hogy a legfontosabb közszolgáltatást, tehát az egészséges ivóvíz biztosítását,

illetve a szennyvízelvezetést, a magyar vízbázisok védelmét biztosítani lehessen. Ez megint csak nem Magyarország megerősítését és nem Magyarország önrendelkezésének a biztosítását mutatja és húzza alá.

Súlyos probléma ennek a kormánynak az elmúlt ciklusban látható tevékenységéből a környezetvédelmi intézményrendszer szétverése. Képviselőtársam Göd példáját említette itt a kiemelt kormányzati gazdasági övezetek tekintetében. Láthattunk itt egy nagyon-nagyon eklatáns, súlyos példát a környezetpusztításra és arra, hogy a környezetvédelmi intézményrendszer milyen állapotban van, hiszen civileknek kellett egy olyan független vízmintavételt és mérést megrendelni, ami kimutatta azt, hogy akkumulátortorgyártáshoz alkalmazott vegyi anyagok jelentek meg több kút vízmintájában is. És itt megint csak a kormányzat hibájára és a kormányzat mulasztásaira lehet felhívni a figyelmet.

Az egészen elképesztő és felelőtlen lépéssorozat volt, megint csak Magyarország energiabiztonsága, energiaellátása szempontjából, hogy a kormány nem-hogy támogatta, de tiltotta és akadályozta a megújuló energiák felhasználásának a terjedését. Ugye, tudjuk, hogy a napenergia használatát adóztatták, a szélenergiát pedig ez a kormány gyakorlatilag betiltotta, úgy, hogy érdemi szakmai érvet ezzel kapcsolatban nem lehetett mondani. Itt nagyon úgy tűnik, mintha az önök fétiseként bemutatható atomenergia mindenhatóságát és egyedüli létező alternatíva mivoltát kívánták volna ezzel aláhúzni.

(12.40)

De én azt gondolom, most már beláthatják azt, hogy az a körülbelül egy évtizeddel ezelőtt hozott intézkedés itt is mennyire súlyos károkat okozott. Én nagyon bízom benne, hogy ezt az intézkedést és sok más hibás lépést is majd korrigálni fogják, és engedni fogják a szélenergia használatát Magyarországon.

Nagyon röviden beszélnék a migráció kérdéséről. Ezt is említette nemcsak miniszter asszony, de kormánypárti felszólalók is. Én azt gondolom, végtelenül cinikus az az álláspont, amit a migrációval kapcsolatban felvetettek, hiszen sem a hazai politikában, sem az európai politikai színtéren nem voltak abban partnerek, hogy a migrációt kiváltó valódi okok mélységi feltárásában részt vegyenek. Ilyen módon nem is tették lehetővé, hogy érdemben tudjon Európa közösen cselekedni az éghajlatváltozás, a klímaváltozás, a környezetpusztítás vagy éppen a mezőgazdasági termelés lehetőségeinek csökkenése ellen, tehát ilyen módon részt venni egy közös politikában. És láthattuk, hogy ezalatt a Rogán Antal miniszter úr nevéhez köthető letelepedésikötvény-programmal pedig körülbelül 20 ezer embert hoztak az országba, érdemi ellenőrzés nélkül.

S még egy utalás az elmúlt időszakra. Látható, hogy Orbán Viktor miniszterelnök és a magyar kormány nagyon nagy előszeretettel köt szoros barátságot olyan keleti despotákkal, olyan diktátorokkal, akik semmiképpen nem említhetők a keresztény Európa védelmezői

vagy a keresztény Európa barátai között. Utalhatunk itt például Erdoğan elnökre, akivel kapcsolatban elmondható, hogy az Európában élő török kisebbséget gyakorlatilag politikai fegyverként próbálja felhasználni. Többször arra szólította fel őket, hogy ne integrálódjanak az európai társadalomba. Azt gondolom, mindenképpen fel kell hívni egy magát kereszténynek és nemzetinek mondó kormány figyelmét az ilyen súlyos hibákra és tévedésekre.

Tehát ha a kormány, miniszter asszony és miniszterelnök úr komolyan gondolja, hogy a veszélyek korát éljük, és Magyarországnak az önrendelkezés, az önállóság erősítésére van szüksége, akkor bizony nemcsak a szavakban, hanem a tettekben is egy patrióta, önálló gazdaságpolitikát kell támogatni. Tehát az olcsó kínai, távol-keleti vagy távoli tömegtermékek beszállítása helyett, ehhez a magyar adófizetők pénzéből való infrastruktúra-építés helyett a helyi termelést vagy a regionális együttműködéseket kell támogatni.

Mindenképpen csökkenteni kell Magyarország kitérségét az energiaellátás tekintetében, és ebben a kérdésben bizony élenjáróan támogatni kell - nem tiltani, nem büntetni, nem ellehetetleníteni, hanem támogatni - a megújuló energiaforrások elterjedését és használatát. Olyan gazdaságpolitikai filozófiát kell megvalósítani, ami hosszú távon csökkenti Magyarország energiakitérségét. Tehát mindenképpen a magasabb hozzáadott értékű munkahelyek teremtése az, ami társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból járható út Magyarországnak. Erre sem láthattunk vagy csak nagyon-nagyon foszlányosan láthattunk lépéseket.

Alapvető szükség van Magyarországon végre egy közlekedési reformra - ezt az elmúlt sok-sok ciklusban nagyon sokszor megígérték, de soha nem valósult meg -, hiszen a közlekedéspolitikában és a tömegközlekedés új rendszerekre, új alapokra helyezésében óriási lehetőségek lennének Magyarország energiafelhasználásának optimalizálásában és ennek csökkentésében. Mindenképpen meg kell védeni, meg kell őrizni a magyar nemzet természeti kincseit, természeti erőforrásait, mert ha ezt nem tesszük meg, akkor nem lehet Magyarország önrendelkezéséről beszélni.

Nagyon röviden még reagálnék az atomenergiával kapcsolatos gondolatokra, részben arra is, amit miniszter asszony elmondott. Én egy furcsa ellentmondást véltem felfedezni miniszter asszony expozéjában és abban, amit az elmúlt hetekben, hónapokban a kormánytól hallhattunk. Miniszter asszony itt mintha szembeállította volna a zöld jövőt és az atomenergia használatát. Mindenképpen érthető ez a szembeállítás, ezzel egyetértünk, ugyanakkor szembeállítani a zöld jövőt az energiabiztonsággal viszont súlyos és stratégiai hiba, én azt gondolom. Az atomenergiát és konkrétan ezt a most Paks II. néven futó projektet olyan módon említeni, hogy az majd valamilyen módon növelné Magyarország energiabiztonságát, energia-önrendelkezését és energiaellátását, súlyos hiba. Hogy miniszter asszony ezt már nem sorolja a zöld energiák körébe, azzal egyet tudok érteni,

hiszen aki tudja, hogy akár az uránbányászat milyen brutális és helyrehozhatatlan környezetpusztításokkal jár, az nem nevezheti az atomenergiát zöld energiának. Aki pontosan tudja, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezését sehol a világon nem tudták megoldani, azt sem mondhatja, hogy az atomenergia zöld energia. Úgyhogy úgy érzem, hogy miniszter asszony álláspontja közeledik talán a zöld állásponthoz ebben a kérdésben.

Azok után, ami az elmúlt időszakban Ukrajnában történt, hogy az oroszok hogy vették semmibe az atomenergia felhasználásával kapcsolatos összes írott és íratlan szabályt, továbbvinni még a Paks II.-projektet, az súlyos felelőtlenség. Ez már több, mint hiba, ez súlyos felelőtlenség a kormány részéről. Ezt húzzák alá Aszódi Attila korábbi államtitkár, korábbi kormánybiztos szavai is, aki gyakorlatilag megbocsát-hatatlanak nevezte az atomerőművek, nukleáris létesítmények elleni katonai támadást, amit az oroszok végrehajtottak. S feltette a kérdést Aszódi Attila, hogyan lehet azt morális alapon elfogadni, hogy az oroszok vigyék tovább ezt a projektet.

Itt rögtön szeretnék egy félreértést tisztázni. Mi zöldpártként az atomenergiát eleve nem támogatjuk, nem tekintjük sem zöld, sem biztonságos, sem olcsó energiaforrásnak. Tehát nekünk nem az az elsődleges problémánk, hogy éppen ki valósít meg egy ilyen nukleáris beruházást Magyarországon, de nem mehetünk el azok mellett a borzalmas fejlemények mellett, amik Ukrajnában történtek.

Azt is látnunk kell, hogy rengeteg kockázatot jelent önmagában ez a projekt olyan szempontból is, hogy a Roszatom láthatóan nem képes megfelelni a hazai és az európai előírásoknak, tehát nem képes sem minőségében, sem tartalmában olyan engedélyezési dokumentációt letenni az asztalra, ami megfelel ezeknek a kihívásoknak, ami megfelel a magyar emberek érdekeinek. S olyan kérdésekre sem tudtak választ adni, mint a földrengésbiztonság, hiszen tudjuk azt, hogy aktív törésvonalba terveznek egy atomerőművet, s hozzáteszem, hogy ezt az orosz törvények szerint nem is lehetne elindítani, tehát nem is lehetett volna ezt a telephelyet engedélyezni.

Azt mindenképpen kimondhatjuk, hogy ilyen módon erősíteni Oroszország felé a kitérségünket és a függőségünket, a gigantikus orosz hitellel, orosz technológiára és orosz fűtőelemekre alapozva semmiképpen nem lehet Magyarország energiapolitikai függetlenségét megalapozni - ez egy tévút. Itt is nagyon bízunk benne, hogy a kormány képes lesz valamiféle korrekcióra. Azok a sajtóhírek, miszerint már valamiféle újratervezést elkezdett végrehajtani a kormány, reméljük, hogy igazak, és minél előbb egy nyílt, őszinte vitát tudunk folytatni Magyarország energiapolitikájáról, ezekről a projektekről, a megújuló energiák használatáról és az azokban rejlő óriási lehetőségekről.

Nagyon röviden szeretnék utalni én is arra - és ezt nagyon fontosnak tartom -, hogy óriási köszönetet tartozunk a szomszédunkban zajló háborús konfliktusok kapcsán mindenkinek, aki részt vett a háború

elől menekültek ellátásában, támogatásában. Itt a civilekre is gondolunk és minden olyan kormányzati vagy önkormányzati munkatársra, aki ezt a nagyon fontos munkát végrehajtotta. Azt gondolom, az mindenképpen nagyon pozitív példa, amit láthat országvilág, láthatnak Európában Magyarország kapcsán, hogy Magyarország befogadta és támogatta az ukrajnai háború borzalmai elől menekülő embereket. Nekem ez a szörnyű konfliktus eszembe juttatta a dél-szláv eseményeket. Tizenéves voltam még, amikor Pécsről lehetett hallani az ágyúszót, a Mecsekről lehetett látni a torkolattüzeket, és akkor Baranya megye is megmutatta, hogy tud a háború borzalmai elől menekülő embereknek otthont adni és védelmet nyújtani. Ez mindenképpen nagyon fontos, és ezért köszönet mindenkinek, aki ebben részt vett.

E rövid hozzászólásom lezáró gondolataként utalnék még - amire képviselőtársaim is tettek utalást - Európa jövőjére, az Európai Unió működésére. Azt gondolom, hogy bizonyos szempontból itt is nagyon sok álszentséget tapasztalhatunk a kormány működésében, de az ellenzéki oldalt is illethetem kritikával, hiszen nagyon sokszor elmaradt annak a ki-mondása, hogy alapvető változásokra és reformokra szorul az Európai Unió. Mi valljuk, hogy nem több, hanem jobb Európára van szükség, olyan Európára van szükség, amely biztosítja a szülőföldön való megmaradás feltételeit, amely biztosítja a kiegyensúlyozott területi fejlődést, a leszakadó vidéki térségek támogatását, fejlődését. Olyan Európára van szükség, amely képes megvédeni a természeti kincseinket, amely segít abban, hogy a határon átnyúló környezeti problémákat közösen kezelni tudjuk. Olyan Európára van szükség, amely a munkavállalói jogokat támogatja, abban erősödik, hogy a munkavállalói jogokat tudjuk közösen, hatékonyabban megvédeni, és olyan Európára van szükség, amely komolyan veszi az alapító nyilatkozataihoz kapcsolódó elveit, és mindent megtesz az őshonos nemzeti kisebbségek jogainak biztosítása érdekében. Mi mindig ki fogunk állni az Európai Unió ilyen irányú reformjai mellett, és semmiképpen nem fogunk egy olyan rövidlátó politikát támogatni, amely minden megoldást Európától vár, hiszen látjuk azt, hogy milyen súlyos kihívások terhelik az Európai Unió működését.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy ennek a javaslatnak olyan értelemben, ahogy az az indoklásban olvasható, nincs jelentősége.

(12.50)

A kormány önmaga rendelkezett arról, hogy nekünk erről hogyan kell szavazni, hiszen számtalanszor visszaéltek már a rendkívüli felhatalmazással.

Ugyanakkor azt is aláhúzom és megismétlem, hogy természetesen minden olyan intézkedést támogatunk a szavazatunkkal, ami valóban fontos a magyar emberek biztonságának megőrzéséhez. Valóban azt kívánom a kormánynak, hogy - szembesülve ezekkel a globális kihívásokkal, szembesülve az elmúlt ciklusok súlyos hibáival és a soha eddig korábban nem

látható kihívások rendszerével - végre valóban nemcsak a szólamok, nemcsak a jelszavak szintjén képviseljen nemzeti politikát, hanem ezeket a döntéseket valóban a nemzet érdekeinek megfelelően hozza el.

Amint ilyen döntések és mindahányszor ilyen döntések érkeznek a magyar Országgyűlés elé, az LMP, Magyarország zöldpártja frakciója ezt támogatni fogja, és arra is számíthatnak, hogy mindig felhívjuk a figyelmet arra, hogy meggyőződésünk szerint mi a helyes út a magyar nemzeti érdekek képviselete érdekében. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Párbeszéd és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítva azokat a továbbiakban magyarul szólal föl. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Danke. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrte Frau Ministerin Varga! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich die Meinung des Ausschusses in Ungarn lebenden Nationalitäten, bezüglich des Gesetzesvorschlags mit Titel „Zehnte Änderung des Grundgesetzes“ mit Nr. T/25 und mit Titel „Änderung zur Katastrophenverhütung und zu den bestimmten, damit zusammenhängenden Gesetzen“, mit Nr. T/26 erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Miniszter Asszony! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy kifejtsem bizottságunk véleményét a Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról szóló T/25., valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról szóló T/26. számú törvényjavaslatokról.

Ritkán adatik meg, még egy országgyűlési képviselő életében is, hogy egy parlamenti ülészak első törvénymódosítási javaslatként azonnal az alkotmánnyal, Magyarország Alaptörvényével találkozhat. Most ilyen kivételes eset van, ezért a konkrét törvénymódosítási javaslatokat megelőzően előbb az Alaptörvény kifejezetten nemzetiségeket érintő részeivel foglalkoznék. Ezek az idézetek nem lesznek hosszúak, de tartalmuk számunkra létfontosságú, hiszen a minden Magyarországon élő nemzetiségre vonatkozó további sarkalatos és egyéb törvényekben foglaltakat ebből tudjuk és kell levezetnünk.

Elsőként a Nemzeti hitvallás alábbi részét emelném ki, előbb németül idézem:

Wir erklären, dass die mit uns lebenden Nationalitäten Teile der ungarischen politischen Gemeinschaft und staatsbildende Faktoren sind. Wir verpflichten uns, unser Erbe, unsere einzigartige Sprache, die ungarische Kultur, die Sprache und Kultur der in Ungarn lebenden Nationalitäten, die von der Natur gegebenen

und durch den Menschen geschaffenen Werte des Karpatenbeckens zu pflegen und zu bewahren. Wir tragen die Verantwortung für unsere Nachfahren, deshalb beschützen wir die Lebensgrundlagen der folgenden Generationen durch den sorgfältigen Umgang mit unseren materiellen, geistigen und natürlichen Ressourcen.

Idézet magyarul: „Ígérjük, hogy megőrizzük az elmúlt évszázad viharáiban részekre szakadt nemzetünk szellemi és lelki egységét. Kinyilvánítjuk, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utónk jövő nemzedékek életfeltételeit.” - idézet vége.

Másodjára a XXIX. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseit emelném ki, először szintén németül:

Artikel XXIX

(1) Die in Ungarn lebenden Nationalitäten sind staatsbildende Faktoren. Jeder ungarische Staatsbürger, der einer Nationalität angehört, hat das Recht zum freien Bekenntnis und zur Bewahrung seiner Identität. Die in Ungarn lebenden Nationalitäten haben das Recht auf den Gebrauch der Muttersprache, auf die individuelle und kollektive Namensführung in der eigenen Sprache, auf die Pflege ihrer eigenen Kultur und auf Unterricht in der Muttersprache.

(2) Die in Ungarn lebenden Nationalitäten können örtliche und landesweite Selbstverwaltungen errichten.

(3) Das Nähere über die Rechte der in Ungarn lebenden Nationalitäten, die Nationalitäten und die Voraussetzungen für die Anerkennung als Nationalität sowie die Regeln der Wahl zu örtlichen und landesweiten Selbstverwaltungen der Nationalitäten regelt ein Kardinalgesetz. Ein Kardinalgesetz kann die Anerkennung als Nationalität an ein Heimischsein von einem bestimmten Zeitraum sowie an die Initiative einer bestimmten Anzahl von Personen, die sich zur jeweiligen Nationalität bekennen, binden.

Idézet magyarul:

(1) A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvről való használatukhoz, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatukhoz, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.

(2) A Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre.

(3) A Magyarországon élő nemzetiségek jogaira vonatkozó részletes szabályokat, a nemzetiségeket és a nemzetiségként való elismerés feltételeit, valamint a helyi és országos nemzetiségi önkormányzatok megválasztásának szabályait sarkalatos törvény határozza meg. Sarkalatos törvény a nemzetiségként való

elismerést meghatározott idejű honossághoz és meghatározott számú, magát az adott nemzetiséghez tartozónak valló személy kezdeményezéséhez kötheti.

Harmadjára a 2. cikk (2) bekezdését idézem németül és magyarul:

Die Teilnahme der in Ungarn lebenden Nationalitäten an der Arbeit des Parlaments wird durch Kardinalgesetz geregelt.

Vagyis: „A Magyarországon élő nemzetiségek részvételét az Országgyűlés munkájában sarkalatos törvény szabályozza.” - idézet vége.

Végezetül a záró és vegyes rendelkezések 21. pontját idézem, szintén németül és magyarul:

Die Teilnahme der in Ungarn lebenden Nationalitäten an der Tätigkeit des Parlaments gemäß Artikel 2 Absatz 2 des Grundgesetzes ist erstmalig in der Tätigkeit des aufgrund der ersten Parlamentswahlen nach Inkrafttreten des Grundgesetzes konstituierten Parlaments zu gewährleisten.

„A Magyarországon élő nemzetiségeknek az Országgyűlés munkájában való, az Alaptörvény 2. cikk (2) bekezdése szerinti részvételét először az országgyűlési képviselőknek az Alaptörvény hatálybalépését követő első általános választását követően megalakuló Országgyűlés munkájában kell biztosítani.” - idézet, idézetek vége.

Nekünk, a Magyarországon élő őshonos nemzetiségeknek rendkívül nagy öröm, elégtétel és elismerés, hogy 2022. április 3-án, az Alaptörvény hatálybalépését követően már harmadik alkalommal került sor nemzetiségi szószólók és nemzetiségi képviselő megválasztására.

(13.00)

Az elhangzott idézeteket azért tartottam fontosnak a harmadik nemzetiségi ciklus kezdetén is szó szerint elmondani és idézni, mert több új párt és még több új képviselő került be és kezdte meg a munkáját az Országgyűlésben. Tisztelettel kérem, hogy az elhangzottakra mindenkor legyenek tekintettel, és munkájuk során vegyék figyelembe. Egyúttal megköszönöm minden frakciónak és minden parlamenti képviselőnek a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnökének és alelnökeinek egyhangú megszavazását.

Mindezek után rátérnék a konkrét törvénymódosítási javaslatokra. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2022. május 9-i, a mostani ciklusban az első ülésén tárgyalta a napirenden lévő törvényjavaslatokat. A két törvényjavaslat tartalma lényegében ugyanaz, amennyiben: az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdésében „A Kormány az élet- és vagyónbiztonságot veszélyeztető elemi csapás” szövegrész kiegészül a „szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa” szövegrésszel. Úgy gondoljuk, hogy egy ilyen helyzetben a mindenkori kormány döntése két alapvető szempontnak kell megfeleljen: 1. gyors döntés legyen; 2. jó döntés legyen.

A jó döntés követelménye a mindenkori kormány képességeinek függvénye, ez jogszabállyal nem garantálható. A gyors döntés lehetősége viszont elsősorban

a jogszabályi környezet függvénye, melyet az Alaptörvény kiegészítése biztosíthat.

Az elmondottak alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Magyarország Alaptörvényének tizedik módosításáról szóló T/25., valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosításáról szóló T/26. számú törvényjavaslatokkal egyetért, és javasolja elfogadásukat az Országgyűlés részére. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. *(Taps a kormánypártok, szöványos taps a Jobbik és a Momentum padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A baloldal belharcai és csapongásai mindig tartogatnak meglepetéseket, most például a Jobbik mutatott nyíltságot arra, hogy megszavazza a kormány kétharmados alaptörvény-módosító javaslatát, amely a veszélyhelyzet jogállásának kiszélesítését célozza a szomszédos országban zajló háborús helyzetekre való hivatkozással.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint viszont ez elfogadhatatlan, és mondjuk ki, hogy a koronavírus után csak új apropót keres a kormány, hogy rendkívüli jogrendben korlátozások között tarthassa az embereket ezután is. Viszont rá kell világítsunk ennek álságosságára, ugyanis a háborús veszélyhelyzet kihirdetése fegyveres készülődést is jelentene, diplomáciailag is rendkívül rossz üzenete volna. Inkább a külföldi NATO-harccsoportokat Magyarországra beengedő kormányhatározatot kellene visszavonni, mert hazánk katonai felvonulási területté tétele okozna igazi veszélyhelyzetet hazánkra nézve.

Miután a kormány - korábbi ígérete ellenére - mégis engedélyezi a NATO-csapatok hazánkba telepítését az amerikai-orosz háború keretében, sajnos a Mi Hazánk Mozgalom maradt az egyetlen párt, amely Magyarország függetlensége mellett szót emel. Mi komolyan gondoljuk azt, hogy idegen haderőknek nincs helyük hazánkban, mert Magyarország a magyaroké.

És a tévhitek cáfolása érdekében szögezzük le, hogy NATO-tagságunkból adódó szerződéses kötelezettségünk csak arra volna, hogy egy tagállam megtámadása esetén segítsünk annak védelmében, de Ukrajna nem NATO-tag.

A Mi Hazánk ellenzi a kárpátaljai magyar nemzetrésszel szemben elnyomó politikát folytató sovinszta Ukrajna katonai támogatását, illetve az amerikai érdekek kiszolgáltatását. Az oroszok elleni embargó így is nagyon komoly károkat okozott a magyar gazdaságnak, most már végre a magyar érdek legyen az első! Köszönjük. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaim közül továbbiak nem jelentkeztek kettőperces felszólalásra.

Most az írásban előre bejelentett felszólalók következnek. Elsőnek megadom a szót Mátrai Márta asszonynak, az Országgyűlés háznyagának. Parancsoljon, háznyag asszony!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy Magyarország Alaptörvénye a magyar nép megmaradásának, történelmi küzdelmének legfontosabb dokumentuma. Magyarország Alaptörvénye évszázadok tudását és tapasztalatát összegzi, amely a magyar társadalom részéről széles körű támogatásra talált. Az Alaptörvény egy különleges értékválasztás, amely az állandóságot és a jövő tervezését biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya benyújtotta a T/25. számú javaslatot Magyarország Alaptörvényének tizedik módosítására. Előzményként néhány gondolatot engedjenek meg! Az elmúlt években a világ több nemzetéhez hasonlóan nekünk, magyaroknak is alkalmazkodnunk kellett a világjárvány okozta megpróbáltatásokhoz. A koronavírus elleni küzdelem ugyanis nemcsak az egészségügyi rendszereket és a gazdasági rendet érintette, kihívások elé állítva a nemzeteket rövid, közép- és hosszú távon, hanem hatással volt a társadalomra, a választópolgárokat reprezentáló nemzeti parlamentek működésére is.

Alkalmazkodnunk kellett ezekhez a kihívásokhoz. Egyértelművé vált, hogy a rendkívüli jogrend által lehetővé tett kormányzati jogalkotás ellenére sem csorbulhat a parlament demokráciában betöltött szerepe.

Hangsúlyozni szeretném, hogy Magyarországon a koronavírus-járvány megjelenését megelőzően is volt részletes és mindenre kiterjedő veszélyhelyzeti szabályozás, ugyanis a veszélyhelyzet alapvető szabályait maga az Alaptörvény, a bevezető intézkedéseket a katasztrófavédelemről szóló törvény szabályozta.

Az Alaptörvényben szabályozott különleges jogrendi állapotok közös jellemzője, hogy vagy magát a különleges állapotot, vagy a rendkívüli jogrend során hozott intézkedéseket jóvá kell hagynia az Országgyűlésnek, illetve döntenie kell annak meghosszabbításáról vagy megszüntetéséről.

Más országokhoz hasonlóan Magyarországon is a kormány jogosult elrendelni a veszélyhelyzetet. A kormány az Országgyűlés felhatalmazása alapján a veszélyhelyzetet meghosszabbíthatja, ha a kihirdetésre okot adó körülmény továbbra is fennáll. A járványhelyzet során a munkáját folyamatosan ellátó Országgyűlés törvényi keretek között rendre megadta a szükséges felhatalmazást a kormánynak.

Tisztelt Országgyűlés! Alig csillapodtak a járványhelyzet miatti feszültségek, valamint az Alaptörvény kilencedik módosításával bevezetésre kerülő védelmi-biztonsági intézkedések és jogszabályok rendszere a különleges jogrend vonatkozásában, az élet

sajnos újabb kihívások elé állította Magyarországot és a magyar kormányt.

A szomszédban február 24-e óta zajló orosz-ukrán háborúban sajnos a harcok nem csillapodnak. A menekülthullám is egyre erősödik, úgy, ahogy azt képviselőtársaim is már az előzőekben a felszólalásukban elmondták. Magyarországnak elemi érdeke, hogy ilyen konfliktushelyzetben cselekvőképes kormánya legyen. A magyar életék védelme, valamint a magyar gazdaság fejlődése nem múlhat azon, hogy a kormány - adott esetben felhatalmazás hiányában - nem tud időben reagálni és döntéseket hozni.

Mindenki előtt ismeretes, hogy az életükért menekülő nők és gyermekek létszáma már a 700 ezret közelíti, akik a román és ukrán határon keresztül léptek magyar földre. Az érkezők döntésük alapján vagy továbbutaznak családtagjaikhoz, barátaikhoz, ismerőseikhez, vagy itt kívánnak menedéket kérni Magyarországon. Magyarország - egyedülálló humanitárius segítségnyújtása alapján - mindenki számára szállást, meleg ételt, szükség szerint orvosi ellátást és munkát biztosít. A gyerekek iskolai oktatását, a kisebbek óvodai felügyeletét is megoldja a kormány.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvényének 53. cikk (1) bekezdése értelmében a veszélyhelyzetet a kormány az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás vagy ipari szerencsétlenség esetén, valamint azok következményeinek elhárítása érdekében hirdette ki, melyet az Alaptörvény tizedik módosítása kiegészít.

(13.10)

Ehhez kapcsolódik a katasztrófavédelemről szóló 2011. évi CXXVIII. törvény jelenlegi módosítása is. A közvetlenül a határunk mellett zajló pusztító háború indokolta teszi, hogy a felsorolás kiegészítésre kerüljön a humanitárius katasztrófa és a szomszédos országban zajló háborús konfliktus esetén követendő szabályozással. Ugyanis ezek azok a pillanatok, amikor késlekedni nem lehet, a gyors reagálás életveszély elhárítására alkalmas. Sajnos valós az esélye annak, hogy a háború és a humanitárius katasztrófa még évekig eltarthat. Ezért a magyar kormánynak ilyen helyzetben gyors döntéseket kell hoznia, amelyhez kellő alapot biztosít az Alaptörvényhez most benyújtott módosítás, és ez erre felhatalmazást ad. Mindannyiunk számára egyértelmű kell hogy legyen, egyértelművé kell tenni azt, hogy a kormány döntésének meghozatala rövidebb időt vesz igénybe, mint a parlament összehívása egy adott kérdéstről történő szavazás érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mind a humanitárius katasztrófa, mind egy szomszédos országban zajló háborús konfliktus olyan közvetlen negatív következményekkel járhat hazánk számára, amelyet előre szinte nem is tudunk felmérni. A kormány a veszélyhelyzet tényállásának kiegészítésével tehát a hatékony védekezés jogi feltételeit kívánja megteremteni. Éppen ezért fontos tisztázni, hogy egy ilyen irányú jogszabály

módosítása kizárólag Magyarország és a magyar emberek védelmét és érdekét szolgálja.

Az elmondottakra tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy a benyújtott módosításokat támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. A következő felszólaló Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr! Ön a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Végighallgatva a baloldali vezérszónokokat, három szó jutott eszembe: a pontatlanság, a csúsztatás és a hazugság. Ebben a három kategóriában mozogtak a baloldali képviselőtársaim a vezérszónoki felszólalásaik során, illetve voltak azok, akik elkalandoztak teljesen más irányokba, és a törvényjavaslatokról sajnos semmilyen szót nem ejtettek. Ilyen volt például Toroczkai László vagy éppen Tordai Bence, akik történeti, szociogazdasági és egyéb más áttekintéseket ugyan tettek, de a törvényjavaslatról nem beszéltek. Ez szerintem sajnálatos, mert egy vitának mégiscsak az a lényege, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatról vitatkozzunk.

Arató Gergely képviselőtársam kifogásolta a konszenzuseresést, és hogy konszenzussal kellene alkotmányt, Alaptörvényt módosítani. Ez a vita is konszenzuseresés. *(Derűltég és közbeszólás a DK padsoriban: Eszi, nem eszi, nem kap mást.)* Mi idehoztunk egy javaslatot, önök elé; van itt egy javaslat, ami szerintünk megfelelő. Természetesen minden képviselőnek joga van módosító javaslatokat is benyújtani ehhez, sőt a véleményét is megformálni, mint ahogy önök is sok órán keresztül megtették. Erről szól a mostani vita.

A vita nagy szószólója volt Tordai Bence és Molnár Zsolt képviselőtársam, aki a vitát kifogásolta az alaptörvény-módosításban, majd a felszólalásuk után gyorsan kisiettek, nehogy véletlenül egy vitával vagy egy ellenkező véleménnyel találkozniuk kelljen itt a Házban, nehogy véletlenül meghallják azt is, hogy tőlük eltérő vélemény is létezik itt az Országgyűlésben.

Ugye, önök az elmúlt hónapokban azzal turnézták körbe az országot meg a baloldali sajtót, hogy önök feles törvényekkel, feles többséggel szeretnének majd alkotmányt módosítani. Így, hogy egyharmadnyian lettek végül a választók bölcsességének köszönhetően, fölmerül a kérdés, hogy egyharmaddal is akarnak-e alkotmányozni, vagy beérik-e a felessel, mert ezt azért át kell gondolni, tisztelt képviselőtársaim, hogy hogyan is szeretnének viszonyulni ezekhez a kérdésekhez a következő időszakban.

Arató Gergely képviselőtársam megmosolyogtató érve volt az, hogy a kormány pillanatnyi érdekeihez módosítja az Alaptörvényt és a veszélyhelyzetet. Tisztelt Képviselőtársam! Ön gondolta volna az Alaptörvény kilencedik módosításakor, hogy lesz háború a szomszédunkban? Ön tudta novemberben, hogy háború készülődik a szomszédunkban? Mert ha tudta,

akkor szólhatott volna. Mi nem tudtuk és nem is sejtettük, ezért nem a pillanatnyi politikai érdekeink szerint módosítottuk Alaptörvényt, hanem a külső körülmények szerint.

Hosszú évek óta, hosszú évtizedek óta nem volt háború a környezetünkben - egyébként nagyon helyesen -, és a mostani háborúnak is mihamarabb véget kell érnie, és a legfontosabb, hogy elérjük bármilyen diplomáciai eszközzel a békét mihamarabb; de természetesen mi ezt nem tudhattuk. Ezért szerintem teljesen természetes az, hogy ha van egy új helyzet - új helyzet volt a 2015-ös migrációs válsághelyzet, új helyzet volt például, és arra is hoztunk döntéseket, amikor megtörtént a brexit, mert az egy új helyzet volt, tisztelt képviselő úr -, az a feladata egy parlamentnek, hogy ha van egy új helyzet, akkor arra reagáljon, és az a feladata egy Országgyűlésnek, hogy ha van egy ilyen helyzet, ami előállt, mint egy háború, akkor arra reagáljon. Ezért a „pillanatnyi politikai érdek” én mellőzném a képviselő úr helyében, mert nem erről van szó. *(Arató Gergely: Meggyőztél. Ja, nem.)*

Szót ejtett képviselő úr az energiafüggőségről is. Ez többeknél is előkerült, hogy az orosz energiafüggőség jó, nem jó, miért nem jó, hogy kéne rajta változtatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban többször is elmondtuk önöknek, mi mindent megtettünk annak érdekében, hogy a lehető legtöbb irányba kiépítsük azokat az infrastruktúrákat, melyek alkalmasak arra, hogy máshonnan érkező gázt vagy kőolajat fogadjanak: Románia felé, a fekete-tengeri gázmezők felé; a szomszédos hét országból hattal van csatlakozásunk. Ha megnövelnék a horvátok a Krk-szigeten található cseppfolyógáz-terminál kapacitását, ott is tudnánk vásárolni. Várunk olyan nemzetközi döntésekre - amerikai, osztrák, román, horvát és többféle döntésre -, amelyek megadják azt a lehetőséget, hogy máshonnan is lehessen vásárolni. Addig nincs más lehetőségünk, mint hogy ebben a mennyiségben az orosz gázt vagy az orosz kőolajat vásároljuk azért, hogy a magyar emberek fűteni tudjanak otthon, hogy a magyar gazdaság működjön, és azért, hogy ne legyen olyan helyzet, mint amikor az önök brüsszeli párttársai azt javasolják, hogy szelőlőztessük ki inkább a ruháinkat, és ne kimossuk egy mosógéppel.

A Jobbiknak megköszönöm a dicséretet, hiszen azt mondta, hogy az eddigi veszélyhelyzeti rendelkezések helytálltak. Akkor ezek szerint mégiscsak megváltozott a véleményük, és helytállóak voltak az eddigi cselekedeteink. Én azt gondolom, hogy a veszélyhelyzeti intézkedések jól vizsgáztak a koronavírus-járvány ideje alatt, és igenis hatékony döntéseket hoztunk. Na persze, ha önökön múlt volna, akkor ezek nem valósultak volna meg. Mert ha az önök szavazatain múlt volna, akkor nem lett volna hitelmoratórium, akkor nem lett volna például a kamatok befagyasztása, nem lett volna számos olyan intézkedés, ami a koronavírus-járvány kellős közepén segítette a családokat, mert önök akkor nem járultak hozzá a szavazataikkal, hogy ilyen intézkedéseket meg tudjunk hozni, ezért

igenis fontos volt a veszélyhelyzet kihirdetése, és fontos volt a kormány gyors reagálása.

Megmosolyogtató, amikor Lukács László György képviselőtársam azt állítja, hogy ők a kampány ideje alatt sokszor kezdeményezték a Honvédelmi és Rendészeti bizottság összehívását - természetesen soha nem politikai célból. Ismerjük önöket, mint a rossz pénzt; soha nem politikai célból kezdeményeznek. *(Arató Gergely: A parlamentben politikai célokkal foglalkoznak. - Zaj az ellenzéki padosorokban.)* Soha nem politikai célból kezdeményeznek egy parlamenti időszakon kívül, egy választási kampányban különböző üléseket, de hát ezt már megszoktuk.

Hajnal képviselőtársamnak jelezném, hogy az egyik választó, Varga Judit pont önhöz fordult egy szíveségért, hogy támogassa az Alaptörvény módosítását. Ezt hiányolta, hogy forduljanak önhöz a választók. Hát, miniszter asszony elmondta az expozéjában 15 percen keresztül, hogy miért fontos ez az alaptörvény-módosítás. *(Szabó Szabolcs: Kisebbségben van, az a baj!)*

A lisszaboni szerződésre szeretném fölhívni a képviselő úr figyelmét, hogy azt Gyurcsány Ferencék fogadták el, tehát a szövetségeseihez forduljon, hogy ha a lisszaboni szerződésről szeretne egyezkedni.

Föltette a kérdést a képviselő úr, hogy milyen a jó kormányzás. A jó kormányzás olyan, aminek a végén a kormánypártok választást nyernek, mert bebizonyították azt, hogy méltóak az emberek bizalmára, hogy jót tettek az emberekkel, hogy segítették az embereket. Ez volt jellemző az április 3-ai választásra, mert mi azt mondtuk előtte is, és azóta is azt mondjuk, hogy vannak ilyen viták, vállalni kell ezeket a vitákat önökkel is, vállalni kell Brüsszellel is, vállalni kell mindenkivel, de akkor is a magyar emberek érdeke az első, és hogyha önök azt mondják - az önök Gyöngyösi Márton barátja, Jávor Benedek barátja -, hogy milyen jók ezek az szankciók, milyen jók az olajembargó döntései, akkor mi azt mondjuk, hogy márpedig ez ellenkezik a magyar emberek érdekével, ezért ne fogadjuk el ezeket. Sajnálom, hogy önöknek megint nem sikerült elhatárolódnia a politikustársaiktól, és megint csak nem sikerült azt mondani, hogy igen, nem támogatjuk az olajembargót - tisztán, egyértelműen és világosan -, mert az önök brüsszeli barátai és az önök brüsszeli párttársai odakint pont ennek az ellenkezőjét mondják, és szerintem ez szomorú.

Örülök, hogy végre a magyar megélhetési problémákról szólnak, tegnap Tordai Bence a Várban élők megélhetési problémáiról beszélt, ön most a Hegyvidéken élők megélhetési problémáiról, de azért tekintsünk ennél egy kicsit kijebbe! A Körúton kívül is van világ, tisztelt képviselő úr! Érdemes az egész magyarság, az összmagyarság problémáit figyelembe venni.

A szocialisták kifogásolták a vitát, de aztán gyorsan eltűntek. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy nem játék egy ilyen háború a szomszéd országban. Nem lehet ezt félvállról venni! És nem lehet ezt olyan módon, olyan könnyelműen elintézni, ahogy önök ezt elintézik.

(13.20)

És az, hogy önök kétségbe vonják a magyar hatóságok legmagasabb szakértelmét, például a menekültválság kezelésében, az, hogy Arató Gergely és Gréczy Zsolt bólogat, nemmel bólogat, hogy nem mi láttuk el lakosságárányosan a legtöbb menekültet, pedig így van, tisztelt képviselő úr... (*Arató Gergely: Ti fogadtátok be! Ti fogadtátok be valamennyit!*) Így van, tisztelt képviselő úr, mi láttuk el lakosságárányosan a legtöbb menekültet. Azzal, hogy önök azt mondják, hogy a magyar állam nem reagált jól, kétségbe vonják a honvédek, a rendőrök, a mentősök, a közgazdatisban dolgozók munkáját.

Ha jártak volna önök a magyar-ukrán határon, akkor látták volna azt az összefogást, amiben az állami szervek, az önkormányzatok, az egyházak és a civil szervezetek mind-mind kivették a részüket, és ami egy olyan szívet melengető összefogás volt, ami, azt gondolom, hogy ráfér erre az országra, és ami, azt gondolom, hogy nagyon-nagyon példaértékű. Ha megnézik az Ukrajnával szomszédos többi országot, ehhez hasonló társadalmi összefogást ott sem látnak, tisztelt képviselőtársaim.

Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy óvatosabban fogalmazzanak akkor, amikor arról beszélnek, hogy az állam milyen kudarcot vallott a menekültek ellátásában, meg mennyire nem reagált időben. Nem így volt, tisztelt képviselőtársaim. Az első naptól fogva ott voltak az állami szervek, ott voltak az önkormányzatok, az egyházak és a civil szervezetek, és nemcsak, hogy helytálltak, hanem most is helytállnak, ezekben a napokban, ezekben az órákban is.

A mostani törvényjavaslat, ami az Alaptörvényt módosítaná, azért szükséges, mert egy háború következményeit sosem tudjuk és sosem látjuk előre. Azt sem láttuk előre, hogy háború fog bekövetkezni a szomszédunkban. Mi annak örülnénk legjobban, ha mihamarabb véget érne, és akkor nem lenne szükség erre, nem kellene bevezetni, nem kellene később, bármikor. Én annak örülnék, ha soha nem lenne háború az elkövetkezendő időszakban a szomszédunkban. De ezt nem tudhatjuk, mint ahogy azt sem tudhattuk, hogy ez a háború ki fog-e törni vagy nem. És az a helyzet, hogy egy háborúnak olyan megjósolhatatlanok a következményei, akár humanitárius következményei, akár gazdasági következményei, amire igenis fel kell készülni, amire igenis cselekvőképesnek kell lenni, erősnek kell lenni, határozottan kell lenni.

És amikor önök mindig azt pedzegetik, hogy akkor ki kinek az oldalán áll, akkor egyszerűen nem tudják fölfogni azt, hogy mi a magyarok oldalán szeretnénk állni. Jobban tennék, hogyha önök is a magyarok oldalára állnának, és nem különböző Twitter-üzenetekből meg brüsszeli bizottsági sajtótájékoztatókból tudnák meg a saját véleményüket, mert ideje lenne végre annak, hogy a magyar érdekeket tegyék az első helyre, hogy ebben a háborúban és ebben a konfliktusban is és minden más nemzetközi konfliktusban is a magyarok oldalára álljanak.

Mi mindent meg fogunk tenni, mint ahogy eddig is mindent megtettünk azért, hogy béke legyen. Nekünk három alapállításunk volt a háború elején, és azóta is ehhez tartjuk magunkat: legyen mihamarabb béke, és mi maradjunk ki a háborúból; mindenki, aki segítségre szorul, azon segítünk, és minden Ukrajnából menekültöt ellátunk; és a harmadik, hogy ne a magyarok fizessék meg a háború árát. Mind a hármat azóta is tartjuk, azóta is így teszünk, a cselekvésünket ez a három alapelv határozza meg, és a jövőben is így fogunk tenni. Én arra kérem önöket, hogy ezt ne akadályozzák, hanem inkább segítsék ezt a munkát, hogy ki maradjunk a háborúból, hogy ellássuk a menekülteket, és hogy ne a magyarok fizessék meg a háború árát. Mind a háromban szükség lenne az önök segítségével. Én eddig a vezérszónoki felszólalásokból úgy látom, hogy önök elhatározták, hogy nem segítenek ebben. Én örülnék, ha nem így lenne. De ha mégis úgy gondolják, hogy ebben tudnak segíteni, akkor a végszavazásnál majd számítnak önökre. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Láng Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy nyolc év után térhettem vissza és ért a megtiszteltetés, hogy képviselő lehetek ismét a parlamentben, és egy pillanatra elbizonytalanodtam, hogy ugyanazt jelenti-e ez a megtiszteltetés, mint nyolc évvel ezelőtt. Egy pillanatra úgy éreztem magam, mintha a túloldalon a képviselőtársaim a Hyde Parkkal cserélték volna össze a Parlament épületét. Jöttek, fölmentek az emelvényre, és beszéltek mindenről, ami eszükbe jutott, a világbékéről, a vízbázisokról, a letelepedési kötvényről, mindenről, és meg kellett nézmem, hogy most itt az a régi rend van-e, ami volt, hogy vannak törvényjavaslatok, és akkor azokat vitatjuk meg. És megnéztem, hogy a törvényjavaslat az Alaptörvénynek, illetve a katasztrofavédelmi törvénynek a módosítása. Úgyhogy, ha megengedik, visszatérnék.

Egy fél megjegyzésem van. Nagyon megtisztelt Hajnal Miklós képviselő úr, amikor azt mondta, és felhívta a figyelmünket, hogy a vitákat és a politikai vitákat a parlamentben kell lefolytatni. Nagyon szépen köszönöm, mi ezt tudjuk, de úgy érzem, hogy ezek a mondatai nem nekünk szóltak igazából, hanem Hadházy Ákosnak és egyéb baloldali anarchista barátjának. (*Szabó Szabolcs közbeszól.*) De örülünk, hogy önök visszatérnek a parlamenti keretek közé, és egyébként a parlamentben vitatkozunk.

Nos, ha megengedik (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból. - Az elnök csenget.*), az előterjesztéssel kapcsolatban...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr! Hajnal képviselő úr, ez nem a bohóckodás színtere, ez az Országgyűlés, és nagyon szépen kérem, ne folytasson külön

párbeszédet. Majd ha szükséges, nyomjon gombot, és két percre adok önnek szót.

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm. Tehát visszatérnék akkor magára a törvényjavaslatra vagy a törvények módosítására. Eleve az Alaptörvény - az ellenzék részéről számtalan jelzős szerkezet elhangzott az Alaptörvénnyel kapcsolatban. Én ennek ellenére, bár több kiváló képviselőtársam is elmondta, azt gondolom, hogy fontos, hogy leszögezzük, hogy az Alaptörvény az 1990-es rendszerváltást követően az egyik legfontosabb fundamentuma ma a magyar demokrátiának közéletnek. Késve született meg, húsz évet vártunk rá, de nagyon fontos.

Ha megengedik, hogy... Sokat mondják, hogy mert módosítjuk az Alaptörvényt. Van egy régi kifejezés a fundamentumra, ami azt mondja, hogy az épület alapja, ami a földbe süllyesztett rész, amely tartja a falakat és a tetőket, erős építmény, amin más szerkezet nyugszik, ami az aljával, talpával és a fenekével szolgál az építménynek. Most azt gondolom, hogy ez az Alaptörvény ez, és ez az Alaptörvény egy nagyon erős alap, amelyet természetesen időszakról időszakra, ha úgy adja az élet, amit nem mi befolyásolunk, akkor igenis módosítani kell, és olyanná kell tenni, hogy legjobban szolgálja azt a célt, amiért megszületett.

Most egy olyan helyzet van, amelyet valóban, ahogy az előttem lévő Nacsa képviselő úr mondta, senki nem láthatott, még Arató képviselő úr sem, hogy háború lesz a keleti szomszédunknál, még hozzá egy olyan háború, amelynek egyik részese egy atomhatalom, és egy olyan ország, egy olyan keleti ország, ahol egyébként 150 ezer magyar él Kárpátalján. Egy ilyen országban tört ki 76 napja a háború, amit nem tudhattunk, de azóta látjuk, hogy szárazföldi tűzérségi támadások, légcsapások vannak, életüket féltő menekültek több millióan menekülnek ebből az országból, nők és gyerekek, és eddig Magyarország körülbelül 700 ezer menekültet látott el.

Nyilván önök is voltak a határ mentén, ellátogattak a BOK csarnokba megnézni és segíteni azt a munkát, amit ott a magyar kormány végez. Azt kell mondjam, hogy példaértékű Magyarország humanitárius segítsége az Ukrajnából menekülőknél, ezt nemcsak mi, hanem az Európai Unió és talán a világ számos országa elismeri, és ezt a munkát kell úgy folytatni, hogy láthatóan a háború elhúzódik, és a háborúnak nem lesz vége.

Amellett, hogy elköteleztük magunkat, hogy sem fegyvert nem fogunk Ukrajnába szállítani, sem nem fogunk semmilyen módon részt venni a háborúban, mert nekünk a legfontosabb a magyar emberek biztonsága és nyugalma, emellett természetesen minden adandó alkalomra fel kell készülnie a kormánynak, és ebben a felkészülésben szerintünk szükség van arra, hogy azt a normál jogrendet, amely egy jogszabálynál, egy törvényalkotásnál akár hetekig is húzódhat, felgyorsítsuk, és hogy ha azonnali reagálásra van szükség, ahogy nem olyan rég a járványhelyzetben volt szükség, akkor ezt a magyar kormány meg tudja tenni.

Mi most ezzel az alaptörvény-módosítással semmi mást nem kezdeményezünk, mint, azt gondolom, egy nemzeti minimumot, amely arról szól, hogy a magyar kormány megfelelő kontroll között, de hatékonyan és gyorsan tudjon reagálni az ukrajnai eseményekre.

Természetesen lehet hosszasan értekezni a gazdaság helyzetéről. Ez mindig furcsa, amikor mondjuk, egy DK-stól halljuk a Gyurcsány-kormány fantasztikus teljesítményét visszaidézve, hogy hogyan kellene jó gazdaságot csinálni egy ilyen helyzetben, de kétségtelen, hogy láthatjuk a gazdaságon, hogy Európa nagyon komoly válságban van, és kezdődik egy nagyon komoly válság Európában. Láthatjuk az energiaárakat, láthatjuk a fogyasztói árindexeket. Minden kormányzati lehetőségre szükség van ahhoz, hogy ezt az európai krízishelyzetet meg tudjuk gazdaságilag is fogni. Ezért van szükség a módosításra.

Úgyhogy én azt szeretném kérni, tisztelt képviselőtársaim, persze nyilván négy év van... Szeretném önöknek jelezni, hogy nem olyan rég lett vége a választásnak, és annak az eredményét azért illik egy-egy felszólalás előtt figyelembe venni, de még négy év van, és nyilván számtalan kérdésben fogunk majd vitatkozni, de olyan alapvető kérdésekben, ami arról szól, hogy megvédjük Magyarországot egy szomszédban lévő háborús helyzettől, illetve az abból származó bármifajta veszélytől, ebben próbáljunk meg együttműködni, és próbáljunk meg ezt támogatni.

(13:30)

Én egészen biztos vagyok benne, hogy épeszű magyar ember, épeszű parlamenti képviselő nincs, aki egyébként ne azt szeretné, hogy Magyarország ebből a háborúból kimaradjon, és Magyarország a lehető legkisebb kárt szenvedje el ebben a súlyos nemzetközi helyzetben. Nyilván valamennyien szeretnénk, hogy a háború mielőbb befejeződjön, de amíg nem, és amíg nem látjuk ennek a gazdasági hatásainak a végét, addig, azt gondolom, a gyors cselekvésre szükség van. A jelenlegi törvény módosítások ezt szolgálják, úgyhogy kérem, hogy támogassák ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy ilyen választási eredményt követően logikus és következetes lépés a kormányzó pártok képviselői részéről néminemű elegancia lenne, hát, Láng Zsolt képviselőtársam erre tökéletesen rácaffolt. Én megértem, hogy hajtani kell a hierarchián belül a jó helyért, de kérem, hogy azért a józan ész üzenetét ne hagyja eközben figyelmen kívül.

A helyzet az, hogy értem én a kétségbeesett és erőltetett próbálkozásokat, hogy megmagyarázzák, hogy a gránitszilárdságú tizedik módosítására azért van szükség, hogy egy gyors reagálású hadtestként

tudjanak fellépni ebben a helyzetben, de szeretném jelezni Láng képviselőtársam számára, hogy én mindig úgy vagyok öltözve, tehát nem volt olyan helyzet az elmúlt másfél-két évben, amikor Magyarország Kormányja meghirdetett egy parlamenti ülést, és bármilyen objektív vagy külső okból mi ne lettünk volna itt.

A helyzet az, hogy egy nagyon komoly krízishelyzet, a koronavírus okozta veszélyhelyzet közepén derült ki az, hogy a magyar Országgyűlés képes bármikor ülni. Hozzáteszem, hogy most már látom egy-egy képviselő előtt az új képviselői notebookokat, azért a XXI. században élünk, képviselőtársaim, tehát ha önök akarnák - és egyébként egy felkészült, a digitális korban működő kormányról lenne szó -, hát, ezek a gépek tökéletesen alkalmasak a parlamenti működés kiterjesztően való értelmezésére, akár egy online ülés vagy határozathozatal megtartására is alkalmasak lennének. Tudom, hogy nagyon hosszú út vezet még ide, de merjenek bátrabban gondolkodni.

Kérem, hogy ezt a XX. századi, kicsit ilyen maradi viselkedést ez ügyben a modern kor vívmányai tekintetében engedjék el. Némiképp meglepődtem azon, hogy számonkérte több kormánypárti képviselőtárs azt, hogy az Alaptörvény tizedik módosításától eltérő tárgykörben ellenzéki kritikák, megfogalmazások születtek, ezért én nagyon szigorúan tartom magam a miniszter asszony által elmondott vonalvezetéshez, illetve Nacsa képviselőtársam nagy mentorunk e tekintetben, meg tudja ihletni az ellenzéki képviselőket. Igyekszem ezen a vonalvezetésen maradni.

És hogy ne csak kritikát fogalmazzak meg, a miniszter asszonyt azért dicsérjük meg ebben a helyzetben, hiszen mi nem ehhez szoktunk hozzá, hogy valaki miniszteri szintről végig itt van egy vitán, és remélem, hogy majd nemcsak a zárszó tekintetében, hanem akár közben is reagál az elhangzottakra. Novák miniszter asszonnál még miniszterkorában - most már köztársasági elnök asszony - mindig próbálkoztam azzal, hogy maradjon itt, vegyen részt ezekben a vitákban, hiszen sokkal kevesebb körrel tudjuk ugyanazt meg tárgyalni hatékonyan. Sajnos, ott nem jártunk sikerrel, általában Zsigó Róberttel dobáltuk a politikai bunkósbót egymásnak, de szerintem ez így szerencsésebb. Remélem, miniszter asszony majd akkor is áll rendelkezésemre, amikor a kilakoltatási moratórium lejártával egy másfajta vészhelyzetre készülünk fel, és ezt megakadályozandó hozzuk a javaslatokat az asztalra. Nagyon bízom benne, hogy eredményesen tudunk közösen munkálkodni a legnehezebb helyzetben lévőkért, és mindezt nem cinikusan jegyeztem meg.

Szeretném azt is elmondani, hogy az indoklás során elhangzott az, hogy a családokat kívánja megvédeni Magyarország Kormányja. Én ezt írtam fel ceruzával a papíromra, és szeretnék itt leragadni egy kicsit, mert ha ennek az alaptörvény-módosításnak lenne bármilyen olyan vetülete, mint ahogy nincsen, amely alkalmassá tenné azt a családok fokozott, kiterjesztett szintű védelmére vagy annak keresztülvitelére, én azonnal támogatnám. Maradjunk a kilakoltatásoknál! Ugye, több mint 23 ezer ilyen eseményt ismerünk 2010

óta. Az volt nekem nagyon kellemetlen amellett, hogy jogsegélyeztünk a helyszínen, és igyekeztünk a jog által megengedett mederbe terelni jogszerűtlen folyamatokat, hogy a kormányzat családbarátnak mondta magát. Ez volt a retorikája, és amikor valamelyik képviselője bement akármelyik hazugságyárba, vagy a Hír TV-be, vagy a királyi televízióba, mindig elmondták, hogy a családokat védik.

Mi viszont itt, ellenzéki képviselők, láttuk, hogy a végrehajtói kamarával önök kvótákban állapodtak meg, ugye, negyedéves kilakoltatási kvótákban. Talán Láng képviselőtársam is tud erről, arról, hogy negyedévenkénti kvóták jelentek meg. A végrehajtói kamara honlapján most is megtalálja a notebookján az adatokat. Ezen kvóták úgy alakultak ki, hogy a magyar kormány megállapodott a végrehajtókkal, hogy hány embert lehet kidobni az otthonából negyedévente, a végrehajtók pedig nagyjából ki is maxolták ezt a kvótát. Ezt követően pedig, még egyszer mondom, több mint 23 ezer ilyen eseményről tudunk, kiderült, hogy ezen végrehajtói rendszer fejével összejátszik feltételezhető módon a kormány több feje vagy vezetője, minimum államtitkári szintig. Itt a vizsgálat még folyamatban van.

Tehát még egyszer mondom, nem szeretném megnehezíteni elnök úr dolgát, nem térek el a már elhangzott, a miniszteri expozéban elhangzott tárgytól, ugyanakkor a családok megvédésébe én ezt is beleérem. Ha ennek az alaptörvény-módosításnak lenne ilyen iránya, lenne ilyen vetülete, akkor boldogan vitázhatnánk arról, hogy ez egy mennyire támogatható dolog. Ugyanilyennek látom azt, hogy a családok védelméről beszélnek itt a parlamentben, de egész Európában a legbrutálisabb büntetőadó, ami a családokat éri, itt van Magyarországon, és önök ezt megtűrik. Fiatalabb, idősebb, középkorú magyar honfitársaink szembesülnek egy teljesen indokolatlan teherrel, a 27 százalékos áfával. Önök ebből kasszíroznak több mint 5000 milliárd forintot évente.

Látom, hogy mi a cél. Az, hogy az egyik oldalon a családi adókedvezményre mutogathassanak - néhány tízezer forintról beszélünk -, a másik zsebből pedig ezermilliárdos nagyságrendben talicskázák ki az indokolatlan terheket, és most ezen folyamatábrát szeretnék megkönnyíteni. A tizedik módosítás lényege nem az, hogy gyors reakció hadtest lehessen a magyar kormány, hiszen ezt eddig is megtehette, ha pedig nem, akkor bármikor össze tudta hívni a parlamentet. Éppen a mai vita az egyik bizonyítéka annak, itt vagyunk, összehívták, és mi jelen vagyunk azonnal. Ez bármikor így lenne a későbbiekben is, úgy gondolom.

A helyzet az, hogy egészen más a cél. Egy kibontakozó válsághelyzet árnyékában, közelében érdemes megnézni, hogy az előző különleges felhatalmazással hogyan élt ez a kormányzat, mit csinált a koronavírus okozta járványhelyzet alatt. Miniszter asszony, képviselőtársaim, legyenek szívesek legalább a zárszóban megindokolni nekem, mennyire indokolt az, hogy a különleges jogrend alatt önök ingatlanbefektetők dolgát könnyítették meg. Mennyiben indokolható az, hogy kormányközeli és adott esetben a határokon túl

működő ingatlanberuházók számára egyfajta áramvonalasítást hoztak létre a koronavírus okozta veszélyhelyzet alatt?

Mi, naiv, romantikus lelkek, idealista ellenzéki képviselők, úgy gondoltuk, hogy egy járványhelyzet alatt esetleg azon gondolkodnak, hogy a kieső munkabérek 80 százalékát pótolják minden magyar munkavállaló tekintetében. Ezt nem tették meg. Miért nem tették meg? Európa egyik leginkább mikroszkopikus munkabérpótló programja - Nacsa Lőrinc már tudná folytatni a mondatomat, annyiszor elmondtam neki - itt született meg Magyarországon. Itt fordult elő az, hogy Győr-Ménfőcsanak megyében a lezárások alatt egy otthon tartózkodó család egyik tagja otthon ülve megkapta a kieső fizetése 90 százalékát, mert ő Bécs mellett egy étteremben dolgozott, és ott fontosnak tartották azt, hogy a válság után ez az ember vissza tudjon menni, és tudja folytatni a munkáját, legyen munkaerő. A testvérpár másik tagja, aki itt, Magyarországon tevékenykedett, pedig semmit, egy garast sem kapott, élje túl, ahogy akarja, aztán pedig használja ki azt, hogy munkaerőhiány van. Érdekes módon Magyarország tulajdonképpen az egyetlen nemzetgazdaság a térségben, ahol munkaerőhiány van, és ez mégsem vezetett a munkavállalói érdekérvényesítés brutális mértékű megerősödéséhez, a kiszolgáltatottság foka nem csökkent. Ez azzal áll kapcsolatban, hogy Magyarország Kormánya, bár beszél róla, nem valósítja meg a családok védelmét.

De megint csak miniszter asszonyhoz fordulok, mert fogunk még bizottsági szinten találkozni egy javaslatlaltal, amit nemrég terjesztettem elő, és most fogok benyújtani, ez a szülő támogatási járadék javaslata, amely egy kibontakozó válsághelyzetben orbitális szintű segítséget tudna nyújtani nélkülöző magyar embereknek. Ennek lényege, hogy a már befizetett személyi jövedelemadó 10 százalékáról rendelkezessen minden magyar munkavállaló, és rendelkezessen úgy, hogy a már befizetett adójával a szüleit, szülőjét gazdagítja, tehát adott esetben a nyugdíj mellé átutaltatja a számára. Ily módon ezekből az összegekből nem Magyarország Kormánya, nem az állam gazdagodna, nem önköntenek el azt, hogy mire lehet költeni, hanem legalább a befizetett adó 10 százaléka a családot gazdagítsa, és a generációk közötti szolidaritás kifejeződésékként ez egy teljesen jó módszer lenne egy válsághelyzet közepén arra nézve, hogy a megszűnt szociális védőhálót elkezdjük visszafoltozni.

Nagyon fontosnak tartom, amiről beszéltek, a családok védelmét, ugyanakkor nyomokban sem látom mindezt megvalósulni. A legnagyobb bajom ennek a demográfiai vetülete. Azt még Nacsa képviselőtársam sem vitatja soha - és ebben egyetértés van közöttünk, jó egyébként, hogy így van, fontos, hogy legyen egyetértés -, hogy katasztrofális a demográfiai helyzet Magyarországon. *(Nacsa Lőrinc: De sokat javult!)*

(13.40)

Ott tartunk, hogy az első három hónapban annyira kevés gyermek született, hogy ha ezt a háromhavi sajnálatos adatot felszorozzuk egész évre, akkor

valahol 78-79 ezer elveszületéssel számolhatunk - ez egy brutális, drámai visszaesés. És ha valamelyik kérdésben árulás ellendrukkernek lenni, akkor ez az, tehát itt senki nem lehet ellendrukker, itt mindenkinek szurkolnia kell abban az irányban, hogy Magyarország ne ürüljön ki, és Magyarországon ne álljon elő az a katasztrofális helyzet, amit a mostani számok előrevetítenek; a mostani számok azt vetítik előre, hogy ha ez így marad, akkor hatmillió ország leszünk az évszázad végére. Nem hatmillió főre dolgoztuk ki a társadalmi ellátórendszert, az infrastruktúrát, nem ennyi főre terveztük a városainkat, fajlagosan minden egyre drágább lesz, minden egyre nehezebb lesz, hogyha ez így marad. És ha a kivándorlás egyfajta negatív szűrőként leönti ezt a folyamatot, akkor láthatjuk, hogy teljes magyar megyék ürülhetnek ki, szűnik meg ott az eddig megszokott típusú, stílusú élet. És én háromgyermekes édesapaként nem szeretném a gyerekeimet egy olyan országban felnevelni, amelynek már semmi köze ahhoz, mint amilyen az én gyerekkoromban volt mindez *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, vagy az önkömben. Én ragaszkodom a hagyományainkhoz, én nemzeti érzelmű jobboldali emberként ragaszkodom ahhoz a Magyarországhoz, amelyben felnőttem *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, és elvárom önöktől, hogy szembesüljenek ezzel a problémával, ne tegyenek úgy, mintha nem létezne! És ne csak beszéljenek a családok megvédéséről még az Alaptörvény tizedik módosításának előterjesztésekor is, hanem tegyenek érte!

Támogassák a gyermeknevelési cikkek áfacskéntését! Én betérjesztem, vegyék el, vegyék a saját nevükre, meg fogom szavazni, itt megígérem mindenki előtt. Támogassák a szülő támogatási járadékot! Tudom, hogy sokba kerül, de van a költségvetésben mozgástér erre. A mi szakértőink állnak rendelkezésre akár a nyilvánosságtól elzárva is, de vigyük keresztül ezt a nagyon komoly eszközt! És az a kérés, hogy ez a demográfiai szempont ne csak szavakban jelenjen meg önöknél. A családok védelmét nagyon sokféleképpen lehetne csinálni. Miniszter asszony, még egy nagyon komoly figyelmeztetés: csinálják ezt úgy is, hogy ne lakoltassanak ki elhelyezés nélkül családokat Magyarországon, mindez rettenetesen fontos. Nem szeretnék egy olyan neoliberalis társadalomban élni, ahol a szerencsés, a gazdagabb ki tudja húzni magát a bajból, aki viszont, mondjuk, belenézett egy tragikus helyzetbe, az ne kapjon semmiféle segítséget csak azért, mert devizahiteles, csak azért, mert pedagógusként nyomorognia kell, csak azért, mert közfoglalkoztatott. Az én világképemben minden honfitársunknak jár és járna ez a segítség.

Ne kövessék el azt a hibát, mint annyi politikus és annyi nemzetgazdaság, hogy ezt a neoliberalis öröklötletet engedik beszívárogni, ahol csak annak jár segítség, aki az önkö világgépének megfelel! Én nem ezt szeretném, azt szeretném, hogy mindenkinek jusson ebből, és valódi családbarát kormányzás legyen Magyarországon; hozzáteszem, kormányzati színektől függetlenül, ha majd egyszer nem önkö lesznek, akkor is úgy legyen! Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik, a DK és a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Ismételt felszólalásra Keresztes László Lóránt képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem akartam már felszólalni ebben a vitában, de Láng Zsolt képviselő úr, illetve Nacsa Lőrinc képviselőtársam felszólalásai után úgy éreztem, hogy röviden mégis szükséges szólnom.

Én rögtön szeretném megvédeni a miniszter asszonyt Láng Zsolt felszólalása után, és szeretném megvédeni a KDNP vezérszónokait is. Én azt gondolom, hogy mindenképpen indokolt akár felmenve a pulpitusra, akár a sorokból a globális kihívások rendszeréről beszélni és vitát indítani az alaptörvény-módosítás vitája kapcsán akkor, amikor valóban ilyen kritikus körülmények között vagyunk, és amikor egyetérthetünk abban, hogy a válságok korát éljük. Tehát szerintem mindenképpen indokolt volt az a felszólalás és az a kiterjesztett felszólalás és a problémák ilyen módon történő értelmezése, amivel élt a miniszter asszony, és annak ellenére tartom fontosnak megvédeni őt, hogy nagyon sok kérdésben vitánk van egymással.

Nacsa képviselő úr beszélt arról, hogy az elmúlt időszakban a kormány küzdött az energiabiztonságért, az energiafüggetlenség megvalósításáért. Nem hallottam még egyetlenegy, nemcsak önt, egyetlenegy kormánypárti felszólalót sem, hogy az Oroszország felé való kiszolgáltatottság tekintetében miként értékeli ezt a konkrét Paks II.-projektet, most akár függetlenül is az atomenergia megítélésétől. Tehát képviselőtársam vagy bármely kormánypárti képviselőtársam úgy gondolja-e, hogy ebben a helyzetben orosz hitelből, orosz technológiára alapozva és orosz fűtőelemekhez kötötten lehet-e Magyarország energiafüggetlenségét erősíteni vagy megvalósítani azok után, hogy Aszódi Attila professzor elismerte, hogy az oroszok semmibe vettek minden - minden! - létező, a nukleáris biztonsággal kapcsolatos és a nukleáris energiával kapcsolatos nemzetközi egyezményt semmibe vettek, hogy megfelelő partner-e még a kormányoldalnak Oroszország az atomenergia használatával kapcsolatban, és hogyan érzékelik a saját mozgásterüket, hogy ha ne adj' isten, jogvitára kerül sor az oroszokkal, mennyire érzik erősnek a pozícióinkat ilyen helyzetben, amikor ilyen mértékben próbálják még jobban kiszolgáltatni Magyarországot az energiaellátás tekintetében Oroszország felé.

Ugye, felmerült itt a fosszilis energiahordozók tengeri beszerzésének mint alternatív lehetőségnek a terve. Hát, azt el tudom mondani, hogy zöldpártként ezt természetesen nem támogatjuk, hiszen azt gondoljuk, hogy a csővezetékes szállítás helyett a tengeri szállítás semmiképpen nem fenntartható, semmiképpen nem tekinthető zöldmegoldásnak. De, ugye, itt volt még három évvel ezelőtt, elindult egy kezdeményezés, hogy Triesztben, a trieszti kikötő területén a magyar kormány vásárolt egy potenciális kikötőterületet - egyébként egy lepusztult kőolaj-finomítót, tehát

tudjuk, hogy az nem egy kikötő volt -, de történt-e ott bármi, akár csak a kármentesítés megtörtént-e? Tehát történt-e bármiféle lépés annak érdekében, hogy az ne csak egy földdarab legyen, amit megvásárolt a magyar kormány igen jelentős közpénzekből, hanem elindult-e ott bármiféle munkavégzés vagy fejlesztés?

Nacsa képviselő úrtól kérdezném - ő igen aktív képviselőtársam, és nagyon bízom benne, és talán okkal bízom benne, hogy válaszolni fog -, hogy például ön mint a kormányoldal egyik legaktívabb képviselője érzékel-e elmozdulást például az energia-önellátásunk tekintetében azon szakmaiatlan kormánypárti vagy kormányzati álláspont kapcsán, hogy tiltják a széleenergia használatát. Tehát felülvizsgálja-e a kormány, akár mondjuk, egy ilyen helyzetben, hogy mégiscsak engedélyezzék azt, hogy Magyarország tudja használni a széleenergiát?

És akkor rövid felszólalásom végén, ugye, itt említette Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is és többen is, hogy bizony olyan példákat láthatunk a rendkívüli jogrendben hozott intézkedések tekintetében, amik semmilyen módon nem voltak összeegyeztethetők a koronavírus elleni védekezéssel. És én most szándékosan nem citálok ide a közvagyon kiszervezését, az egyetemi modellváltásnak csúfolt kiszervezést, hiszen az nem ide tartozott, az egy országgyűlési döntés volt. Ugyanakkor, miniszter asszony, a rendkívüli jogrendben, tehát a rendeleti jogalkotással élve hozott egyik első intézkedésük az volt, hogy brutális megszorításokkal érintették az önkormányzatokat, tehát elképesztő forrást vontak meg azoktól az önkormányzatoktól, amelyek a járvány elleni védekezés első számú bástyái voltak. És láthatjuk, hogy akkor egy rendkívüli helyzetre hivatkozva, rendeleti kormányzással vonták el a forrásokat, majd utána országgyűlési döntésbe betonozva ezt a helyzetet gyakorlatilag konzerválták több tekintetben, tehát az önkormányzatok forrásmegvonását, a lehetőségeik csökkentését fenntartották később országgyűlési döntéssel. Ez akkor, én azt gondolom, nem volt indokolt, és semmiképpen nem abba az irányba mutat, hogy itt az ellenzéki képviselőknek felhatalmazást kéne adniuk a kormányoldal számára arra, hogy rendeleti úton kormányozzanak.

De, ismétlem, továbbra is fontosnak tartjuk azt, és minden olyan lépést itt az Országgyűlésben támogatni fogunk, amely valóban a magyar emberek biztonságának megőrzéséről, megvédéséről szól, és egyetértve képviselőtársaimmal, mi itt leszünk, amikor összehívják az Országgyűlés ülését, és érdemben rendelkezésre állunk, és minden pozitív és valóban jó javaslatot támogatni fogunk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Varga Judit miniszter asszonyt mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Varga Judit bólint.)*

A helyén kíván-e válaszolni? (Dr. Varga Judit bólint.) Igen, köszönöm szépen. Megadom a szót a miniszter asszonynak, az időkerete 30 perc. Parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan akik hozzám kérdéseket intéztek, már nem ülnek a teremben, de köszönöm a dicséretet, hogy végigültem ezt a vitát. Természetes, hiszen Alaptörvényünk módosításáról van szó, így igazságügyi miniszterként ez a hivatásom és szolgálatom természetes része.

Ugye, elhangzott itt több minden a teremben, próbáltam egy közös nevezőt, egy közös mondatot találni, és úgy érzem, hogy az a mondat, hogy a válságok korát éljük, az valahol mindenki által megosztásra került - hogyha egy ilyen modern szóval élhetek -, és ehhez szeretném hozzákapcsolni Alaptörvényünknek az örökérvényű mondatát, miszerint ez egy szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között, és mint ilyen, én ezt úgy fordítom le a hétköznapi nyelvre, hogy amit az ősapáink, ükapáink, nagyapáink, apáink igazságnak fogtak fel, azt mi is, gyermekek, leszármazottak igaznak tartjuk, és ezen elvek, ezen igazságok mentén próbálunk megfelelni a korunk kihívásaira, ami például egy válságot is jelent. És úgy gondolom, hogy ez a szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között rendszeresen, egy demokráciában négyévente megerősítésre kerül, és ez a megerősítés jelenti azt a konszenzust, amit Arató képviselő úr hiányolt.

(13-50)

Úgy gondolom, hogy a 2011-es Alaptörvény óta már a harmadik nagyon nagy méretű, sőt most aztán történelmileg is, számszerűsítve is a legnagyobb méretű konszenzus áll ezen Alaptörvény mögött, és egy nagyon nagy méretű elutasítás például az alkotmányellenes alkotmányozás örült ötletére, amely a baloldal és az ellenzéki összefogás egyik jogellenes ötlete volt a kampányban. Ugyan lehet, hogy már kevesen emlékeznek rá, de jogász körökben ezt nehéz elfelejteni.

Úgy gondolom, Arató képviselő úr volt, aki a lényegét is megfogalmazta ebben a vitában, költői kérdésnek szánta talán: miért van szükség az alaptörvény-módosításra, miért van szükség veszélyhelyzetre? Úgy gondolom, ennél pontosabban nem is lehetne megfogalmazni ennek a logikai sorrendnek a lényegét. Azért kell ma igent mondanunk az alaptörvény-módosításra, hogy ha, ne adj' isten, bekövetkeznek olyan körülmények, amelyeket az élet tud produkálni, akkor az a kérdés feltételre kerülhessen, tehát feltehezzük azt a kérdést, hogy kell-e veszélyhelyzet vagy nem.

Itt szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy ez a vita nem a veszélyhelyzetről, nem a korlátlan felhatalmazásról meg nem a bírói csekkéről szólt, lehet, hogy sokan talán felszínesen olvasták át az indítványokat, a törvényt módosító javaslatokat, hanem az alkotmányos keretek megteremtéséről szólt, ahogy egy jogállamban azt illik tenni. Engem terhel az az édes

teher, hogy nagyon sok ország jogrendjét ismerem, különösen a veszélyhelyzetre tekintettel, hiszen az elmúlt két évben a hazai ellenzék támogatásával folyamatosan támadtak minket nemzetközi körökből, főleg Brüsszelből. Jourová asszony már a veszélyhelyzet első kihirdetésekor, 2020 tavaszán kinyilvánította, anélkül hogy megvizsgálta volna a többi ország jogrendjét és veszélyhelyzeti jogalkalmazását, hogy Magyarország itt valami jogellenes, jogállamellenes dolgot cselekszik.

Itt szeretnék sok mindenkit biztosítani afelől, hogy bizonyos intézkedések, amelyek a magyar alkotmányos rendben csak rendkívüli felhatalmazással és különleges jogrendben képezhetők el, sok országban egyébként az alapjáratnak, a rendes jogrendnek is a részei, alapjáraton sok európai országban tehet meg olyat a kormány, amit Magyarországon például csak egy rendkívüli jogrendi felhatalmazással tehet meg. Tehát érdemes feltennünk egy komparatív, összehasonlító jogi szemléletet, egy olyan szemüveget, hogy jobban el tudjuk helyezni magunkat ezeknek a nemzetközi vitáknak a keresztjében.

Visszatérve Arató képviselő úr kérdésére, hogy miért van szükség erre a módosításra és miért van szükség egyáltalán veszélyhelyzetre: azért van szükség erre a módosításra, hogy utána ne kelljen már azon vitatkozni, hogyan tudunk gyorsan, hatékonyan reagálni egy nem várt helyzetre. Ez egy lehetőséget teremt, hogy már utána ne legyen kérdés az, hogy lehet-e vagy nem lehet, legyen-e vagy ne legyen veszélyhelyzet, amikor az arra okot adó alkotmányos körülmények bekövetkeznek. Ez mind-mind a bölcs előre látásról, arról a népi bölcsességről szól, hogy jobb előre félni, mint egyszerre hirtelen megijedni. A felelős cselekvés szabadságáról szól, tisztelt képviselőtársaim, a hatékony és gyors döntések meghozatalának lehetőségéről, ennek előkészítéséről.

Három témakörben szeretnék reagálni az elhangzott mondatokra, kritikára, és itt szeretném megköszönni egyébként az építő kritikát is, illetve az együttműködés felajánlását azokban a témákban, amelyek ugyan nem tartoznak az Alaptörvény módosításához, de mivel itt minden is elhangzott, ezért köszönöm az együttműködési szándék kinyilvánítását.

Kritikaként hangzott el, hogy bírói, hogy korlátlan felhatalmazás, garanciák. Többen szerintem nem szemrehányást tettek, de a jogi kifejezések keveredtek. Éppen ezért térjünk vissza a forráshoz, mert akik bírói körökről beszélnek, biztos, hogy valami fogalmi tévedésben lehetnek, hiszen egyértelmű, hogy a veszélyhelyzet ma hatályos tényállása is, az 53. cikk az Alaptörvényben azt mondja, hogy a kormány a veszélyhelyzetben rendeletet alkothat, amellyel - és itt van a közbeékelés - a sarkalatos törvényben meghatározott szerint tehet illyet, olyat vagy amolyat.

Az is nagyon fontos, ha már a korlátlanlásról van szó - ezt nagyon sokat hallottuk a nemzetközi sajtóban, amikor két évvel ezelőtt hihetetlen támadás áradt a magyar kormány felé, egyfajta sötét történelmi múltat idézve felhatalmazási törvénynek is hívták a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényünket -, hogy az

Alaptörvény hatályos szövege szerint ezek a rendeletek 15 napig maradnak hatályban, ezt akkor is egyértelművé tettük. Itt jön a lényeg, itt jön a demokrácia, az európai uniós érték, ha az értékeket nézzük a szerződésben, a szabadság, emberi méltóság tisztelete, demokrácia. A demokrácia az Országgyűlés által kerül kifejeződésre, négyévente a szavazások alkalmával egyfajta többség által, kormányoldal és ellenzék felállásban, és az Országgyűlés az, amely meghosszabbíthatja vagy felhatalmazást adhat. Nem a kormány ad magának felhatalmazást, a veszélyhelyzet 15 napra engedi meg a rendeletek és az intézkedések meghozatalát. Itt a demokratikus garancia, itt a lényeg, itt az európai érték, hogy egyedül a magyar emberek többségének akaratára szerint mehet tovább 15 napon túl is az az intézkedés. Tehát itt semmiféle korlátlanról nincs szó.

A garanciákat, ezt elmondtam a bevezetőmben, az expozémiban is már, az Alkotmánybíróság működése biztosította. Az elmúlt két évben hosszabb időszakon keresztül is fennállt a veszélyhelyzeti jogalkotás. Az Alkotmánybíróság szünet nélkül, még a vírus legveszélyesebb időszakában is működött, és minden beadványt a legnagyobb szakszertűséggel vizsgált meg. Ezért is fontos, hogy olvassák majd el a törvénymódosítások részletes indoklását, hiszen ott szinte egy az egyben a jogalkotást arra buzdítjuk, hogy vegye át mindenképpen az Alaptörvény alkotmányos ellenőrzésének, vizsgálatának formuláit, amelyeket az Alkotmánybíróság hosszú évek óta használ. Magában a katasztrófavédelmi törvényben is, abban a sarkalatos törvényben, amely aztán a cselekvés kereteit megjelöli, leszögezzük, hogy a kormány ezt a jogkört a szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és mindenképpen a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek megelőzése, kezelése, felszámolása céljából gyakorolhatja. Szükségesség, arányosság, célhoz kötöttség nagy nemzetközi jogintézmények által is lefektetett tesztje az, ami alkalmazandó bármiféle rendelkezésre is.

De még egyszer hangsúlyozom: ma nem veszélyhelyzetről beszélünk, hanem egy alaptörvényi rendelkezésről, cselekvési szabadság megnyitásáról a magyar emberek érdekében, a magyar választók akaratából és felhatalmazása alapján. Ne felejtjük el, egy olyan választási kampányon és olyan választáson vagyunk túl, amely már megtapasztalta a háborút! Az emberek pedig tudtak dönteni arról, hogy mit kínálnak nekik ebben a helyzetben a baloldal, az ellenzéki kihívó, és mit kínálnak számukra a nemzeti konzervatív kormány. Szeretném elmondani, hogy egy felejtethetlen tapasztalat volt ilyen szempontból is a kampány, felejtethetlen volt sok-sok ezer magyar ember szemébe belenézni, megszorítani a kezét azoknak a magyar embereknek, akik fél szavakból értették a kormány álláspontját, és megértették azt is, hogy mit hozna nekik az ellenzéki győzelem.

Egyértelmű ellentétárokat lehet felállítani: vagy nemzeti érdekek, nemzeti önrendelkezés védelme, amit a nemzeti konzervatív oldal kínált, vagy folyamatos idomulás, brüsszeli, nemzetközi lobbierdekek kiszolgálása

(*Arató Gergely: Véget ért a választás, már nem kell kampányolni!*), nemzetközi elvárásoknak való folyamatos megfelelési kényszer. De ugyanúgy dönthettek béke és biztonság kérdésében, a másik oldalon a háború és a káosz mint alternatíva állt. Ezt hallottuk nagyon sok ellenzéki képviselőjelölt felszólalásában, kampánybeszédében, akik azonnal katonákat, fegyvereket küldtek volna (*Dr. Lukács László György: Senki nem mondott ilyet!*) egy olyan fegyveres konfliktusban, amely nem Magyarország fegyveres konfliktusa.

Szintén nagyon fontos, ami túl is nyúlik már a kampányon, az energiabiztonság kérdése, amely az egyre elvetemültebb és irreálisabb energiaszankciók javaslatában megjelenik. Itt is látjuk, hogy már Brüsszsel megelőzve, korukat megelőzve kérték ellenzéki képviselők, hogy zárják el a gázcsapokat, zárják el a kőolajvezetékét, mit sem gondolva arra, hogy mi csoda katasztrófális következményekkel járna ez a magyar energiaellátás biztonságára, a magyar ipar működőképességére. És ezek a szankciók még most is az asztalon vannak.

(*Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.*)

Tehát én szeretném még egyszer arra kérni önöket, hogy részletesen olvassák el a törvényjavaslatot, mert sokan kérdezték, hogy miért kell ez és mi lehet a jogalapja. Ott van benne részletesen, hogy a humanitárius katasztrófa okozta következményekről beszélünk, illetve a gazdasági hatások kezeléséről.

Hajnal képviselő úrnak mint kerületi lakos szeretnék gratulálni, bár nem örülök az eredménynek, de tiszteletben tartom azt, és ellenfeleinket is tiszteljük. Ezt „A keresztapa” óta tudjuk, úgyhogy jó munkát kívánok önnek! (*Derűltég.*) Majd kerületi lakosként igyekszem mindenféle ügyes-bajos dologgal önhöz fordulni, remélve, hogy tud segíteni. De belement a jogi részletekbe Hajnal képviselő úr, és idézte a megelőző védelmi helyzet passzusait. Ez is bizonyítja, hogy a Momentum csak háborúban tud gondolkodni, az egy háborús helyzet előszele, de itt nem erről van szó. Ha elolvassa még egyszer, amit javasol a kormány, láthatja, hogy a humanitárius katasztrófa okozta válsághelyzetek következményeiről Magyarországon, illetve a gazdasági kihatásokról. Látjuk, hogyan bolydul fel az egész globális gazdaság, az energiaárak hol vannak, látjuk, hogy ezek a hatások mélyülni fognak, még előttünk vannak.

(14.00)

És mint ahogy az a veszélyhelyzet során, még a vírus okozta veszélyhelyzet során is, most már a számok szintjén tényé vált, hogy igenis fontos volt a kormány gyors, azonnali cselekvőképessége annak érdekében, hogy Magyarország Európában elsőként tudott visszapatanni a válságból, vagy elsőként tudtuk átoltani a magyar lakosság nagy részét. Hiszen csak tessék belegondolni, hogy - ugyan már elmúlt ez az időszak, de nehezen írta meg ezt a Politico, sajnos

nem írta meg a Politico - hosszú hónapokon keresztül vezette Magyarország az átoltottsági listát, és sorolhatnám. Az eredmények magukért beszélnek, hiszen tavaly 7,1 százalékos GDP-növekedést produkált Magyarország, ennél jobb csak Lengyelországban volt, és idénre is 4-5 százalékot jeleznek. Ezek nem maguktól jönnek. Ez a gyors cselekvésnek, a veszély felismerésének a képességéből származik, és a gyors cselekvés lehetőségéből fakad aztán.

Tehát én mindenképpen azt szeretném kérni önöktől, ellenzéki képviselőktől, hogy a magyar emberek érdekét nézzék, és próbáljanak visszatérni ahhoz a választói akarathoz, amely nagyon hangosan, Brüsszelből is meg a Holdról is látható módon kinyilvánításra került április 3-án. És ez a döntés egyértelmű volt, és ebben az ellentétpárcsoportban, ugye, a nemzeti konzervatív oldal 2014-18-at is meghaladó mértékben növelte támogatóinak táborát, hiszen a magyar emberek a fél szavakból is megértették, hogy merre van a józanság, merre a biztonság, a béke útja. Önök viszont 800 ezer embert veszítettek el azzal a retorikával, amit sajnos itt is hallok megismétlődni.

Én úgy gondolom, hogy európai fogalmakkal szólva - visszatérek ismét a szerződésekhöz - az értékek között a demokrácia még hamarabb szerepel a felsorolásban, mint maga a jogállam. Tehát a demokrácia a legfontosabb. Éppen ezért önöknek is az kell legyen a mandátuma, amit a magyar emberek, a magyar választópolgárok többsége kinyilvánított. Itt szeretném idézni a miniszterelnök úrnak azt a mondatát, ami tavaly ősről származik: „velünk még azok is jól járnak, akik nem ránk szavaztak”. (*Arató Gergely: A 20 százalékos inflációval, akik rátok szavaztak, nagyon jól jártak.*) És a tények meg azt bizonyítják, hogy ha a háborúra meg a káoszra mondtak volna többségében igent, akkor még azok a szegény választópolgárok is rosszul jártak volna önökkel, akik önökre szavaztak. Nekünk az a feladatunk, hogy a békét és biztonságot teremtsük meg minden egyes magyar embernek ebben az országban.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. Z. Kárpát Danielt a jegyzői székben Dócs Dávid váltja fel.)

Látjuk, hogy milyen hatásokkal járnak ezek az energiaszankciók, amelyeket itt felettünk lebegtetnek. Mi semmiféleképpen nem fogunk soha olyan energiaszankciót megszavazni, amely Magyarország háztartásainak, lakosságának, állampolgárainak, illetve iparának az elemi érdekeit sértené.

Itt majd ki fogok térni a zöldügyekre is, mert személyesen is megérintettek a mondatok, hiszen nem szitokszóként használtam a „zöld” kifejezést, szerintem itt félreérthetett valamit Arató képviselő úr, de ha kell, akkor szó szerint újraidézem, hogy mit mondtam. Én úgy gondolom, hogy a választási eredmény azt is bizonyítja, hogy az elmúlt két évben hozott veszélyhelyzeti intézkedésekkel is egyetértettek a magyar emberek, hiszen meghozta azt a biztonságot,

amivel ki tudtunk lábalni ebből a válságból, és most itt a háború első heteiben is a megfelelő irányba indult el a magyar kormány. Úgyhogy én csak szeretném még egyszer a demokrácia fősabályaira emlékeztetni önöket.

És akkor néhány szót a zöldügyekről; nem szitokszó, ezt egyáltalán nem így használtam az expozémban. Csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy látom azt a trendet a világban is meg itthon is, hogy próbálják a baloldali pártok kisajátítani a környezetvédelem ügyét. Ez nem így van. Mindannyian szeretnénk megmenteni ezt a Földet, mindannyian szeretnénk unokáinknak olyan állapotban visszaadni, ahogyan tőlük kaptuk azt kölcsön (*sic!*). Én az Európai Néppártban voltam környezetvédelmi tanácsadó közel tíz éven át, és tudok különbséget tenni racionális, felvilágosult, felelős környezetpolitika, illetve felelőtlen, úgynevezett fához odakötözös zöldpolitika között.

És például, ha csak a számok szintjén megnézzük, hogy Magyarország milyen bizonyítvánnyal jár élen a klímaváltozás elleni küzdelemben Európában, akkor nincs semmiféle szégyellnivalónk. Egy a különbség, hogy mi csendben elvégezzük a házi feladatot, közben felelős kormányként figyelünk arra is, hogy esetleg egy-egy örült zöldintézkedés milyen gyárbezárást idézne elő hónapokon belül. Egy ilyen felelős kormány nem tesz meg, hiszen racionálisan, megfontolt lépésekben, hosszú távra tervezve fogja elérni azt az áhított célt, amit egyébként elsőként foglaltunk törvénybe Magyarországon, hogy 2050-re CO₂-semleges lesz a magyar gazdaság. És ehhez például egy nagyon fontos lépcsőfok, hogy 2030-ra, amelynek eléréséhez rendkívül jó úton járunk, 90 százalék CO₂-mentes lesz a hazai energiatermelés, az elsődleges energiatermelés.

Ezek nagyon-nagyon fontos adatok, de mesélhetnék a kiotói célszámokról is, ahol, ugye, az 1990-es bázisra nemhogy 20 százalékot, hanem 33 százalékot teljesítettünk 2020-ra mínuszban, míg más országok, akik egyébként nagyon hangosan verik a mellüket a klímaváltozás elleni küzdelemben, és még több és még több klímaambícióért üvöltöttek, azok csak növelték a kibocsátásukat. Tehát érdemes itt a tényekről beszélni és a valóságról. (*Arató Gergely: Azért, mert nálunk megszűnt az ipar. - Nacsá Lőrinc: Nem megszűnt, megszüntették! - Arató Gergely: '90 után?')*

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a nemzeti konzervatív kormányzat klímavédelmi akcióterve még a vírus előtti időkben került kihirdetésre, és biztosítani fogja, hogy egyébként amellet, hogy a célszámokat időarányosan teljesítjük, Magyarországon az erdeink, a vizeink, a tavaink, a levegőnk tiszta legyen, és mindennap ezért cselekszik a magyar konzervatív környezetvédelmi kormányzat is.

Úgyhogy itt fontos néhány szót említenünk erről a gázembargó vagy olajembargó kérdéséről is, hiszen ilyen kontextusban beszéltem az expozémban a zöldálmokról. Nézzük meg, mi történik Németországban! Saját elveiket kell most gyakorlatilag megcáfolniuk nap mint nap, hiszen a valóság bekopogtatott az ablakon, és azt is nagyon fontos rögzítenünk, hogy itt most

már kőkemény fizikáról, matematikáról és földrajzról van szó.

Nem Magyarország választása volt az, hogy a csővezetékrendszere így alakuljon, azt még a második világháború utáni világrend eldöntői döntötték el helyettünk. Én is, mint mondtam, az Európai Unióban zöldüggyekkel foglalkoztam, és láttam, hogy az elmúlt tíz évben mennyit tett a magyar kormány azért, hogy az energiaellátás diverzifikálása valósággá váljon, de ezek a dolgok nem csak egy országon múlnak. Itt a partnerek hajlandóságán és nagyon sok más világtrenden múlik az, hogy ezt sikerül-e elérni vagy sem.

És itt az olajembargó viszont ezt egy hús-vér valósággá, ténnyé változtatta, hogy nem lehet országokat öngyilkosságra kényszeríteni. És mint ahogy köszönöm Keresztes Lóránt képviselő úrnak is a hozzájárulását, még a környezetvédelmi szempontoknak is ellentmondana az, hogy most több száz milliárd eurónyi forrást kelljen olyan finomítók, európai finomítók átalakításába beletenni, amik továbbra is fosszilis energiát fognak finomítani, ami egyébként hosszú távon nem a zöldcélok megfelelését szolgálja. Tehát itt sokkal stratégikusabban, sokkal megfontoltabban, sokkal józanabban kell előrehaladni, és nem ideológiavezérelt, illetve nemzetközi trendeknek való idomulás szempontjai alapján.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, az európai értékeket szeretem hangoztatni, megmondom őszintén, mert ez az, amit mindig ellenünk alkalmaznak, és minden egyes vitám végén azt szoktam mondani a külföldi vitapartnernek, hogy igazából magának a magyar demokráciával van baja, mert az a baja, hogy az európai értékek nevében a magyar emberek egy demokratikus, tisztességes, szabad és fair választás során már megint egy nemzeti konzervatív irányra szavaztak. *(Arató Gergely: Ez mikor volt?)* Ráadásul nemhogy megismételték, hanem növelték is ezt a támogatást, és éppen ezért az elmúlt 12 évnek a nemzeti konzervatív válaszai az összes válságra - ami egyébként érte az Európai Uniót, gondoljunk a migrációra, gondoljunk a vírusra, és gondoljunk most a háborúra - megadták azokat a nemzeti konzervatív válaszokat, amelyekre egy határozott igent és támogatást kaptunk a magyar állampolgároktól. Úgyhogy ez számunkra az egyetlen főszabály, és ez az, amelynek szellemében ez a mai törvénymódosítás és alaptörvénymódosítás is megszületett.

Néhány mondat erejéig hadd reagáljak az elhangzottakra, akiknek még nem tettem volna meg. Toroczkai képviselő úrnak jelzem egy nagyon egyenes válasszal, hogy Magyarország az Európai Unió és a NATO tagja, és ez így is fog maradni, ehhez nincs mit hozzátenni.

Ugye, felmerült ez a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, hogy az miért nem elég. Itt is érdemes egy kicsit jogászcodni, valaki mondta, hogy itt túl sokat jogászcodunk, illetve Tordai képviselő úrnak is köszönöm a dicséretet az Igazságügyi Minisztérium kollégái irányába: nagyon sokat dolgoznak, nagyon jó jogászok, ha kell, bárkinek tudunk továbbképzést is adni mindenből. Itt a részletek ismerete azért fontos,

mert a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet egy teljesen más típusú jogi keretrendszer, amely teljesen más típusú jogi lehetőségeket ad egy jogállamban a kormányzatnak a cselekvésre. Ezek nem alkalmasak arra, hogy egy ukrajnai konfliktushoz hasonló helyzetben a gazdasági hatásokat vagy a humanitárius katasztrófa hatásait tudják kezelni. Teljesen más, ha az alapján járnánk el, mint ahogy azt tanácsolta, az nem lenne jogállamszerű, éppen ezért fontos, hogy most kipárnázzuk a jogrendszert, lehetővé tegyük, hogy alkotmányosan, jogállami módon tudjunk válaszokat adni, ha arra adott esetben szükség lesz.

Tordai frakcióvezető úr beszélt itt mindenféle megélhetési válságról. Én azt látom, hogy mialatt Európában minden drágul, és az infláció az egekben, itt azért élelmiszerárstop és benzinárstop védi a magyar embereket, és közel 9 százalékos nyugdíjemelést is itt van a horizonton. Tehát én azt gondolom, hogy a családok védelmével kapcsolatban, amit Z. Kárpát Dániel is úgymond kifogásolt, vagy más szemszögbe helyezett, Európában átlagot számítva közel a dupláját költi a magyar kormány a családok támogatására. Ez körülbelül a GDP 4-5 százalékát jelenti, ilyen nem látok sehol még a világban, és ezt a kormányzatot, én úgy gondolom, a legkevésbé lehet azzal vádolni, hogy ne állna ki a családok mellett. Egyéb javaslatait egyébként várom, ha eljuttatja hozzám írásban, azt megköszönöm.

(14.10)

Volt egy ilyen mondat is Tordai frakcióvezető úrtól, hogy azért nem támogatja a módosítást, mert nem bízik bennünk vagy nincs felénk bizalma. Szerencsére nem az számít, hogy a Párbeszéd frakcióvezetőjének van-e bizalma a kormánypárt irányában, hanem az, hogy a magyar választóknak van-e, és április 3-án ez egy történelmi bizalom volt, amelyet innen is tisztelttel, hálásan köszönünk. Reméljük, hogy meg tudunk szolgálni ennek a bizalomnak, és ezt a lépést azért kérjük önöktől is, hogy támogassák, hogy Magyarországot fel tudjuk vértetni a változó világ kihívásaira.

Utolsó gondolat: a jogi egyetemen - akik jártak, gondolom, nem egyedül vagyok ezzel a teremben - mindig azt tanították, hogy a jogszabály merevsége és az élet dinamikája, ami folyamatos ellentmondásban áll egymással. A jogalkotónak és a kormányzással megbízott félnek az a feladata, hogy ezt az együtthatást, a jogszabályok merevségét és az élet dinamikáját a lehető leggyöngyölenebben tudja összeegyeztetni. Azért van most szükség erre az alaptörvénymódosításra, hogy Magyarország tudjon reagálni egy nem várt helyzetre, és meg tudja védeni a családokat, meg tudja védeni Magyarország békéjét és biztonságát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák a módosítást. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Judit miniszter asszony.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/27. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Azbej Tristan úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-világjárvány az elmúlt évtizedek legsúlyosabb egészségügyi és gazdasági krízisét okozta világszerte. A globális válság hatásai mindenhol, így Magyarországon is érezhetőek voltak. Magyarország Kormánya azonban Európa egyik legeredményesebb oltási programjával, illetve munkahely- és gazdaságvédelmi intézkedéseivel lépett föl a pandémia kezelése és visszaszorítása érdekében. Efféle válsághelyzetben a kormány legfontosabb feladata a magyar emberek egészségének és életének a védelme, valamint, hogy mérsékelje a gazdasági károkat, és megőrizze a munkahelyeket. A kormány nem engedhette, hogy a vírus megbénítsa az országot, Magyarországnak működnie kellett és működött is.

Vészterhes időkben, mint a koronavírus-világjárvány, a sikeres védekezés kulcsa a gyors és hatékony döntéshozatal és végrehajtás, amit a rendkívüli jogrend tett lehetővé a kormány számára. Most, a járvány intenzitásának csökkenését követően pedig visszaállíthatóvá válik a rendes eljárási rend. Azonban abban az esetben, ha a veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybalépéséről szóló 27/2021. kormányrendelet szerinti veszélyhelyzet megszűnik, az Alaptörvény rendelkezése szerint a kormánynak a rendkívüli jogrendben hozott intézkedései hatályukat veszítik, ezért a jogbiztonság követelménye megkívánja, hogy a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendelet hatályvesztése ne történjen meg annak hiányában, hogy megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotásra kerüljenek.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek szellemében az előttünk fekvő törvényjavaslat célja ezért az, hogy a veszélyhelyzeti jogalkotás által érintett tárgykörökben az Országgyűlés a jogbiztonság érvényesülése érdekében a veszélyhelyzet idején létrejött jogviszonyokat, illetve jogi várományokat úgy szabályozza, hogy a szabályozási átmenet egyértelműen és kiszámíthatóan biztosított legyen, és a szabályozási környezet változatlanul törvényben garantált legyen. Ezek a rendelkezések a javaslatban a veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybalépéséről szóló kormányrendelet szerinti veszélyhelyzet megszűnésével lépnek hatályba.

A törvényjavaslat számos jogterületet érint, hiszen a koronavírus okozta járványhelyzet elleni védekezés is az élet megannyi területén kívánt rendkívüli

szabályokat. Az elkövetkezőkben ezek közül emelnék ki néhányat.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Napjainkban, amikor egymást követő globális kihívásokkal kell szembenéznünk, fontos, hogy a társadalom megőrizze természetes önvédelmi szövetét, aminek alapja a társadalmi egység és szolidaritás. Ezek az idők az egymás iránt való fokozott felelősségvállalásra sarkallnak minket, és kiemelten kell törődnünk azokkal, akik a leginkább védtelenek. A kormánynak különösen nagy odafigyelést kell tanúsítania a gondoskodásra szoruló állampolgáraival szemben, ezért a kormány a tőle telhető legtöbbet megteszi, hogy minél tovább a megsokkolt környezetükben, családjuk közelében élhessenek. Az idős családtagról, ismerősökről való gondoskodás, az ő támogatásuk fontos és felelősségteljes feladat, amelyet hozzá kell igazítani a megváltozott körülményekhez és a technológia fejlődéséhez. A kormány e célból hívta életre a Gondosóra-programot, amely feladata, hogy korszerű segélyhívó eszközzel és a hozzá kapcsolódó 24 órás távfelügyeleti és diszpécser-szolgáltatással egy új típusú jóléti szolgáltatást nyújtson. A program XXI. századi digitális technológiával támogatja az idős emberek biztonságosabb, önálló életvitelét.

A törvényjavaslat ehhez a programhoz kapcsolódóan tartalmazza a polgárok személyi adatainak és laccímének nyilvántartásáról szóló törvény, a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény, valamint a szociális törvény módosítási javaslatát, amelyek elfogadásával a Gondosóra-program megvalósításához szükséges adatkezelési folyamatok jogalapjait fektetjük le.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat több pontjában továbbá a magyar munkaerőpiacot is hivatott segíteni. Egyrésztől megteremti a 2021 szeptemberében meghirdetett, a gazdaság újraindítását hangsúlyosan elősegítő, a munkaerő képzését támogató, kiemelt munkaerőpiaci GINOP program végrehajtásához, valamint a bírálati folyamata hatékony megvalósulásához szükséges hatásköri szabályokat. Másrésztől a tervezet célja az is, hogy a harmadik országbeli munkavállalók foglalkoztatásának veszélyhelyzet alatti szabályozását a normál jogalkotási rendbe illesztve fenntartsa. Kiemelendő továbbá, hogy az önfoglalkoztatók kompenzációs támogatásáról szóló veszélyhelyzeti kormányrendelet szerinti támogatási szabályok a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló törvénnyel továbbra is alkalmazandók maradnak.

A törvényjavaslat számos, az egészségügy területét érintő kérdésben is biztosítani kívánja az átmenetet a pandémia elleni védekezés és a járvány leküzdésére hozott rendkívüli intézkedések és az azt követő rendes szabályozásra való visszatérés között. A tervezet három hónapig kívánja fenntartani a koronavírus-fertőzés kimutatására használt, önellenőrzésre szolgáló gyors tesztek és gyógyászati segédeszközök főszabálytól eltérő forgalmazási engedélyét, miszerint a türelmi idő

leteltét követően ezek forgalmazása ismételen csupán egészségügyi szolgáltatónál lesz engedélyezett.

Továbbá a javaslat kitér annak kezelésére is, hogy a veszélyhelyzet alatt az orvos-beteg találkozás csökkentése céljából a keresőképtelenségi igazolást elektronikus úton is be lehetett adni, míg a veszélyhelyzet megszűnését követően a foglalkoztatók ismételen csak a papíron kiállított keresőképtelenségi igazolást fogadhatják el. A javaslat ezért átmeneti lehetőséget biztosít arra, hogy a veszélyhelyzet idején elektronikusan kiállított igazolásokat a magánszemélyek a veszélyhelyzet megszűnését követően még további 30 napig elektronikusan is eljuttathassák a munkáltatójuk részére, ezzel is megkönnyítve az állampolgárok ügyintézését. Így például, ha valaki számára az utolsó néhány napban elektronikusan állítanak ki igazolást, nem kell ismét papíralapon is beszereznie azt.

A keresőképtelenségi igazolások elektronikus továbbküldésének kivezetésére annak adatvédelmi és hitelességi kockázatai miatt volt szükség, de ennek kiküszöbölésére előkészítés alatt áll a papíralapú igazolások kiváltása, amely teljes mértékben megfelel majd az elektronikus hitelességi és adatvédelmi követelményeknek.

(14.20)

Emellett a javaslat rendezi azt a helyzetet is, hogy mivel a védőoltások már elérhetőek és a PCR-tesztek elfogadása szabályozottá vált, arra az intézkedésre, amely szerint a koronavírus-járvány korai szakaszában az utazásra nem javasolt országokból hazatérők automatikusan házi karanténba kerültek és a magáncélú külföldi utazások visszaszorítása érdekében erre az időszakra nem kaphattak táppénzt, már nincs szükség.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat szerint az Országgyűlés a jogbiztonság érvényesülése érdekében a veszélyhelyzet idején keletkezett jogviszonyokat a továbbiakban úgy szabályozza, hogy megfelelő felkészülési időt biztosít a járvány okozta nehézségek leküzdésére és a hagyományos értelemben vett életünkhöz való visszatéréshez. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Megtisztelő figyelmüket köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, a kormány képviselőit és mindazokat, akik segítenek az ülés vezetésében. Köszönöm, államtitkár úr.

Most pedig a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Illés Boglárkának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző ciklus kezdetén senki sem gondolta volna, hogy 2022 egyik legemlékezetesebb napon ajándéka a maszkviselési kötelezettség megszüntetése lesz. Ebben talán még akkor is egyetértünk, ha a nők iránti

tiszteletadás nemességét a brüsszeli bürokraták már elnemtelenítették, vagy legalábbis próbálták. De azt sem gondoltuk volna, hogy a maszkról nem a farsangi időszak, az ötödik hullámról nem egy vízparti séta, s az alkalmatlanságról pedig még véletlenül sem egy meg nem nevezett párt meg nem nevezett politikusa fog az eszünkbe jutni.

Mint ahogy azt sem, hogy az ellenzék Magyarország békéjének és biztonságának útjában álló megkerülhetetlen akadályok közös lebontása helyett követ-gördítő, útonálló, a megoldásokért dolgozókat hátráltató, a szemekbe port hintő, a kiszolgáltatottakat kiszolgáló Gyurcsány-szektává változik, tisztelet a kivételnek. És azt bizonygatták, hogy sötét van, miközben csak önöknek volt csukva a szemük. Nem vették észre, hogy az Országgyűlés ülésezett, miközben önök is részt vettek rajta. Nem vették észre, hogy a kormány megőrizte a munkahelyeket, miközben a gazdasági kihívások kellős közepén a rendszerváltás óta legalacsonyabb, 3,6 százalékos munkanélküliségi mutatót sikerült közös erőfeszítéssel elérnünk. Nem vették észre, hogy nem statisztikai adatokért, hanem emberi életek megmentéséért folyik a küzdelem. De cserébe bebizonyították, hogy a bajban nemcsak a barát ismerzik meg, hanem a kamuvideós is. Nem véletlen, hogy a mentősök napjáról nem emlékeztek meg az ellenzéki képviselők soraiból sem. Ezúton is tisztelet minden mentősnek és minden egészségügyi dolgozónak.

Ezt az ellenzéki tevékenységet április 3-án szavazataikkal a magyar emberek is értékelték, mint ahogy a kormány áldozatos munkáját is. Azt is mondhatnám, hogy köszönjük, hiszen negyedik kétharmad lett belőle, de a magyar emberekért viselt felelősségem okán inkább együttműködést sürgetek. Együttműködést, hiszen nem kényelmi intézkedések, nem a mindennapjaink óhaját, vágyát, hangulatát meghatározó törvények vitájának korát éljük.

A tét az illegális migráció, a határokat nem ismerő világgjárvány és a szomszédunkban dúló háború árnyékában nem kevesebb, mint a magyar emberek békéje is biztonsága. Így a köszönet azoké, akik ezt felismerték és a járvány elleni küzdelemben összefogtak. Hiszen sokan voltunk, akik összefogtunk, akik a koronavírus terjedését, ahol lehet, megakadályoztuk, ahol lehet, lassítottuk, és a fertőzés elleni küzdelmet minden rendelkezésünkre álló eszközzel támogattuk. Összefogtunk, hogy az emberek egészségét megóvjuk, a munkahelyeket megvédjük, a családokat megerősítsük. Összefogtunk a munkahelyeken és az utcákon, a falvakban és a városokban, és, tisztelt képviselőtársaim, összefoghattak volna itt az Országgyűlésben is, de mire egy merőben máshogy értelmezett összefogásig eljutottak, úgy jártak, mint az a bizonyos elektromos roller a zuhany alatt: már csak önmaguk költséges szórakoztatására, mások megbotránkoztatására alkalmas tragikomédia lett belőle.

Mindközben a magyar kormány, az Országgyűlés felelős képviselői felhatalmazásának köszönhetően időben cselekedett, és a lehető leggyorsabban meghozta a védekezéshez szükséges intézkedéseket.

Ahogy államtitkár úr is elmondta, Magyarország Európa egyik legeredményesebb oltási programjával sikeresen küzdött a koronavírus-világjárvány ellen. Ennek köszönhetően elbúcsúzhattunk a maszkoktól, és ha koronával kapcsolatos kérdésünk van, sokan már ismét a fogorvosunkat kereshetjük. Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak köszönhetően pedig a veszélyhelyzet végével az átmeneti rendelkezéseknek is keretet teremthetünk.

Tisztelt Ház! A kormány 2020. március 11-én döntött az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban a veszélyhelyzet kihirdetéséről. Ám az alaptörvényi normaszöveg értelmében a kormány veszélyhelyzeti jogalkotása csupán 15 napig maradhatott volna hatályban. A folytatás és az állampolgárok egészségének megóvása érdekében szükségesnek bizonyult, hogy az Országgyűlés a továbbiakban ismét felhatalmazza a kormányt, hogy abban az esetben is megalkothassa és hatályában fenntarthassa a rendkívüli intézkedéseket tartalmazó rendeleteket, ha az Országgyűlés a humán járvány terjedése miatt nem tudna ülésezni. Örülünk, hogy erre nem került sor, és láthatják, azon dolgozunk, hogy már ne is kerüljön. Ünnepelhetjük a demokráciát, hiszen a törvényhozó hatalom most visszavonja a végrehajtó szervnek adott felhatalmazást, sőt az ellenzéki képviselők figyelmét szeretném felhívni arra, hogy nemcsak ünnepelhetik, hanem még akár meg is szavazhatják az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt azonban ezt elfogadjuk, köszönetet kell mondanunk az egészségügy hőseinek, a kórházakban dolgozó orvosoknak, ápolóknak, a személyzet összes tagjának, ahogy korábban már említettem, a mentősöknek, háziorvosoknak és kollégáinknak, akikre mindvégig hatalmas teher hárult. Köszönet illeti példás helytállásukért a szociális ellátásban és intézményekben dolgozókat, a pedagógusokat, a rendőröket, a közigazgatásban és a kereskedelemben munkát vállalókat. Mindenkit köszönet illet, aki a hivatását bátran és híven gyakorolta a magyar emberek érdekében a járvány idején is. Köszönjük minden állampolgárnak a fegyelmezettséget és a türelmet, amelyet a járvány időszakában tanúsítottak. Egyúttal engedjék meg, hogy megragadjam az alkalmat és őszinte részvételemet fejezzem ki a járvány áldozatai hozzátartozóinak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő javaslat célja, hogy a járványügyi helyzet stabilizálódására tekintettel megalapozza a veszélyhelyzeti különleges jogrend megszüntetését. Természetesen nem lehetünk el szó nélkül a jogbiztonság mint a jogállamiság egyik legfontosabb sarokköve mellett sem. Ugyanis a jogbiztonság elve megkívánja, hogy a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendelet hatályvesztése ne történjen meg annak hiányában, hogy megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotásra kerüljenek. A jogbiztonság és a jogalanyok szempontjából a kiszámítható szabályozási környezet jogállami követelményeire tekintettel az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az is, hogy a veszélyhelyzet idején létrejött jogviszonyokat, illetve jogi várományokat úgy szabályozza,

hogy a szabályozási átmenet egyértelműen és kiszámíthatóan biztosított és a szabályozási környezet változtatlansága törvényben garantált legyen. A jogbiztonság elvének érvényesülése érdekében szükséges tehát ezen szabályok lefektetése, hiszen a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályvesztése nem történhet meg a megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotása nélkül.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül, csupán példálózó jelleggel az államtitkár úr által elmondottakon túl kiemeljen a Ház asztalán fekvő tervezet főbb pontjait!

A benyújtott javaslat kiemelt célja, hogy a teljes funkciójú elektronikus halottvizsgálati bizonyítványt kiállító rendszerben személyazonosítási, illetve egyéb adatkezelési feladatokkal rendelkező személyek és szervek feladatellátásukhoz kapcsolódó jogosultságait megteremtse. Mint ahogy a törvényjavaslat többek között megteremti az összhangot a lejárt okmányokra vonatkozó veszélyhelyzeti szabályozással is akként, hogy a 2020. március 11. és 2022. május 31. között lejárt vagy lejáró személyazonosító igazolvány, vezetői engedély és útlevél egységesen 2022. június 30-áig érvényes maradjon. A törvényjavaslatban részletezett foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény módosításának gazdaságpolitikai célja pedig nem más, mint hogy Magyarországon a tartósan betöltetlen munkakörök gyors, hatékony és átlátható módon csak megbízható vállalkozások közreműködésével kerüljenek betöltésre harmadik országbeli munkavállalókkal.

(14.30)

Sorolhatnám még a javaslat által lefektetett részletszabályokat, ám nem kívánom szaporítani a szót, hiszen államtitkár úr az expozéjában kimerítő részletességgel ismertette mindazokat.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül ismét szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni az elmúlt években tapasztalt és az előttünk álló évtized embert próbáló kihívásaira. Ezek okán különösen fontos, hogy a Magyarország békéjét és biztonságát szolgáló hivatott javaslatokat pártállásra való tekintet nélkül, a különböző politikai-hatalmi megfontolásokat félretéve, a lehető legszélesebb körben támogassa a magyar törvényhozás.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot. Kérem valamennyi képviselőtársunkat, hogy szintén tegyenek így. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, alelnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Nem szeretném a határaitam feszegetni, de mégis, alelnök úr, engedjen meg egy

személyes megjegyzést, mielőtt belekezdenék a vezérszónoklatba.

Végtelen örömmel tölt el, hogy itt lehetek, amikor ön az első ülésvezetését kezdi. Munkájához sok sikert, kitartást és nagy-nagy lelkiert kívánok. Nos... (Nacsa Lőrinc: *Nem lehet kritizálni az elnököt!* - *Derűltség az ellenzéki padsorokban.*) Örülünk Nacsa képviselő úrnak is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt tizenkét év megtanított minket arra, hogy ne azt nézzük, amit Orbán és az Orbán-kormány mond, hanem azt, amit csinál. Az a helyzet, így nem is igazán érdekel minket, hogy önök mit mondanak a veszélyhelyzet megszüntetéséről, hiszen látjuk azt, hogy mit is tesznek a törvényjavaslatban, illetve félünk attól, hogy mit fognak tenni.

Látjuk, hogy ez egy salátatörvény. Hogy a pálinka-szabadságharcosok is megértsék, egy picikét olyan ez, mint a legörültebb és legkísérletezőbb egyes pálinka, hogy mindent beledobálnak, ami csak létezik. Hiszen az államtitkár úr és Illés Boglárka is egy csomó mindent kihagyott, hogy mi van még ebben a törvényjavaslatban, ami előttünk fekszik, többek között a csődtörvény módosítása, a kínai vasút megépítésének újabb könnyítése a termőföld védelméről szóló törvény módosításával, a légi közlekedésről szóló törvény módosítása, sőt még az élelmiszerláncokkal kapcsolatos módosítások is benne vannak.

De mégiscsak engedjék meg, hogy én egyetlen témát emeljek ki ebből, hiszen tudom, hogy sok mindenről beszélhetnék, de mégis úgy érzem, hogy ez a legfontosabb, mégpedig arról, amit önök eddig egyetlen szóval sem említettek, mélyen hallgatnak is róla, ez pedig nem más, mint amit Illés Boglárka is talán egy mondattal érintett, a „foglalkoztatás elősegítéséről” kezdetű törvényjavaslat.

Érdekes módon se önöktől itt a Házban, se a kampány alatt nem hallottam, hogy az Orbán-kormány gazdasági bevándorlókcal akar segíteni a magyar vállalkozásokon. Én debreceni vagyok, idefele jövet figyeltem az óriásplakátokat. Egyetlen óriásplakáton nem láttam azt, miszerint ha Magyarországra jössz, akkor olcsóbban dolgozhatsz, mint a magyarok, és így elveheted a magyar melósok munkáját. De senki nem mondta el se itt a Házban, se például a köztelevízióban, hogy a fideszes vállalkozások a gazdasági bevándorlás kormányzati támogatásával kapnak kibúvót az alól, hogy bért kelljen emelni az infláció miatt.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Miért nem árulták el, hogy mit készítenek, hogy mire készülnek? Miért titkolják, hogy mi is van a saját törvényükben? Miért nem beszélnek arról, hogy a veszélyhelyzet megszüntetésének leple alatt önök megkönnyítik a magyar munkaerő-közvetítő cégeknek az EU-n kívülről érkező vendégmunkások magyarországi alkalmazását? Miért? Miért nem mondják el az igazat, hogy elvesztették már az irányítást rég mind a forint, mind az infláció fölött, és ezért az egyetlen, amit adni tudnak és adni akarnak a magyar vállalkozásoknak, az nem más, mint az olcsó külföldi, kifejezetten nem európai munkavállalók alkalmazhatósága?

De érdekes módon én nem hallottam önöket érvelni arról sem, hogy azért könnyítik meg az EU-n kívüli vendégmunkások hazai munkavállalását, hogy a magyar vállalkozásoknak ne kelljen bért emelniük, mert minden magyar dolgozójuk helyett fognak találni egy kelet-európai vagy ázsiai embert, aki sokkal-sokkal kevesebbet fog kérni, mint magyar társaik. De hát ugyanúgy nem hallottam önöket a gazdasági bevándorlók mellett érvelni, miszerint ők nem kérnek majd fizetésemelést a magas élelmiszerárak miatt, sőt nem vonatkoznak rájuk a munka törvénykönyve passzusai sem, és bizony-bizony, tudjuk nagyon jól, hogy alig-alig vannak munkavállalói jogaik is.

De ugyanígy nem hallottam önöktől, hogy az EU-n kívüli gazdasági bevándorlókat ajánlják a magyar vállalkozásoknak a magyar emberek helyett, a magyar emberek munkahelyeire. Miért nem beszéltek erről, hölgyeim és uraim? Miért nem mondják az ország és a saját választóik szemébe, hogy azért nem lesz béremelés a magyar cégeknél, mert önök gazdasági bevándorlókcal próbálják biztosítani az olcsó munkaerőt? Miért nem mondják el, hogy a béremelés helyett valójában bevándorlás lesz, hogy magasabb fizetés helyett inkább kevesebbet kereső vendégmunkások lesznek? Erről miért nem beszéltek a kampány alatt? Miért nem beszéltek erről a kampány alatt?

Tudják... - nézzenek rám, hát, én nem vagyok egy Habony Árpád, ezért ezt az ötletemet most ingyen fogom önöknek adni, nem kell érte milliárdokat fizetni. Lehetne például most az a szlogenjük, hogy a Fidesz a béremelés helyett a bevándorlást támogatja. Nyugodtan rakják ki a kék óriásplakátjaikra, a Habony-művek ezt súlyos milliárdokért teszi, én ezt ingyen adom. (Dr. Hoppál Péter közbeszól.)

Mondják el az igazat a magyaroknak, tudniillik joga van mindenkinek tudni, hogy sokuknak azért van veszélyben az állása, a munkája, a megélhetése, mert önök ezt akarják, mert amit most tenni készülnek, az pontosan ezt eredményezi. Vége a veszélyhelyzetnek, ennek keretében a magyar cégeknek nem kell bért emelniük, elég lecserélniük a magyar dolgozóikat fehéroroszokra, nota bene bangladesi vendégmunkásokra, mert vallják már be, önök pont erre készülnek, és amivel éveken át vádolták az egész világot Soros Györgytől Gyurcsányon keresztül a teljes baloldalig, azt most önök suttyomban meg fogják csinálni.

Önök terítenek ugyanis vörös szőnyeget az EU-n kívülről érkező gazdasági bevándorlók elé, önök akarják felpörgetni a gazdasági bevándorlást, hogy még a statisztikákban se látszódjon, ezért munkaerő-közvetítő cégeken keresztül fog ez megtörténni. Tudom nagyon jól, önök abban bíznak, hogy talán majd csak annak a pár tíz- vagy százezer magyarnak tűnik ez majd fel, akik jobb esetben nem kapnak önök miatt béremelést, rosszabb esetben elveszítik az egzisztenciájukat, munkájukat is, mert önök miatt lesz olcsó EU-n, Európai Unión kívüli vendégmunkás a helyükre.

De, tisztelt hölgyeim és uraim, van egy rossz hírem: nincs az a választási eredmény - sokan büszkélkedtek itt most önök közül ezzel a választási eredménnyel -, nincs az a hazugsággal, csalással elért, fölényes

kormánypárti győzelem, ami után mi itt, az ellenzék padsoraiban csendben túrnénk a magyarok ilyen fokú elárulását. Tudniillik az, ami itt most előttünk fekszik, ez a törvényjavaslat, nem más, mint aljas árulás; árulás minden munkából élő magyar ember ellen, árulás minden bérből és fizetésből élő ellen. Nem elég az, hogy lassan drágábban vásárolunk a boltban, mint bármely európai melós, önök ezek után még újabb kibúvót is adnak a fideszes vállalkozásoknak a béremelések helyett. Ez, tisztelt kormánypárti képviselők, maga a vegyítés árulás, ez nem más, mint a magyar melósok, a munka és a munka becsületének az elárulása.

Így a vége felé engedjék meg, hogy hadd tegyek - még akkor is, ha röviden - egy kissé átfogóbb megjegyzést is azzal a szellemiséggel kapcsolatban, ami ebből a törvényjavaslatból, ami előttünk fekszik, árad. Ott, ahol a kormány a dolgozó embereket sodorja kilátástalanságba, létbizonytalanságba, csak azért, hogy a gazdasági bevándorlás támogatásával nyújtson segítséget a fideszes vállalkozásoknak, az bizony beteg rendszer. Ott, ahol a kormány szerint egy két hete létrehozott kis cég vagy kft. profitja is fontosabb, mint egy harminc éve tisztességesen dolgozó családapa megélhetése, az egy nagyon beteg rendszer, az aljától egészen a feje búbjáig egy aljas és beteg rendszer.

(14.40)

Ott, ahol a törvényhozás és a kormányzati hatalomgyakorlás bevett és mindennapi módja a magyarok magyarok elleni kijátszása, ott bizony nincs nemzet, nincs haza, ott csak egy velejéig romlott, aljas és hazug rendszer van, az önök rendszere.

Mi, baloldali, európai demokraták ezzel az egész rendszerrel állunk szemben, az önök rendszerével. Tudják ezt önök nagyon jól. Minden hazugságnak ára van, és ha ez a rendszer hazug, akkor sajnos ennek a hazugságnak az árát a magyar családok, a magyar melósok, a magyar nép fogja megfizetni. Mi őket képviseljük ebben a Házban, mint ahogy eddig is, úgy ezután sem fogjuk szó nélkül túrni az őket eláruló aljas kormányzati intézkedéseket. Mert nem más ez a veszélyhelyzet megszüntetésével kapcsolatban salátatörvényben elrejtett, gazdasági bevándorlást pártoló javaslat, mint árulás, a magyar emberek, a magyar családok, a magyar melósok elárulása. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Most legalább minden parlamenti közvetítést követő láthatta, hogy miért bukott ekkorát Varga Zoltán Debrecenben, és miért bukott ekkorát az ellenzék országszerte. Ezért, ahogy most viselkedik Varga Zoltán, meg ahogy szokott általában itt a parlamentben meg azon kívül is.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyben van igaza abból, amit elmondott itt tíz percben, hogy sok törvényjavaslatot módosít ez a mostani törvény, ebben igaza van.

Innentől kezdve többet nem tudtam találni, ami igaz lenne az ön beszédében. De tudjuk, hogy a hatalom a népé, és ez így is van rendjén. Április 3-án is világossá vált, hogy a hatalom a népé, mi ezt korábban is mondtuk, önök csak pufogtatták szlogenszerűen, mi pedig komolyan is gondoltuk, és így is lesz a következő időszakban.

Ön említette a munkanélküliségi adatokat, a munkavállalók jogait, illetve gazdasági bevándorlásról beszélt. Tisztelt Képviselő Úr! A legutolsó nyilvános adatok szerint 3,8 százalék a munkanélküliség Magyarországon. Ha igaz lenne, amit ön mond, akkor a magyar munkavállalókat már kirúgták volna a munkahelyeikről, hogy más országból érkező embereket vegyenek föl a helyükre, tehát ők munkanélküliek lennének, tisztelt képviselő úr. 3,8 százalék, az Unió egyik legjobb adata a magyar munkanélküliségi adat, tisztelt képviselő úr. Tehát értem én, hogy a baloldalon, főleg a Gyurcsány-frakcióban a tények sosem szokták megzavarni az embereket a felszólalásaikban való felkészülésben, de azért mégiscsak ajánlanám a figyelmébe azt, hogy az Európai Unió egyik legjobb munkanélküliségi adata van egy koronavírus-járvány és az általa okozott gazdasági válság után, tisztelt képviselő úr.

Ha már itt a veszélyhelyzeti törvényről beszélgetünk és az azt megszüntető törvényjavaslatról, akkor, tisztelt képviselőtársaim, azért emlékezzünk arra, hogy önök milyen kutyakomédiát játszottak itt két éven keresztül a parlamentben. Láttuk azt, hogy önök azt mondták, hogy megszavazzák a veszélyhelyzetet, majd nem szavazzák meg, mégsem szavazzák meg, ne legyen hitelmoratórium, ne legyen segítség a gyermeket nevelő családoknak, ne legyen 13. havi nyugdíjvisszaépítés, ne legyen adókedvezmény, ne legyen sok-sok olyan döntés, ami benne volt ezekben a törvényekben. Önök rendszerint nem támogatták ezeket a döntéseket.

Az a helyzet, hogy 2020 márciusában felfordult az életünk, az addig ismert szisztémák megálltak. Egy olyan ismeretlen ellenséggel álltunk szemben 2020 márciusában, ami felütötte a fejét az egész világon. Ez a pandémia, ami több hullámhoz vezetett, lezárásokhoz vezetett, döntésekhez vezetett, és olyan nehézségekhez vezetett, amelyet egyikünk sem látott előre 2020 márciusa előtt. 2020 januárjában minden idők legjobb gazdasági adatai voltak Magyarországon. Hál' istennek, hogy már megint a közelében vagyunk, sőt sok helyen meg sok számban meg is haladtuk azt - ugye, rekordszintű gazdasági növekedés volt a tavalyi évben. Amikor a válság utáni évben Gyurcsány Ferenc kormányozta Magyarországot, mínusz 7 százalék volt a gazdasági növekedés, most plusz 7 százalék, tisztelt képviselő úr. Mínusz 7 százalék volt 2009-ben, a háború sújtotta Libanonban volt csak rosszabb.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy fordítva ülnek a lovon. Magyarország tudta Európa egyik leggyorsabb és legeredményesebb oltási kampányát lefolytatni, pontosan a veszélyhelyzeti intézkedéseknek köszönhetően. Ez volt az, amire Varga Zoltán mit is mondott, emlékezzünk vissza: ha kínai vakcinával

oltanak, nemhogy hatmillió nem lesz, egymillió beoltott sem lesz. Már rég átléptük a hatmilliót, tisztelt képviselő úr, ne zavarja meg a valóság (*Varga Zoltán: Hányan haltak meg?*), átléptük a hatmilliót már régen. Ön azt mondta, hogy ha kínai vakcinával is oltanak, akkor egymillió beoltott sem lesz. (*Varga Zoltán: Hány halott volt?*) Ott ül maga mögött Komáromi képviselő úr, aki azt mondta, hogy vitatkozna az-zal, hogy a vakcina jobb, mint a koronavírus.

Tisztelt Képviselőtársak! Önök beszélnek itt a veszélyhelyzettel összefüggő szabályokról? Önök beszélnek oltási programokról? Önök beszélnek a koronavírus-járványról, képviselőtársaim?! Amiatt, hogy több irányból szereztünk be vakcinákat, amiatt, hogy keleti és nyugati vakcinákat is beszereztünk, ennek köszönhetően más országokat megelőzve érhattük el az emberek 50 százalékának az oltását. Először nyithattunk teraszokat, először nyithattunk boltokat, először nyithattunk szolgáltatókat, ami sok kis- és középvállalkozást mentett meg. Több mint egy hónap előnyünk volt az európai mainstreamhez képest, és ezek megmentett fodrászüzletek, megmentett éttermek, megmentett kisboltok, megmentett vállalkozások, megmentett munkahelyek.

Most úgy aggódik a munkahelyekért. Akkor nem aggódott a munkahelyekért, hanem nyitást követeltek, amikor zárni kellett, és zárást követeltek, amikor nyitni kellett, tisztelt képviselőtársam. Mindig szembementek a szakemberekkel, mindig szembementek a magyar emberek érdekével, és mindig szembementek a józan ésszel. Ön még képes volt Müller Cecíliát is személyében és hitében megtámadni, tisztelt képviselő úr. Ön volt az az ember, azon a bizottsági ülésen - tudom, mert ott voltam -, ahol személyében és hitében támadta meg Müller Cecília tisztelt főorvost, aki éjt nappallá téve dolgozott a magyar emberek egészségének megőrzése érdekében, tisztelt képviselőtársam. (*Varga Zoltán: 46 ezer halott!*)

Ön debreceniként képes volt a debreceni oltóanyaggyárat támadni. Debreceniként! Azt az oltóanyaggyárat, ami garantálja hosszú távon azt, hogy például ilyen helyzetekben, amikor a járványok korát eljűnk, akkor önállóak legyünk, ne kelljen rászorulnunk külső segítségre, hanem önállóak legyünk például ebben a témában is, a vakcinák gyártásában is. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök lenézik a magyar tudományt, lenézik a magyar szakembereket, önök azt mondják, hogy a magyar szakemberek nem képesek az oltás kifejlesztésére, mert nincs szükség magyar gyárra. Hát dehogy nincsen! Mert a magyar gyógyszerészeti szakemberek kiválóak, a magyar virológusok kiválóak, a magyar orvosok kiválóak, és ezért tartozunk köszönettel a munkájukért, amit végeztek a pandémia alatt. Önök csak támadták őket. (*Z. Kárpát Dániel: Ezt te se gondold komolyan!*) Önök a mentők napján álméntős videókat forgattak, tisztelt képviselőtársaim. Megemlékezhetünk egy perc néma csenddel Korózs képviselő úrról, már nem parlamenti képviselő, de ez az önök közös műve. A kamuvideók, a kamustatisztikák az önök közös műve, tisztelt képviselőtársaim. (*Z. Kárpát Dániel: Persze!*)

Az a helyzet, hogy önök azt mondták, hogy a magyar gyógyszerészeti hatóság nem képes eldönteni, hogy egy vakcina hatékony vagy nem, csak a brüsszeli. Ahogy Szabó Szabolcs most mondta nemrég, hogy majd az Unió eldönti, majd az Unió eldönti a szankciókat. Ő nem akar magyar érdekeket érvényesíteni, majd az Unió eldönti. (*Z. Kárpát Dániel: Ne olvass Mandinert! - Szabó Szabolcs: Azt mondtam, hogy közös döntés! Idezzünk pontosan!*) Majd az Unió eldönti, mi pedig végrehajtjuk, tisztelt képviselő úr... (*Szabó Szabolcs: Közösen eldönti az Unió...*) Azt mondta, hogy majd az Unió eldönti. Annyira világosan látszik ebből a válaszból, hogy mi a baloldal lényege, hogy kívülről majd megmondják, majd az európai gyógyszerügynökség, majd az Európai Bizottság, majd az uniós tisztségviselők, majd az amerikai NGO-k megmondják, hogy mit kell csinálni, és akkor önök majd azt szépen magyarul elmondják itt a parlamentben vagy valamelyik tévéstudióban. Értem én, tisztelt képviselőtársaim, de ez nem a magyar érdekek képviselete.

Amikor itt egy parlamenti vitán vagyunk, akkor azért arról is emlékezzünk meg, hogy önök 2020 márciusában a nemzetközi sajtóban azt kezdték el terjeszteni, hogy a magyar parlament nem is működik. Azt kezdték el nemzetközi médiában hazudozni, hogy a magyar parlament nem is ülésezik, és olyan diktatúra van, hogy a parlamentre már nincs szükség. S mondták ezt olyan képviselők, akikkel én itt esténként megéjszakánként vitatkoztam különböző törvényjavaslatokról. Azok mondták, hogy nem működik a magyar parlament.

Az egyik Gyurcsány-tagozat például azt mondta, hogy itt királyságra készülünk, tisztelt képviselőtársaim. Hát, vegyék már komolyan egy kicsit magukat! Most, a veszélyhelyzet lezárását tárgyaló törvényjavaslatnál, itt van az alkalom, hogy bocsánatot kérjenek a magyar emberektől. Bocsánatot kérjenek azért, mert Gyurcsány-párti petíciót indítottak a keleti vakcinák ellen... (*Varga Zoltán: A 46 ezer áldozattól mikor kértek bocsánatot?*) Aláírásgyűjtés volt a DK honlapján, tisztelt képviselő úr! Határozati javaslatot nyújtottak be önök így közösen, hogy tiltsák be a keleti vakcinákat. Be akartak tiltani egyes vakcinákat. Itt és most van lehetőség, hogy bocsánatot kérjenek a mentősoktól, az orvosoktól, a gyógyszerészekről, a virológusoktól (*Varga Zoltán: A 46 ezer áldozattól kellené bocsánatot kérni!*) és a magyar emberektől, akiktől megvontak volna oltásokat csak azért, mert az önök igazodási kényszere mást diktált.

(14.50)

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy tegyék ezt meg, mert ezzel tartoznak a magyar embereknek, mert senki nem kért önök közül bocsánatot kamustatisztikákért, kamuvideókért, vádakért, hogy a parlament nem működik, hogy királyságot akarunk, hogy nem tudom, milyen különböző vádakért egyikőjük sem kért bocsánatot. Ez a vita tökéletes alkalom arra, hogy az ország nyilvánossága előtt Gréczy Zsolt,

Szabó Szabolcs, Varga Zoltán, Z. Kárpát Dániel, Lukács László György szépen bocsánatot kérjen azért, amit az elmúlt időszakban terjesztettek hamisan a veszélyhelyzettel kapcsolatban, a koronavírus-járvánnyal kapcsolatban és terjesztettek hamisan az oltásokkal kapcsolatban. (*Zaj, folyamatos közbeszólások az ellenzéki sorokból.*) Vajda képviselő urat azért nem említettem, mert nem volt itt képviselőként, amikor a veszélyhelyzetről tárgyaltunk, de ahogy látom a közéleti tevékenységét, róla is lesznek majd szép idézetek, ebben biztosak lehetünk mindannyian.

Lezárásként azt szeretném mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy azok a döntések, amelyek ebben a törvényjavaslatban benne vannak, a veszélyhelyzet ideje alatt a kormány által meghozott döntések. A jogfolytonosság meg a jogbiztonság miatt szükséges, hogy a parlament ezeket átültesse a jogrendbe, mert különben ezek talaj nélkül lehullanának a levegőbe, nem lenne semmi belőlük, megszakadnának azok a folyamatok, megszakadnának azok a beruházások, megszakadnának azok a döntések; például az idősöknek a Gondosóra-projektje megszakadna, ha Szabó Szabolcson múlna, akkor a csepeli idősök nem kapnának olyan gondosórát, ami segíti és könnyebbé teszi az életüket. Már képviselőtársaim itt, Illés Boglárka is és államtitkár úr is elmondott számos ilyen intézkedést, ha önökön múlna, ha nem szavazzák meg ezt a törvényt, akkor ezek az intézkedések nem lépnének hatályba május 31-e után.

Arra kérem önöket, hogy nem miattunk, nem azért, mert mi kérjük, a saját választóik miatt, a magyar emberek miatt tegyék ezt meg, szavazzák meg, és akkor tovább tudunk menni, és azok az intézkedések pedig hatályban tudnak maradni, amelyek eddig is és ezután is a magyar emberek érdekét szolgálják. Mi meg fogjuk szavazni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Nagyon örülök neki, hogy talán a végéhez közelít a veszélyhelyzet és a veszélyhelyzeti felhatalmazásokat lezáró törvényjavaslatok és az itt átemelendő intézkedések vitája, már csak azért is, mert nem kell belemenni abba a bocsánatkérési adokkapokba, amit Nacsa Lőrinc rendszeresen elmond nekünk. De ha ön is rendszeresen idéz, akkor hadd idézzek én is, hogy miért lehetne bocsánatot kérni. Orbán Viktor 2020 szeptemberében azt mondta, hogy „emberéletekben számítjuk a védekezés sikerességét”. Magyarországon 46 ezer ember hunyt el. Volt a járvánnak olyan időszaka, amikor Magyarország az egymillió főre vetített halálozásokban világszerte volt a legszomorúbb statisztikát tudta a magáénak.

Vagy bocsánatot kérhetne az abban a székben ülő és most itt jelen nem lévő Gulyás Gergely is, aki azt

mondta leelőször, hogy itt, ebben a teremben mindenki összevissza fertőzhetné magát ezzel a vírussal, akkor sem történe semmi, és utána 46 ezer ember meghalt. Vagy bocsánatot lehetne azért is kérni, hogy Orbán Viktor a járvány alatt hagyta, hogy a vírus diktálja a tempót, mert sokszor a gazdasági érdekek fontosabbak voltak, mint az emberéletek védelme. Majd bocsánatot kérhetnének azoktól is - és felbecsülhetetlen most a számuk -, akiknek nem jutott tisztességes orvosi, egészségügyi ellátás a járvány alatt, mert egyszerűen nem tudtak bejutni a kórházakba. És akárhogy ferdítjük, nézzük, önöknek is vannak olyan ismerőseik - akár lehet, hogy saját családtagjaik is -, akik nagyon nehezen jutottak be, még most is nagyon nehezen jutnak be az egészségügybe, legyen szó fogorvosi ellátásról vagy a legalapvetőbb háziorvosi ellátásról is. Ezekért is bocsánatot lehetne kérni, de végre jussunk már túl ezen a bocsánatkéréses meg ezen az egymásra hánytorgató részen, és tudjuk már le, ami a veszélyhelyzettel kapcsolatos, és beszéljünk a törvényjavaslatról.

Az a helyzet, hogy örülök, hogy ez itt van, hetekkel, hónapokkal ezelőtt kellett volna ennek itt lennie. A járványügyi védekezésből ugyanis, ahogy haladtunk előre, egyre jobban vált biztossá az, hogy az országnak az a berendezkedése, az a tanulási folyamata, amit az első hullámtól a második, harmadik hullámon át megtanult, és ahogy az emberek elsajátították a védekezés mikéntjét, egy idő után feleslegessé tette azt, hogy önöknek kifejezetten nagy felhatalmazása legyen, és a veszélyhelyzet mögé burkolózva folyamatosan saját jogalkotást és a parlamentet lényegében megkerülő jogalkotást vigyenek.

Az, hogy egyébként visszajöttünk ide, mindig megtárgyaltuk a veszélyhelyzet meghosszabbításával kapcsolatos szabályokat, amiben mindig benne volt egy halom oda nem illő jogszabály, az bizonyította azt, hogy itt nem a védekezésről volt már szó, hanem a hatalomnak, a hatalom struktúrájának a fenntartásáról, és minden szabály azért íródott. És a mostani törvényjavaslatban sincs ez másképp, például magyarázza el nekem valaki, hogy a veszélyhelyzet megszüntetésével kapcsolatosan hogy kerül bele olyan szabály, hogy az MTVA drónreptetésére külön engedély legyen, és ne kelljen azokat a repülő tárgyakra vonatkozó szabályozásokat alkalmazni. Mi köze ennek a veszélyhelyzet megszüntetéséhez? Az MTVA drónreptetése mellett nyugodtan ideírhatnák, hogy egyébként a Mediaworksnek a drónreptetése vagy a Pesti TV - bocsánat, ők épp megszűnőben vannak, valószínű, ennyi igény volt az ő munkájukra. Egyébként innen üzenjük a Pesti TV-seknek és a PestiSrácoknak, hogy azért ne felejtsek már el a sérelemdíjakat kifizetni, és ne a végelszámolóhoz kelljen benyújtani azokat a számlákat, amikkel tartoznak nekünk meg még az elkövetkezendő időszakban tartoznak. (*Derűltég az ellenzéki sorokban.*) A barátainknak adják már át ezt a kérést, szívesen igényt tartunk még ezekre a milliókra, amelyekkel rendszeresen szponzorálnak minket.

De hogy visszatérjek, nagyon fontos, hogy itt vagyunk, és én látom azt is, hogy egy korábbi hibát beismernek ebben a javaslatban. Ez a hiba pedig az volt,

hogy önök az oltás meglétéhez kötötték nagyon sok mindenkinél, talán az indokoltnál is nagyobb mértékben és körben azt, hogy valaki munkát végezhesen. Az élet azt bizonyította be, hogy nagyon sokan azért választottak más hivatást, vagy túntek el egyébként akár oktatásból vagy bármilyen nevelési intézményből, vagy mentek idejekorán nyugdíjba, vagy szimplán távoztak az országból, mert a munkájukat akadályozta az, hogy egyébként ők a lelkiismeretük szerint felveszik-e vagy nem veszik fel az oltást. Ezzel kapcsolatosan az itt lévő szabály azt bizonyítja be, hogy lehetőséget kell adni, és talán ez helyes is, hogy minél hamarabb ők visszatérhessenek a munkavégzésük helyére, és talán az lehet az egyik közös nevező, hogy azokban az egészségügyi és szociális intézményekben, ahol tényleg veszélyeztetett betegekkel vagy olyan ápolottakkal, gondozottakkal dolgoznak, akik egészségének a védelme és annak a munkahelynek a védelme szükséges, ott beszéljünk ezekről a kötelezettségekről, és ne ott és ne olyan helyeken, ahol egyébként oktatási, nevelési munkákból az egyébként is munkaerőhiányos helyeken nagyon sokan ezért távozhattak.

A másik, amit mindenképpen fontos megemlíteni, és itt ezt államtitkár úrtól szeretném megkérdezni: a 2021. évi XCIX. törvényben vannak benne azok a veszélyhelyzettel kapcsolatos szabályozások, a 147. bekezdésben, amelyben megállapítják, hogy 2022. június 30-áig egy díjbefagyasztás van, ez az önkormányzati, illetve más intézmények díjainak a befagyasztását jelenti. Mi ezzel kapcsolatosan a tervek? Marad-e ez, tehát eddig a dátumig, illetve azt kiterjesztően fogja-e vagy lesz-e lehetősége az önkormányzati díjemeléseknek?

Egy kis szabályt láttunk benne, amiben önök változtatnak - vagy kettőt. Az egyik a 2020 nyara után bevezetett bölcsődei intézmények vagy azután létesülteknél a bölcsődei díjak emelésének a lehetősége. Ezek azok, akik menet közben nyitottak, létesültek, és valamilyen módon mégis hozzá kell igazítani az ő díjazásukat élelmezés tekintetében is a valós számokhoz. A másik pedig a közfürdők kivétele. Ha jól emlékszem, szintén a mostani törvényjavaslatban van ezzel kapcsolatosan kivétel, azaz hogy azoknak a fürdőeknek, közfürdőeknek, amelyek eddig nem tudtak díjat emelni, lehetőségük legyen emelni. De itt globálisan az a kérdés merül fel, hogy lesz-e lehetőségük az önkormányzatoknak 2022. június 30-át követően, tehát július 1-jével vagy nem lesz lehetőségük a díjaik emelésére. Ez talán azért is fontos, mert ezeknek az önkormányzatoknak a saját költségvetésük tervezésénél vagy a végrehajtásánál fontos lenne tudni, hogy mivel számolhatnak: azzal, amit az év elején egyébként beterveztek, vagy menet közben tudják korrigálni? Hozzátevé azt, hogy egy nagyon nehéz gazdasági helyzetben az önkormányzatok mindig figyelemmel szoktak lenni a lakosság teherbíró képességére, de azt is látjuk, hogy az elmúlt időszakban nagyon komoly elvonások érintették őket is.

Itt akkor szerintem rá is térünk a következőre, hogy mégis minek örülünk, és mi is szűnik meg a veszélyhelyzettel és aminek tényleg örülni lehetne, de

tisztázni kell, mi lesz azokkal, akik a szabályok miatt elveszítették az állásukat. A törvényjavaslatban erre nincs semmifajta ígéret vagy rendezési mód. Vagy mi lesz azokkal, akikről, az önkormányzatoktól elvették a gazdálkodásuk egy jó részét? Miként kapnak valamilyen kompenzációt, miként segítik őket az elkövetkezendő időszakban? Vagy azok, akik éveket vártak azért, hogy helyi képviselőt válasszanak, fognak-e például azoknak az embereknek mondani valamit, hogy ne haragudjanak, hogy ők kettő évig vártak, és most nyáron kell választaniuk egy képviselőt? Mi lesz azokkal a helyi közügyekkel, amelyek ezek miatt nem valósulhattak meg vagy nem haladtak előre?

Vagy felkészültek-e, és miként kezeljük azokat az embereket, akiknek lejártak az okmányaik? Egyébként horribile dictu két éves lejárt okmányokkal közlekedő autók lehetnek a forgalomban, sőt lehetnek olyan okmányok, amelyek két éve nem igazolják annak a személynek a személyazonosságát.

(15.00)

Ugye, ennek az egyik legfontosabbja nem a hozzá fűződő közhitelesség, hanem az, hogy milyen munkateher vár most az igazgatásban dolgozóakra, akiknek ezeket az iratokat pótolni kell, fel van-e készülve erre az államigazgatás, hogy ezt a terhet ellássa. Reméljük, hogy nem oda tartunk most - és ez az előző napirendhez tartozik -, hogy valamilyen új jogszabályi felhatalmazással önök arra készülnek, hogy ismételten valamilyen rendeleti jogalkotást vezessenek vissza, és megint ott legyünk, hogy ilyen és ehhez hasonló jogkorlátozások legyenek.

Azt szeretném leszögezni, hogyha mást nem, a veszélyhelyzetnek, a veszélyhelyzet kivezetésének és a törvényi kérdéseknek a rendezése már csak az alól is felszabadulást adhat, hogy ezeket a meddő vitákat, hogy kinek miért kell bocsánatot kérnie, és ezeket milyen politikai prizmán keresztül nézi, végre lezárhatjuk, és foglalkozhatunk azzal, hogy hogyan lesz ez az ország egy biztonságos ország, egy élhető ország, amelyben otthon érzi magát mindenki, függetlenül attól, hogy jobboldali vagy baloldali gondolkodású, akinek nem szekértáborok mentén kell gondolkoznia, hanem csak tisztességes, normális magyar életet szeretne élni, a józan ész mentén gondolkozni, és magyar szívvvel szeretne dönteni, mert most ezek a viták ezeket mind mérgezik.

Önök pedig itt - látva a mai napot, és nyilván a győztesnek minden joga megvan - nem túl stílusosan minden egyes felszólalásukban eddig azt használták ki és azt éreztették, mintha ebben az országban az, aki egy politikai versenyben veszített, az országnak egy sokadrangú állampolgára lenne. Az önök mai viselkedéséből, képviselőtársaim, az tükröződik, hogy önöknek ez a véleménye azokról az emberekről, akik nem önökre szavaztak.

Én ezt csak azért említem meg, mert ha ezt én így érzem - és lehet, hogy én ebben csalódok vagy optikai csalódásban vagyok -, higgyék el, azok, akik ezt a vitát követik, és nem önökre szavaztak, ők is így érzik, és

ebben az országban nem az lenne a közös nevező, hogy önök győztesként meglehetősen magasról ezekkel az emberekkel lenézően kommunikáljanak, hanem hogy a győztes jogán valamifajta konszolidációhoz hozzákezdjenek, és egy emberarcú Magyarországot kezdjenek el építeni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabó Szabolcsnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Próbáltam komolyan venni a mai napot, elolvastuk a javaslatot közösen, többen, írtam beszédet, most még a mikrofont is felcsatoltam, aztán az a baj, hogy ilyenkor mindig jön Nacsa képviselő úr, és akkor mindig eltérít a lényegtől, merthogy ott ült ön mögött Láng képviselő úr, aki felállt - mikor lehetett, negyven-ötven perce? -, és mondta, hogy nem tudja, mi történt, megváltoztak a szabályok, itt nem a törvénymódosításról van szó, majd jön Nacsa képviselő úr, aki azzal volt elfoglalva, hogy itt név szerint minket emlegetett ellenzéki oldalon. Ez számomra egy elég érdekes megoldás, mert akkor először ketten beszéljük meg már egymás között, hogy hogyan nézzen ki egy általános vita. *(Nacsa Lőrinc: Meg fogjuk!)* Azért ezt bevezetőnek hozzatném, igen-igen, itt ezt meg kellene akkor beszélni.

Másrészt: szóval, az is egy viszonylag érdekes megoldás, hogy Nacsa képviselő úr az általános vitában - ahol, mondom, a képviselőtársra szerint arról kéne beszélni, hogy miről szól az előterjesztés - elkezd nekem mondani, hogy én külföldi érdeket képviselek, és magyarul mondom azt el, amit az Unió akar; ha jól értettem, ezt akarta mondani.

Csak hogy értsék a hallgatók, miről van szó: az egyik propagandistájuk az orrom alá nyomta a mikrofont, amikor ötször mondtam el neki, hogy nagyon sietek, mindjárt jövök vissza, és akkor válaszolok részletesebben, de ő ott nyomakodott továbbra is, és annyit merészelt megjegyezni az embargó kapcsán, ami egyébként nem csatlakozik ehhez a témához, hogy egy közös uniós döntést kell ebben hozni, és mentem a dolgomra. No pláne, ugye, az Uniónak mi is a tagjai vagyunk, tehát az Unió nem egy külső érdek. Jelezném, ha nem tudná, hogy a Tanács ülésén ebben az ügyben egységes döntést kell hozni. Ott van a magyar miniszterelnök, ő is részt vesz ebben a folyamatban, és jelzem, angolul tárgyalnak, ott nincs tolmács. *(Derűltég az ellenzéki sorokban.)* Én szívesen elmondom önnek angolul is majd, ha nekem elmeséli Orbán Viktor, hogy miről tárgyalt, csak az nem nyilvános. Tehát ezt legyen szíves majd vele egyeztetni!

Ezt csak azért hoztam fel, hogy legalább annyira vegyük magunkat már komolyan, hogy az ilyeneket legalább a kétpercesekben mondja már el, mert így csak eltéríti a vitát a lényegtől. *(Nacsa Lőrinc: Jegyzetelek!)* Megtisztel vele.

És akkor a lényeg egyébként, csak ha már Nacsa úrra ennyire kitérek az elején: azt is mondta, hogy lehullana a földre ez az egész jogszabályhalmaz, amit a kormány a veszélyhelyzetben hozott, ha most ezt nem iktatnánk törvénybe. Ebben igaza volt, csak az a probléma, hogy mi nagyon sokan pont ezt bíráltuk. Azt mondtuk, hogy az Országgyűlésnek kellene meghozni ezt a döntést, és szerintünk nem normális az, hogy ezeket a jogszabályokat, amelyek nagyon jelentős részben közvetlenül nem is kapcsolódnak a járványhelyzethez, a veszélyhelyzet kihirdetésével a kormány saját hatáskörben, gyakorlatilag ellenőrizhetetlen módon hozta meg.

Mert, ugye, mi történik? Amikor nincs vészhelyzet és nincs rendeleti kormányzás, ugyan fogalmunk sincs, hogy mi történik addig, amíg benyújtják, de legalább bekerül a parlament elé egy törvényjavaslat, azt mi látjuk az E-futáron, elolvassuk, ott van a kodifikált szöveg, mögötte ott van egy indokolás, legalább írásban erről valamit látunk, normál körülmények között végigmegy egy jogalkotási folyamaton, amit itt mindannyian ismerünk: általános vita, részletes vita, a TAB-ban meg van vitatva, visszajön összegző módosító javaslat vitájára és szavazunk róla; ez három hét, de legalább valamennyire átlátható.

Mi történik a veszélyhelyzet alatt? Kiáll valaki a Kormányinfón, és azt mondja, hogy emberek, ez a döntés. Hogy ki javasolta, miért, hogyan, mi alapján, semmit nem tudunk, áttekinthetetlen, és ezt szakmában csinálták, rosszabb esetben meg olvassuk a Közlönyben, mert még csak el sem mondják szóban. Tehát ez az egyik fő probléma.

A másik az, hogy egyébként ez tökéletesen példázza azt, hogy mennyire nem számít önöknek az egyeztetés meg a párbeszéd, mert még a normál törvényalkotási folyamatban is én mindig rá szoktam kérdezni, amikor van rá lehetőségem, és van, mondjuk, egy miniszter, aki vállalja azt, hogy előterjesztőként behoz egy törvényjavaslatot, hogy mondja meg nekem, kivel egyeztetek, mert a törvényalkotásnak, ugye, van egy jogszabályi környezete, le van írva kicsit tágan, hogy egyeztetni kell. Na most, a legtöbb esetben az szokott lenni, hogy megjelenek az államtitkárokhoz, én azt sem tudom, kivel egyeztetünk. Az államtitkár sem tudja, aztán ha nagy nehezen valamit ki lehet szedni belőlük, akkor valami haveri érdekképviseleti szervezettel van ez lepapírozva. Csak az a baj *(Közbeszólás az ellenzék soraiból.)*, hogy a törvény logikájából az következne - igen, a LIGA-hoz szoktak fordulni - meg a jogalkotásnak a logikájából, hogy azzal is egyeztetek, akivel nem értek egyet. Tehát már ez a kiindulási alap, hogy nem egyeztetnek senkivel.

Na most, eljutottunk oda, hogy a 2020. március óta döntő többségében érvényben lévő veszélyhelyzetre hivatkozva önök még ezt sem teszik meg, hanem teljesen áttekinthetetlen módon hoznak jogszabályokat. És most - csak hogy értsék a hallgatók, mi történik, ha valaki még követi ezt az ülést - a teljesen titokban meghozott törvényeket, fogalmunk sincs, átláthatatlan módon meghozott törvényeket, illetve jogszabályokat, amelyek kormányrendelet formájában

megszülettek, idehozzák, és hogy ne hulljanak a földre, ahogy Nacsa képviselő úr mondta, most ezt törvénybe iktatják. Ez a fő probléma ezzel az egésszel, ami itt van előttünk.

És akkor, csak hogy értsék, miről van szó, itt több mint 40 jogszabályról beszélünk. Mondom, van ebben egészségügyről meg egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény is, de van itt államháztartási törvény, stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetek, csőd- és felszámolási eljárásra vonatkozó szabályozási törvény, munkaerő-kölcsönzés szabályairól szóló törvény, Btk., kulturális örökség védelméről szóló törvény, Alkotmánybíróságról szóló törvény, postai szolgáltatásokról szóló törvény, tehát egészen elképesztő az a szortiment, amelyben gondolkoztak.

Ha itt egy területet például jobban megnézzünk, akkor feltehetnénk azt a kérdést, hogy miért nem szűnik meg például és miért nem ejtjük a földre, hogy klasszikust idézzek, az úgynevezett reorganizációs eljárást a cégjogban.

(15.10)

Ugye, ez az, aminek a lefolytatására a Nemzeti Reorganizációs Nonprofit Kft. jogosult. Ugye, ez az a cég, amely a felszámolásokat koordinálja állami oldalról, és gazdaságilag felügyeli. Ez a cég és ennek a vezetője volt az, amelyik a 2020-as, eléggé botrányosnak nevezhető felszámolói pályázatot kitalálta, és leállamosították vele egyébként a felszámolói rendszert.

A Reorg Kft. saját szakértőt rendel ki a reorganizáció alatt álló cégek rendbetételére. Gyakorlati értelemben egy államilag irányított csődeljárást folytatnak le, elméletben a cégek megmentésére. Csak ez az idézőjelbe tett megmentés valójában azt jelenti, hogy állami hitellel felturbózzák az adott céget, a tulajdonosait lecserelik, és szépen ilyen NER-es vállalkozókhöz kerülnek a jó cégek. Ezt ugyanúgy nem ejtik a földre, és ezt szépen most törvénybe iktatják. És ilyenkor mindig felmerül az emberben a kérdés - ugye, ennek semmi köze a koronavírus-járványhoz -, hogy mit akarnak lenyúlni éppen, tehát mit néztek ki maguknak.

Az ilyen és ehhez hasonló ügyek miatt van benne az emberben folyamatosan az a kérdés, hogy miért kell önöknek folyamatosan a rendeleti kormányzás. Mert, mondom, 2020 óta kisebb megszakításokkal ez folyik, és az előző napirendi pontban tárgyalt alkotmánymódosításból meg a katasztrófavédelmi törvény módosításából mindenki számára világos lehetett, hogy egyébként ezt akarják folytatni. Mert ez nem egy ilyen általános dolog, hogy hopp, most a háború hetvennegyedik napján eszünkbe jutott, hogy háború van, ezért most a kereteket meghúzzuk, hogy esetleg majd később erre szükség legyen, mert ezt, mondjuk, az első nap meg lehetett volna vagy a hetedikén vagy tizediken. A hetvennegyedikén? Nyilván, azért tették meg, azért került be ez az alkotmánymódosítás a Ház elé, mert ezt el fogják fogadni. Aztán, amikor majd kifut ez az egészségügyi vagy ez a járványügyi veszélyhelyzet, akkor majd bejön ez a háborús veszélyhelyzet, és megy ugyanúgy tovább a rendeleti kormányzás. És ugyanúgy átláthatatlan

módon és transzparencia nélkül hoznak jogszabályokat, amiket majd időnként, mint most is, egy ilyen salátatörvény formájában ide behoznak, és beiktatják a magyar jogrendbe, mondván, ne ejtsük a földre. Hát, ugye, ez a fő probléma.

Én konkrétan azt látom, hogy önök beleszerettek egyszerűen a rendeleti kormányzásba. Marha jó lehet ezt csinálni, én ezt aláírom, gyors, hatékony. El is mondták, hú, ez nagyon gyors, nagyon jó, hatékony - hát persze! De akkor még ezt a vitát se kell lefolytatni, ami itt van, hanem meghozzák, és akkor félévente egy-egy ilyen salátatörvény kapcsán elvitatkozunk.

A memóriám esetenként jó, esetenként nem, csak én például emlékszem arra, hogy Kövér László ezt már 2013-ban elmondta, hogy milyen jó lenne, ha a kormányzati jogalkotás mozgásterét bővítenénk. Egy ideig nem találtak ezen fogást, 2020-ban jött a tök jó megoldás: bevezették a veszélyhelyzetet. És, mondom, azóta kisebb-nagyobb megszakításokkal ez van, és ezt készítik elő a továbbiakban is.

És csak hogy ne legyen félreértés: én már 2020 márciusában is azt mondtam, és voltunk itt többen ellenzéki oldalon, akik azt mondtuk, hogy ez nem jó irány, ha ezt így, ebben a formában vezetjük be. Mert ezt el is mondta a miniszter asszony az előző napirendi pont kapcsán, hogy természetesen ez így van, 15 napra vezetheti be a kormány, utána az Országgyűlés adhat felhatalmazást a meghosszabbításra. Mi akkor azt mondtuk, hogy persze, hosszabbítsuk meg, hiszen a 15 nap kevés, csak adjunk egy limitet, mondjuk azt, hogy 60, 90, 120, akármennyi, írjunk bele valamenynyit. Önök azt mondták, hogy nem, korlátlan lejárat határidővel bevezették, és en bloc ránk, ellenzékiekre meg azt mondták, hogy mi vagyunk a patás ördög, aki akadályozza a járványügyi intézkedést. Mi akkor csak annyit jeleztünk, és én magam annyit jeleztem, hogy a korlátlan bevezetése a rendeleti kormányzásnak nem elfogadható, az a rendszerváltozás óta eltelt 30 év jogalkotási gyakorlatának és hagyományainak nem felel meg, ez rossz lesz, higgyék el. És szerintem nekünk lett igazunk, itt vagyunk 2022-ben, most éppen ez kifut, majd jön az új háborús, és a fene tudja, meddig fog ez tartani.

Ugyhogy erre én csak azt tudom mondani, hogy egy felelős országgyűlési képviselő meg egy felelős frakció a rendeleti kormányzást nem támogathatja, meg az ahhoz kapcsolódó ilyen salátatörvényeket egyszerűen nem támogathatja. Térjenek vissza a normál jogalkotási folyamathoz, ez a megoldás, kövessék a 30 éves gyakorlatát a magyar Országgyűlésnek! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Vajda Zoltánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki itt kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, képviselő úr!

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nekem ez az első felszólalásom itt, a

tisztelt Házban, és úgy esett, hogy éppen egy ilyen salátatörvény biztosította számomra ezt a lehetőséget, sőt egy ilyen vészhelyzet kapcsán.

Az elmúlt években - esetemben ugyan még az Országház falain kívül - igen sokat lehetett hallani ezt a két szót, hogy salátatörvény meg veszélyhelyzet, és szerintem ezek írták le a legjobban az előző kormány tevékenységét. Mert a koronavírus miatt bevezetett veszélyhelyzetet a rendeleti kormányzás töltötte meg tartalommal, és ez a bizonyos salátatörvény, ami, lásuk be, önmagában is szerintem egy jó kis szintje a Fidesz jogalkotásának. Mert ez az, amikor az újságírók olykor versenyt futnak egymással kedd éjjelenként, hogy ki talál meg hamarabb egy jól elrejtett disznóságot a paragrafustengerben, és ki dönt majd olvasottsági rekordot másnap a szalagcímekkel.

Tisztelt Ház! Térjünk rá erre a javaslatra! A benyújtott törvénymódosítás számos szakterületet érint, ami már önmagában is kérdéseket vet fel, ugyebár. Egyrészt, ahogy említettem, egy ilyen összetett jogszabályban mindig könnyebb elrejteni a népszerűtlen megszorító szakaszokat, másrészt ez kikerülhetetlen csapdát is jelent, mert egyetlen elfogadhatatlan módosítás is arra kényszeríthet ugyanis, hogy az egész javaslat elutasításra kerüljön, még akkor is, ha abban egyébként vannak támogatható elemek.

A formai kérdéseken túlmenően számos konkrét javaslat szorult tisztázásra. Először is, az átmeneti rendelkezések meghatározzák ugyan a korábbi, megszorult anyagi helyzetbe jutott embereket segítő felfüggesztések és moratóriumok végső határidejét, de ettől még a kormány nem nyújt megoldást azok számára, akik így elesnek majd a még meglévő mankóktól. Ez több tízezer embert érint hátrányosan. Tehát a probléma újra csak szőnyeg alá söprésre kerül a valódi kormányzati segítségnyújtás helyett.

A rohamosan erősödő gazdasági válság, a szálguldó, két számjegyű infláció - ugye, egyértelműen két számjegyű, a mai nap került publikálásra a KSH által, hogy 9,5 százalékos az áprilisi év/év infláció - miatt fokozottan sérülékenyek a társadalom peremére szorult csoportok. Ezért a legnehezebb helyzetben élőket ezek a változások még súlyosabban fogják érni. Számukra semmilyen kiutat nem biztosít a kormány, így a tovább mélyülő szegénységük sajnos előre látható. Nekem meggyőződésem, hogy ezt az utat csak megfelelő színvonalú és kiszélesített hozzáférésű szociális ellátásokkal, értékálló juttatásokkal lehetne megelőzni. De sajnos sok jóra nem számíthatnak az érintettek, ahogyan az elmúlt években is mindig éppen a legszegényebbekben spórolt a kormány. Ezt bizonyítja többek között, mondjuk, a nyugdíjminimum befagyasztása: négyévente a kampányidőszak előtt ugyan lehet, hogy juttatnak önök valamit a magyar családoknak, de ezt is csak hitelből teszik. Ezzel kormányra kerülésük óta megduplázták a magyar államadósság összegét.

Tisztelt Ház! Szerintem nincs sok köszönet az egyéb módosítási javaslatok között sem; nem sok olyat találunk, ami egy kicsit is segítene a bajbajutottak helyzetén, sajnos éppen ellenkezőleg, egyre csak gyűlnek a kérdőjelek a tervezett intézkedések között.

(15.20)

Mondok egy példát, jó? Nem világos, hogy miért szűnik meg a honvédelmi alkalmazottak árváinak járó kiegészítő támogatás. A javaslat szerint el kívánják törölni ezt a 2020-ban bevezetett, egyébként 2019-től érvényes (sic!) ellátást, amit az elhunyt honvédelmi alkalmazottak árvái számára hoztak létre az elhunyt katonák árváinak járó kiegészítő támogatáshoz hasonlóan. És önök az intézkedés indokaként egyszerűen azt hozzák fel, hogy más közszolgálati jogviszony nem tartalmaz hasonló támogatási formát. Ez önök szerint megalapozott indok? Hiszen ezt már az eltörölni kívánt támogatás megalkotásánál is lehetett tudni. Így most csak annyi világos, hogy az elhunyt honvédségi alkalmazottak árváit akarják önök megfosztani egy eddig alanyi jogon járó támogatástól, minden észszerű indok nélkül.

Ez a javaslat semmilyen szempontból nem szolgálhatja a magyar családok érdekét, ezért teljesen elfogadhatatlan. Erre való tekintettel máris bejelentem, hogy módosító javaslatot kívánunk majd benyújtani, hogy önök ne töröljék el ezt az ellátást.

Tisztelt Ház! Ugyancsak komoly kérdést vet fel, hogy az önellátásra korlátozottan képes emberek biztonságát szolgáló digitalizációs program során a résztvevők adatai a Szociálpolitikai Innovációs Közhasznu Nonprofit Kft. kezelésébe kerülnek. Ugye, ez a bizonyos Gondosóra-program néven emlegetett projekt, amely egyébként tiszteletre méltó, mert a célja, hogy idős emberek kapcsolatba léphessenek az általuk előre megjelölt kontaktszeméllyel, aki baj esetén gyors segítséget nyújthat. Nem világos azonban, hogy a mindig szenzitív személyi adatok kezelése miért kerül át egy kft.-hez, miért nem transzparens módon kezeli ezeket továbbra is a magyar állam. És az aggodalom nem véletlen, sőt az én személyes aggodalmam nem véletlen, mert jól emlékszünk - remélem, hogy önök is jól emlékeznek - a mostani kampányra, amikor választókerületemben, a XVI. kerület, Kertvárosban a gondosórában részt vevők óráján keresztül kampányhívás érkezett a kormánypártok részéről, a hívott fél kénytelen volt végighallgatni a fideszes központból érkező üzenetet, mivel még lerakni sem tudta a hívást. Kiszolgáltatók emberek helyzetével visszaéltek - szerintem ez borzalom, amit tettek.

Tisztelt Országgyűlés! Nekem mint Budapest XVI. kerület, illetve Zugló-Alsórákos egyéni győztes képviselőjének kiemelten fontos az önkormányzatok helyzete, úgy is egyébként, mint korábbi önkormányzati képviselő. Első felszólalásomban tehát meg is ragadnám az alkalmat, hogy megígérjem: ebben a ciklusban az önkormányzatok javáért is szeretnék dolgozni. Éppen ezért külön ki szeretnék térni a helyhatóságokat érintő szakaszokra, mert egyes szakértők szerint a javaslat a helyi önkormányzatok világának sem sok jót vetít előre.

Még 2020 decemberében jelent meg az az intézkedésük a Magyar Közlönyben, miszerint a kormány megtiltotta az önkormányzatoknak, hogy 2021-ben megemeljék a helyi adókat és más díjfizetési kötelezettségeket, valamint az újak bevezetését sem teszi lehetővé.

(Nacs Lőrinc: Bizony!) Nos, tehát akkor jelen javaslat szerint az önkormányzati díjmelési tilalom alól egyedül a jogszabályban meghatározott közfürdők képeznek majd kivételt. Joggal merül fel akkor a kérdés, hogy mindez azt vetíti-e akkor előre, hogy az összes többi díj tekintetében a tilalom fennmarad. Mert amennyiben ez így van, akkor tovább folytatódik a településeink tudatos kivérezetése. Nem volt tehát elég a gépjárműadó önkormányzatokra eső részének elvonása, a többszörösére emelt szolidaritási hozzájárulás Budapesten, az iparűzési adó lefelezése, a közművezetéseket sújtó adók emelése, pénzt elvonni, adót emelni tehát csak a kormányban van joga, de az önkormányzatoknak új forrásra még a mai infláció, megint jelzem, két számjegyű infláció közepette sem tehetnek szert az önkormányzatok. Történik mindez akkor annak ellenére, hogy a váltság esetén minden ország kiemelten támogatja, nem pedig bünteti a települési önkormányzatokat, mert pontosan tudják, hogy a bajbakerültek elsőként a helyi polgármesteri hivatalban jelentkeznek segítségért. Az önkormányzatokat sújtó intézkedések tehát végső soron a rászoruló magyar családoktól vesznek el, és a magyar embereket, a bajba jutott magyar embereket sújtják.

Tisztelt Ház! Az elmondottak alapján tehát világos, hogy a javaslat számos kérdést vet fel, rengeteg tervezett intézkedés szorul magyarázatra, ahhoz tehát, hogy támogatható legyen, ezeket az ellentmondásokat feltétlenül tisztázniuk szükséges. Köszönöm szépen, hogy első beszédemet meghallgatták. (Taps a DK, a Jobbik és a Momentum soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Dócs Dávid jegyző úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alelnök Úr! Köszönöm a szót. Első felszólalásom a Házban hadd kezdjem azzal, hogy megköszönjem annak a több mint 330 ezer honfitársunknak, szavazóknak a bizalmát, azon belül is a nyugat-nógrádiak támogatását, akik legtöbbször szavaztak az országban a Mi Hazánkra, akik a legtöbbször szavaztak rám, akiknek köszönhetően itt állhatok a nemzet templomában.

Hallhattunk a nap folyamán temérdek öndicséretet, egymás savazását és teljes politikaipólus-cserét is. Egyben viszont egyet fognak érteni, mégpedig abban, hogy nem leszek túl népszerű egyik félnek sem a mondandómmal; mondjuk, én nem is azért vagyok itt, hanem azért, hogy a tisztelt Ház elé terjesszem azok véleményét és elhozzam azok hangját, akik elszenvedték az elmúlt két évet, akik másképp gondolkodnak, mint önök. És ma a madarak és fák napja van, de mi azért jó sokan vagyunk, akik nem szeretjük, hogyha madaraknak néznek és fákként kezelnek minket. S mondandómat a most nyári szünidőre távozott koronavírus-kapcsolatban oszthatom meg önökkel, ha megengedik.

Mint ismeretes, két éve megváltozott mindannyiunk élete valami hatására, valami olyan hatására,

amiről ma is keveset tudunk, de egy bizonyos: a folyamatosan kiderült tények arra a következtetésre adnak okot, hogy ez a valami nem a véletlen műve, inkább egy előre megtervezett és az emberiségre ráeresztett, labortenyésztett vírus képében megjelent modern kori offenzíva, egy olyan támadás, mely kollektíven érint mindenkit a világon, így Magyarországon is. (Z. Kárpát Dániel Nacs Lőrincnek: Lőrinc, ne bújj a telefonba!) És nemcsak a vírus, de annak következményei, az azzal kapcsolatos intézkedések, lezárások, kényszerítések mindannyiunk életét beárnyékolják. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Nem vírustagadók vagyunk, csupán józanul gondolkodó és az összefüggéseket felfedező, felismerő emberek, olyan emberek, akik értetlenül álltak sok százezer honfitársunkkal együtt az értelmetlen és túlzó intézkedések, a kijárási tilalom, a gazdaság kis szereplőinek a tönkretétele vagy az emberek életének a korlátozása előtt, melyről a Lopott idő című film jut az ember eszébe.

Itt viszont sajnos nem állt meg a téboly, hiszen bár a magyar kormány, önök szerint hazánkban nem kötelező az oltás, mégis erőszakhoz hasonlóan élték meg sokan a magyar egészségügyből, még többen az állami szféra dolgozói közül vagy az önök által a munkáltatóknak adott felhatalmazással élve a munkavállalókra ráerőltetett oltásokkal beoltottak közül. Ezt valóban nem lehet kötelezőnek hívni, mert nem az, csak erősen ajánlott, hiszen az egzisztenciájukkal zsarolták meg az embereket, s akik nem engedtek ennek a zsarolásnak, azok teljes létbizonytalanságba kerültek családjukkal együtt - ez ám a családtámogatási program!

A napokban pedig megjelent a parlament honlapján a ma már sokat emlegetett 69 oldalas salátatörvény tervezete, mely 115 paragrafusból áll, és a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szól. Sok mindent tartalmaz, de ami a témával kapcsolatban számunkra most érdekes, azt a 11. § tartalmazza, mely folyománya a tavalyi évben, október 28-án meghozott kormányrendeletben előírtaknak, még hozzá a kötelező oltások bevezetésének a tényéről a közintézményekben, az állami intézményekben, a felsőoktatási intézményekben, a rendvédelmi és honvédelmi dolgozóknál, az állami kulturális intézményekben, a gyermekvédelmi ágazatban, a szociális ágazatban és a közigazgatásban is. Ezek után tényleg azt mondhatjuk, hogy nem volt hazánkban kötelező az oltás.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(15.30)

Ennek a törvénynek az értelmében a veszélyhelyzet esetleges megszűnésével is lehetőséget biztosítanak a munkáltatók számára, hogy a fizetés nélküli szabadságra száműzött munkavállalókat, családok magyar embereket elbocsáthassanak végleg a munkahelyükről, ahol eddig a hivatásukat gyakorolták, de legkésőbb december 15-én - szép karácsonyi ajándékot adva ezzel nekik - mindenképpen elveszítik eddigi állásukat.

Nos, szerintem ők nem fogják érteni azt a szlogent, miszerint önök senkit nem hagynak az út szélén. És a baloldali összefogás, amely előre sejthető módon gyorsan megbukott, amely mára inkább a széthúzás nevet érdemelné ki, amely a magyar emberek érdekében a hangjuk hallatása helyett inkább csak a botrányaitól hangos, akik mindenben ütik a kormányt, már csak szokásjogon is, de ebben a témában csendben vannak, vagy ha épp meg is szólalnak, akkor nem ellene emelik fel a szavukat, csupán azért, mert túl akarják licitálni az egyébként is abszurd intézkedéseket.

Ebben a témában egyedül mi, a Mi Hazánk maradt azon emberek oldalán, akik meggyőződésből vagy a rövid idő alatt is napvilágot látó mellékhatások, egészségkárosodások okán nem szeretnék beoltatni magukat semmilyen kísérleti szerrel, inkább vállalják a teljes száműzetést a társadalomból és az eddig megszokott életükből. Egyedül mi emeljük fel szavunkat a szomszédunkban dúló, kiprovokált háború leple alatt bevezetni kívánt WHO-szerződés és annak hatásai, veszélyei ellen, mely teljes mértékben számolná fel a még eddig megmaradt szuverenitásunkat, és akár egy másik kontinensről dönthetnének teljhatalmúlag a fejünk felett.

Mi erre azt mondjuk, hogy elég volt a Covid-diktatúra összes intézkedéséből; elég volt a gazdaság egyes résztvevőinek az ellehetetlenítéséből; elég volt a lezárásokból. Elég volt az egymásnak ellentmondó intézkedésekből; elég volt a kikényszerített, kötelező oltásokból; elég volt a zsarolásból; elég volt az igazolványokkal való bohóckodásból; elég volt az oltatlan gyermekek megbélyegzéséből és megkülönböztetéséből, az indokolatlan bekaranténozásukból, a gyermeksportokról való kitiltásukból, a gyermekkoruk ellopásából, abból a büntetésből, amit azért kapnak, mert egészségesek. Egyszerűen és ismerősen fogalmazva, mi ezektől is megvédjük a gyermekeinket - hagyják békén őket!

A Mi Hazánk ellenez minden kötelező oltást, zsarolást és kényszerítést. Felhívjuk a kormány figyelmét, hogy vállalja a felelősséget, és kártalanítsa az oltáskárosultakat. Ne az államadósságot növelje tovább a kormány, hanem a javaslatok alapján vessen ki végre járványszolidaritási adót a koronavírus használóira, akik a kisvállalkozókkal ellentétben nem tönkrementek, hanem busás hasznot húztak az elmúlt időszakból. Tiltakozunk mindenféle megkülönböztetés ellen; ne húzzanak újabb törésvonalat a magyar emberek közé!

Álláspontunk szerint és az utóbbi két év tapasztalataiból merítve azt szeretnénk elérni, hogy senkire ne erőltessék rá a Covid-oltásokat, hadd döntsék el azt is maguk az emberek. Senkit ne lehetetlenítsenek el annak hiányában, hiszen senki nem kevesebb ezért. Senkit ne érjen hátrányos megkülönböztetés; senki ne veszíthesse el annak hiányában a munkahelyét; senkinek ne robolják tovább az idejét, az életét.

Ezekért tüntettünk a miniszterelnök úr hivatala előtt a budai Várban, a főváros több pontján és vidéken is, hiszen a magyar emberek többsége egyértelműsítette, hogy nem kér tovább sem az oltásokból,

sem a kényszerítésből és a zsarolásból sem, hiszen a lakosság jóval több mint fele már elutasította, és nem kért a harmadik oltásból.

Eddig az utcán emeltük fel a szavunkat honfitársaink érdekében, ezt követően pedig az Országház falain belül is hallatni fogjuk a hangunkat, egyedüli pártként ebben és minden más olyan témában is, amit a többi politikai párt nem akar napirendre tűzni.

A nyár végével és az ősz közeledtével nem szeretnénk, ha újramezdődne minden; nem szeretnénk, ha újabb hullámok sodornák az embereket egyre távolabb egymástól; nem szeretnénk, ha ez az egész cikusz újramezdődne. Aki azt hiszi, hogy ez csak egy egyszerű, magától vagy egy denevértől létrejövő vírus, aki azt gondolja, hogy a meghozott intézkedések nem tervszerűek, és nem egy forgatókönyv szerint, egy boszorkánykonyhában készültek, az óriásit téved. Egy modern kori háború zajlik az emberiség, a normalitás, a természet törvényei és minden ellen, ami eddig normális és emberi volt. Összehangolt támadást láthatunk, melyet a világ önjelölt urai indítottak az egész emberiség ellen. Láthatjuk, hogyan nőnek ki a spekuláción, a mesterséges gazdasági manipuláción a gazdasági válságok; láthatjuk, ahogy egy mindent támadó identitásháború zajlik ellenünk, ahogy egy vírus mögé bújva hoznak meg háborús időket idéző intézkedéseket és döntéseket; és végül láthatjuk, hogy a világ önjelölt urai hogyan uszítanak össze egy testvérnevet bábevezető döntései mögé bújva.

Ennek vagyunk mi most a szemtanúi, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy a lehetőségeinken túl is megvédjük ezektől a folyamatoktól szeretett hazánkat, a Kárpát-medencében bárhol élő magyar testvéreinket és a normalitást. Köszönöm a szót. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Most a koronavírus-járvánnyal összefüggésben kialakult veszélyhelyzet lezárásával kapcsolatos salátatörvény van előttünk. Én azt gondolom, hogy politikai hovatartozástól, pártállástól függetlenül mindannyiunknak ki kell fejezni, hogy hálásak vagyunk mindazoknak, akik az elmúlt években ebben a nehéz helyzetben a magyar ember egészségének és biztonságának megőrzéséért dolgoztak, úgyhogy én a hozzászólásomat azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm tisztelettel az ő munkájukat, megköszönöm az elmúlt években végzett munkájukat és a mai napon is végzett munkájukat.

Ahogy természetesen - ahogy ez már elhangzott a Fidesz vezérszónoka, Illés Boglárka képviselő asszony részéről: ma van a magyar mentők napja - én a magyar mentőknek, azoknak az embereknek, akik a magyar emberek életének a megvédéséért dolgoznak, nekik is

tisztelettel megköszönöm a munkát. Jelzem képviselő asszony felé, hogy a hozzászólásában elhangzottaktól eltérően ezt megtettem a mai vitától függetlenül is. Én azt gondolom, hogy egy kellően friss képviselőről van szó, képviselő asszony, és nem is tudom, hogy ön írta-e a beszédét, de én azt gondolom, ez semmiképpen nem jó irány, hogy megvonjuk egymástól a bizalmat olyan tekintetben, hogy őszintén megköszönjük azoknak az embereknek a munkáját, akik mindannyiunkért, magyar emberekért dolgoznak. Szerintem ez nem jó irány, ha ezt is megvonjuk vagy ezt is elvitatjuk egymástól, hogy jó szándékkal és mindannyian a magyar emberek érdekében vagyunk itt.

Hát, kevésbé elnéző tudok lenni Nacsa képviselő úrral, aki az elmúlt időszakban végigvitázta a parlamenti üléseket, és bizony éjszakába nyúlóan sokszor vitáztunk mi is egymással, és ő pontosan tudja, hogy a mai felszólalásában rengeteg valótlanítást, rengeteg hazugságot fogalmazott meg. Szomorú, hogy erre fel kell hívni a figyelmet, de én azt gondolom, hogy nem lehet szó nélkül hagyni ezeket a veretes állításokat, főleg, hogy azok valóságtartalma nagyon sok kívánnivalót hagyott maga után. Az tény, hogy az ellenzéki oldalon is nagyon sok olyan felszólalás, olyan sajtókommunikáció volt itt a koronavírus-járvánnyal és a lezárásokkal összefüggésben, amelyek megalapozatlanok voltak, és amelyekkel mi sem értettünk egyet, de én azt gondolom, hogy akkor, amikor egy kormányparti befolyásos képviselő úgy nyilatkozott itt a magyar Országgyűlés ülésén, hogy az ellenzék a vírus oldalán áll, én azt gondolom, hogy azt negatív értelemben überelni nem lehet.

Tehát én azt gondolom, hogy mind a két oldal felelős azért a hangvételért, ami sajnos kialakult itt az elmúlt években, de semmiképpen nem lehet emellett úgy elmenni, és nem lehet olyan állításokat megfogalmazni, miszerint csak az ellenzék terhel ezzel kapcsolatban felelősség.

Hosszan értekezett Nacsa képviselő úr arról, hogy az ellenzéki képviselők a magyar szakembereket, például virológus szakembereket bántották és támadták, és hogy nem hagyták az ellenzéki képviselők, hogy a munkájukat végezzék - ez megalapozatlan. Én ilyen jellegű kijelentést nem hallottam az elmúlt évek vitáiban az ellenzéki képviselőktől, szemben, mondjuk, a kormány egyik államtitkárával, aki az első hullám után és a második koronavírus-járvány-hullám előtt az önök által kijelölt kutatócsoport élére megválasztott pécsi virológus professzorról azt állította a sajtó nyilvánosságában, hogy riogat, és azt mondta 2020 októberében ez a bizonyos államtitkár, hogy a számok stabilizálódtak. Én azt gondolom, mindannyian tudjuk pontosan, hogy a második hullámtól kezdve milyen tragédiákat okozott a koronavírus-járvány Magyarországon, hányan vesztették el a családtagjaikat, és akkor ezt vessük össze ezzel a felelőtlen kijelentéssel!

Tehát azt gondolom, amikor itt Nacsa képviselő úr az ellenzékieket kéri számon, hogy ezekért a bizonyos vélt kijelentésekért kérjenek bocsánatot, akkor először egy igen befolyásos kormánytaggal kellett

volna kezdenie, hasonlóképpen egyébként más kormánytagokhoz is, akik itt a járványidőszak elején igen felelőtlen kijelentéseket tettek, például a járvány okozta veszélyek tekintetében.

(15.40)

Visszaülve szintén Illés Boglárka képviselő asszony gondolataira, hogy mi mindenre használta a kormány itt a veszélyhelyzetet; de azért kezdjük azzal, hogy milyen módon állt hozzá az ellenzék ehhez a rendkívüli, valóban példátlan helyzethez.

Én magam frakcióvezetőként része voltam azoknak a megbeszéléseknek, amelyek úgy indultak el, hogy tegyük félre a pártpolitikai hovatartozást, és próbáljunk egy olyan helyzetet, olyan együttműködést kialakítani, amivel a lehető legtöbbet tudjuk tenni a magyar emberek egészségének a védelméért. Úgy emlékszem ezekre a megbeszélésekre, az első megbeszélésekre, hogy ezek valóban konstruktívak voltak.

Tehát azt láttam kormányparti politikusoktól is, láttam a szándékot, hogy próbáljunk valamiféle nemzeti konszenzust teremteni egy olyan helyzetben, amikor még egyikünk sem tudhatta, hogy ez milyen súlyos helyzetet fog okozni. Láthattuk az észak-olaszországi, lombardiai borzasztó körülményeket, és joggal fogalmazódott meg mindenkiben, hogy itt ennek a járványnak a hatásai beláthatatlanok. Én is megéltem azt, hogy egyik pillanatról a másikra - valamiféle hatalomtechnikai szándékból kifolyólag - megszakadtak ezek az egyeztetések, és ahogy képviselőtársaim is utaltak rá, egyszer egy diktátumként behozta a kormány ezt a veszélyhelyzeti szabályozást, ami semmiféle időbeli megkötést, korlátozást nem fogadott el.

Akkor milliószor jeleztük azt, hogy fontosnak tartjuk a gyors intézkedés feltételeinek megteremtését, ugyanakkor a magyar emberek, nem is mi, a magyar emberek várták el tőlünk, hogy ennek legyen valamiféle időbeli korlátja. Mindent felajánlottunk, minden opcióba belementünk volna, önök egyszerűen kötötték az ebet a karóhoz, és azt mondták, hogy időkeret nélkül kívánják ezt megszavazni, élve a kétharmados lehetőségükkel, és konkrétan politikai hasznosítás céljára tették ezt az egész helyzetet, és az ellenzékét áttolták a másik oldalra, és egyszerűen elutasították ezt a fajta együttműködést.

Azt gondolom, hogy ez méltatlan volt, és szerintem nem ezt várták sem a kormányoldaltól - hozzáteszem -, sem az ellenzéki oldaltól a magyar emberek, hogy egy ilyen krízishelyzetben politikai csatározások zajától legyen hangos a magyar Országgyűlés. Rendkívül rossznak tartottam ezt, hogy ez így alakult.

Mi magunk és én magam is valamennyi hozzászólásomban jeleztük azt - például az oltások kapcsán, csak reakcióként Nacsa képviselő úrnak -, hogy a mi meggyőződésünk szerint valamennyi oltás jobb, mint a betegség, és mi mindig elmondtuk, hogy bízunk a hazai szakemberekben, és mindenkit arra biztattunk, hogy oltassa be magát. Tehát azt gondolom, hogy ezek után Nacsa képviselő úr kijelentései mindenképpen felelőtlenek voltak.

Az, hogy a kormány mire használta a veszélyhelyzetet, amire egyébként a második alkalommal emlékeim szerint felhatalmazta az ellenzék, a második alkalommal megszavazta az ellenzék a rendkívüli jogrendet: a második alkalom után az egyik első intézkedés volt a brutális megszorítások sorozata az önkormányzatokat érintően, tehát a kormány rendeleti úton elvont egy csomó forrást az önkormányzatoktól, amelyeknek kiemelt szerepük volt a járvány elleni védekezésben, és a nehéz helyzetbe került emberek támogatásában.

És láthattuk, hogy az akkori, rendkívüli jogrendben hozott intézkedéseket most már törvénybe iktatva, gyakorlatilag jelentős részben meghosszabbították, és általános rendelkezésként tartják a törvényekben, tehát konkrétan az önkormányzati megszorítások, az önkormányzati elvonások ilyen módon már jogszabályokba lettek bebetonozva. De szintén látható volt az, hogy az önkormányzati megszorítások mellett elutasították azokat az ellenzéki, jobbító szándékú javaslatokat, amelyek a legnehezebb helyzetbe került magyar embereknek és a magyar családoknak kívántak nagyobb segítséget kieszközölni.

Hát, próbáltunk itt például az álláskeresési járadék folyósításának időtartamával kapcsolatban javaslatot benyújtani, amivel kapcsolatban én emlékszem, hogy a Gazdasági bizottságban azt a választ kaptuk, hogy erre nincs forrás. Tehát az adott körülmények között a gazdaság teherbíró képessége ezt nem tette lehetővé. Erre hivatkoztak kormánypárti képviselők, miközben szintén a rendkívüli jogrendben közel 18 milliárdos támogatást adtak Mészáros Lőrinc szállodaláncának akkor, amikor egyébként ugyanebben az időszakban Mészáros Lőrinc az építőipari cégeiből több mint 12 milliárdos osztalékot vett ki.

Tehát abban a helyzetben önök a rendkívüli jogrenddel visszaélve az önök oligarcháinak a további gazdagodását tartották fenn, miközben azt mondták, hogy a legnehezebb helyzetbe került magyar emberek támogatására nincsenek források. Ezzel kapcsolatban akkor is és most is el tudjuk mondani, hogy ez rendkívül súlyos nemzetellenes cselekedet volt akkor.

Még egy utalás, miután szóba hozta talán Balla képviselő úr a Budapest-Belgrád vasútvonallal kapcsolatos intézkedések sorozatát. Bizony, a rendkívüli jogrendben önök ezt fontosnak tartották, hogy titkosítsák a kínai érdekeket szolgáló gigantikus beruházás szerződéseit, és önök úgy szavaztak - nem ön, hanem az itt akkor szolgáló képviselőtársai - erről a gigantikus beruházásról, és úgy áldoztak föl 175 ezer új magyar munkahelyet - ennyi pénzt költöttek el csak két év alatt erre a projektre -, hogy semmiféle értelmezhető választ nem tudtak adni a kérdésre, hogy és amúgy a másik oldalról milyen haszna lesz Magyarországnak számára ennek a projektnek, tehát mondjuk, a fölázdosott 175 ezer munkahelyhez képest hány munkahelyet teremt.

És kifejezetten olyan irányba terelték el a beruházást - elvonva egyébként a rendkívül rossz állapotú hazai infrastruktúra fejlesztésére ezeket a forrásokat -, amik nem az önrendelkezés, nem a patrióta gazdaságpolitika megalapozását, hanem bizony, a távol-

keleti, sok esetben rossz minőségű és olcsó tömegtermékek ideszállítását támasztja alá. Tehát semmiképpen nem egy nemzeti kormányzati intézkedés volt.

Tehát ezért fogalmaztunk meg mi rengeteg kritikát az önök veszélyhelyzeti kormányzása idején, és ezért hívtuk fel rengetegszer a figyelmet arra, hogy önök hogyan éltek vissza ezzel a rendkívüli felhatalmazással, és hogyan vették semmibe egyébként az ellenzék részéről igen sok esetben megfogalmazható, pozitív irányú módosító javaslatokat. De engedjék meg, hogy visszautasítsam azokat a kijelentéseket, amelyek azzal vádolták volna bármelyik ellenzéki képviselőtársamat vagy úgy általában az ellenzékét, hogy ne a magyar emberek érdekében cselekedtünk volna akkor.

Akkor csak egy mondatban erről a műfajról, a salátatörvény műfajáról itt egy kis beszélgetés kialakult ezzel kapcsolatban. Valóban ez lehet egy legitim eszköz, hogy egy törvényjavaslatban sok más, oda nem kapcsolódó intézkedést érintő indítvány érkezik elénk, de azt gondolom, hogy vannak olyan esetek, amikor ez nem indokolt. És például a veszélyhelyzettel kapcsolatos döntések meghozatalakor, úgy gondolom, indokolatlan salátatörvényeket ilyen módon ilyen mértékben előterjeszteni, főleg úgy, hogy ilyen nagy mértékben tartalmaz olyan indítványokat, amelyeknek aztán semmi közük a vészhelyzet megszüntetésével kapcsolatos szabályozásokhoz.

És hozzáteszem, hogy ez egy ritka eset, hogy a jogszabályjavaslatnak még a címe sem utal arra, hogy nem feltétlenül csak azzal foglalkozik, ami a címben meg van jelölve, úgyhogy még legalább egy utalás szokott lenni: „és más jellegű intézkedések”. Ez elmaradt, úgyhogy azt tudom mondani, hogy önmagában szerintem itt nincs helye a salátatörvénynek mint műfajnak - ami amúgy lehet persze, természetesen egy legitim műfaj -, másfelől pedig hosszan lehetne sorolni azokat az egyéb intézkedéseket, amelyeknek semmi köze a veszélyhelyzet megszüntetéséhez, és szakmailag önmagukban nem állnak meg, önmagukban kritizálni lehet őket. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak, hogy megtették. Én már nem kívánom azzal húzni az Országgyűlés idejét, hogy ezeken végigmegyek, és részletesen kritizáljam.

Azt tudom mondani, hogy természetesen a sok pozitívum mellett vannak ebben a törvényjavaslatban olyan intézkedések is a jellegéből fakadóan, amelyek teljes mértékben vállalhatatlanok az LMP-frakció számára is, így ezt a jogszabályt, ezt a salátatörvényt nem fogjuk tudni támogatni szavazatunkkal. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Szolga József horvát nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó.

SZOLGA JÓZSEF nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Poštovani Gospodine

Predsjedniče! Tisztelt Ház! Poštovani Dome! Tisztelt Államtitkár Úr! Poštovani Gospodine Državni Tajniče!

A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló 2022. évi T/27. számú törvényjavaslat benyújtását követően a Magyarországi nemzetiségek bizottsága - folytatva a joggyakorlatot - kezdeményezte a tervezet nemzetiségi napirendi pontként történő tárgyalását.

Bizottságunk a 2022. május 9-én megtartott ülésén úgy döntött, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) számú országgyűlési határozat 32. § (2) bekezdése alapján a törvényjavaslat egészére vonatkozóan részletes vitát kíván lefolytatni, mivel érinti a nemzetiségi közösségeket; és a határozati házszabály 36. § (5) bekezdése alapján vitához kapcsolódó bizottságként felkérte a bizottság álláspontjának ismertetésére.

Tisztelt Országgyűlés! A tömeges megbetegedést okozó koronavírus magyarországi megjelenését követően a 2020. március 11-ei kihirdetett veszélyhelyzet óta már több hullámmal is megküzdött a társadalom és a gazdaság. A kiemelkedően eredményes oltási programnak köszönhetően a mostani veszélyhelyzet időszaka már nem igényelte a szigorú korlátozások fenntartását, mint amilyenre ezt megelőzően, annak idején szükség volt.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a teljes védekezési időszakban támogatásáról biztosította a védekezést irányító szerveket, a nemzetiségek érdekeit, jogait érintően a kormány rendeleti intézkedéseit folyamatosan figyelemmel kísérte.

(15.50)

Egyetértését fejezte ki az emberek életének, egészségének megvédése, a gazdasági károk mérséklése és a munkahelyek megőrzése érdekében a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény elfogadása kapcsán, majd az azt módosító 2021. évi XL. törvény hatálybalépését is támogatta. Továbbá a veszélyhelyzet több alkalommal, legutóbb 2022. június 1. napjáig történő meghosszabbítását is ugyancsak támogatta.

A T/27. számú törvénytervezetéről elmondható, hogy szerkezetében követi az előző időszakban e tárgyban benyújtott javaslatokat. A bevezető rendelkezések egyértelműsítik, hogy az elmúlt két év alatt kihirdetett veszélyhelyzeteket egymással folytonosnak kell tekinteni.

Az előttünk álló javaslat is azt szolgálja, hogy a veszélyhelyzeti intézkedések hatályvesztéséig megfelelő átmeneti rendelkezések kerüljenek megalkotásra. Rendezi azt a jogbiztonsági követelményt, hogy a rendkívüli időszakban létrejött jogviszonyok, szabályozási elemek törvényi szintű garanciát kapjanak. Az I. fejezet rögzíti, hogy mely időszak vonatkozásában szükséges a törvényi szabályozás. A tervezet a szabályozott tárgyköröket két fejezetben taglalja: az egyikben a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokat határozza meg, a másikban külön nevesíti a módosítandó törvényeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A továbbiakban a bizottságunk részéről a törvénytervezet nemzetiségi összefüggéseire hívnám fel a figyelmet. Első körben érintem az átmeneti szabályozást. A bizottságunk részéről a rendeleti kormányzás során többször is jeleztük, hogy a nemzetiségi közösségek köznevelési intézményeiben a szaktanári ellátásban problémát okozott a koronavírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél a foglalkoztatottak által történő kötelező igénybevételeéről szóló 599/2021. (X. 28.) kormányrendelet mérlegelést kizáró alkalmazása. Emlékszünk, amikor kötelezővé tették a beoltást, ami a nemzetiségi önkormányzat által fenntartott intézményekben nem került bevezetésre, és szerintünk helyesen, kértünk akkor egy kompromisszumos megoldást a szaktanári probléma megoldására. A most bevezetendő új szabályozás talán lehetőséget biztosít a korrekcióra, és visszautat kínál a nemzeti- és pedagógusok számára.

Fontosnak tartjuk, hogy a törvényi szabályozás célja a szomszédos országok, Magyarországgal határos közigazgatási egységek lakosságának koronavírus elleni védelmének elősegítése. A sikeres oltóanyagbeszerzés lehetővé teszi, hogy a határon túli magyar közösségek tagjai a hazai ellátási rendszeren keresztül vakcinához jussanak. Helyesnek ítéljük, hogy az eljárás során nem kerül megkülönböztetésre a más országhoz tartozó állampolgár, így a hazai nemzetiségi közösségek anyaországi humanitárius segítséget kaphatnak a határ menti övezetekben.

A III. fejezet egyes törvényeket módosító rendelkezései közül az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 232/H. §-ának kiegészítése elősegíti a járványhelyzetben az előzőek körültekintő és megfontolt alkalmazását, ami elengedhetetlen, hogy a speciális helyzetben lévő, nemzetiségi feladatokat ellátó nevelési-oktatási intézményeknél sikerüljön a pedagógusokat visszavezetni az életpályára.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény kiegészítését is fontosnak tartjuk a nemzetiségi szervezetek folyamatban lévő támogatott tevékenységeinek szabályozott rendben történő befejezése érdekében. Reméljük, a törvénnyel biztosított hosszabbított határidők figyelembevételével a támogatott programok és projektek befejeződhetnek. A megvalósítási időtartam tárgyévén túli elhúzódása esetén a támogatás kötelezettségvállalással terhelt költségvetési maradvánnyá válik, így felhasználható továbbra is a nemzetiségi közcélokra.

Az államháztartási törvény kiegészítése segítséget nyújt a nemzetiségi önkormányzatoknak, hogy a gazdálkodási feladatokat ellátó túlterhelt helyi önkormányzati hivatalok a veszélyhelyzet okán nem vagy késedelmesen teljesített adatszolgáltatásai miatt a bírság alól mentesülhessenek.

Egyetértünk a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 26. és 27. alcímében foglalt rendelkezések kivezetésével, ami arról szól, hogy a kötelezően megtartandó önkormányzati éves ülészármok sarkalatos törvényben foglalt számának visszaállítása indokolt, vagyis ezentúl

az eredeti törvényben meghatározott több ülést kell megtartani, nem pedig egyet, amit az egészségügyi helyzet indokolt.

Tekintettel arra, hogy a veszélyhelyzet idején külön szabályozásra került az időközi választás és a helyi népszavazás megrendezhetősége, a rendeleti kormányzás révén már megtarthatók a nemzetiségi időközi önkormányzati választások is mindenfajta gond nélkül, ahogy ez az országgyűlési választásoknál is eredményesen és baj nélkül megvalósult. A fenti törvény választási eljárással kapcsolatos átmeneti szabályokat tartalmazó 27. §-a ezért nem hatályosítható.

A hatályba léptető rendelkezések a jelenlegi veszélyhelyzet alakulására tekintettel a miniszterelnök határozatához kötik a törvény életbe lépését. A sikeres védekezési program lehetővé teszi, hogy reményeink szerint a kormány a veszélyhelyzetet 2022. június 1-jétől megszüntesse. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága az előzőekben ismertetett vélemény alapján a T/27. számú törvényjavaslat szabályozási elveivel egyetért, azt támogatja.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondhatjuk, hogy az egészségügyi veszélyhelyzet alatti különleges jogrend fennállása nem volt érdemi befolyással a demokrácia alapintézményeire. Nemzetiségi közösségeink a korlátozások ellenére gyakorolták a politikai öngazgatást, működtették a kulturális autonómia intézményeit. A nemzetiségi köznevelés szereplői is helytálltak, annak ellenére, hogy egyes intézkedések hátrányosan érintették a feladatellátó intézményeinket. A váratlan helyzet új szabályokat követelt, amelyek, igaz, nem mindig estek egybe a nemzetiségi jogok érvényre juttatásával. Reméljük, a jövőben a tapasztalatok ismeretében még sikeresebben és gyorsabban reagálhatunk a kihívásokra.

Természetesen a veszélyhelyzet törvényi megszüntetésével a járványveszély nem múlt el, a vírus itt maradt közöttünk, ezért továbbra is szükség van a társadalom tagjainak felelős magatartására. A kormánynak folytatnia kell az egészségügyi ágazattal kapcsolatos szabályalkotást és az infrastrukturális fejlesztést.

Bizottságunk köszönetet mond az egészségügy, a szociális ágazat és a közszféra minden szereplőjének eddigi munkájáért és a jövőbeni elhivatott szerepvállalásért. Mérheterlen és pótolhatatlan veszteségnek tekintjük a pandémia áldozatait, együttérzésünket fejezzük ki a hozzátartozóknak. Bizottságunk továbbra is arra kéri a közösség tagjait, hogy segítsék elő a védekezést, amelynek egyik legfontosabb eszköze az oltás. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Hvala na pozornosti! *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Szolga József horvát nemzetiségi szószóoló felszólalását. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Imádnivaló nagyapám mondta mindig, hogy tisztességes, önmagára valamit adó, igényes ember nem hazudozik. *(Nacsa Lőrinc: Akkor*

miért csinálod?) Nem az a baj, hogy Nacsa Lőrinc hazudozik, hanem az a baj, hogy 12 éve a teljes kormány és a teljes kormánypártok is ugyanezt teszik. *(Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.)*

Halljuk rengetegszer, hogy mennyire büszkék arra, hogy megint kétharmaduk lett. De ha egy picikét mélyen önmagukba néznek, akkor tudják nagyon jól, hogy ugyanúgy hazugságra épül az egész. Egy mondat nem volt igaz abból, amit a kampányban önök mondtak, egy mondat sem.

Mint ahogy nem volt igaz abból sem, amit Nacsa Lőrinc mondott. Ő azt mondja, hogy nem támogattuk a veszélyhelyzettel kapcsolatos döntéseket. Képviselő úr, a lopást nem támogattuk, a lopást nem támogattuk! A rekordszintű gazdasági növekedésről beszélt, de valahogy elhallgatja, hogy olyan mértékű az infláció, hogy gyakorlatilag az emberek csak két szem földiepret tudnak megvenni, mert többre már nincs pénz.

Oltási kampányról beszél, holott tudjuk nagyon jól, hogy az önök oltási kampánya arról szólt, hogy kínai vakcinákat hoztak be. 46 ezer áldozata lett az önök oltási kampányának és az akciójának, és sajnos a 46 ezer áldozat kézen-közön jachtokra és repülőgépekre lett váltva. Nagyon kíváncsi lennék, hogy mikor fognak valóban bocsánatot kérni, és nemcsak a 46 ezer áldozat családjától, hanem azoktól a százazerektől, akik most bolyonganak az egészségügy útvesztőjében, és nem kapnak meg alapvető egészségügyi ellátást vagy pedig olyan vizsgálatot, ami akár a túlélésüket is segíthetné.

(16.00)

Képviselő úr, hazugságra nem lehet várat építeni. Márpedig önök azt hiszik, hogy igen. Meg fognak bukni, bármennyire is mosolyog most ezen. Ennek jelenleg sajnos még a nép issza az árát, de előbb-utóbb önökön is számon fogják kérni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Kettő percre Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látszik, hogy a kormánypárti képviselők igen szelektíven válogatnak az ellenzéki megszólalások, illetve kritikák tekintetében, de ez legyen az ő bajuk. Engem sokkal jobban zavar az, hogy egy olyan csomagot tettek le elénk, ami egy közszereplő számára egész egyszerűen vállalhatatlan kell hogy legyen, abból a szempontból, hogy hiányzik belőle a rendkívüli szabályok miatt állásukat veszített emberek helyzetének rendezése, az irányukban foganatosított bármilyen kárpótlás. S még egy dologgal nem foglalkozik ez a javaslatcsomag, ez pedig az, hogy a szabályok változása, lejártá után a várható felmondási hullámmal mit csinál ez a kormány. Mít fog tenni azokkal az emberekkel, akik egy újabb felmondási hullám során adott esetben az évtizedek óta szeretett pályájukat ott kell hogy hagyják, ott kényszerülnek hagyni?

A korábbiakban a veszélyhelyzet alatt is kritizáltuk sokat önöket, hogy a kieső munkabérek kipótlása során Európa egyik leggyávább kormánya voltak, tehát a legkisebb összeget fordították személyenkénti bontásban erre az egészre. Nyilván nem az osztrák szintet várom el önöktől, de azért a régió országai is erősebben produkáltak e tekintetben.

S még egy nagyon fontos kérdés van, amiről egy szót sem beszéltek, és mivel Nacsa képviselőtársam következő utánam rögtön, meg is adnám neki a lehetőséget, hogy reagáljon: hogy állunk a kilakoltatásokkal, képviselőtársam? A következő hónap 1-jétől, ha megszűnik a rendkívüli helyzet, a kilakoltatások tömegével indulhatnak újra. Azért ne felejtjük el, hogy egy olyan másfél év van a hátunk mögött, amikor csak korlátozottan folyhattak ilyen események, a hagyományos árverések, a különböző helyszíni cselekmények és maguk a kilakoltatások is szerencsére csak egy szűkebb mederben folyhattak. De nyugtasson meg képviselőtársam: egyezkedtek már önök a végrehajtói karral? Megállapodtak már negyedéves kvótában, hogy a következő negyedévben hány embert dobhatnak az utcára elhelyezés nélkül az otthonából? Igen vagy nem? Ez egy igen-nem kérdés, kérem, hogy azonnal válaszoljanak rá. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Illés Boglárka képviselő asszonynak, Fidesz.

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is úgy gondolom, hogy hazugsággal vádolni éppen hogy nem a Gyurcsány-párt az, amely ezt bármilyen szinten megtehetné a kormánypárt vonatkozásában, hiszen pont az önök elnöke, frakcióvezetője volt az, aki hazudott reggel, éjjel meg este, és ezt be is ismerte. Ezenkívül pedig köszönetet szeretnék mondani Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak a tekintetben, hogy személy szerint megszólította a képviselőket, hiszen például lehet, hogy Varga Zoltán képviselő urat alusisak nélkül kevésbé tudták megismerni vagy felismerni azok, akik most nyomon követik a parlamenti ülést.

Amit még meg szeretnék említeni, az az, hogy a DK részéről elhangzott gondolatokkal kapcsolatban annyit mondanék, hogy az önök kormányzása idején rekordmagas volt a munkanélküliség, tehát nem azzal kellett foglalkozniuk, hogy a hiányszakmákat hogy lehet feltölteni vagy a hiányszakmákban hogy találunk megfelelő munkaerőt. Az a javaslat, amely ebben a csomagban is benne van, éppen ezt hivatott szolgálni.

Röviden szeretnék még annyit mondani a hozzászólásomban, hogy ha már az én felvetésem elérte azt a célt, hogy a mentősökre is kiemelt figyelmet fordítanak a képviselők a tisztelt Házban, akkor úgy gondolom, hogy az ilyen és ehhez hasonló felvetésekkel a továbbiakban is élni fogok. Hasonyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Még maradt fél perced, a kilakoltatással kapcsolatos kérdésre válaszolhattál volna.)*

ELNÖK: Köszönöm, Illés Boglárka képviselő asszony. A következő kétperces hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Z. Kárpát Dániel mindig akkor a lehangosabb, amikor a DK-s képviselőket kell védeni egy-egy Gyurcsány-idézetből. Ilyenkor mindig nagyon hangosan bekiabál. *(Z. Kárpát Dániel: Próbálg meg válaszolni a kilakoltatással kapcsolatos kérdésre!)* Szégyellik ők éppen eléggé magukat Gyurcsány Ferenc mondatai miatt.

Szabó Szabolcs azt kérdezte, hogy miért a háború 74. napján jut eszünkbe alkotmányt módosítani és az új veszélyhelyzeti tényállást bevezetni. Ez a van rajta sapka, nincs rajta sapka esete, mert tegye a szívére a kezét, képviselő úr, ha február végén, március elején a választási kampányban, három-négy héttel a választás előtt benyújtottunk volna egy alaptörvény-módosítást, akkor ön rendezte volna itt a legnagyobb hisztit az Országgyűlésben, hogy hogy merünk a választás előtt még kétharmaddal Alaptörvényt módosítani, és hogy merünk három héttel a választások előtt belenyúlni az Alaptörvény bizonyos passzusába. Tehát pontosan ezért vártunk eddig. A választók eldönthették, hogy szeretnének-e alkotmányozó többséget adni nekünk, és úgy döntöttek, hogy szeretnének, tisztelt képviselő úr. Ezért van most itt az alaptörvény-módosítás. *(Szabó Szabolcs: Nem ez volt a kérdés!)* Csak kérdezte, én meg válaszoltam, mint egy vitában illik. Ezt kérdezte tőlünk.

Azt külön humorosnak tartom, hogy egy magát büszkén MSZP-sként címző képviselő beszél inflációról. Hát, a Bokros-csomag idején 25-30 százalékos inflációval szembesülhettek az emberek. A szocialisták mindig az emberek javát akarják, minden javát, ismerjük ezt a politikát. Majd pedig 2002 után is a választási ígéreteiket is elinflálták, azt mondták, hogy béremelés lesz, majd mindig a béremelésnél és nyugdíjemelésnél nagyobb infláció volt. Ez a baloldal javaslata és ez a baloldal kínálata mindig, amikor inflációról beszélünk, tisztelt képviselő úr. Megmosolyogtató, hogy pont MSZP-s képviselőként beszél a magas inflációról. És két számjegyről beszél, holott jelenleg nincs két számjegyű infláció. Pont a rezsicökkentésnek, a benzinárstopnak és az élelmiszerárstopnak köszönhetően nincs két számjegyű infláció, és harcolunk, hogy ne is legyen. Németországban van, tisztelt képviselő úr, hál' istennek itt még nem, és reméljük, hogy nem is lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, Momentum.

SZABÓ SZABOLCS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Csak egy apró reakció. Ha felmerül egy kérdés valakitől, mondjuk, az én irányomba, az nem válasz, hogy én arról beszélek, hogy szerintem mit csinált volna két hónappal ezelőtt az, aki kérdez. Szóval, logikailag nem áll össze ez a történet.

A kérdés az, hogy miért a háború 74. napján vagyunk itt. Azt, hogy én mit gondoltam volna a háború harmadik napján, ne ön fejtse meg! Jelzem, ez akkor derült volna ki, ha behozzák. Zárójelben megjegyzem, és ezt most őszintén elmondom, ha a háború első hetében bejön egy ilyen javaslat, én felállok, és azt mondom, hogy itt van a szomszédunkban egy háború, nem tudjuk, mi lesz a vége, lehet ezen gondolkozni. De nem úgy, hogy behozzák, hanem ülünk le, tárgyaljunk róla, beszélünk róla. Nem ez történt. A kérdés az - s akkor válaszoljon rá, ha már így belementünk -, hogy miért a 74. napon jutottunk el ideig. Tényleg, ha ez annyira fontos volt, mi tartott 74 napig? Mi tartott ennyi ideig? Erre válaszoljon!

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétperces hozzászóló Keresztes László Lóránt LMP-s frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Nacsa képviselő úr felé megfogalmazódott egy kérdés. Tudjuk, hogy több területen óriási a létszámihiány, például a tűzoltók szakszervezetének a vezetője is jelezte, hogy nagyon komoly felmondási hullám várható, hiszen óriási a terhelés, borzasztó a munkaerőhiány, nagyon sok esetben már bizonyos járműveket nem tudnak szolgálatba állítani. Elmentek a falig a létszámihiány tekintetében, ahogy megfogalmazták a helyzetet, és sajnos az alacsony bérek miatt felmondási hullám várható. A kormányoldal hogyan kívánt erre felkészülni, hogyan kíván felkészülni, hiszen világossá tette a szakszervezet, hogy ez a helyzet csak béremeléssel orvosolható. Mit tudnak üzeni a tűzoltóknak? Mit tudnak üzeni azoknak a tűzoltóknak, akik ha olyan helyzet van, akkor az életüket kockáztatják mindannyiunkért?

Képviselő asszonynak szeretném pontosítani a hozzászólásomat, ha nem voltam kellőképpen világos. Ön az első hozzászólásában valótlán állította azt, hogy az ellenzéki képviselők közül senki nem emlékezett meg a magyar mentők napjáról. Én meg tettem. Azt gondolom, nem biztos, hogy szerencsés egy képviselői szűzbeszédben valótlansággal kezdeni, szerintem nem is méltó. Javaslom, hogy a szövegírójának rója fel ezt a problémát. Azt pedig, hogy fogalmazzunk meg valós tartalmú állításokat, egy általános iránymutatásnak kell tekinteni a magyar Országgyűlés munkájában, én így szoktam eljárni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Komáromi Zoltán képviselő úr, DK.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy képviselői munkám második hetében a frakciónévben hozzászólhatok a veszélyhelyzet megszüntetésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló törvényjavaslat vitájában.

(16.10)

Elöljáróban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a törvényjavaslat indoklásának első két bekezdésében veretes hazugságokat láttunk, olvastunk. Idézem:

„Magyarország Európa egyik legeredményesebb oltási programjával sikeresen küzdött a koronavírus-járvány ellen, amely lehetővé teszi, hogy a kormány a veszélyhelyzetet megszüntesse. A kormány elsődleges célja, csakúgy, mint eddig, hogy megvédje a magyar emberek életét és egészségét, valamint mérsékelje a gazdasági károkat és megőrizze a munkahelyeket. A világjárvány elleni védekezés elmúlt két éve bebizonyította, hogy a korábban elfogadott rendkívüli és átmeneti jogi keretek jól szolgálták ezeket a célokat.”

Ezzel szemben mi úgy véljük, hogy a kormány által régóta elhanyagolt magyar közegészségügyi rendszert felkészületlen állapotban érte a koronavírus-járvány. Túlzott központosítás, rossz kommunikáció, a járványügyi adatok teljes és teljesen indokolatlan eltitkolása, túlságosan oltásközpontú védekezés, magas halálozás jellemezték a két évvel ezelőtt kezdődő koronavírus-járvány elleni védekezést hazánkban. Az állítással szemben nem védtek meg senkit, sőt a világon lakosságszámra vetítve az egyik legmagasabb a halálozási arány Magyarországon, több mint 46 ezer ember halt meg koronavírus-fertőzés következtében, amellyel európai viszonylatban jelenleg a harmadik helyen állunk - hátulról.

Két év alatt több magyar ember halt meg koronavírus-fertőzés következtében, mint Nagykanizsa lakossága, majdnem annyi ember halt meg, mint Erzsébetváros lakossága 0-tól 120 évig. Ez a szám is bizonyítja, hogy az Orbán-kormány járványkezelése kudarcot vallott, de ez előre látható volt, hiszen az előző kormányzati ciklusban verte szét a kormány a jól működő ÁNTSZ-t, maradék munkatársait besorolva a járási és egyéb kormányhivatalokhoz.

Elhhez kell hozzászámolnunk azt a veszteséget is, ami azoknak a beteg embertársainknak az elvesztéséből adódik, akik a fejletlenül megszervezett kórházi és járóbeteg-ellátás következtében, krónikus betegségeik megfelelő kezelésének elmaradása miatt haltak meg idő előtt. Lényegében nem volt érdemi járványkezelés, nem vonták be a védekezésbe sem a szakmát, sem a települési önkormányzatokat, mindvégig elégtelen volt a tesztelés volumene és a tesztelés megoldása, főleg a fizetőség tétele, ahogy hiányzott egyébként a transzparens, érthető tájékoztatás is.

A koronavírus-járvány alatt a kormány számtalan hibát követett el, többször is megbukott, folyamatosan hazudott, végzálta azokat, akik valóban segítettek a megfertőződött embereknek - de hát ennyit vártunk. A járványkezelésben önök jobbra rendőri és katonai megoldásokat erőltettek, nem hallgatták meg sem a települési önkormányzatokat, sem a szakmai szervezetek, többek között az Orvosi Kamara javaslatait, holott ezekben rengeteg igazság volt, és segítette volna a járványkezelést.

Többszörösen bebizonyították, hogy nemcsak nem értenek az egészségügyhöz, hanem sorozatosan olyan intézkedéseket láthattunk önöktől, ami arról árulkodott, hogy nem is akartak javítani a közfinanszírozott egészségügyi intézmények, sem a benne erejük megfejtésével dolgozó szakemberek, sem pedig az ezekben az intézményekben ellátott betegek sorsán.

Most is éppen ebből az előterjesztésből derülhetett ki számunkra és az újságírók számára, hogy az egészségügy nemhogy nem rendelkezik önálló minisztériummal ebben a kormányzati ciklusban, hanem az egyik konglomerátumból a másikba akarják átszervezni az ágazat irányítását. Az előterjesztésben nyolcszor szerepel „az egészségügyért felelős miniszter és a közbiztonságért felelős miniszter” kifejezés, kétszer viszont az egészségügyért és közbiztonságért felelős miniszterről beszél a jogszabály és az indoklása. Talán ebből vontunk le rossz következtetéseket. A napok óta keringő pletykáknak úgy lehetne véget vetni, hogy nem az EMMI és nem a BM fogja felügyelni az ágazatot. Ránk férne egy jó, szakszerű és működőképes minisztérium.

A járványügyi védekezésben meghatározó szerepet kaptak a házi orvosok, az ehhez szükséges feltételeket viszont csak hónapokkal később sikerült úgy-ahogy biztosítani számukra, jobbára itt is karitatív szervezetek és a települési önkormányzatok jóvoltából.

Nem véletlen, hogy ebben a két évben megszűnt 46 házi orvosi praxis - tehát nem üres, hanem megszűnt -, és gyakorlatilag 177 praxis ürült ki úgy, hogy nem sikerült pótolni ott a szakembert, az orvost. Összesen most 667 praxis áll üresen, és ez azt jelenti, hogy 886 ezer embernek nincs házi orvosa. Tehát nem az a baj, hogy nem veszik föl a telefont a rendelőben vagy valamilyen technikai probléma van, hanem egyszerűen ennyi embernek van úgy házi orvosa, hogy egy héten kétszer valaki a szomszéd faluból vagy városból átmegy, és megpróbálja a tüzet eloltani. De az látható, hogy két éve az alapellátásban nem folyik semmiféle krónikus betegségnek a gondozása, és ennek a következményét a következő években fogjuk látni.

Nem lehet nem szót ejteni arról, hogy egy világjárvány, egy nemzeti tragédia esetén, ahol az elsők között vagyunk, jött a mutyi. Szégyen? Az! Lenyúlni az adófizetők pénzét békeidőben is gyalázatos, de nem a Fidesznek, ők már sportot űznek belőle, hogy még egy egészségügyi tragédia idején is folytatják.

Lélegeztetőgépek. A mohóságnak nem volt határa, és még ezen is nyereszkedni akartak. A koronavírus-járvány kezdetekor Magyarországon nagy problémát jelentett a lélegeztetőgépek hiánya, ezt a miniszterelnök úr is úgy aposztrofálta, hogy azért annyi van, hogy még háború esetén is kitarzana. Ezt a hazugságot egyébként maguk a Külügyminisztériumban dolgozók sem hitték el, és 16 ezer gépet vásárolt meg az állam több mint 300 milliárd forintért. Túlárazott, használhatatlan lélegeztetőgépekből vásároltak be olyan sokat, hogy ha egy intenzív ellátásban dolgozó szakorvosra számoljuk, akkor nyolc lélegeztetőgép jutott volna rá. Egy szakorvos egy szakápolóval optimális esetben két

lélegeztetett beteget tud kezelni - Magyarországon voltak olyan intenzív osztályok, ahol négy-öt betegre jutott két szakember, és sajnos ez is oka volt a magas halálozásnak.

Ezekért a gépekért, kiszámoltuk, ugyanis a brit nemzeti számvevőszék jelentéséből kiderült, akik szintén vettek kínai gépeket, ők átszámítva 1,3 millió forintért vettek egy gépet, nálunk, ha elosztjuk ezt a százhetven-valahányezer milliárd forintot (*sic!*), akkor 28 millióba került egy lélegeztetőgép. Ezeknek a lélegeztetőgépeknek nem volt megszervezve a szervizelése, nem volt megszervezve a pótalkatrész. Itt lett volna egy óriási lehetőség, hogy Magyarországon egy egységes gépparkot hozzunk létre, aminek utána sokkal egyszerűbb lett volna a működtetése, akár békeidőben is, nem kellett volna a járványra várni.

A legszebb a tegnapi hír, hogy a lélegeztetőgépek beszerzésében legnagyobb forgalmat lebonyolító kft. alig két évvel a nagy biznisz után végelszámolással megszűnt. Magyarul: mire kiderült, hogy kik vannak ebben a bizniszben, addigra már föl is számolták, nehogy valaki a nyomára jusson ennek. De én mint az egészségügyért jó néhány éve aggódó és abban 43 évet letöltő, nagyon keserű szájjal fogadom ezeket a híreket.

Rátérve a törvényjavaslat érdemi rendelkezéseire, számos érthetetlen intézkedéssel találkozhattunk. Egyrészt az önellenőrzési célt szolgáló gyors tesztek forgalmazása a veszélyhelyzet megszűnésének hónapját követő harmadik hónapig hosszabbodik meg. Ennek nincs logikája, ugyanis ha véget ér a járvány, most lemennek a fertőzőszámok, és még három hétig lehet árulni ezeket gyógyszerháron kívül, annak semmilyen jelentősége nincs, mert azok a tesztek, amiket mondjuk, tavaly szereztek be, valószínűleg ősszel, amikor várhatóan újraindul a járvány, használhatatlanok lesznek, teljesen mindegy, hogy ezt gyógyszer-tárakban vagy pedig azon kívül lehet megvenni.

(16.20)

Az egészségbiztosítási tárgyú átmeneti szabályok között van a keresőképtelenség, és a keresőképesség orvosi elbírálásáról, annak ellenőrzéséről szól. Nagyon jó, végül is elmondhatjuk, hogy a járvány alatt végre lett egy olyan nyomtatvány, amely elektronikus úton készült, és elvileg eljuttatható volt a célszemélyhez. Két gond volt vele. Egy. A munkáltatók nem adták meg azt az e-mail-címüket, ahova küldhettük volna ezeket a papírokat. Ha pedig a betegnek küldtük el, akkor azt csak úgy fogadta el a legtöbb munkáltató, hogy vigye vissza a házi orvosnak, pecsételje le, írja alá, mert anélkül nem érvényes. Hoztak félig egy jó intézkedést, de ennek a végrehajtását nem beszélték meg a szakmával, és emiatt ez eléggé működésképtelen volt.

A kötelező védőoltásokkal kapcsolatban csak annyit szeretnék elmondani, hogy most, hogy egy évig még fizetés nélküli szabadságon lehet tartani, és itt a lényeg, a munkáltató döntésének megfelelően emberek, akik nem voltak hajlandók beoltatni magukat,

igazából ez egy politikai gyávaságból született rendelkezés volt, és most is az, ugyanis ezt a konfliktust leviszi a munkáltató és a munkavállaló közé, pedig volt mindenkinek elég baja anélkül is. Tehát én nem gondolom, hogy egy jogszabálynak konfliktust kell gerjeszteni az emberek között akár úgy, hogy munkáltató és munkavállaló, akár úgy, hogy orvos és páciens.

Szabályozza a törvényjavaslat a védőoltások dokumentálását, illetve az ezt igazoló dokumentumok kinyomtatását. Hát, erről csak annyit szeretnék mondani, hogy az elejéhez képest valóban ez is javult, de ezt az összes adminisztrációt rátolták a háziorvosokra, akik nem tudták ezt elvégezni, mert egyszerűen olyan bonyolult volt ez a rendszer, és az EESZT nem volt hajlandó kommunikálni a háziorvosi szoftverekkel. Tehát mindenkinek egyesével kellett minden adatát beküldeni, arról nem is szólva, hogy olyan emberek, akik magyar állampolgárok, magyar tájszámuk van, csak Európában dolgoznak, például európai képviselő, nem lehetett berögzíteni őket, sokkal egyszerűbb volt akár egy török vagy egy libanoni állampolgárt az útlevéllel számával beazonosítani és bevinni, míg ezek a magyar emberek nem tudtak ehhez hozzájutni.

Az élelmiszerláncok hatósági felügyeletéről szóló törvény módosításában tulajdonképpen egy lyukas törvényt most nem foltoztak be. Ugyanis nincsenek válaszok azokra a részletkérdésekre, hogy az ÉMK-hoz kerülnek-e majd a felajánlott élelmiszerek, ha igen, hogyan fogják összegyűjteni, szállítani, milyen garancia van arra, hogy például a hűtőlánc nem szakad meg, hogy hogyan kell elszámolni ezeknek a termékeknek az áfájával. Most itt lett volna egy lehetőség arra, hogy ezt végigszabályozzák. Hát, benne van... *(Egy mobiltelefon zavarja a hangosítási rendszert. - Nacsa Lőrinc: Telefon!)* Nincs telefonom. Úgyhogy én úgy gondolom, hogy ezek a kérdések nyitva maradtak.

Csak egy részletkérdésben szeretnék reflektálni Nacsa Lőrinc képviselőtársam megjegyzésére, vádjaira. Az Európai Gyógyszerészeti Ügynökség az EU szabályai szerint jogosult minden tagországban a hatósági döntést meghozni. Tehát ha ő hozott egy döntést, akkor azt a tagországok elfogadják, és ez visszafelé is működött volna, hogy ha a magyar OGYÉI azokkal a szabályokkal fogadta volna el vagy fogadta volna be ezeket a védőoltásokat, ahogy mondjuk, Paál professzor úr idején volt, akkor az EMA is elfogadta volna a magyar dokumentumokat.

Az volt a probléma, hogy az OGYÉI a gyártó által nyilvánosságra hozott és magyarra lefordított alkalmazási előíratot tette be dokumentumnak, és két hét alatt egy ilyen vizsgálatot egy gyógyszerről nem lehet megcsinálni. Aki ismeri a technológiát, tudja, hogy sokkal több idő lett volna. Ezt sokkal körültekintőbben, átgondoltabban kellett volna megcsinálni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komáromi Zoltán képviselő úr. Kétperces hozzászólás következik, Kordás László képviselő úr, DK.

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem először kerülünk már ebbe a helyzetbe, illetve az Országgyűlés nem először kerül abba a helyzetbe, hogy egy ilyen salátatörvényt kelljen tárgyalni. Volt már ilyen az előző időszakban is. Ennek a két salátatörvénynek egy közös metszete van, mindig hozzányúlt a kormány a munkavállalói jogokhoz. Mindig hozzányúlt vagy a foglalkoztatást érintő kérdésekhez, vagy pedig magához a munkavállalói jogokhoz, és soha nem úgy, hogy a munkavállalók javára történt volna ez a döntés. Mindig azt tapasztaltuk, hogy egy ilyen salátatörvény végén, a nap végén rosszul jártak a munkavállalók.

Szeretnék egy gondolatot megosztani azzal kapcsolatban is, hogy Szabó Szabolcs kollégám, képviselőtársam jelezte, hogy egyeztetéseket hiányolt a kormány részéről, illetve a szociális partnerek közötti egyeztetések mikéntjéről érdeklődött. Szeretném elmondani azt is, hogy május 5-én önök összehívták ugyan a vállalkozók és a kormány állandó konzultációs fórumát, de erről a javaslatról egyetlen szó nem esett, pedig akkor már be volt nyújtva a parlament elé, bárki hozzáférhetett ehhez a javaslatához. Kérdések ugyan hangzottak el a szociális partnerek részéről a kormányzat felé, de erről a javaslatról érdemi vita nem folyt. Kérdezem én, hogy miért félnek a vállalkozóktól, miért félnek a szakszervezetektől olyan értelemben, hogy megkérdézzék a véleményüket egy-egy ilyen őket érintő javaslatról.

Azt gondolom, nem helyes, hogyha azon az úton jár a kormány, hogy saját maga gondol ki egy-egy törvényjavaslatot, és egy-egy képviselő útján vagy pedig egy salátatörvénybe csomagolva próbálja meg ezt lenyomni a munkavállalók torkán. Ennek a törvénynek az lesz a vége, hogy ha ez a javaslat elfogadásra kerül, hogy nő a munkavállalók kiszolgáltatottsága, és csökkenni fog a bérük, nem nő olyan ütemben, mint ahogy azt ők megérdemelnék. Ezért nyilvánvalóan ez a javaslat módosításra szorul, ami módosítási javaslatokat mi meg is fogunk tenni. Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gréczy Zsolt képviselő úrnak nem tudok adni szót két percre, mert azonos körön belül már egy DK-s beszélt, de 15 percre tudok szót adni, ha megnyom egy másik gombot. *(Megtörténik.)* Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen. Nem akarom borzolni a kedélyeket azzal, hogy 15 percig fogok beszélni, de köszönöm szépen a levezető elnök úrnak a megtisztelő lehetőséget. Annyit szeretnék csak hozzátenni a vitához, hogy itt háborús válságról meg egészségügyi válságról esik szó leginkább, de megélhetési válság is éppen a nyakunkba zúdul. Szeretném felhívni a kormánypártok figyelmét arra, hogy ezzel a kérdéssel is foglalkozni kell. Ez most már nagyon a körünkre ég. Aki látta a legfrissebb államháztartási adatokat, hiányadatokat, külkerhiányadatokat, az egész egyszerűen megrémül attól, aminek elébe állunk.

A legfrissebb inflációs adatok: most azon vitatkozunk, van-e ez már 10 százalék. Aki elment a közértbe januárban, és ugyanazt vette meg darabra ugyanabból a termékből, és áprilisban ugyanazt, az 20 százalékkal fizetett többet. Tehát nem arról kell beszélgetnünk, hogy a gőzkazán ára lejjebb húzza-e a kenyér inflációját, mert ez összességében nem fog segíteni a magyarok millióin.

Ezzel a problémával a kormánypártoknak most már muszáj lesz foglalkozni. Ez a megélhetési válság itt van a nyakunkon. Ez a fajta megélhetési válság nemcsak azt jelenti, hogy az élelmiszereken spórolni kell a magyaroknak, vagy egyszerűen nem lesz pénzük arra, hogy megvegyék, hanem egész egyszerűen előtűk van a nyár, az emberek nem fognak tudni elmenni a családjukkal nyaralni, mert nem lesz pénzük. El kell dönteniük, hogy ezer forintért vesznek-e egy lángost a Balatonon, vagy inkább otthon maradnak a panellakásban, és megpróbálják átvészelni ezeket a hónapokat, és akkor arról még nem is beszéltem, hogy az ingatlanárakban milyen elképesztő emelkedés indult meg. Az albérletárak ma 30 százalékkal kerülnek többbe, mint egy évvel ezelőtt, és az új lakásárakra ez pontosan ugyanígy vonatkozik. Hány és hány magyar fiatal családnak nincs most esélye arra, végképp nincs esélye arra, hogy új lakáshoz jusson? Ezzel a problémával is foglalkozni kell. Ezt is szeretném a tisztelt kormánypártok figyelmébe ajánlani. Köszönöm a szót, elnök úr, még egyszer. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Azbej Tristan államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. 30 perces időkeret áll rendelkezésére.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni a konstruktív hozzászólásokat. Vegyesen jöttek megjegyzések, vegyesen jött konstruktív kritika, támogatás és pusztán politikai indíttatású szövegek és támadások, illetve viszonzások.

(16.30)

Gratulálok minden olyan képviselőnek, aki most mondta el szűzbeszédét, és eredményes munkát kívánok.

A törvényjavaslattal kapcsolatban abból a szempontból nehéz dolgom van, hogy kiválogassam az érdemi hozzászólásokat, vitapontokat a politikai indíttatású megjegyzésektől. Erre megpróbálok kísérletet tenni, ugyanakkor van egy-két olyan politikai pont, amely mellett nem tudok elmenni szó nélkül.

Mindössze néhány alkalommal ért engem az a megtiszteltetés, hogy előterjesztőként képviselhetem a kormányt, de minden olyan alkalommal, amikor az adott törvényjavaslat több jogszabályt érintett, elhangzott az a szinte már kötelező rituális vitakör,

hogy vajon legitim-e úgynevezett salátatörvényben jogszabályt módosítani, jogszabályt alkotni. Minden egyes ilyen vitakörnek az volt a vége, hogy végül is igen, legitim.

Ezenkívül, hogy miért választotta az előterjesztő ezt a jogalkotási módot, meg kell magyaráznom és emlékeztetnem kell arra a képviselőket, hogy milyen kihívások elé állította a koronavírus-járvány hazánkat, Magyarországot, a magyar embereket és a magyar kormányt. Ha visszatekintenek az elmúlt két évre, látják azt, hogy a koronavírus-járvány közvetett vagy közvetlen módon az élet valamennyi területére kifejtette a hatását, amelyekre szükséges volt megoldást találni, a kezelésükről gondoskodni kellett. A járvány természetesen nemcsak az egészségügyi területet, de a gazdasági szektorok működését, megannyi szakma munkáját érintette, a képzési területre, az ügyintézési lehetőségekre rányomta a bélyeget, és még hosszan sorolhatnám. Ez egy nagyon komplex válságállapot, válsághelyzet volt. E területek közül számosat kormányrendeletek szabályoztak. Most, hogy a járvány intenzitása csökken, egy új állapottal, helyzettel találjuk magunkat szemben, és rendet kell teremtenünk a veszélyhelyzetet szabályozó kormányrendeletek kivezetésével, oly módon való kivezetésével, hogy az átmeneti rendelkezések biztosítják a jogbiztonságot és azt, hogy minden érintett fel tudjon azokra készülni.

Tehát számos területet érintett a koronavírus-járvány, az arra adott kormányzati válasz is, tehát egyben kell kezelnünk most számos területnek a jogszabályait. Ez egy komplex megközelítést igényel. Ha azt kétségbe vonják, hogy legitim ezt egy jogszabályban úgy kezelni, hogy az összefüggő, de különböző területeket érintő jogalkotást egyszerre kezdeményezzük, annak lehet, hogy az az oka, hogy egész egyszerűen nem látják át ennek a helyzetnek a komplexitását, vagy netalántán az az oka, hogy nem volt megfelelő türelem arra, hogy átolvassák az egész törvényjavaslatot és megértsék annak minden egyes intézkedését, a jogalkotói szándékot, és azt, hogy miként hivatott ez - összefoglalva - azt a célt szolgálni, hogy a magyar emberek élete visszatérjen a normális kerékvágásába, a medrébe.

Amikor az ellenzéki hozzászólásokra kell reagálnom, miután már öt percet majdnem felhasználtam az időkeretemből, még mindig nem térhetek rá az érdemileg érintett pontokra, ugyanis annyi olyan politikai állítás hangzott el, amelyekre muszáj reagálni. Akkor is muszáj, ha szorosán nem tartoznak az adott törvényjavaslat tartalmi körébe, hanem általában véve a magyar egészségügyi helyzetet, a járványra adott egészségügyi választ, illetve a magyar gazdaságpolitikát érintik. Ezzel kapcsolatban tévút lenne újra megnyitni azt a vitát, hogy a kormány milyen hatékonyan segítette a magyar egészségügyet, támogatta és szabályozta, hogy a megfelelő választ megtalálja a járványügyben. Mindenesetre elhangoztak az ellenzéki képviselők padsoraiból igaztalan, méltatlan állítások és olyan állítások, amelyekről azért kell beszélünk, mert nyilvános vita révén alkalmasak arra, hogy félrevezessék a magyar választópolgárokat és a magyar közvéleményt.

Elhangzott, hogy nem igaz, hogy Magyarország hajtotta végre az európai kontinens egyik leghatékonyabb oltási programját. Tényekkel, számokkal, statisztikákkal nehéz vitatkozni, és ezek mind a mi oldalunkon állnak. Ugyanakkor méltatlan és az egész vitának a szellemét sérti az, hogy ez az állítás pont attól a Komáromi Zoltán képviselő úrtól hangzott el, aki a járványcsúcson bátortalanította el az embereket az oltságok felvételétől.

Általában véve az egészségügy állapotával, az egészségügyi szektor támogatásával kapcsolatban hangoztak el a baloldali pártok képviselőitől állítások. Ezek nemcsak nem igazak, hanem sok esetben méltatlanok, méltatlanok annak fényében, hogy a magyar kormány egészségügyi intézkedéseinek köszönhetően most, 2022-ben 1700 milliárd forinttal több jut az egészségügyre, mint 2010-ben. A baloldali kormányok idején 650 milliárd forintot vontak el az egészségügyi szektortól. Ha önök most azt állítják, hogy a magyar egészségügyet állítólagosan felkészületlenül érte a koronavírus-járvány, akkor belegondolni is borzasztó, hogy mi lett volna, ha ugyanez baloldali kormányzás idején történik.

Az orvosi pályát választók aránya 1000-ról 1600-ra növekedett, és az elvándorlási kedv az egészségügyi szektorban is csökkent. Megfordítottuk azt a tendenciát, amit azoknak a baloldali pártoknak a kormányzása idején indítottak el a negatív irányba, akik most kritizálják azt az egészségügyi ellátórendszert, amely hősiesen és hatékonyan vette fel a harcot a koronavírus-járvány hatásaival szemben. Folytatódik a statisztikai büvészkedés, amely azt hivatott igaztalanul bizonyítani, hogy mennyire sikertelen volt ez a közös erőfeszítés. Ezzel az állítással, hogy sikertelen volt ez az erőfeszítés, önök egyébként megsértik az egészségügyi dolgozókat, akik hősiesen helytálltak.

Elhangzott, hogy a halálozás terén milyen gyászos képet mutatott Magyarország. Ebben az az igaz, hogy minden elveszett élet egy felbecsülhetetlen veszteség. Olyan, hogy túl kicsi halálozás, nem létezik, minden egyes elveszett életet meggyászolunk és kegyelettel gondolkodunk. Ugyanakkor, amikor Magyarországot, a magyar egészségügy választát és hatékonyságát a világ szégyenpadjára kívánják helyezni, el kell mondani olyan számokat és statisztikákat, hogy ha összevetjük európai uniós tagállamoknak a többlethalálozási arányát, azt látják, hogy ez Bulgáriában 37 százalék volt, Szlovákiában 36 százalék, Romániában 29 százalék, Lengyelországban 27 százalék, Csehországban 23 százalék volt, Magyarországon pedig 19 százalék. Ne értsenek félre, ez pontosan 19 százalékkal több, mint aminek kellett volna lenni! De az önök állításai, az önök kritikái egész egyszerűen méltatlanok és igaztalanok.

Szintén van annak egy elég komoly visszássága, hogy miközben az előttünk fekvő törvényjavaslatnak azokat a rendelkezéseit támadják vagy a mögöttük álló szándékot vonják kétségbe, amelyek éppen a gazdaság serkentését, a foglalkoztatottság növelését hivatottak szolgálni, ezek mellett olyan kritikákat fogalmaznak meg, amelyek alapján a magyar gazdaság egy

teljes csődhelyezettel reagált volna a koronavírus-járványra. Ehhez képest az az igazság, hogy a magyar gazdaság a koronavírus-járvány alatt kanyarban előzött. Így értük el regionális összevetésben az elmúlt időszakban az egyik legkiugróbb, legmagasabb GDP-növekedést, és így érthetjük el azt, hogy most már bizonyos szakmákban munkaerőhiány alakulhat ki. Ez együtt jár egy jó hírrel: szinte teljes a foglalkoztatottság, történelmi csúcson van Magyarországon a foglalkoztatottság.

(16.40)

Tehát amikor azt állítják, hogy a magyar munkavállalóknak egyre rosszabb és nehezebb a helyzete, éppen az ellenkezője az igaz, és ugyanez igaz a bérszínvonalak emelkedésére. Még egyszer: nem lehet sose elég vagy túlságosan magas a bérszínvonal, ugyanakkor megint csak visszas, hogy a baloldali pártok részéről ér minket olyan kritika, azt a kormányt éri olyan kritika, amelyiknek az idején a minimálbér meghaladja az önök, a baloldali pártok kormányzásának az átlagbérét.

Nem igaz az sem, és most már a törvényjavaslat rendelkezéseinek egyes pontjaira térek rá, nem igaz az sem, hogy a külföldi munkaerő olcsóbb lenne. A külföldi munkaerőnek is ugyanannyi bért kell fizetni, mint a magyarnak. Magyarországon tehát munkaerőhiány van, 3,7 százalékos a foglalkoztatottság, ami teljes foglalkoztatottságot jelent.

Elfelejtette a képviselő úr azt a tényt is, hogy csak a hiányszakmákban lehet behozni tartósan betöltetlen álláshely esetén az idézett szabály alapján harmadik országbeli munkavállalót. Ebből a szempontból ez egy szigorúbb szabályozás, mint a korábbi, és a kiemelt, kölcsönző cégek minősített, több üzleti évvel rendelkező és legalább 500 fő munkavállalót alkalmazó cégek. A gazdaság dinamizálása nem tekinthető áruhálynak. Ez az áruhály nemcsak méltatlan, hanem minden logikát is nélkülöz.

Az érdemi vitarésszel kapcsolatban az ellenzéki felszólalói körnek megadta Varga Zoltán képviselő úrnak a felszólalása a keretét, aminek az egyik nyitómondata az volt, hogy nem érdekl, hogy mit mondunk mi a törvényjavaslatról. Minket érdekel, hogy mit mondtak önök a vitában, és ha megengedik, hogy belenézsek még a további megállapításokba, akkor a többi megállapításra is igyekszem, amennyiben az időkeretem engedi, reagálni.

Lukács László képviselő úr üdvözölte a törvényjavaslatot abból a szempontból, hogy azt a megjegyzést tette, hogy ezt korábban kellett volna benyújtani és meghozni. Örülünk ennek a különös hangvételű támogatásnak, reméljük, hogy ezúttal támogatni is fogják ezt a törvényjavaslatot, és eltérnek attól a szokástól, ami a koronavírus-járvány idején történt, hogy a koronavírus-járvány leküzdését szolgáló kezdeményezéseinket és törvényjavaslatainkat lassították, el-lenezték vagy nem szavazták meg.

Szintén képviselő úrnak azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy milyen teher lesz a közigazgatáson a

lejárt dokumentumok, okmányok hirtelen pótlásával kapcsolatban, adom azt a tájékoztatást, hogy a törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a személyi azonosító igazolványok, a vezetői engedélyek és az útlevelek egységesen 2022. június 30-áig érvényesek. Az okmányok hosszabbítása 310 kormányablakban folyamatosan megvalósítható, de például a jogosítványok igénylése ügyfélkapun keresztül is elintézhető. Úgy gondoljuk, hogy ezek az ablakok és ezek a lehetőségek ezt az esetleges problémát meg fogják előzni.

Szabó Szabolcs képviselő úr hiányolta a társadalmi egyeztetést, hozzá csatlakozott talán Kordás László képviselő úr. Ezzel kapcsolatban azt a tájékoztatást szeretném adni, hogy a törvényjavaslatot társadalmi egyeztetésre a következő szervezeteknek nyújtotta be a kormány: Országos Bírósági Hivatal, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, Magyar Ügyvédi Kamara, Kúria, Legfőbb Ügyészség, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala. (Szabó Szabolcs: *Ebből hol a társadalom?*) Kérem Szabó Szabolcs képviselő urat, hogy ennek fényében majd bírálja esetleg felül azt a megszólalását, hogy haveri érdekképviseleti szervezetekhez nyújtotta be a kormány ezeket a törvényjavaslatokat. (Szabó Szabolcs: *Kiderült, hogy még azok se...*) Az Országos Bírósági Hivatal, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a módosító kezdeményezéseit megfogalmazta, eljuttatta az előterjesztő, a kormány számára. Vélhetően módosító javaslatban ezek meg fognak jelenni.

A Gondosóra-programmal kapcsolatban Vajda Zoltán képviselő úr által megfogalmazott adatkezelési kérdésekkel kapcsolatban azt a tájékoztatást adom, hogy a programot lebonyolító SZIN Kft. a tulajdonosi jogkör gyakorlójának köszönhetően stabil feladatkörrel rendelkezik, az állandó feladatok legtöbbször hazai és EU-s projektek lebonyolítása az EMMI-vel együttműködésben. Szenzitív adatok kezelője tehát a SZIN Nonprofit Kft. lesz, amelynek alapítója a magyar állam, ez egy nagyon fontos pont. A tulajdonosi jogokat is egy állami szerv gyakorolja, tehát félrevezető az a képviselői sugalmazás, miszerint a szenzitív adatokat kvázi egy mezei civil cég kezeli. Egy magyar állami cég fogja kezelni, amely állami felügyelet alatt áll.

Az önkormányzati díjmoratórium kapcsán kiigazításra szorul az az értelmezés, hogy csupán a közfürdők jelentenek majd kivételt. Ez nem igaz. Már jelenleg is hatályos egy általános kivétel a rendelkezés hatálybalépése előtt kötött hosszabb távú szerződések esetében, ha az önkormányzati díjemelést mértékét előre meghatározták, vagy ha a díjemelést mértékét 2020. október 31. napjáig jogszabály írja elő.

Számos pont szóba került még. Ez a zárzó, felszólalás ebben a vitában nem teszi lehetővé azt, hogy minden egyesre kitérjek, de ennek a megfelelő módja és helyszíne a részletes vita lesz. Kívánom és kérem a további konstruktív vitát ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, valamint kérem minden képviselőnek a hozzájárulását ahhoz, hogy Magyarországon a magyar emberek életében minél előbb visszatérhessen a normalitás. Kérem a törvényjavaslat támogatását, köszönöm a szót. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Azbej Tristan államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, LMP: „A mi városunk, Pécs 87.”

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, szokásaimhoz híven a napirend után szintén szívebb hazám, Pécs helyzetéről és Pécsset érintő problémákról fogok beszélni, és ma ezt egy jeles napon, egy szimbolikus napon teszem, hiszen ma van a madarak és fák napja, az egyik legfontosabb természetvédelmi jeles nap. Úgyhogy indokolt, hogy ezen a napon Pécs és térsége, Baranya megye környezeti problémáiról, a megoldás lehetőségeiről és az ezzel kapcsolatos kihívásokról ejtsek néhány szót.

Tegnap már beszéltem az Országgyűlésben röviden arról, hogy egy örömteli fejleménynek voltunk tanúi, hiszen Pécs, Miskolc és Budapest azon három magyar város lett, amely lehetőséget kapott, hogy egy uniós programban közvetlen brüsszeli forrásokra pályázhasson annak érdekében, hogy a klímasemlegeség elérését célzó beruházásokat készítsenek elő ebben a három városban. Ez mindenképpen örömteli és egy nagyszerű lehetőség, de ki kell mondanunk azt, hogy ha az alapműködés ezen önkormányzatok esetében, ezen városok esetében nem biztosított, akkor nem fogunk tudni eredményeket elérni ezen a téren, holott a kihívások nyilvánvalóan megvannak. Ezért én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy nagyon komoly kihívások érik Pécs természeti környezetét, és ezzel kapcsolatban bizony cselekednünk kell.

(16.50)

Ennek érdekében én már lépéseket is tettem mint pécsi országgyűlési képviselő.

Nagyon fontos megemlítenünk, hogy az elmúlt időszakban számtalan megszorítás érte az önkormányzatokat, ilyen módon nehezen tudnak az alapvető közszolgáltatások biztosításával, tehát a legalapvetőbb feladatok ellátásával is megküzdeni az önkormányzatok. Nyilván ezt a helyzetet kezelni kell. Én nagyon bízom benne, hogy a város kormánypárti országgyűlési képviselője is ebben partner lesz. Abban biztos vagyok, hogy az ellenzéki színekben megválasztott Mellár Tamással ebben a kérdésben egyetértünk.

Fontos, hogy lehetőséget biztosítson a központi kormányzat olyan várospolitikai eszközök alkalmazására, amelyek megadják a lehetőséget nemcsak Pécsnek, hanem valamennyi magyar városnak, hogy az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése érdekében érdemben cselekedni lehessen. Sokszor beszéltem én az Országgyűlésben a legfontosabb közszolgáltatás biztosítását érintő kihívásokról. Ugye, tudjuk, hogy az ivóvízellátás rendszere az összeomlás szélén van. Ez

Pécs és térségében egy akkora problémát jelent, hogy 15 éves távlatban a meglévő, tervezhető forrásokon túl 20 milliárd forint hiányzik ahhoz, hogy az alapvető, a legalapvetőbb közszolgáltatást biztosítani lehessen.

Én az elmúlt parlamenti ciklusban több alkalommal adtam be indítványt annak érdekében, hogy a központi költségvetésből kapjon Pécs városa támogatást. Ezt nem sikerült elérni, ezt nem támogatták a kormánypárti képviselők, de én azt gondolom, mindenki számára világos, hogy ez egy halasztást nem tűrő feladat, hogy márpedig szükség van ezekre a forrásokra. Ezért is együttműködésre készülök mindenkivel, aki ebben az ügyben tud segíteni és fel tud lépni.

Hasonlóképpen óriási kihívás a fenntarthatóság céljaihoz ezer szálon kötődő közösségi közlekedés ügye Pécs városában. Tudjuk, hogy ott jó néhány évvel ezelőtt egy korrupciógyanús beszerzés nyomán milyen nehéz helyzetbe került a város, sokmilliárdos adósságot jelentett mindez. Éppen a mai napon volt egyébként a következő tárgyalási forduló a sok évvel ezelőtt tett feljelentésem nyomán, de nyilván itt is a megoldások most a legsürgetőbbek.

Tehát szükség van Pécs városában egy új buszflottára, ehhez is szintén érdemi kormányzati támogatások, központi források kellene. Ezért is megfokozni a küzdelmet, hogy ezt megkaphassa a városunk, hiszen ha nincs jól működő, fenntarthatóan működő tömegközlekedés, buszközlekedés, akkor nem fognak tudni megvalósulni a fenntarthatósági célok, akkor a zsúfoltság, a légszennyezés problémáival nem tudunk megküzdeni.

Szintén nagyon fontos, hogy az elmúlt időszakban a koronavírus-járvánnyal összefüggésben hozott intézkedések között meglépett kormányzati döntést, miszerint kivonul az állam a vidéki városok tömegközlekedésének támogatásából, ezt a rendelkezést is vissza kell vonni, hiszen nincs olyan magyar vidéki város, amely önállóan, hosszabb távon meg tudja oldani a tömegközlekedés finanszírozását. Tehát ilyen módon nem megkerülhető az állami szerepvállalás. Én nagyon bízom benne, hogy ezt is be fogja látni a kormányoldal, és támogatni fogják, hogy ismét megkapják a vidéki városok is a tömegközlekedés fenntartásához nélkülözhetetlen forrásokat.

Óriási adósság Pécsen Magyarország egyik legnagyobb ipari tájsebének az elhúzódó rekultivációja. Tudjuk, hogy a Karolina-külfejtés első határidő szerinti rekultivációját már 2009-ben be kellett volna fejezni. Azóta is húzódik az ügy, és látható, hogy lelassult a folyamat. Tehát a pécsi hőerőmű végez munkát, ugyanakkor az állam - szintén erre a munka szempontjából kötelezett állam - nem vesz részt. Itt is szükséges a központi forrásokat biztosítani, és felgyorsítani a munkát, hogy a környezeti kockázatokat csökkenteni lehessen.

És végre megoldást kell találni két égető problémára, az uránbánya újrainvítésének a kérdésére és az atomtemető kérdésére. Mindezeket el kell utasítani. Ennek érdekében kezdeményeztem együttműködést Pécs valamennyi politikusával, és örömteli, hogy az egyik kormánypárti képviselő már vissza is jelzett (Az

elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), hogy hajlandó nyilvánosan konzultálni ezekről az ügyekről. Én nagyon bízom benne, hogy lesznek érdemi eredmények Pécs és térsége érdekében. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Balassa Péter képviselő úr, Jobbik: „Ígéretes és látványberuházások helyett, felújított úthálózat: konkrét programmal segítse a kormány Szombathely fejlődését!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót, köszönöm a lehetőséget. Első felszólalásom Szombathelyről és annak helyzetéről fog szólni. Szombathely Magyarország tizedik legnagyobb városa, olyan történelmi hagyományokkal rendelkezik, amely mind kereskedelmi, mind gazdasági, mind olyan szempontból, ami turisztikát is jelenthet, történelmi város. Egy olyan történelmi városról beszélünk, amely európai fővárosokhoz, Bécshez, Pozsonyhoz, Zágrábhöz ugyanolyan távolságra fekszik. Nem véletlen, hogy Szombathelyen az ipari parkban a Schaeffler óriáscég beruházást tervezett közel 25 milliárd forintért az északi ipari elkerülő úton, ezen északi ipari területi úton egy olyan beruházásnak köszönhetően, amely Szombathely közlekedésében majd kardinális szerepet és Szombathely gazdaságában, Szombathely fejlődésében óriási szerepet fog játszani. Ennek ellenére mondom azt, hogy az elmúlt 12 évben Szombathely nem kapta meg azt a kormányzati támogatást, ami megillette volna, Szombathely a kormányzat mostohagyereke volt.

Miért mondom ezt? Nem elég az, hogy az M86-os gyorsforgalmi utat 2016-ban elhozták Szombathelyre, és a mai napig azt kell ünnepelni. Ki kell mondanunk, hogy Szombathely közigazgatási területén sajnos az utak járhatatlanok. Olyan problémákkal küzdünk, amelyre városi képviselőként korábban már javaslatot tettem és szóvá tettem.

Mit jelent ez? 2015-ben, '17-ben, majd '19-ben városi képviselőként kezdeményeztem Szombathely közlekedési koncepcióját, amely a mai évben, ez év áprilisában el is készült. Ebben kikértük Szombathely megyei jogú város lakóinak a véleményét, amelyben tisztán és egyértelműen elmondták, hogy Szombathely útjai minősíthetetlen állapotban vannak. Olyan problémákkal küzdünk, hogy parkolóház nem épült az elmúlt években, de mondhatom, az elmúlt egy évtizedben, a mélygarázsokkal kapcsolatban ugyanúgy nem történt semmi, a hidak állapota katasztrofális állapotban van, valamint az elkerülő utakkal is óriási gondok vannak. Korábban országgyűlési képviselőnk többször bejelentette és többször ígéretet tett arra, hogy 2022-ben az elkerülő utak el fognak készülni, de ez körülbelül úgy néz ki, mint a Szent Grál, mindenki keresi, de senki nem találja.

Magam képviselőként Szombathelyen mindig, minden egyes közgyűlésen a közlekedéssel kapcsolatosan elmondtam a problémákat, és folyamatosan

javaslatokat tettünk. Ellenzéki képviselőként az akkori polgármesternek, Puskás Tivadarnak is elmondtam, akinek a köre mindig is a látványberuházásokat támogatta, holott jeleztük, hogy mindig a köz szolgáltatását a közjónak kell tenni.

Szombathely megyei jogú városa közel 80 ezer embert jelent. Ez a 80 ezer ember naponta szembesül azzal a problémával, hogy nem lehet parkolni, az autók sokasága miatt, amely az elmúlt években hihetetlenül megnőtt, katasztrofális kaosz jelentkezik a közlekedésben. Ez akár jelenti a reggeli, a déli, de a délutáni csúcsforgalmat is.

És miért mondom azt, hogy Szombathely mostohagyerek ebben a tekintetben? Úgy látszik, hogy másoknak jobb lobbije van, ugyanis Győr, Zalaegerszeg és Székesfehérvár sokkal nagyobb kormányzati forrásokból tudott gazdálkodni, amelyet az útfenntartásokra és a közlekedéssel kapcsolatos pénzeszközökre tudta fordítani.

De álljunk meg egy szóra az elkerülő utakkal kapcsolatosan, ahogy Grétsy tanár úr mondta. Szombathely közlekedésének egyik gócpontja és egyetlenegy olyan kitörési pontja, ha az elkerülő utakkal kapcsolatosan érdemi változtatás és érdemi beruházás fog történni. Lehet, hogy sokaknak ezt nem mondták el, de Szombathelyen az elkerülővel kapcsolatosan három olyan elkerülő van tervezve, amely a 87-es, 89-es számú, Szombathely északkeleti elkerülő út fejlesztését jelenti, amelynek most van a tervezetése, a kiírása. Ha ez elkészül, akkor nagyjából augusztusban lehet majd nekiállni. Ez körülbelül a mostani felmérések szerint 50 milliárd forintos kormányzati segítséget jelent. Van még kettő olyan elkerülő út, amelyről beszélni kell, ez a déli városrész és a nyugati városrésznek a megépítése. Nem tudjuk, hogy az elkövetkezendő időkből egyáltalán a tervezetésre és a költségekre hogyan kerül majd sor.

Én magam képviselőként a javaslatot szeretném megtenni, és egy olyan javaslatot szeretnék megtenni, amit egy modern stadion árából meg lehet teremteni, és Szombathely számára ezt biztosítani lehet. A helyzet, úgy gondolom, azonnali megoldást kíván, ezért arra teszek javaslatot, hogy Szombathely fejlődését a kormány segítse azzal, hogy egy komplex útfelújítási programmal, legalább 25 milliárd forinttal támogassa.

Szombathely a 24. órában van. Kérem a kormány segítségét, támogatását, hogy Szombathely városa ne vesztes város legyen, hanem tegyük győztes várossá, és segítsük, hogy győztes legyen. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balassa Péter képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter, a Fidesz képviselője: „Tovább fejlődik Veszprém megye 01-es számú választókerülete” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Az előtti országgyűlési ciklusomban én megígértem azt,

hogy ha újra mandátumot kapok, akkor természetesen továbbra is be fogok számolni a tisztelt Háznak Veszprém és térsége fejlődéséről.

(17.00)

És április 3-án szavazott az ország, arról szavazott, hogy továbbra is előre menjünk, és ne hátra, és szavazott Veszprém megye 1. számú választókerülete is, hogy továbbra is előre menjünk, és ne hátra.

Elmondtuk azt, hogy mindig csapatban gondolkodunk, és mindig a csapatmunkában hiszünk, és talán ezt tükrözi egyébként a választási eredmény is. Amikor a polgármesterekkel közösen tudjuk fejleszteni a térséget, akkor elmondhatjuk azt, hogy igazán sikeresek vagyunk. És hogyha megnézzük azt, hogy melyek voltak ebben a négy évben a segítségünk, akkor biztos hogy elmondhatjuk azt, hogy az egyik legfontosabb, kiemelt program, a „Modern városok” programja mennyire támogatta Veszprém megyei jogú városát, hiszen 2018 és ’22 között nagyon sok fejlesztés készült el a megyei jogú városban. Veszprém-ben elkészült az új sportuszoda, a Csermák Antal Zeneiskola is megújulhatott, elindult a Petőfi Színháznak a rekonstrukciója, de beszélhetnénk az infrastrukturális beruházásokról is, elkezdődött a 8-ast és a 82-est összekötő útnak az építése, és most már a déli elkerülőnk is építés alatt van, és a 2022. év végére átadásra is fog kerülni.

És mind-mind olyan fejlesztés, amely nemcsak Veszprémet, hanem Veszprém és térségét is támogatja. És amikor a választókerületemből arra a 24 településre tekintünk, amely a „Magyar falu” programban is érdekelt, akkor azt látjuk, hogy a választások után sem állt meg a fejlődés, hiszen arról tudok beszámolni a tisztelt Háznak, hogy az áprilisi választások után a „Magyar falu” programban több település is nyert a választókerületemben: tanya- és falugondnoki busz beszerzésére Csehbánya és Herend; önkormányzati járda felújítására, építésére Márkó, Olaszfalu és Öskü; önkormányzati temetők infrastrukturális fejlesztésére Bánd, Csehbánya, Csetény, Dudar, Hajmáskér, Hárskút, Herend, Sóly és Városlőd; óvodai játszóudvar, közterületi játszótérek fejlesztésére Bánd, Hárskút, Kislőd; önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok fejlesztésére Csetény, Hajmáskér, Lókút, Sóly, Tés, Úrkút; kommunális eszközök beszerzésére pedig Nemesvámos, Sóly, Tés és Városlőd.

Én azt gondolom, hogy ezek mind olyan fontos beruházások, amelyekre nagyon szüksége volt az önkormányzatoknak, és az önkormányzatok nem is tudnák végrehajtani ezeket a fejlesztéseket önerőből. Ezért is a választókerületemben nagyon-nagyon népszerű a „Magyar falu” program, több mint kétszáz győztes pályázatot mondhatunk már a magunkénak több mint kétmilliárd forint értékben, amely tényleg az ott lakókat szolgálja.

De Veszprém és térsége egy nagy kihívás előtt is áll, hiszen 2023-ban Veszprém és térsége képviselteti Európa kulturális fővárosát. Ezzel együtt is nagyon

nagy felelősségünk, de nagyon nagy lehetőségünk is van, és ez a program is számos olyan fejlesztést vont maga után, amire régóta vártak a veszprémiek, hiszen ha csak a volt Heim Pál Gyermekkorház megújításáról beszélek, akkor, azt gondolom, hogy erre nagyon nagyon sokan vártunk.

Én tehát azt gondolom, hogy az április 3-ai választ eredménye is mutatja azt, hogy sikeresen végeztük a dolgunkat, és a Veszprém és térségiek továbbra is számíthatnak ránk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ovádi Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés következő ülésére a Házbizottság ajánlása szerint kerül majd sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**. Nyugodalmas szép napot kívánok!

(Az ülés 17 óra 04 perckor ért véget.)

Bakos Bernadett s. k.
jegyző

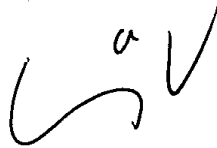
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)